Syntax of Classical Greek

Basil Lanneau Gildersleeve

Part Two

485.2

Library
St. Olaf College
Northfield, Minn.

Class.....

.....

.....

Vol. II

This book was given to the
ST. OLAF COLLEGE LIBRARY
from
~~By~~
The library of Geo. O. Berg

Geo. D. Berg.

Date Due

Digitized by the Internet Archive
in 2026

https://archive.org/details/syntaxofclassica0000basi_y0w6

SYNTAX

OF

CLASSICAL GREEK

FROM HOMER TO DEMOSTHENES

SECOND PART

THE SYNTAX OF THE SIMPLE SENTENCE CONTINUED
EMBRACING
THE DOCTRINE OF THE ARTICLE

BY

BASIL LANNEAU GILDERSLEEVE

WITH THE CO-OPERATION OF

CHARLES WILLIAM EMIL MILLER

OF THE JOHNS HOPKINS UNIVERSITY

THE DOCTRINE OF THE ARTICLE ELABORATED BY PROFESSOR MILLER

NEW YORK ·:· CINCINNATI ·:· CHICAGO

AMERICAN BOOK COMPANY

PA367
.G46
pt.2
copy 2

Copyright, 1911, by
B. L. GILDERSLEEVE.

Entered at Stationers' Hall, London.

GREEK SYNTAX.

W. P. I

ST. OLAF COLLEGE LIBRARY
NORTHFIELD, MINN.

PREFACE

THE first part of this Greek Syntax is a fragment of a larger scheme of a Greek Series, which was abandoned for good and sufficient reasons, and it lay in print for some time unpublished. Finally, yielding to the representations of those who were interested in my grammatical work, I gave it to the scholarly world as a specimen of my method of treating a subject about which my studies had revolved for many years. That method demands repeated reading and repeated sifting, and the utmost bound of my hope was the continuation of the general plan by other hands and the acceptance by competent judges of the results already gained. The framework, as constituted in my Latin Grammar, which was built on the same lines, has been in use for a lifetime. The details of my special Greek studies are accessible in various publications, so that any one who finds aught worth adopting either in general plan or in individual formula can readily avail himself of what I have done for the furtherance of syntactical study.

This second part, like the first, is based on the manuscript of the original work and the text is with some slight exceptions my own; but whereas in the first part the contributions of Professor MILLER were merely supplementary, in the second part, and especially in the treatment of the article, the collection and the sorting of the examples have been carried out with his characteristic fulness and accuracy, so that I desire that all credit be given to him for the value of this segment of the work as a repository of facts. The disparateness of the two parts was inevitable under the circumstances, and the delay occasioned by the coöperation has been so great that it has seemed best at this point to dissolve the partnership, maintained

40300

for so many years, as it would have been dissolved at any rate in the natural course of things. An outline of what remains is in progress, and though it is high time that I cut down long hope to match the brief space of human life, I do not hesitate to commit myself to a plan that involves little more than the shaping of material already in hand.

BASIL L. GILDERSLEEVE.

THE JOHNS HOPKINS UNIVERSITY,
BALTIMORE.

CONTENTS OF PART II

Simple Sentence Expanded, 468 *sqq*.

Multiplication of Subject, 469 *sqq*.

Concord of Predicate with Combined Subjects, 469 *sqq*.

Concord in Number, 469 *sqq*. Verb and Adjective in Plural, 469. Singular Verb with Neuter Subjects, 470. Plural Verb with Neuter Subjects, 471. Predicate in Dual, 472. Singular Predicate agreeing with Nearest or Most Important Subject, 473. Subjects connected by Comparative ἤ, 474. μετά with Genitive, 475. Attraction of Copula by Predicate, 476. Unity of Subjects, 477. Σχῆμα Ἀλκμανικόν, 478. Singular Subjects connected by Disjunctives, 479 *sq*.

Concord in Gender, 481.

Concord in Person, 482 *sq*.

Qualification of the Subject, 484 *sqq*. Chief Forms of Attribute, 485. Equivalents of the Adjective, 486. Substantives denoting Rank, Age, Trade, 487. Genitive Case, 488. Dative, 489. Prepositions with their Cases, 490. Adverbs, 491.

Concord of the Adjective Attribute, 492 *sqq*. Exceptions, 493 *sqq*. Plural Adjective with Dual Substantive, 494. δύο with a Plural Substantive, 495. Masculine Dual Forms for the Feminine, 496. Agreement according to Sense, 497. Variations in Participial Concord, 498. Deviation in Concord of Pronouns, 499. Agreement with a Synonym, 500. Neuter Pronouns referring to Masculine or Feminine Substantives, 501. Plural of Neuter Pronouns for the Singular, 502. Agreement of Common Adjective Attribute, 503.

Repetition of the Common Attribute, 504.

Position of the Adjective Attribute, 505 *sqq*. Separation of Attribute from Substantive, 506. Position of Adjectives used Partitively, 507. Position of Common Attribute, 508 *sqq*.

Peculiar Forms of the Adjective Attribute, 513 *sqq*.

The Article, 514 *sqq*.

Substantive Use of the Article, 515 *sqq*. ὁ μὲν . . . ὁ δέ, ὁ μὲν . . . δέ, μὲν . . . ὁ δέ, 515. Substantive Article preceded by μέν or δέ, 516. ὁ δέ without expressed ὁ μέν, 517. ὁ δέ without reference to ὁ μέν, 518 *sq*. ὁ γάρ, 520. καὶ τόν, καὶ τήν, 521. ὅς, ἥ, ὅ used like the Substantive Article, 522. τὸν καὶ τόν, τὸ καὶ τό, τὰ καὶ τά, 523 *sq*. πρὸ τοῦ, 525. τῷ = therefore, 526. ὅ γε, τό γε, 527. Substantive Article unsupported by a Particle, 528. Article as Antecedent of the Relative, 529. Article as a Relative, 530.

Adjective Use of the Article, 531 *sqq*.

Individual or Specific Article, 532 *sqq*. Article with Objects Present to the Mind, 533. Possessive Article, 534. Article with Numbers, 535. Article with Proper Names, 536 *sqq*. Names of Persons, 537. National Appellatives, etc., 538. Appositive Proper Names, 539 *sq*. Names of Gods, 541 *sqq*. Names of Gods in Oaths, 542. Name of God and Epithet, 543 *sqq*. Names of Countries, 547 *sqq*. With **χώρα, γῆ, μοῖρα**, 548. **Ἀσία, Εὐρώπη, Λιβύη**, 549 *sqq*. Chorographic Genitive and Partitive Genitive of Name of Country, 553. Prepositional Phrases, 554. Names of Towns, 555 *sqq*. With addition of **πόλις**, 556. **Πειραιεύς**, 557. Seas, 558. Rivers, 559. Mountains, 560. Islands, 561. Other Proper Names, 562.

Generic Article, 563 *sqq*. Article of a Type or Class, 564. Abstract Nouns with Article, 565. Abstracts without Article, 566. Difference between Articular and Anarthrous Abstract Nouns, 567.

Absence of Article, 568 *sqq*. Prepositional Phrases, 569. Other Formulae, Proverbs, and Enumerations, 570. Ordinals, 571. **βασιλεύς**, 572.

Article with Substantivized Adjectives and Participles, 573. Attraction of Articular Participle or Adjective, 574. Article with Adverbs and Prepositional and Other Expressions used as Substantives, 575 *sqq*. Adverbs, 576. Prepositional Phrases, 577. **οἱ περί (ἀμφί)** with Accusative, 578. Article with Any Word or Phrase used as a Substantive, 579. Masculine or Feminine Article with Genitive Case, 580. Neuter Article with Genitive Case, 581. Articular Infinitive, 582.

Article in Combination with Pronouns, 583 *sqq*. Personal and Reflexive Pronouns, 584. Interrogatives, 585. **τοιοῦτος** and the Like, 586. **ὁ ἕτερος**, 587 *sqq*. **ὁ ἕτερος** Specific, 588. **ὁ ἕτερος** Indefinite, 589. **ἕτερος** Indefinite, 590. **ἕτερος** Specific, 591. **ἕτερος ἕτερον**, 592. **ὁ ἕτερος** in Bad Sense, 593. **ἄλλος, ὁ ἄλλος**, 594 *sqq*. **ἄλλος**, 595. **ὁ ἄλλος**, 596. **ἄλλος = ὁ ἄλλος**, 597. **ἄλλος ἄλλον**, 598. **ἄλλος** and **ἕτερος** with Appositive Force, 599. **οἱ πολλοί, οἱ ὀλίγοι**, etc., 600. **οἱ πολλοί, οἱ ὀλίγοι** with Demonstrative Use of the Article, 601.

Position of the Article, 602. Repetition and Non-repetition of the Article, 603 *sqq*. Repetition, 604. Common Article, 605. Article with Appositions of Personal Pronouns, 606. Omission, 607.

Article in Combination of Article, Adjective, and Substantive, 608 *sqq*.

Attributive Positions, 609 *sqq*. First Attributive Position, 610. Second, 611. Third, 612. Rare Attributive Position, 613. Attributive Adverb, 614. Difference between Attributive Adverb and Adjective, 615. Attributive Prepositional Phrases, 616 *sqq*. First Position, 617. Second, 618. Third, 619. Attributive Participle, 620 *sqq*. First Position, 621. Participle or Modifier outside of Attributive Complex, 622. Attributive Participle following its Substantive, 623. Modifier of Participle outside of Complex, 624. Second Attributive Position of Participle, 625. Third Position, 626.

Predicative Position of Article, Substantive, and Adjective, 627 *sqq.*
Limitations of Predicative Position, 628. Predicative Position in Phrases that have to do with the Person, 629. In Prepositional Phrases, 630.
Predicative Positions, 631 *sqq.* First Position, 632. Second, 633. Participle in Predicative Position, 634. Seeming Attributive or Predicative Position of **καλούμενος, ὀνομαζόμενος, ὤν**, and the Like, 635. **μέσος, ἄκρος**, and the Like in Predicative Position, 636. **ὅλος** in Predicative Position, 637. In Attributive Position, 638. **ὅλος** with Anarthrous Substantive, 639 *sqq.* Indefinite, 640. Definite, 641. **πᾶς, ἅπας, σύμπας**, 642 *sqq.* Position of **πᾶς**, etc., 643 *sqq.* Predicative Position of **πᾶς**, etc., 644 *sqq.* **πᾶς**, 645. **ἅπας**, 646. **σύμπας**, 647. Predicative **πᾶς** (**ἅπας**) meaning "every," 648. Attributive **πᾶς**, etc., 649. **οἱ πάντες**, etc., with Numbers, 650. **πᾶς** with Anarthrous Substantives, 651. **πᾶς** with Substantives whose Article is Implicit, 652. Predicative Position of Pronominal Adjectives, 653 *sqq.* **αὐτός** in Predicative Position, 654. With Anarthrous Substantive, 655. **ἄμφω** in Predicative Position, 656. With Anarthrous Substantive, 657. **ἀμφότερος** in Predicative Position, 658. With Anarthrous Substantive, 659. **ἕκαστος**, 660 *sqq.* In Predicative Position, 661. With Anarthrous Substantive, 662. **ἑκάτερος**, 663. **πότερος, ὁπότερος, οὐδέτερος**, 664. **ὅδε, οὗτος, ἐκεῖνος** in Predicative Position, 665.
Use and Omission of Article in Predicate, 666 *sqq.* Predicate without Article, 667. Predicate with Article, 668.
Article with Several Attributes, 669 *sqq.* Repetition of Article, Both Modifiers either Preceding or Following their Substantive, 670. Repetition of Article, One of the Modifiers Following its Substantive, 671. Non-repetition of Article, All the Modifiers being in the Attributive Position, 672. Apparent Predicative Position of One of the Attributes, 673. Pseudo-Attributive Position of Predicative Adjectives, 674.

SIMPLE SENTENCE EXPANDED

468. The sentence may be expanded by the Multiplication or by the Qualification

A. of the Subject.
B. of the Predicate.

A. Multiplication of the Subject

Concord of the Predicate

469. NUMBER. — The common verbal or adjective predicate of two or more subjects is put in the plural. The substantive predicate follows the rules given **93** and **96**.

Βρασίδας καὶ τὸ στράτευμα ἐχώρουν ἐγγυτέρω τῆς θαλάσσης, THUC. 4, 73, 1; *Brasidas and his army moved nearer to the sea.* **ὀλίγου καταγέλαστοι ἐγενόμεθα . . . ἐγώ τε καὶ σύ, ὦ παῖ Ἀξιόχου**, PLATO, Euthyd. 279 D. **χρυσὸς δὲ καὶ ἄργυρος . . . ἐστὶν ἐπίφθονον κτῆμα**, Legg. 955 E.

LYS. 3, 12: *Σίμων δὲ οὗτοσὶ καὶ Θεόφιλος καὶ Πρώταρχος καὶ Αὐτοκλῆς εἶλκον τὸ μειράκιον.* 12, 6: *Θέογνις γὰρ καὶ Πείσων ἔλεγον ἐν τοῖς τριάκοντα περὶ τῶν μετοίκων.*

PLATO, Euthyd. 276 A: *ὁ κιθαριστὴς καὶ ὁ γραμματιστὴς διδάσκαλοι δήπου ἦσαν σοῦ καὶ τῶν ἄλλων παίδων.* 279 D (see above).

THUC. 3, 69, 2: *καὶ παρεσκευάζοντο ὅ τε Βρασίδας καὶ ὁ Ἀλκίδας πρὸς ταῦτα.* 4, 46, 1: *Εὐρυμέδων καὶ Σοφοκλῆς . . . ἀφικόμενοι ἐς Κέρκυραν ἐστράτευσαν . . . ἐπὶ τοὺς ἐν τῷ ὄρει . . . καθιδρυμένους.* 73, 1 (see above).

AR. Vesp. 592–3: *εἶτ' Εὔαθλος χὠ μέγας οὗτος κολακώνυμος ἀσπιδαποβλὴς | οὐχὶ προδώσειν ὑμᾶς φασιν.*

AESCHYL. Ag. 650–2: *ξυνώμοσαν γάρ, ὄντες ἔχθιστοι τὸ πρίν, | πῦρ καὶ θάλασσα, καὶ τὰ πίστ' ἐδειξάτην | φθείροντε τὸν δύστηνον Ἀργείων στρατόν.*

PIND. N. 3, 50: *τὸν ἐθάμβεον Ἄρτεμίς τε καὶ θρασεῖ' Ἀθάνα.* 7, 19–20: *ἀφνεὸς πενιχρός τε θανάτου πέρας | ἅμα νέονται.*

SAPPHO, 31: *Λάτω καὶ Νιόβα μάλα μὲν φίλαι ἦσαν ἔταιραι.*

HOM. Od. 11, 23–4: *ἔνθ' ἱερήα μὲν Περιμήδης Εὐρύλοχός τε | ἔσχον.* 12, 195–6: *αὐτίκα δ' ἀνστάντες Περιμήδης Εὐρύλοχός τε | πλείοσί μ' ἐν δεσμοῖσι δέον μᾶλλόν τε πίεζον.*

Il. 10, 536–7: αἶ γὰρ δὴ Ὀδυσεύς τε καὶ ὁ κρατερὸς Διομήδης | ὣδ' ἄφαρ ἐκ Τρώων ἐλασαίατο μώνυχις ἵπους.

470. SINGULAR VERB WITH NEUTER SUBJECTS. — When the combined subjects are neuter, the verb is in the singular, while the predicate adjective is in the plural.

τὰ μὲν οὖν χωρία καὶ τὰ δένδρα οὐδέν μ' ἐθέλει διδάσκειν, PLATO, Phaedr. 230 D; *Landscapes and trees do not deign to teach me anything.*

PLATO, Euthyd. 289 B: τοιαύτης τινὸς ἄρα ἡμῖν ἐπιστήμης δεῖ, ὦ καλὲ παῖ, . . . ἐν ᾗ συμπέπτωκεν ἅμα τό τε ποιεῖν καὶ τὸ ἐπίστασθαι χρῆσθαι τούτῳ, ὃ ἂν ποιῇ. Phaedr. 230 D (see above).

XEN. Mem. 4, 2, 32: τὸ ὑγιαίνειν καὶ τὸ νοσεῖν, ὅταν μὲν ἀγαθοῦ τινος αἴτια γίγνηται, ἀγαθὰ ἂν εἴη, ὅταν δὲ κακοῦ, κακά.

471. PLURAL VERB WITH NEUTER SUBJECTS. — Combined neuter subjects sometimes take a plural after the principles laid down **97** (remark on HOMER) and **102**.

συλλαβὰς . . . συντιθέντες, ἐξ ὧν τά τε ὀνόματα καὶ τὰ ῥήματα συντίθενται, PLATO, Cratyl. 424 E–425 A; *Composing syllables of which nouns and verbs are composed.*

PLATO, Cratyl. 424 E–425 A (see above).

AESCHYL. Pers. 488–90: κἀντεῦθεν ἡμᾶς γῆς Ἀχαιΐδος πέδον | καὶ Θεσσαλῶν πόλισμ' . . . ἐδέξαντ(ο).

472. PREDICATE IN DUAL. — The dual occurs after a pair, irrespective of the gender.

Κριτίας τε καὶ Ἀλκιβιάδης ἡκέτην ἄγοντε τὸν Πρόδικον, PLATO, Protag. 317 E; *Critias and Alcibiades had brought Prodicus with them.* **πῶς ἄν τις γένος καὶ μέρος ἐναργέστερον γνοίη, ὡς οὐ ταὐτόν ἐστον ἀλλ' ἕτερον ἀλλήλοιν;** PLATO, Politic. 263 A.

ISOC. 9, 17: Τελαμῶνος μὲν Αἴας καὶ Τεῦκρος ἐγενέσθην, Πηλέως δ' Ἀχιλλεύς.

LYS. fr. 4 (Sch.): Ἀξίοχος καὶ Ἀλκιβιάδης . . . ἔγημαν . . . Μεδοντιάδα τὴν Ἀβυδηνὴν καὶ ξυνῳκείτην (115).

PLATO, Euthyd. 273 B: ἰδόντες δὲ αὐτὸν ὅ τε Διονυσόδωρος καὶ ὁ Εὐθύδημος πρῶτον μὲν ἐπιστάντε διελεγέσθην ἀλλήλοιν. 289 C: ἡ γὰρ λυροποικὴ καὶ ἡ κιθαριστικὴ πολὺ διαφέρετον ἀλλήλοιν. Politic. 263 A (see above). Protag. 317 E (see above).

AR. Vesp. 236–7: ἡνίκ' ἐν Βυζαντίῳ ξυνῆμεν | φρουροῦντ' ἐγώ τε καὶ σύ.

COM. Cratin. 2, 147: Στάσις δὲ καὶ πρεσβυγενὴς Κρόνος ἀλλήλοισι μιγέντε μέγιστον τίκτετον τύραννον.

SOPH. El. 795: οὔκουν Ὀρέστης καὶ σὺ παύσετον τάδε;

Hom. Il. 1, 6–7: διαστήτην ἐρίσαντε | Ἀτρεΐδης τε ἄναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἀχιλλεύς. 6, 119–20: Γλαῦκος δ' Ἱππολόχοιο πάις καὶ Τυδέος υἱὸς | ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι.

473. Singular Predicate agreeing with Nearest or Most Important Subject. — The common predicate may agree with a singular subject when that subject is the nearest or the most important. The mobility of the Greek often makes it hard to decide between **473** and **477**.

αὐτός τε καὶ ἡ στρατιὰ πεζῇ . . . ἀφικνεῖται ἐς Καλχηδόνα, Thuc. 4, 75, 2; *The general and the army arrive(s) by land at Chalcedon.* **ἐξ ἐσχάτης δ' ὧν ὁ κασσίτερος ἡμῖν φοιτᾷ καὶ τὸ ἤλεκτρον**, Hdt. 3, 115. **καὶ γῆρας . . . καὶ νεότης χαλεπὴ τῷ τοιούτῳ ξυμβαίνει**, Plato, Rpb. 329 D.

Dem. 1, 27: καὶ πρόσεσθ' ἡ ὕβρις καὶ ἔθ' ἡ τῶν πραγμάτων αἰσχύνη. 19, 81: ἡ γὰρ ἀλήθεια καὶ τὰ πεπραγμέν' αὐτὰ βοᾷ. [47], 19: ψηφισμάτων δὲ ὑμετέρων . . . καὶ νόμου ἐπιτάξαντος.

Aeschin. 2, 143: ἀνάβηθι δεῦρο, Λίπαρε καὶ Πυθίων. 145: εὖ δ' ἴστε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι πλεῖστον διαφέρει φήμη καὶ συκοφαντία.

Lys. 12, 12: ἐξιοῦσι δ' ἐμοὶ καὶ Πείσωνι ἐπιτυγχάνει Μηλόβιός τε καὶ Μνησιθείδης ἐκ τοῦ ἐργαστηρίου ἀπιόντες, καὶ καταλαμβάνουσι πρὸς αὐταῖς ταῖς θύραις, καὶ ἐρωτῶσιν ὅπῃ βαδίζοιμεν (singular followed by plural). 13, 13: ὧν ἦν Στρομβιχίδης καὶ Διονυσόδωρος.

Antiphon, 5, 20: συνέπλει δὲ τά τε ἀνδράποδα ἃ ἔδει αὐτὸν ἀπολῦσαι, καὶ οἱ Θρᾷκες οἱ λυσόμενοι.

Plato, Conv. 181 A: οὕτω δὴ καὶ τὸ ἐρᾶν καὶ ὁ Ἔρως οὐ πᾶς ἐστι καλός. 182 C: ὁ γὰρ Ἀριστογείτονος ἔρως καὶ ἡ Ἁρμοδίου φιλία βέβαιος γενομένη κατέλυσεν αὐτῶν τὴν ἀρχήν. 221 A: ἀνεχώρει . . . οὗτός τε ἅμα καὶ Λάχης. Cratyl. 393 A: ὁ γὰρ ἄναξ καὶ ὁ ἕκτωρ σχεδόν τι ταὐτὸν σημαίνει. Rpb. 329 D (see above).

Thuc. 3, 22, 5: οὐ γὰρ ᾔδει ὅ τι ἦν τὸ δεινόν, σκοτεινῆς νυκτὸς καὶ χειμῶνος ὄντος. 112, 2: ὁ δὲ Δημοσθένης δειπνήσας ἐχώρει καὶ τὸ ἄλλο στράτευμα ἀπὸ ἑσπέρας εὐθύς. 4, 69, 2: παρεγένετο δὲ σίδηρός τε ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ταχὺ καὶ λιθουργοὶ καὶ τἆλλα ἐπιτήδεια. 75, 2 (see above).

Hdt. 2, 118: Ὅμηρος μέν νυν καὶ τὰ Κύπρια ἔπεα χαιρέτω. 3, 115 (see above). 5, 12: ἦν Πίγρης καὶ Μαντύης, ἄνδρες Παίονες, οἳ . . . ἀπικνέονται ἐς Σάρδις. 7, 133: σφέων ἡ χώρη καὶ ἡ πόλις ἐδηιώθη.

Ar. Vesp. 433: ὦ Μίδα καὶ Φρὺξ βοήθει δεῦρο. Ran. 670–1: ὁ δεσπότης γὰρ αὐτὸς ὑμᾶς γνώσεται | χὴ Φερσέφατθ'.

Aeschyl. Ag. 435–6: τεύχη καὶ σποδὸς εἰς ἑκάστου δόμους ἀφικνεῖται. Cho. 211. 244–5: μόνον Κράτος τε καὶ Δίκη σὺν τῷ τρίτῳ | πάντων μεγίστῳ Ζηνὶ συγγένοιτό μοι. Pers. 318–9: καὶ Μᾶγος Ἄραβος, Ἀρτάμης τε Βάκτριος, | . . . ἐκεῖ κατέφθιτο. 325.

SOPH. O. C. 7–8: στέργειν γὰρ αἱ πάθαι με χὠ χρόνος ξυνὼν | μακρὸς διδάσκει.

PIND. O. 1, 98–9: ταχυτὰς ποδῶν ἐρίζεται | ἀκμαί τ' ἰσχύος θρασύπονοι. 5, 15: αἰεὶ δ' ἀμφ' ἀρεταῖσι πόνος δαπάνα τε μάρναται. N. 1, 7: ἅρμα δ' ὀτρύνει Χρομίου Νεμέα θ' ἕργμασιν νικαφόροις ἐγκώμιον ζεῦξαι μέλος. 4, 33–4: τὰ μακρὰ δ' ἐξενέπειν ἐρύκει με τεθμὸς | ὥραί τ' ἐπειγόμεναι.

SIMON. C. 131: ἦ μέγ' Ἀθηναίοισι φόως γένεθ' ἡνίκ' Ἀριστο- | γείτων Ἵππαρχον κτεῖνε καὶ Ἁρμόδιος.

THEOGN. 629: ἥβη καὶ νεότης ἐπικουφίζει νόον ἀνδρός. 885: εἰρήνη καὶ πλοῦτος ἔχοι πόλιν. 1267: παῖς τε καὶ ἵππος ὁμοῖον ἔχει νόον.

HOM. Od. 5, 184: ἴστω νῦν τόδε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν. 11, 10: τὴν δ' ἄνεμός τε κυβερνήτης τ' ἴθυνεν. 61: ἆσέ με δαίμονος αἶσα κακὴ καὶ ἀθέσφατος οἶνος. 202–3: ἀλλά με σός τε πόθος σά τε μήδεα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ, | σή τ' ἀγανοφροσύνη μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα. 13, 59–60: χαῖρέ μοι, ὦ βασίλεια, διαμπερές, εἰς ὅ κε γῆρας | ἔλθῃ καὶ θάνατος. 15, 307: κέκλυθι νῦν, Εὔμαιε καὶ ἄλλοι πάντες ἑταῖροι. 22, 246: τοὺς δ' ἤδη ἐδάμασσε βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί.

Il. 1, 177: αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε. 255: ἦ κεν γηθήσαι Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες. 2, 144–6: κύματα μακρὰ θαλάσσης | . . . τὰ μέν τ' εὖρός τε νότος τε | ὦρορ' ἐπαΐξας. 3, 54–5: οὐκ ἄν τοι χραίσμῃ κίθαρις τά τε δῶρ' Ἀφροδίτης, | ἥ τε κόμη τό τε εἶδος. 4, 164–5: ἔσσεται ἦμαρ, ὅτ' ἄν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἰρὴ | καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς ἐυμμελίω Πριάμοιο. 9, [320]: κάτθαν' ὁμῶς ὅ τ' ἀεργὸς ἀνὴρ ὅ τε πολλὰ ἐοργώς. 10, 562–3: τόν ῥα . . . | Ἕκτωρ τε προέηκε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαυοί. 12, 93: τῶν δ' ἑτέρων Πάρις ἦρχε καὶ Ἀλκάθοος καὶ Ἀγήνωρ. 13, 14: φαίνετο δὲ Πριάμοιο πόλις καὶ νῆες Ἀχαιῶν. 14, 120: ὣς γάρ που Ζεὺς ἤθελε καὶ θεοὶ ἄλλοι. 17, 251: ἐκ δὲ Διὸς τιμὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.

474. SUBJECTS CONNECTED BY COMPARATIVE ἤ. — The common predicate of two subjects that are compared by means of the particle ἤ agrees with the last.

ἥπερ (sc. ἡ τύχη) ἀεὶ βέλτιον ἢ ἡμεῖς ἡμῶν αὐτῶν ἐπιμελούμεθα, DEM. 4, 12; (*Fortune*) *always* (*takes*) *better care of us than we take of ourselves*.

DEM. 4, 12 (see above).

PLATO, Theaet. 209 A: ὧν (sc. τῶν κοινῶν) οὐδὲν σὺ μᾶλλον ἤ τις ἄλλος ἔχει.

475. μετά WITH THE GENITIVE. — A singular subject combined with another word by μετά (σύν) rarely takes the plural.

Ἀλκιβιάδης ἐκ Σάρδεων μετὰ Μαντιθέου τοῦ ἁλόντος ἐν Καρίᾳ ἵππων εὐπορήσαντες νυκτὸς ἀπέδρασαν εἰς Κλαζομενάς, XEN. Hell. 1, 1, 10; *Alcibiades and Mantitheus . . . ran off to Clazomenae*.

XEN. Hell. 1, 1, 10 (see above).

THUC. 3, 109, 2: κρύφα δὲ Δημοσθένης μετὰ τῶν ξυστρατήγων Ἀκαρνάνων σπένδονται Μαντινεῦσι.

476. ATTRACTION OF PREDICATE. — Observe the attraction of the copula by the predicate. Cf. **124**.

χρυσὸς δὲ καὶ ἄργυρος . . . ἐστιν ἐπίφθονον κτῆμα, PLATO, Legg. 955 E; *Gold and silver is an invidious possession.*

PLATO, Euthyd. 279 B: ἀλλὰ μὴν εὐγένειαί τε καὶ δυνάμεις καὶ τιμαὶ ἐν τῇ ἑαυτοῦ δῆλά ἐστιν ἀγαθὰ ὄντα. Legg. 732 E (**124**). 955 E (see above).

AESCHYL. Ag. 650–1: ξυνώμοσαν γὰρ ὄντες ἔχθιστοι . . . | πῦρ καὶ θάλασσα (personification).

477. UNITY OF SUBJECTS. — Close union often amounts to unity.

ὁ . . . χρόνος καὶ ἡ ἐμπειρία . . . ἐκδιδάσκει τοὺς ἀνθρώπους, ANTIPHON, 5, 14; *Time and experience teach(es) men full well.* ἄνεμος καὶ χειμὼν διεκώλυσεν αὐτούς, XEN. Hell. 1, 6, 35; *Wind and storm prevented them.*

DEM. 2, 9: ἡ πρώτη πρόφασις καὶ μικρὸν πταῖσμα πάντ' ἀνεχαίτισεν καὶ διέλυσεν. 14: ἡ Μακεδονικὴ δύναμις καὶ ἀρχὴ . . . αὐτὴ . . . καθ' αὑτὴν ἀσθενὴς καὶ πολλῶν κακῶν ἐστι μεστή. 18, 65: ἦν ἄν τις . . . μέμψις καὶ κατηγορία.

LYS. [20], 8: τὸ δέος καὶ ὁ φόβος τῶν πεπονθότων ἀπέτρεπε πάντας.

ANTIPHON, 5, 14 (see above).

PLATO, Euthyd. 291 C: ἔδοξε γὰρ δὴ ἡμῖν ἡ πολιτικὴ (sc. τέχνη) καὶ ἡ βασιλικὴ τέχνη ἡ αὐτὴ εἶναι. Legg. 926 D: τῷ δὲ ἠττηθέντι παρὰ τοῦ νομοθέτου ψόγος καὶ ὄνειδος κείσθω, πολλῶν χρημάτων νοῦν κεκτημένῳ ζημία βαρυτέρα. Rpb. 332 A–B: οὐ τὰ ὀφειλόμενα ἀποδίδωσιν, ὃς ἂν τῳ χρυσίον ἀποδῷ παρακαταθεμένῳ, ἐάνπερ ἡ ἀπόδοσις καὶ ἡ λῆψις (giving and taking practically the same act) βλαβερὰ γίγνηται, φίλοι δὲ ὦσιν ὅ τε ἀπολαμβάνων καὶ ὁ ἀποδιδούς (two separate persons).

XEN. Hell. 1, 1, 26: διὰ ταῦτα δὲ εὐεργεσία τε καὶ πολιτεία Συρακοσίοις ἐν Ἀντάνδρῳ ἐστί. 1, 6, 35 (see above).

THUC. 6, 17, 1: καὶ ταῦτα ἡ ἐμὴ νεότης καὶ ἄνοια παρὰ φύσιν δοκοῦσα εἶναι ἐς τὴν Πελοποννησίων δύναμιν λόγοις τε πρέπουσιν ὡμίλησε καὶ ὀργῇ πίστιν παρασχομένη ἔπεισε.

HDT. 4, 115: ἡμέας ἔχει φόβος τε καὶ δέος. 7, 198: ἄμπωτίς τε καὶ ῥηχίη ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην γίνεται. 8, 70: τοὺς δὲ Ἕλληνας εἶχε δέος τε καὶ ἀρρωδίη. 106: Πανιώνιον μέν νυν οὕτω περιῆλθε ἥ τε τίσις καὶ Ἑρμότιμος.

AR. Vesp. 590–1: ἔτι δ' ἡ βουλὴ χὠ δῆμος ὅταν κρῖναι μέγα πρᾶγμ' ἀπορήσῃ, | ἐψήφισται τοὺς ἀδικοῦντας τοῖσι δικασταῖς παραδοῦναι.

SOPH. Ph. 336: ἀλλ' εὐγενὴς μὲν ὁ κτανών τε χὠ θανών.

PIND. O. 5, 15. 9, 15. P. 2, 9–10: ἐπὶ γὰρ ἰοχέαιρα παρθένος χερὶ διδύμᾳ | (ὅτ' ἐναγώνιος Ἑρμᾶς αἰγλάεντα τίθησι κόσμον. 4, 66: τῷ μὲν Ἀπόλλων ἅ τε Πυθὼ κῦδος ἐξ ἀμφικτιόνων ἔπορεν. 10, 10. 11, 45.

THEOGN. 291–2: ἀναιδείη δὲ καὶ ὕβρις | νικήσασα δίκην γῆν κατὰ πᾶσαν ἔχει.

ARCHIL. 16: πάντα τύχη καὶ μοῖρα, Περίκλεες, ἀνδρὶ δίδωσιν.

HOM. Od. 2, 338: νητὸς χρυσὸς καὶ χαλκὸς ἔκειτο. 3, 299–300: τὰς πέντε νέας . . . | Αἰγύπτῳ ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ.

Il. 3, 255: τῷ δέ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήματ' ἔποιτο. 10, 523: Τρώων δὲ κλαγγή τε καὶ ἄσπετος ὦρτο κυδοιμός.[1]

478. Σχῆμα Ἀλκμανικόν. — In poetry the plural or dual sometimes anticipates the plural or dual result and thrusts itself between the subjects.

ἦ μὲν δὴ θάρσος μοι Ἄρης τ' ἔδοσαν καὶ Ἀθήνη, HOM. Od. 14, 216; *Courage to me (did) Ares (give—nay) they did give, for I count Athena too.*

AESCHYL. fr. 381: ὅπου γὰρ ἰσχὺς συζυγοῦσι καὶ δίκη, | ποία ξυνωρὶς τῆσδε καρτερωτέρα;

Cf. PIND. P. 4, 178–9: πέμπε δ' Ἑρμᾶς χρυσόραπις διδύμους υἱοὺς ἐπ' ἄρτυτον πόνον, | τὸν μὲν Ἐχίονα, κεχλάδοντας ἥβᾳ, τὸν δ' Ἔρυτον (half-epic).[2]

ALCMAN, 9: Κάστωρ τε πώλων ὠκέων δματῆρες, ἱππόται σοφοί, | καὶ Πωλυδεύκης κυδρός (apposition).

HOM. Od. 10, 513–4: ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ῥέουσιν | Κωκυτός θ'. 14, 216 (see above).

Il. 5, 774: ἦχι ῥοὰς Σιμόεις συμβάλλετον ἠδὲ Σκάμανδρος. Cf. 20, 138–9: εἰ δέ κ' Ἄρης ἄρχωσι (so La Roche with most MSS. and Aristarchus; Cauer reads ἄρχῃσι with several MSS. and Zenodotus) μάχης ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων, | ἢ Ἀχιλῆ' ἴσχωσι καὶ οὐκ εἰῶσι μάχεσθαι.

479. SINGULAR SUBJECTS CONNECTED BY DISJUNCTIVES. — When singular subjects are connected by disjunctives the singular is the rule, but the plural is sometimes found.

Singular:

οὔθ' ἡ Ἑλλὰς οὔθ' ἡ βάρβαρος τὴν πλεονεξίαν χωρεῖ τἀνθρώπου, DEM. 9, 27; (*No land*) *neither Greek nor non-Greek can hold the greed of this creature.*

DEM. 1, 6: οὐδὲ γὰρ λόγος οὐδὲ σκῆψις ὑμῖν . . . ὑπολείπεται. 9, 27 (see above).

PLATO, Phaedr. 245 D: ἀρχῆς γὰρ δὴ ἀπολομένης οὔτε αὐτή ποτε ἐκ του οὔτε ἄλλο ἐξ ἐκείνης γενήσεται. Rpb. 342 B: οὔτε γὰρ πονηρία οὔτε ἁμαρτία οὐδεμία οὐδεμιᾷ τ.χνῃ πάρεστιν.

THUC. 1, 93, 5: ἐντὸς δὲ οὔτε χάλιξ οὔτε πηλὸς ἦν.

HDT. 2, 41: οὔτε ἀνὴρ Αἰγύπτιος οὔτε γυνὴ ἄνδρα Ἕλληνα φιλήσειε ἂν τῷ στόματι (438).

[1] For English, compare Fitzedward Hall, A. J. P. iii (1882), 424 f.

[2] See B. L. G. *ad loc.*

AR. Ach. 308: οἷσιν οὔτε βωμὸς οὔτε πίστις οὔθ' ὅρκος μένει.

SOPH. O. R. 1020: ἀλλ' οὔ σ' ἐγείνατ' οὔτ' ἐκεῖνος οὔτ' ἐγώ. fr. 511, 2: οἷς οὔτε δαίμων οὔτε τις θεῶν . . . ποτ' ἂν νείμειεν ἀξίαν χάριν.

AESCHYL. Pers. 14–5: κοὔτε τις ἄγγελος οὔτε τις ἱππεὺς | ἄστυ τὸ Περσῶν ἀφικνεῖται.

SIMON. C. 4, 4–5: ἐντάφιον δὲ τοιοῦτον οὔτ' εὐρὼς | οὔθ' ὁ πανδαμάτωρ ἀμαυρώσει χρόνος.

HOM. Il. 8, 7–8: μήτε τις οὖν θήλεια θεὸς τό γε μήτε τις ἄρσην | πειράτω διακέρσαι ἐμὸν ἔπος.

480. *Plural:*

εἰ . . . περὶ τούτων ἔμελλον ἀπολογήσεσθαι μόνον Λεωχάρης ἢ Δικαιογένης, ἤρκει ἄν μοι τὰ εἰρημένα, ISAE. 5, 5; *If it were on these lines only that Leochares or Dicaeogenes was expected to make the defence, I should consider what has been said sufficient.*

ISAE. 5, 5 (see above).

PLATO, Legg. 838 A: ὅταν ἀδελφὸς ἢ ἀδελφῇ τῳ γένωνται καλοί.

EUR. Alc. 360–2: καί μ' οὔθ' ὁ Πλούτωνος κύων | οὔθ' οὑπὶ κώπῃ ψυχοπομπὸς ἂν Χάρων | ἔσχον.

BACCHYL. 36 (Bgk.): θνατοῖσι δ' οὐκ αὐθαίρετοι | οὔτ' ὄλβος οὔτ' ἄκαμπτος Ἄρης οὔτε πάμφθερσις στάσις.

PIND. P. 6, 10–3: τὸν οὔτε χειμέριος ὄμβρος . . . οὔτ' ἄνεμος ἐς μυχοὺς ἁλὸς ἄξοισι.

481. ADJECTIVE PREDICATE WITH COMBINED SUBJECTS OF DIFFERENT GENDERS. — When the genders of combined subjects are different, the adjective predicate takes either the strongest gender or the nearest. In things with life the masculine gender is the strongest, in things without life the neuter. In poetry personification has a wide range.

ἡ μὲν Τύχη καὶ Φίλιππος ἦσαν τῶν ἔργων κύριοι, AESCHIN. 2, 118; *Fortune and Philip had the control of the issues in their hands, were responsible for the actual results.* τιμωμένου δὴ πλούτου ἐν πόλει καὶ τῶν πλουσίων ἀτιμοτέρα ἀρετή τε καὶ οἱ ἀγαθοί, PLATO, Rpb. 550 E–551 A; *When in any state wealth and the wealthy are valued, virtue and the virtuous are undervalued.* αἰδῶ δὲ καὶ φόβον . . . οὐχ ὁρᾷς ἔμφυτα . . . ἀνθρώποις ὄντα; XEN. Mem. 3, 7, 5; *Do you not see that reverence and fear are things inborn in mankind?*

LYCURG. 30: ἐγὼ μὲν ἐβουλόμην . . . ἐν τοῖς Λεωκράτους οἰκέταις καὶ θεραπαίναις βασανισθεῖσι τὸν ἔλεγχον γενέσθαι.

DEM. 25, 68: τῶν ὑπαρχόντων νόμων καὶ πολιτείας μενόντων οὐκ ἔνι τῶν αἰσχρῶν αὐτῷ τούτων ἀπαλλαγή.

AESCHIN. 2, 118 (see above).

PLATO, Conv. 179 C: ὄντων αὐτῷ πατρός τε καὶ μητρός. Legg. 835 D: εἶδον νέους τε καὶ νέας ὁμιλοῦντας φιλοφρόνως ἀλλήλοις. 892 B: δόξα δὴ καὶ ἐπιμέλεια καὶ νοῦς καὶ τέχνη καὶ νόμος σκληρῶν καὶ μαλακῶν . . . πρότερα ἂν εἴη. Rpb. 329 D: καὶ γῆρας . . . καὶ νεότης χαλεπὴ τῷ τοιούτῳ ξυμβαίνει (473). 550 E–551 A (see above).

XEN. An. 1, 4, 8: καίτοι ἔχω γε αὐτῶν καὶ τέκνα καὶ γυναῖκας ἐν Τράλλεσι φρουρούμενα (women being treated as chattels). Mem. 3, 7, 5 (see above).

THUC. 8, 63, 1: πυθόμενος . . . τὸν Στρομβιχίδην καὶ τὰς ναῦς ἀπεληλυθότα (masc.).

HDT. 3, 57: τοῖσι δὲ Σιφνίοισι ἦν τότε ἡ ἀγορὴ καὶ τὸ πρυτανήιον Παρίῳ λίθῳ ἠσκημένα.

AR. Pl. 160–1: τέχναι δὲ πᾶσαι διὰ σὲ καὶ σοφίσματα | ἐν τοῖσιν ἀνθρώποισίν ἐσθ' εὑρημένα.

AESCHYL. Ag. 527: βωμοὶ δ' ἄϊστοι (sc. εἰσὶν) καὶ θεῶν ἱδρύματα.

HOM. Od. 4, 79: ἀθάνατοι γὰρ τοῦ γε δόμοι καὶ κτήματ' ἔασιν.

Il. 1, 177: αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε. 18, 567–8: παρθενικαὶ δὲ καὶ ἠίθεοι ἀταλὰ φρονέοντες | . . . φέρον μελιηδέα καρπόν.

482. COMBINED SUBJECTS OF DIFFERENT PERSONS. — When the persons of combined subjects are different, the first person is preferred to the second, the second to the third, or else the person is determined by the nearest subject.

ἀεὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ὁ σὸς πατὴρ . . . φίλω ἦμεν, PLATO, Lach. 180 E; *Your father and I were always good friends.* **ἐγὼ οὖν καὶ σὺ μὴ πάθωμεν ὃ ἄλλοις ἐπιτιμῶμεν,** Phaedr. 237 C; *Let you and me not get into the predicament which we find so much fault with in others.*

ISAE. 7, 45: ἐγὼ δὲ καὶ ὁ ἐμὸς πάππος εὐεργέται γεγόναμεν αὐτοῦ.

PLATO, Euthyd. 279 D: ὀλίγου καταγέλαστοι ἐγενόμεθα ὑπὸ τῶν ξένων ἐγώ τε καὶ σύ (469). 286 A: τί οὖν δὴ τοῦτο; . . . ἧττόν τι ἀντιλέγομεν ἐγώ τε καὶ σύ; Gorg. 515 E: ἀλλὰ οἶδα σαφῶς καὶ ἐγὼ καὶ σὺ ὅτι κτέ. Lach. 180 E (see above). Legg. 770 C: Μέγιλλος μὲν γὰρ καὶ ἐγὼ καὶ Κλεινίας εἰρήκαμέν τε αὐτὰ ἀλλήλοις οὐκ ὀλιγάκις ὁμολογοῦμέν τε λέγεσθαι καλῶς. Lys. 223 B (60). Phaedr. 237 C (see above). Theaet. 154 D–E: εἰ . . . δεινοὶ καὶ σοφοὶ ἐγώ τε καὶ σὺ ἦμεν . . . ἤδη ἂν . . . ἀλλήλων τοὺς λόγους τοῖς λόγοις ἐκρούομεν. *Ibid.* 163 A: ἀλλ' οὐ δίκαιον . . . οὔτε σὺ οὔτε ἂν ἡμεῖς φαῖμεν.

XEN. An. 2, 1, 16: σύ τε γὰρ Ἕλλην εἶ καὶ ἡμεῖς. An. 7, 7, 16: ἀλλ' ἐγὼ μὲν λέγω, ἔφη, καὶ Σεύθης ταὐτά. Cyr. 7, 4, 5: τούτοις Κῦρός τε καὶ ἡμεῖς πολέμιοι ἐσόμεθα. Mem. 4, 4, 7: οὔτε σὺ οὔτ' ἂν ἄλλος οὐδεὶς δύναιτ' ἀντειπεῖν.

AR. Av. 131: ὅπως παρέσῃ μοι καὶ σὺ καὶ τὰ παιδία. Pl. 620–1: ἐγὼ δὲ καὶ σύ γ' ὡς τάχιστα τὸν θεὸν | ἐγκατακλινοῦντ' ἄγωμεν εἰς Ἀσκληπιοῦ.

SOPH. El. 622–3: ἦ σ' ἐγὼ καὶ τἄμ' ἔπη | καὶ τἄργα τἀμὰ πόλλ' ἄγαν λέ-

γειν ποιεῖ. 795: οὔκουν Ὀρέστης καὶ σὺ παύσετον τάδε; O. R. 401–2: κλάων δοκεῖς μοι καὶ σὺ χὠ συνθεὶς τάδε | ἁγηλατήσειν. 1020: ἀλλ' οὔ σ' ἐγείνατ' οὔτ' ἐκεῖνος οὔτ' ἐγώ.

AESCHYL. Suppl. 938–9: ἐν χρόνῳ μαθὼν | εἴσῃ σύ τ' αὐτὸς χοἱ ξυνέμποροι σέθεν.

483. In AESCHIN. 2, 184: τὸ δὲ σῶμα ἤδη τουτὶ παραδίδωσιν ὑμῖν καὶ ἐγὼ καὶ ὁ νόμος, the speaker has in mind the familiar formula οὐκ ἔγωγε ἀλλ' ὁ νόμος, ANAXIM. Rhet. Gr. 1, p. 236 (Spengel). Cf. LYS. 1, 26: οὐκ ἐγώ σε ἀποκτενῶ, ἀλλ' ὁ τῆς πόλεως νόμος, and AR. Eccl. 1055–6: ἀλλ' οὐκ ἐγώ, | ἀλλ' ὁ νόμος ἕλκει σ(ε).

B. Qualification of the Subject

484. The subject may be qualified by giving it an attribute. An attribute is that which serves to give a specific character.

Chief Forms of the Attribute

485. The chief forms of the attribute are:

I. The adjective (including the participle) and its equivalents.

II. Apposition.

Equivalents of the Adjective

486. Equivalents of the adjective are:

1. The Pronouns including the Article.
2. Substantives denoting Rank, Age, Trade.
3. The Genitive Case.
4. The Dative Case.
5. Prepositions with their cases.
6. Adverbs.
7. Relative Clauses.

1. For the Article and the Pronouns, see the sections treating of these.

487. 2. *Substantives denoting Rank, Age, Trade:*

ὦ ἄνδρες βουλευταί, XEN. Hell. 2, 3, 24; *Gentlemen of the Senate.*

Poets are very free in this regard, and the substantives thus used have a wider range. Especially common is the use of ἀνήρ in every sphere,[1] with more weight in prose than in poetry. ἄνθρωπος is as disrespectful as ἀνήρ is respectful.

[1] *Men and brethren* is a portentous mistranslation of Acts xxiii, 1.

DEM. 9, 31: οὐχ Ἕλληνος ὄντος . . . ἀλλ' ὀλέθρου Μακεδόνος. 18, 127: ὄλεθρος γραμματεύς. 19, 4: ὦ ἄνδρες δικασταί, and the same phrase very often elsewhere. 19, 22: ὦ ἄνδρες πρέσβεις. 172: ἀνθρώπους πολίτας.

AESCHIN. 2, 87: κατ' ἀνδρὸς πολίτου. 3, 152: τοῖς δραπέταις ποσί. 233: ἀνὴρ . . . ἰδιώτης. 253: ἀνὴρ ῥήτωρ.

LYS. Cf. 1, 15: πρεσβῦτις ἄνθρωπος. Cf. 4, 19: δούλην ἄνθρωπον. 12, 1 and elsewhere: ὦ ἄνδρες δικασταί. 26, 21: ὦ ἄνδρες βουλευταί.

ANTIPHON, 3 α 1: ὦ ἄνδρες πολῖται. β 2: ὦ ἄνδρες δικασταί. 4 α 6: ἄνδρα πρεσβύτην.

PLATO, Critias, 118 E: ἄνδρα ἡγεμόνα. Ion, 540 D: ἀνδρὶ . . . στρατηγῷ. Phaedr. 260 B: λόγον ἔπαινον. Protag. 312 C: ἀνδρὶ . . . σοφιστῇ. Rpb. 620 B: ἀθλητοῦ ἀνδρός. Theaet. 195 B: ἀνὴρ ἀδολέσχης.

XEN. An. 3, 2, 2: ὦ ἄνδρες στρατιῶται . . . ἀνδρῶν στρατηγῶν. 4, 1, 6: σὺν τοῖς ὀπισθοφύλαξιν ὁπλίταις. 28: τῶν γυμνήτων ταξιάρχων. 7, 8: τῶν ὀπισθοφυλάκων λοχαγῶν. 6, 5, 9: ὦ ἄνδρες στρατηγοί. Cyr. 5, 3, 31: ἀνδρὶ εὐεργέτῃ. 5, 11: ἄνδρα ἄρχοντα. Hell. 2, 3, 24 (see above). 4, 13: ἄνδρες πολῖται.

THUC. 1, 74, 1: ἄνδρα στρατηγόν. 6, 85, 1: ἀνδρὶ . . . τυράννῳ. 8, 98, 3: ἀνδρὶ στρατηγῷ.

HDT. 3, 52: ἀλήτην βίον. 6, 83: ἔπειτα δὲ ἐς τοὺς δούλους ἦλθε ἀνὴρ μάντις Κλέανδρος.

AR. Ach. 328: ἄνδρες δημόται. Eq. 242: ἄνδρες ἱππῆς. Vesp. 360: ἄνδρες ὁπλῖται. 908: ἄνδρες δικασταί. Pax, 9: ἄνδρες κοπρολόγοι. Thesm. 345: γραῦς γυνή. Ran. 858: ἄνδρας ποιητάς. 1008: ἄνδρα ποιητήν. 1041: ἄνδρα πολίτην.

EUR. Alc. 679: νεανίας λόγους. Hec. 921: ναύταν . . . ὅμιλον. Heracl. 699: ὁπλίτην κόσμον. 800: ὁπλίτην στρατόν. H. F. 26: γέρων δὲ δή τις ἔστι Καδμείων λόγος. 190: ἀνὴρ ὁπλίτης δοῦλός ἐστι τῶν ὅπλων. Hipp. 1006: παρθένον ψυχήν. Ion, 1373: οἰκέτην βίον. Or. 529: δακρύοις γέροντ' ὀφθαλμὸν ἐκτήκω τάλας. Phoen. 838: παρθένῳ χερί.

AESCHYL. Ag. 1627: ἀνδρὶ στρατηγῷ. Cf. Cho. 3, 14: τριγέρων μῦθος. Sept. 605: ξὺν πολίταις ἀνδράσιν. 717: ἄνδρ' ὁπλίτην.

PIND. O. 10 (11), 49: μετὰ δώδεκ' ἀνάκτων θεῶν. P. 11, 33: μάντιν τ' ἄλεσσε κόραν. N. 2, 13: φῶτα μαχατάν.

HOM. Od. 3, 267: ἀοιδὸς ἀνήρ. 9, 391: ἀνὴρ χαλκεύς. 508: μάντις ἀνήρ. 24, 2: ἀνδρῶν μνηστήρων. 253: βασιλῆι γὰρ ἀνδρὶ ἔοικας.

Il. 4, 216: χαλκῆες . . . ἄνδρες. 6, 315: τέκτονες ἄνδρες. 390: γυνὴ ταμίη. 9, 477: φύλακας . . . ἄνδρας. 11, 514: ἰητρὸς . . . ἀνήρ. 17, 65: ἄνδρες . . . νομῆες. 21, 574: ἀνδρὸς θηρητῆρος.

488. 3. *The Genitive Case:*

δοκεῖ γέ μοι (sc. **ἡ χλαῖνα**) | **ἐοικέναι μάλιστα Μορύχου σάγματι**, AR. Vesp. 1141–2; *It looks most like a cloak of Morychus' to me.* (Compare **ἐν τῇδε τῇ . . . οἰκίᾳ τῇ Μορυχίᾳ**, PLATO, Phaedr. 227 B; *In this house of Morychus.*)

ὦ παῖ Κλεινίου, Alc. 1, 103 A; *Son of Clinias.* (Compare **ὁ . . . Κλεινίειος οὗτος**, Gorg. 482 A; *This (son) of Clinias.*)

For further examples, see *Genitive Case.*

489. 4. *The Dative Case:*

βοήθεια ἑαυτῷ, PLATO, Gorg. 522 D: *Self-help.* **τὴν ἐμὴν τῷ θεῷ ὑπηρεσίαν**, Apol. 30 A. **τὸν δὲ ταύρῳ χαλκέῳ καυτῆρα . . . | ἐχθρὰ Φάλαριν κατέχει παντᾷ φάτις**, PIND. P. 1, 95–6.

For other examples, see *Dative Case.*

490. 5. *Prepositions with their Cases:*

τὰ ὑπὸ γῆς (= **ὑπόγεια**) **δικαιωτήρια**, PLATO, Phaedr. 249 A; *Underground reformatories.*

DEM. 2, 12: **οἱ παρ' ἡμῶν πρέσβεις.** 16: **τῶν ἐμπορίων τῶν ἐν τῇ χώρᾳ.**

PLATO, Phaedr. 249 A (see above). Rpb. 426 E: **τὰ ἐν τοῖς ξυμβολαίοις κακουργήματα.** 506 C: **τὰς ἄνευ ἐπιστήμης δόξας.** Theaet. 148 D: **τὴν περὶ τῶν δυνάμεων ἀπόκρισιν.**

XEN. Cyr. 1, 6, 38: **τῶν πρὸς τοὺς πολεμίους μηχανημάτων.** 39: **τῆς πρὸς τοὺς πολεμίους πλεονεξίας.**

THUC. 1, 100, 1: **ἡ ἐπ' Εὐρυμέδοντι ποταμῷ . . . πεζομαχία καὶ ναυμαχία.** 2, 6, 2: **τὰ περὶ τῶν Πλαταιῶν γεγενημένα.** 2, 7, 1: **τοῦ ἐν Πλαταιαῖς ἔργου.**

AR. Ach. 202: **τὰ κατ' ἀγροὺς . . . Διονύσια.** Eq. 709: **τἀν πρυτανείῳ σιτία.** Nub. 218: **φέρε τίς γὰρ οὗτος οὗπὶ τῆς κρεμάθρας ἀνήρ;**

SOPH. Ant. 95: **τὴν ἐξ ἐμοῦ δυσβουλίαν.** O. R. 595: **τὰ σὺν κέρδει καλά.**

491. 6. *Adverbs* (chiefly preceded by the article and involving the participle of **εἰμί**):

ἐν . . . τῷ τέως χρόνῳ, LYS. 7, 12; *Up to date.*

DEM. 18, 26: **τὸν μεταξὺ χρόνον.** 29, 14: **τὸν ὁμολογουμένως δοῦλον.**

ISOC. 6, 28: **τοὺς ὡς ἀληθῶς Μεσσηνίους.**

LYS. 7, 12 (see above).

PLATO, Legg. 639 B: **οὐδαμῶς ἀνδρῶν ἄρχοντα, ἀλλά τινων σφόδρα γυναικῶν.** 731 E: **διὰ τὴν σφόδρα ἑαυτοῦ φιλίαν.** 952 C: **τῆς σφόδρα προθυμίας.** Phaedo, 109 D: **εἰς τὸν ἐνθάδε τόπον.** Politic. 270 E: **ἐν τῷ τότε χρόνῳ.** Rpb. 328 E: **τοῖς σφόδρα πρεσβύταις.** 341 C: **ὁ ὀρθῶς κυβερνήτης.** 450 C: **ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ.** 496 E: **τὸν . . . ἐνθάδε βίον.** 564 A: **ἡ γὰρ ἄγαν ἐλευθερία ἔοικεν . . . εἰς ἄγαν δουλείαν μεταβάλλειν.**

XEN. Cyr. 1, 5, 9: **τῶν παραυτίκα ἡδονῶν.** MEM. 3, 5, 1: **Περικλεῖ . . . τῷ τοῦ πάνυ Περικλέους υἱῷ.**

THUC. 2, 48, 2: **καὶ ἐς τὴν ἄνω πόλιν ἀφίκετο.** 3, 9, 1: **ξυμμαχίαν τὴν πρίν.**

95, 2: τὴν οὐ περιτείχισιν. 6, 80, 5: τὴν αὐτίκα ἀκινδύνως δουλείαν. 8, 89, 2: τῶν πάνυ στρατηγῶν.

Hdt. 1, 96: τῆς ἄνω Ἀσίης. 142: τὰ ἄνω . . . χωρία. 8, 8: τῶν τότε ἀνθρώπων.

Ar. Ran. 421: κάστὶν τὰ πρῶτα τῆς ἐκεῖ μοχθηρίας. Eccl. 115: ἡ μὴ ᾽μπειρία.

Com. Cratin. 2, 122: τοῦ λίαν πότου (445).

Soph. El. 1134: τῇ τόθ᾽ ἡμέρᾳ. Ph. 131: τῶν ἀεὶ λόγων.

Aeschyl. Ag. 73: τῆς τότ᾽ ἀρωγῆς. P. V. 123: διὰ τὴν λίαν φιλότητα.

Pind. P. 1, 20: Αἶτνα, πάνετες χίονος ὀξείας τιθήνα (see B. L. G. *ad loc.*). fr. 133: ἐς τὸν ὕπερθεν ἅλιον.

7. For Relative Clauses as equivalents of adjectives, see *Relative Clauses*.

For the substantive in apposition, see *Apposition*.

492. Concord of the Adjective Attribute. — The adjective attribute agrees with its substantive in gender, number, and case.

ἱερὸς λόχος, *Sacred Band*. ἱερὰ πόλις, *Sacred city*. ἱερὸν πτολίεθρον, *Sacred citadel*. ἱεροὶ δόμοι, *Sacred abodes*. ἱερὰ χρήματα, *Sacred money*. ταμίας . . . τῶν . . . ἱερῶν χρημάτων, Plato, Legg. 759 E. κλαῖδες (= κλεῖδες) . . . ἱερᾶν (= ἱερῶν) φιλοτάτων, Pind. P. 9, 39. τὸν ἄνδρα. τὴν γυναῖκα. τὸ παιδίον. οὗτος ὁ ἀνήρ. αὕτη ἡ γυνή. τοῦτο τὸ παιδίον. ὁ παρὼν χρόνος. τὴν μετὰ ταῦτ᾽ ἐξαίφνης γεγονυῖαν πίστιν, Dem. 19, 27. ἡ βουλὴ δ᾽ ἡ μὴ κωλυθεῖσ᾽ ἀκοῦσαι τἀληθῆ παρ᾽ ἐμοῦ, *Ibid.* 31. ἐκ τοῖν λόγοιν τοῖν ἀνδροῖν ἑκατέροιν τοῖν βασανισθέντοιν, Antiphon, 5, 49.

493. Exceptions. — Exceptions to the above rule are found in the matter of dual concord and in the employment of the *constructio ad sensum* instead of formal agreement.

494. Plural Adjective with Dual Substantive. — Occasionally a plural adjective is used with a dual substantive, but not in prose.

Hom. Od. 11, 211–2: ὄφρα . . . φίλας περὶ χεῖρε βαλόντε | ἀμφοτέρω κρυεροῖο τεταρπώμεσθα γόοιο. 12, 228–9: δύο δοῦρε | μακρ(ά).

Il. 13, 434–5: τὸν . . . Ποσειδάων ἐδάμασσεν | θέλξας ὅσσε φαεινά. Cf. 616–7: τὼ δέ οἱ ὄσσε | πὰρ ποσὶν αἱματόεντα χαμαὶ πέσον. 16, 139: εἵλετο δ᾽ ἄλκιμα δοῦρε. 21, 115–6: ὃ δ᾽ ἕζετο χεῖρε πετάσσας | ἀμφοτέρας.

495. δύο with a Plural Substantive. — From Homer on δύο (δύω) is found with plural substantives as well as with dual substantives, and the plural is the rule for δύο (nominative and accusative) in Attic Prose. Un-

common is the use of δυοῖν with a plural,[1] and the use of δύο (indeclinable) with a substantive in the genitive or the dative plural is rare in the ATTIC ORATORS and in PLATO.[2]

δύο μὲν υἱεῖς, δύο δὲ θυγατέρες, ISAE. 2, 3. δύο πλοῖα, LYS. 13, 25. δύο . . . τράπεζαι, 37. δύω νύκτας δύο τ' ἤματα, HOM. Od. 9, 74. οἱ δὲ δύω σκόπελοι, 12, 73. δύο . . . γενεαί, Il. 1, 250. δύω κήρυκας, 3, 116.

προσελθόντων δ' αὐτῷ δυοῖν ἀνδρῶν, LYCURG. 86. πλεονεκτημάτων δυοῖν, DEM. 5, 23.

οὐσῶν δ' αὐτῷ δύο θυγατέρων, DEM. 41, 3. τῶν δὲ δύο μερῶν, PLATO, Legg. 848 A. δύω ποταμῶν, HOM. Od. 10, 515. δύω κανόνεσσ(ι), Il. 13, 407.

496. MASCULINE DUAL FORMS USED GENERICALLY FOR THE FEMININE. — The use of the forms *τώ, τοῖν, τούτω, τούτοιν, αὐτώ, αὐτοῖν, τώδε*, and the like, with feminine substantives is no exception to the rule, as these forms are common to all the genders, though there are also special feminine forms, which are preferably used in the genitive and dative.[3] In like manner, the masculine dual forms of descriptive adjectives and of participles are sometimes used generically for the feminine.[4]

ἐρείσατ', ὦ παῖ, πλευρὸν ἀμφιδέξιον | ἐμφύντε (sc. Antigone and Ismene) τῷ φύσαντι, SOPH. O. C. 1112–3. ἀθανάτων μετὰ φῦλον ἴτον προλιπόντ' ἀνθρώπους | Αἰδὼς καὶ Νέμεσις, HES. O. et D. 199–200.

497. AGREEMENT ACCORDING TO SENSE. — There is no recorded exception in prose. In poetry there are occasional exceptions, the real gender, and not the grammatical, being regarded.

ὦ χαῖρε, κολλικοφάγε Βοιωτίδιον, AR. Ach. 872.

AR. Ach. 872 (see above).

AESCHYL. Cho. 893: *τέθνηκας, φίλτατ' Αἰγίσθου βία.*

HOM. Il. 22, 84: *φίλε τέκνον.*[5]

[1] See Keck, Ueber den Dual bei den griechischen Rednern, Würzburg, 1882, p. 47, and Roeper, De dualis usu Platonico, Gedani, 1878, p. 25 sq. For a list of examples, see Ernst Hasse, Der Dualis im Attischen, Hannover und Leipzig, 1893, p. 6.

[2] According to Keck, *l. c.*, p. 39, only twice in the ORATORS: DEM. 41, 3 and [42], 23; according to Roeper, *l. c.*, p. 20, only twice in PLATO: Legg. 848 A and 908 B (Tim. Locr. 96 A, 97 C, and Epin. 984 E are excluded as non-Platonic); according to Zander *apud* Keck, *l. c.*, the form *δύο* is found with the genitive plural 7 times in THUCYDIDES and 6 times in XENOPHON, with the dative plural 5 times in THUCYDIDES and once in XENOPHON.

[3] See Ernst Hasse, Der Dualis im Attischen, Hannover und Leipzig, 1893, p. 19.

[4] See Keck, p. 37 *infra* and p. 38 *supra;* also Hasse, *l. c.*, pp. 26, 36, and 37, where, however, no instance of a feminine simple adjective in *οιν* or of a feminine participle in *οιν* is cited.

[5] For 11, 244–5, see 503.

498. Variations in Participial Concord. — For deviations in the concord of the participle, which in its ordinary use differs from the adjective in that it conveys the notion of predication, see 122–4 and other sections under *Agreement of the Predicate with the Subject*.

499. Deviations in Concord of Pronouns. — Pronouns that have different forms for different genders and numbers, agree in gender and number with the substantives they represent. But there are frequent variations according to sense, the name of a town, for example, suggesting the inhabitants, or a plural pronoun being used of a generic singular (sometimes the reverse).

ἵνα εἰδῶ εἰ ἐπίστασαι ἃ χρὴ ἐραστὴν περὶ παιδικῶν πρὸς αὐτὸν ἢ πρὸς ἄλλους λέγειν, Plato, Lys. 205 A. ὅτι μὲν γὰρ τῶν ἐπὶ Θρᾴκης μεγίστη πόλις Ὄλυνθος σχεδὸν πάντες ἐπίστασθε. οὗτοι τῶν πόλεων προσηγάγοντο ἐφ' ᾧτε . . . συμπολιτεύειν, Xen. Hell. 5, 2, 12. ἢν δὲ παρὰ ταῦτα ἀδικεῖν τις ἐπιχειρῇ, τούτοις Κῦρός τε καὶ ἡμεῖς πολέμιοι ἐσόμεθα, Cyr. 7, 4, 5. ταῦτα προσιόντες συμβουλεύουσι καὶ παραινέουσι ἄσσα αὐτὸς ποιήσας ἐξέφυγε ὁμοίην νοῦσον, Hdt. 1, 197.

Dem. 2, 18: εἰ μὲν γάρ τις ἀνήρ ἐστιν ἐν αὐτοῖς οἷος ἔμπειρος πολέμου καὶ ἀγώνων, τούτους μὲν φιλοτιμίᾳ πάντας ἀπωθεῖν αὐτὸν ἔφη.

Isoc. 2, 15: μελέτω σοι τοῦ πλήθους, καὶ περὶ παντὸς ποιοῦ κεχαρισμένως αὐτοῖς ἄρχειν.

Plato, Conv. 207 A–B: ἢ οὐκ αἰσθάνει ὡς δεινῶς διατίθεται πάντα τὰ θηρία . . . περὶ τὴν τροφὴν τοῦ γενομένου, καὶ ἕτοιμά ἐστιν ὑπὲρ τούτων (sc. τῶν γενομένων) καὶ διαμάχεσθαι . . . καὶ ὑπεραποθνήσκειν. Lys. 204 E–205 A (see above). Phaedr. 233 A–B: καὶ μὲν δὴ βελτίονί σοι προσήκει γενέσθαι ἐμοὶ πειθομένῳ ἢ ἐραστῇ· ἐκεῖνοι μὲν γὰρ καὶ παρὰ τὸ βέλτιστον τά τε λεγόμενα καὶ τὰ πραττόμενα ἐπαινοῦσι . . . ἐὰν δ' ἐμοὶ πείθῃ κτέ. Rpb. 599 E: σὲ δὲ τίς αἰτιᾶται πόλις νομοθέτην ἀγαθὸν γεγονέναι καὶ σφᾶς ὠφεληκέναι;

Xen. An. 1, 4, 8: οὐδ' ἐρεῖ οὐδεὶς ὡς ἐγὼ ἕως μὲν ἂν παρῇ τις χρῶμαι, ἐπειδὰν δὲ ἀπιέναι βούληται, συλλαβὼν καὶ αὐτοὺς κακῶς ποιῶ καὶ τὰ χρήματα ἀπουσυλῶ. Cyr. 1, 2, 2: ἤν δέ τις τούτων τι παραβαίνῃ, ζημίαν αὐτοῖς ἐπέθεσαν. 7, 4, 5 (see above). Hell. 5, 2, 12 (see above). Hiero, 2, 13: ἄν τι πάθωσι κακὸν . . . , λυποῦνται ἐπὶ τούτοις. 3, 4: ὅταν γε ἀφροδισιασθῇ κατὰ συμφοράν τινα γυνή, οὐδὲν ἧττον τούτου ἕνεκεν τιμῶσιν αὐτὰς οἱ ἄνδρες.

Thuc. 1, 136, 1: ὁ δὲ Θεμιστοκλῆς . . . φεύγει . . . ἐς Κέρκυραν, ὧν αὐτῶν (sc. Κερκυραίων) εὐεργέτης.

Hdt. 1, 197 (see above). 2, 90: ὃς δ' ἂν . . . ὑπὸ κροκοδείλου ἁρπασθεὶς . . . φαίνηται τεθνεώς, κατ' ἣν ἂν πόλιν ἐξενειχθῇ, τούτους πᾶσα ἀνάγκη ἐστὶ ταριχεύσαντας αὐτὸν . . . θάψαι ἐν ἱρῇσι θήκῃσι. 8, 121: τραπόμενοι ἐς Κάρυστον καὶ δηώσαντες αὐτῶν τὴν χώρην, ἀπαλλάσσοντο ἐς Σαλαμῖνα.

EUR. Bacch. 961–2: κόμιζε διὰ μέσης με Θηβαίας χθονός· | μόνος γάρ εἶμ' αὐτῶν ἀνὴρ τολμῶν τόδε.

SOPH. Ant. 707–9: ὅστις γὰρ αὐτὸς ἢ φρονεῖν μόνος δοκεῖ, | ἢ γλῶσσαν, ἣν οὐκ ἄλλος, ἢ ψυχὴν ἔχειν, | οὗτοι διαπτυχθέντες ὤφθησαν κενοί. O. C. 942: αὐτούς refers to πόλιν, v. 939.

500. AGREEMENT WITH A SYNONYM. — The tendency of the Greek language to sudden changes of subject without the mention by name of the new subject (compare **71**), is largely responsible for the few instances that are cited of the agreement of a pronoun with the gender of some synonymous word, instead of with the natural or the grammatical gender of the word that the pronoun represents.

SOPH. Ph. 755–9: ΝΕ. δεινόν γε τοὐπίσαγμα τοῦ νοσήματος. | ΦΙ. δεινὸν γὰρ οὐδὲ ῥητόν· ἀλλ' οἴκτιρέ με. | ΝΕ. τί δῆτα δράσω; ΦΙ. μή με ταρβήσας προδῷς· | ἥκει γὰρ αὕτη διὰ χρόνου πλάνοις ἴσως | ὡς ἐξεπλήσθη. (Philoctetes does not take up the νόσημα idea, but returns with the word αὕτη to the νόσος of 734: τῆς παρεστώσης νόσου. So 765: τῆς νόσου. The νόσος of our passage is personified as elsewhere in Sophocles.) Tr. 984–7: ποῖ γᾶς ἥκω; παρὰ τοῖσι βροτῶν | κεῖμαι πεπονημένος ἀλλήκτοις | ὀδύναις; οἵμοι ἐγὼ τλάμων. | ἡ δ' αὖ μιαρὰ (sc. νόσος. Cf. νόσον, 981) βρύκει.

HOM. Il. 11, 237–8: ἐτράπετ' αἰχμή· | καὶ τό γε (sc. ἔγχος. Cf. 233) χειρὶ λαβών. 21, 166–8: τῷ δ' ἑτέρῳ (sc. δουρί) μιν . . . βάλε . . . ᾗ (sc. μελίῃ. Cf. 162 and 169) δ' ὑπὲρ αὐτοῦ | γαίῃ ἐνεστήρικτο, λιλαιομένη χροὸς ἆσαι.

501. NEUTER PRONOUNS REFERRING TO MASCULINE OR FEMININE SUBSTANTIVES. — Not an exception to the rule of concord is the case of a neuter pronoun referring to a masculine or feminine substantive regarded as a thing. Cf. **126**. In most of the instances cited, however, the reference is rather to some thought implied in the substantive than to the substantive itself.

ἐπειδὴ τοίνυν ἡ αὐτὴ ἀρετὴ πάντων ἐστί, πειρῶ . . . ἀναμνησθῆναι, τί αὐτό φησι Γοργίας εἶναι, PLATO, Meno, 73 C; *Since the same virtue belongs to all* (resides in all), *try to recall what Gorgias says it* (the thing itself, the essence of it) *is.* **δόξης ἐπιθυμεῖ καὶ τοῦτ' ἐζήλωκε,** DEM. 2, 15; *He is eager for glory, and has made that his passion.*

DEM. 2, 15 (see above). 18, 68: ὥστε (sc. Φίλιππον) τῆς τῶν Ἑλλήνων ἀρχῆς ἐπιθυμῆσαι καὶ τοῦτ' (sc. τὸ τῶν Ἑλλήνων ἄρξαι) εἰς τὸν νοῦν ἐμβαλέσθαι. 20, 140: φύσει κακίας σημεῖόν ἐστιν ὁ φθόνος, καὶ οὐκ ἔχει πρόφασιν δι' ἣν ἂν τύχοι συγγνώμης ὁ τοῦτο (sc. τὸ φθονεῖν) πεπονθώς.

ISOC. 6, 15: οὐδὲ πώποτε δὲ λόγους ἀγαπήσας, ἀλλ' ἀεὶ νομίζων τοὺς περὶ τοῦτο (*this sort of thing*) διατρίβοντας ἀργοτέρους εἶναι πρὸς τὰς πράξεις.

PLATO, Gorg. 484 C: φιλοσοφία γάρ τοί ἐστιν, ὦ Σώκρατες, χαρίεν, ἄν τις αὐτοῦ μετρίως ἅψηται ἐν τῇ ἡλικίᾳ (the αὐτοῦ in view of the χαρίεν). Meno,

73 C (see above). Politic. 300 D: οὐκοῦν ἀνὴρ ὁστισοῦν εἷς ἢ πλῆθος ὁτιοῦν, οἷς ἂν νόμοι κείμενοι τυγχάνωσι, παρὰ ταῦτα ὅταν ἐπιχειρήσωσι ποιεῖν ὡς βέλτιον ἕτερον, ταὐτὸν δρῶσι κτέ. Protag. 357 C: ὡμολογοῦμεν ἐπιστήμης μηδὲν εἶναι κρεῖττον, ἀλλὰ τοῦτο ἀεὶ κρατεῖν . . . καὶ ἡδυνῆς καὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων. Rpb. 381 A–B: πᾶν δὴ τὸ καλῶς ἔχον ἢ φύσει ἢ τέχνῃ ἢ ἀμφοτέροις ἐλαχίστην μεταβολὴν ὑπ' ἄλλου ἐνδέχεται. 583 E: ὃ μεταξὺ ἄρα νῦν δὴ ἀμφοτέρων ἔφαμεν εἶναι, τὴν ἡσυχίαν, τοῦτό ποτε ἀμφότερα ἔσται, λύπη τε καὶ ἡδονή. Theaet. 176 B: οὐχ ὧν ἕνεκα οἱ πολλοί φασι δεῖν πονηρίαν μὲν φεύγειν, ἀρετὴν δὲ διώκειν, τούτων χάριν τὸ μὲν ἐπιτηδευτέον, τὸ δ' οὔ.

Xen. Cyr. 3, 3, 50: οὐκ ἂν οὖν τοξότας γε (sc. ποιήσειεν ἂν ἀγαθοὺς καλὴ παραίνεσις), εἰ μὴ ἔμπροσθεν τοῦτο μεμελετηκότες εἶεν (*had such practice*). Hiero, 9, 9: εἰ δὲ καὶ ἐμπορία ὠφελεῖ τι πόλιν, τιμώμενος ἂν ὁ πλεῖστα τοῦτο ποιῶν καὶ ἐμπόρους ἂν πλείους ἀγείροι.

Thuc. 1, 6, 5: ἔτι δὲ καὶ ἐν τοῖς βαρβάροις ἔστιν οἷς νῦν . . . πυγμῆς καὶ πάλης ἆθλα τίθεται, καὶ διεζωμένοι τοῦτο δρῶσι. 6, 10, 2: ἡσυχαζόντων μὲν ὑμῶν ὀνόματι σπονδαὶ ἔσονται — οὕτω γὰρ ἐνθένδε τε ἄνδρες ἔπραξαν αὐτὰ (*schemes*) καὶ ἐκ τῶν ἐναντίων — σφαλέντων δέ που κτέ. 96, 1: διενοοῦντο τὰς προσβάσεις αὐτῶν (sc. τῶν Ἐπιπολῶν) φυλάσσειν ὅπως μὴ κατὰ ταῦτα λάθωσι σφᾶς ἀναβάντες οἱ πολέμιοι.

Hdt. 3, 82: τριῶν γὰρ προκειμένων καὶ πάντων τῷ λόγῳ ἀρίστων ἐόντων, δήμου τε ἀρίστου καὶ ὀλιγαρχίης καὶ μουνάρχου, πολλῷ τοῦτο προέχειν λέγω· ἀνδρὸς γὰρ ἑνὸς τοῦ ἀρίστου οὐδὲν ἄμεινον ἂν φανείη (τοῦτο is natural because of the τριῶν which precedes and the οὐδέν which follows).

Ar. Pl. 522–4: οὐδ' ἔσται . . . οὐδεὶς οὐδ' ἀνδραποδιστὴς | . . . τίς γὰρ πλουτῶν ἐθελήσει | . . . τοῦτο ποιῆσαι;

502. Plural of Neuter Pronouns for the Singular. — Neuter pronouns are often used in the plural where we might expect the singular.[1]

ἐφιέντων (sc. ἡμῶν) δυοῖν θάτερα, ἢ πείθειν ἡμᾶς ἢ ποιεῖν, τούτων οὐδέτερα ποιεῖ, Plato, Crito, 52 A; *Although we leave it to him to do one of two things, either to persuade us or to do (our bidding), he does neither.*

Dem. 19, 72: ἐστὶ δὲ ταῦτα[2] γέλως, μᾶλλον δ' ἀναισχυντία δεινή.

Isae. 1, 22: καὶ δυοῖν τοῖν ἐναντιωτάτοιν θάτερα μέλλοντες, ἢ τὴν οὐσίαν ἕξειν βεβαιοτέραν ἢ ἐκείνῳ μὴ ποιήσαντες ἀπεχθήσεσθαι, τὴν ἀπέχθειαν εἵλοντο μᾶλλον ταύτης τῆς δωρεᾶς. 3, 58: οὐκοῦν δυοῖν τὰ ἕτερα προσῆκε τῇ γυναικί, ἢ ζῶντι τῷ Ἐνδίῳ ἀμφισβητῆσαι τῶν πατρῴων, ἢ ἐπειδὴ τετελευτηκὼς ἦν ὁ εἰσποίητος, τῶν τοῦ ἀδελφοῦ τὴν ἐπιδικασίαν ἀξιοῦν ποιεῖσθαι.

[1] For Neuter Plural of Adjectives instead of Singular, see **37**.

[2] For the absence of attraction by the predicate in the above and similar examples, see **129**.

Lys. 4, 7: νῦν δὲ ὁμολογούμεθα πρὸς παῖδας καὶ αὐλητρίδας καὶ μετ' οἴνου ἐλθόντες. ὥστε πῶς ταῦτ' ἐστὶ πρόνοια;

Plato, Crito, 52 A (see above). Phaedo, 62 D: ἀλλ' ἀνόητος μὲν ἄνθρωπος τάχ' ἂν οἰηθείη ταῦτα, φευκτέον εἶναι ἀπὸ τοῦ δεσπότου. Phileb. 43 D–E: ΣΩ. τίθει . . . τὸ μὲν χρυσόν, τὸ δ' ἄργυρον, τρίτον δὲ μηδέτερα τούτων. ΠΡΩ. κεῖται. ΣΩ. τὸ δὲ μηδέτερα τούτων ἔσθ' ἡμῖν ὅπως θάτερα γένοιτ' ἄν, χρυσὸς ἢ ἄργυρος;

Xen. An. 1, 9, 24: τὸ μὲν τὰ μεγάλα νικᾶν τοὺς φίλους εὖ ποιοῦντα οὐδὲν θαυμαστόν . . . τὸ δὲ τῇ ἐπιμελείᾳ περιεῖναι τῶν φίλων καὶ τῷ προθυμεῖσθαι χαρίζεσθαι, ταῦτα ἔμοιγε μᾶλλον δοκεῖ ἀγαστὰ εἶναι (οὐδὲν θαυμαστόν singular and ταῦτα plural). Conv. 2, 19: ἐλθὼν οἴκαδε ὠρχούμην μὲν οὔ, οὐ γὰρ πώποτε τοῦτ' ἔμαθον, ἐχειρονόμουν δέ· ταῦτα γὰρ ἠπιστάμην (ταῦτα side by side with τοῦτο).

Thuc. 2, 41, 2: καὶ ὡς οὐ λόγων . . . κόμπος τάδε (*the statements just made*) μᾶλλον ἢ ἔργων ἐστὶν ἀλήθεια, αὐτὴ ἡ δύναμις τῆς πόλεως . . . σημαίνει. Cf. 6, 77, 1: δεῖξαι αὐτοῖς ὅτι οὐκ Ἴωνες τάδε εἰσὶν οὐδ' Ἑλλησπόντιοι καὶ νησιῶται . . . ἀλλὰ Δωριῆς ἐλεύθεροι.

Hdt. 7, 14: ἦν περ μὴ αὐτίκα στρατηλατέῃς, τάδε τοι ἐξ αὐτῶν ἀνασχήσει· "ὡς καὶ μέγας καὶ πολλὸς ἐγένεο ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ, οὕτω καὶ ταπεινὸς ὀπίσω κατὰ τάχος ἔσεαι."

Com. Eriph. 3, 559: τάδ' οὐ Κόρινθος οὔτε Λαΐς, ὦ Σύρε.

Ar. Nub. 1299: ταῦτ' οὐχ ὕβρις δῆτ' ἐστίν; Av. 445–6: ὄμνυμ' ἐπὶ τούτοις πᾶσι νικᾶν τοῖς κριταῖς | καὶ τοῖς θεαταῖς πᾶσιν. Ran. 21: εἶτ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ καὶ πολλὴ τρυφή;

Eur. Andr. 168–9: οὐ γάρ ἐσθ' Ἕκτωρ τάδε, | οὐ Πρίαμος οὐδὲ χρυσός, ἀλλ' Ἑλλὰς πόλις. Cycl. 63: οὐ τάδε Βρόμιος, οὐ τάδε χοροί. Hipp. 474–5: οὐ γὰρ ἄλλο πλὴν ὕβρις | τάδ' ἐστί, κρείσσω δαιμόνων εἶναι θέλειν. Tro. 99–100: οὐκέτι Τροία | τάδε.

Soph. O. C. 883: ἆρ' οὐχ ὕβρις τάδ(ε); 1729: θέμις δὲ πῶς τάδ' ἐστί;

Hom. Od. 1, 226: οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἐστίν.

Il. 8, 362–3: οὐδέ τι τῶν μέμνηται, ὅ οἱ μάλα πολλάκις υἱὸν | τειρόμενον σώεσκον ὑπ' Εὐρυσθῆος ἀέθλων.

For καὶ ταῦτα, see under οὗτος.

For Attraction of the Demonstrative by the Predicate, see **127**.

For Attraction of the Article, see **574**, **635**.

503. Agreement of Common Adjective Attribute. — The common adjective attribute of two or more substantives agrees with the nearest. Exceptions are explicable.

σῖτος πολὺς καὶ πρόβατα, Xen. An. 2, 4, 27; *Much bread-stuff and small cattle* (*sheep*). πολλαὶ κριθαὶ καὶ πυροί, *Ibid.* 7, 1, 13; *Much barley and wheat*.

Dem. 18, 271: δεινὰ πεπόνθασι . . . καὶ πόλεις ὅλαι καὶ ἔθνη. 1, 19:

μηδεμίαν μήτε χάριν μήτ' ἄνδρα. 25, 68: τῶν ὑπαρχόντων νόμων καὶ πολιτείας (481).

Lys. [6], 47: ἀναμνήσθητε δὲ καὶ αὐτοὶ ἐξ ὅσων κακῶν καὶ πολέμου ὑμᾶς αὐτοὺς περιεποιήσατε. 13, 95: μηδαμῶς . . . μήτε τέχνῃ μήτε μηχανῇ μηδεμιᾷ.

Plato, Legg. 838 A: ὅταν ἀδελφὸς ἢ ἀδελφή (= ἀδελφοί) τῳ γένωνται καλοί (480). Rpb. 459 C: συχνῷ τῷ ψεύδει καὶ τῇ ἀπάτῃ.

Xen. An. 1, 5, 6: ὁ δὲ σίγλος δύναται ἑπτὰ ὀβολοὺς καὶ ἡμιωβόλιον Ἀττικούς (concord due to ἑπτά). 2, 4, 27 (see above). 7, 1, 13 (see above).

Thuc. 1, 102, 4: καὶ πρὸς Θεσσαλοὺς ἅμα ἀμφοτέροις οἱ αὐτοὶ ὅρκοι καὶ ξυμμαχία κατέστη. 2, 49, 8: ἐς ἄκρας χεῖρας καὶ πόδας. 6, 49, 4: οὔτε πλοῦν πολὺν οὔτε ὁδόν.

Hdt. 3, 82: τριῶν γὰρ προκειμένων καὶ πάντων τῷ λόγῳ ἀρίστων ἐόντων, δήμου τε ἀρίστου καὶ ὀλιγαρχίης καὶ μουνάρχου.

Ar. Lys. 1134: Ἕλληνας ἄνδρας καὶ πόλεις ἀπόλλυτε. Ran. 470–2: τοία Στυγός σε μελανοκάρδιος πέτρα | Ἀχερόντιός τε σκόπελος αἱματοσταγὴς | φρουροῦσι, Κωκυτοῦ τε περίδρομοι κύνες, κτέ.

Aeschyl. Eum. 437–8: λέξας δὲ χώραν καὶ γένος καὶ ξυμφορὰς | τὰς σάς. Pers. 227: παιδὶ καὶ δόμοις ἐμοῖσι τήνδ' ἐκύρωσας φίτιν.

Theogn. 87: μή μ' ἔπεσιν μὲν στέργε, νόον δ' ἔχε καὶ φρένας ἄλλας. 860: πολλοὺς ἀσπασμοὺς καὶ φιλότητας ἔχω.

Hom. Od. 2, 123: βίοτόν τε τεὸν καὶ κτήματ' ἔδονται. 19, 406: γαμβρὸς ἐμὸς θυγάτηρ τε (12).

Il. 2, 136: ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα. 6, 211: ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὔχομαι εἶναι. 9, 466: πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς. But 11, 244–5: πρῶθ' ἑκατὸν βοῦς δῶκεν, ἔπειτα δὲ χίλι' ὑπέστη, | αἶγας ὁμοῦ καὶ ὄις, τά οἱ ἄσπετα ποιμαίνοντο, χίλι(α) agrees with μῆλα understood, which becomes more evident by comparing Od. 9, 183–4: ἔνθα δὲ πολλὰ | μῆλ', ὄιές τε καὶ αἶγες, ἰαύεσκον. 13, 287: οὐδέ κεν ἔνθα τεόν γε μένος καὶ χεῖρας ὄνοιτο (78). 14, 73: ἥμέτερον δὲ μένος καὶ χεῖρας ἔδησεν.

504. Repetition of the Common Attribute. — The common attribute may be repeated for emphasis or rhetorical balance. So with καὶ . . . καί, μὲν . . . δέ.

ᾤετο κτήσεσθαι ἐκ τούτων ὄνομα μέγα καὶ δύναμιν μεγάλην, Xen. An. 2, 6, 17; *He thought that he should acquire from this a great name and great power.* ἐξωπλίζετο (sc. ὁ στρατός) πολλοῖς μὲν καὶ καλοῖς χιτῶσι, πολλοῖς δὲ καὶ καλοῖς θώραξι καὶ κράνεσιν, Cyr. 6, 4, 1; *The army accoutred itself with many fine tunics, many fine corselets and helmets.*

Dem. 18, 27: πολλῶν μὲν χρημάτων, πολλῶν δὲ στρατιωτῶν εὐπορήσας. 19, 226: τοσαύτην κωφότητα καὶ τοσοῦτο σκότος. 227: ἓν . . . σῶμ' ἔχων καὶ ψυχὴν μίαν. Cf. 22, 66 (= 24, 173): πολλῶν μὲν στρατηγῶν ἠδικηκότων τὴν πόλιν, πολλῶν δὲ ῥητόρων.

PLATO, Cratyl. 436 D: δεῖ δὴ περὶ τῆς ἀρχῆς παντὸς πράγματος παντὶ ἀνδρὶ τὸν πολὺν λόγον εἶναι καὶ τὴν πολλὴν σκέψιν.

XEN. An. 2, 6, 17 (see above). Conv. 4, 47: πᾶσαι . . . αἱ πόλεις καὶ πάντα τὰ ἔθνη. Cyr. 1, 5, 9: πολὺν μὲν ὄλβον, πολλὴν δὲ εὐδαιμονίαν. 6, 4, 1 (see above).

THUC. 6, 20, 4: πολλοὶ μὲν γὰρ ὁπλῖται ἔνεισι καὶ τοξόται καὶ ἀκοντισταί, πολλαὶ δὲ τριήρεις καὶ ὄχλος ὁ πληρώσων αὐτάς.

HDT. 5, 30: ἔχων στρατιήν τε πολλὴν καὶ πολλὰς νέας. 47: συνέσπετο οἰκηίῃ τε τριήρεϊ καὶ οἰκηίῃ ἀνδρῶν δαπάνῃ.

SOPH. El. 87–90: ὥς μοι | πολλὰς μὲν θρήνων ᾠδάς, | πολλὰς δ' ἀντήρεις ἤσθου | στέρνων πληγάς.

AESCHYL. Suppl. 1006–7: πρὸς ταῦτα μὴ πάθωμεν ὧν πολὺς πόνος, | πολὺς δὲ πόντος οὔνεκ' ἠρόθη δορί.

THEOGN. 1051–2: μή ποτ' ἐπειγόμενος πρήξῃς χρέος, ἀλλὰ βαθείῃ | σῇ φρενὶ βούλευσαι σῷ ἀγαθῷ τε νόῳ.

HOM. Od. 11, 202–3: ἀλλά με σός τε πόθος σά τε μήδεα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ, σή τ' ἀγανοφροσύνη μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα (473).

505. POSITION OF THE ADJECTIVE ATTRIBUTE. — The adjective attribute precedes the substantive. This, which is the original position, so often yields to rhythmical and rhetorical considerations that a sharp difference between the order, attribute and substantive, and the order, substantive and attribute, cannot be formulated.

μικρᾶς ζημίας ἀξίους. LYS. 1, 3; *Deserving* [*only*] *a* SLIGHT *penalty*. **οἰκονόμος δεινή**, *Ibid.* 7; *A clever* HOUSEKEEPER. **ἓν . . . σῶμ' ἔχων καὶ ψυχὴν μίαν**, DEM. 19, 227; *Having* (*but*) ONE *body and* ONE *soul* (504, chiasm). **ἐπέων ματαίων**, HDT. 7, 11, but **μάταια ἔπεα**, 15. **λόγον οὐδένα ἐποιέετο**, HDT. 7, 13, but **ἐν οὐδενὶ λόγῳ ποιήσεται**, 16. **εἷς ἀνὴρ οὐδεὶς ἀνήρ**, PROV.

DEM. 8, 28: μικρόν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μικρὸν πινάκιον ταῦτα πάντ' ἐπισχεῖν δύναιτ' ἄν. 15, 23: βάρβαρον ἄνθρωπον (31). 18, 20: πόλεμον συνεχῆ καὶ μακρὸν πολεμούντων ὑμῶν . . . οὔτε χρήμασιν οὔτε σώμασιν . . . συνελάμβανον (plural) ὑμῖν. 22: μετὰ κοινοῦ συνεδρίου τῶν Ἑλλήνων. 30: τρεῖς ὅλους μῆνας . . . ἡμερῶν δέκα, ἴσως δὲ τριῶν ἢ τεττάρων. 34: λόγον οὐδέν(α). 44: δυνάμεις πολλὰς καὶ μεγάλας. 19, 196: Ὀλυνθίαν γυναῖκα (31). 19, 227 (see above). 23, 75: δύο προσθῆκαι (111). 31, 7: ὀγδοήκοντα μναῖ (124).

ISOC. 7, 46: δύο τρόποι (111).

ISAE. 8, 7: ἐξ ἧς αὐτῷ ἐγιγνέσθην υἱεῖς δύο (110).

LYS. 1, 3 (see above). *Ibid.* 7: οἰκίδιον . . . διπλοῦν. 10: πολὺν χρόνον. 22: ἡμέραι τέσσαρες ἢ πέντε. 12, 11: τετρακοσίους κυζικηνούς (32). 13, 37: δύο δὲ τράπεζαι. 32, 6: τριάκοντα στατῆρας Κυζικηνούς (32).

ANTIPHON, 1, 14: ἀνὴρ καλός τε καὶ ἀγαθός (31). 2, δ, 5: θερμὸν καὶ

ἀνδρεῖον ἄνθρωπον (31). 5, 91: ἐν . . . ἀκεστῷ πράγματι (78). 6, 42: δύο μῆνες (111).

PLATO, Gorg. 470 C: φίλον ἄνδρα (31). Legg. 846 D: ἀνδρὸς ἐπιχωρίου (31). Menex. 247 D: θνητῷ ἀνδρί (31). Phaedr. 227 A: ὦ φίλε Φαῖδρε (17). *Ibid.* D: ὦ βέλτιστε Σώκρατες (17). Protag. 316 B: οἰκίας μεγάλης τε καὶ εὐδαίμονος. *Ibid.* C: ξένον ἄνδρα (31). Rpb. 331 C: φίλου ἀνδρός (31). 334 A: ὅτου τις ἄρα δεινὸς φύλαξ, τούτου καὶ φὼρ δεινός (Chiasm. Cf. *ibid.*: εἰ ἄρα ὁ δίκαιος ἀργύριον δεινὸς φυλάττειν, καὶ κλέπτειν δεινός). 343 D: δίκαιος ἀνὴρ ἀδίκου πανταχοῦ ἔλαττον ἔχει. 353 E: ἀνάγκη ἄρα κακῇ ψυχῇ κακῶς ἄρχειν. Soph. 230 C: ὦ παῖ φίλε (17).

XEN. An. 1, 7, 10: ἀριθμὸς ἐγένετο τῶν μὲν Ἑλλήνων ἀσπὶς μυρία καὶ τετρακοσία (56). 2, 2, 12: δύο ἢ τριῶν ἡμερῶν. 17: κραυγὴν πολλήν. 2, 3, 14: ἐνῆν δὲ σῖτος πολὺς καὶ οἶνος φοινίκων. 6, 4, 23: εἰς δισχιλίους ἀνθρώπους (27). Cyr. 1, 5, 9: πολὺν μὲν ὄλβον, πολλὴν δὲ εὐδαιμονίαν, μεγάλας δὲ τιμάς. Oec. 21, 8: μεγάλῃ χειρί (56).

THUC. 3, 20, 2: ἐς δὲ ἄνδρας διακοσίους καὶ εἴκοσι (27). 3, 82, 4: τόλμα μὲν γὰρ ἀλόγιστος ἀνδρία φιλέταιρος ἐνομίσθη (65). 96, 3: πολλῇ χειρί (56). 4, 16, 1: δύο χοίνικας (47). 6, 22: πεφρυγμένας κριθάς (47).

HDT. 1, 80: πολλῇ χειρί (56). 195: ἐσθῆτι δὲ τοιῇδε χρέωνται, κιθῶνι ποδηνεκέι λινέῳ (after), καὶ ἐπὶ τοῦτον ἄλλον εἰρίνεον (before) κιθῶνα ἐπενδύνει (78). 3, 53: χρῆμα σφαλερόν (40). 5, 30: πυνθάνομαι γὰρ ὀκτακισχιλίην ἀσπίδα (56) Ναξίοισι εἶναι καὶ πλοῖα μακρὰ πολλά. *Ibid.*: ἔχων στρατιὴν τε πολλὴν καὶ πολλὰς νέας (504). 64: ὑπὲρ τεσσεράκοντα ἄνδρας (27). 96: πᾶν χρῆμα (40). 7, 8, γ): δούλιον ζυγόν. 11 (see above). 13: λόγον οὐδένα . . . οὐδένα χρόνον. 15 (see above). 16, γ) (see above). 41: χίλιοι μὲν . . . ῥοιὰς εἶχον χρυσέας . . . οἱ δὲ εἰνακισχίλιοι . . . ἀργυρέας ῥοιὰς εἶχον.

AR. Ach. 74–5: ἐξ ὑαλίνων ἐκπωμάτων καὶ χρυσίδων | ἄκρατον οἶνον ἡδύν. 80: ἔτει τετάρτῳ. 82: ὀκτὼ μῆνας . . . χρυσῶν ὁρῶν. 197: σιτί' ἡμερῶν τριῶν. Av. 626: πυροὺς ὀλίγους (47). Lys. 511: μέγα πρᾶγμα (40). 1099: ταχεῖ πεδίλῳ.

EUR. Heracl. 275–6: πολλὴν . . . αἰχμήν (56). 337: πολλῇ . . . χειρί (56). Hipp. 11: Ἱππόλυτος, ἁγνοῦ Πιτθέως παιδεύματα (52). Ion, 192: χρυσέαις ἅρπαις (52). I. A. 78: ὅρκους παλαιούς. 315: ἐκ χερῶν ἐμῶν. I. T. 365: νυμφεύματ' αἰσχρά. Or. 70: ἄπορον χρῆμα (40). Phoen. 78: πολλὴν . . . ἀσπίδ(α) (56). fr. 243: ὀλίγον ἄλκιμον δόρυ (56).

SOPH. Ai. 231: κελαινοῖς ξίφεσιν (52). Ant. 650: ψυχρὸν παραγκάλισμα (41). Tr. 491–2: κοὔτοι νόσον γ' ἑπακτὸν ἐξαρούμεθα | θεοῖσι δυσμαχοῦντες (55).

AESCHYL. Ag. 1041: δουλίας μάζης. 1257: Λύκει' Ἄπολλον (24). Cho. 1028: πατροκτόνον μίασμα. P. V. 88–90: ὦ δῖος αἰθὴρ καὶ ταχύπτεροι πνοαί, | ποταμῶν τε πηγαὶ ποντίων τε κυμάτων | ἀνήριθμον γέλασμα, παμμῆτόρ τε γῆ (12). 210: πολλῶν ὀνομάτων μορφὴ μία. 329: γλώσσῃ ματαίᾳ ζημία προστρίβεται.

PIND. O. 7, 19: Ἀργείᾳ σὺν αἰχμᾷ (56). P. 1, 19: στέρνα λαχνάεντα (50). 4, 1: παρ' ἀνδρὶ φίλῳ (31). 9, 6: ἕνεκέ τε χρυσέῳ παρθένον ἀγροτέραν δίφρῳ.

ARCHIL. 4, 3: ἄγρει δ' οἶνον ἐρυθρὸν ἀπὸ τρυγός. 9, 3: πολυφλοίσβοιο θαλάσσης. 5: ἀνηκέστοισι κακοῖσιν. 6: κρατερὴν τλημοσύνην. 8: αἱματόεν δ' ἕλκος. 10: γυναικεῖον πένθος. 11, 1: πολιῆς ἁλός. 2: γλυκερὸν νόστον. 12, 1: χαρίεντα μέλεα, etc. 21, 2: ὕλης ἀγρίης.

HOM. Od. 11, 61: ἅσέ με δαίμονος αἶσα κακὴ καὶ ἀθέσφατος οἶνος (473). 323: Ἀθηνάων ἱεράων (49). 12, 341: δειλοῖσι βροτοῖσι (45). 24, 249: ἀγαθὴ κομιδή. 286: ξενίῃ ἀγαθῇ.

Il. 1, 418: κακῇ αἴσῃ. 2, 235: κάκ' ἐλέγχε(α) (41). 3, 17: καμπύλα τόξα (52). 108: ὁπλοτέρων ἀνδρῶν (31). 14, 238: καλὸν θρόνον (52). 16, 3: δάκρυα θερμὰ χέων ὥς τε κρήνη μελάνυδρος. For details of Homeric usage, see La Roche, W. St., xix (1897), pp. 161–88.

506. SEPARATION OF ATTRIBUTE FROM SUBSTANTIVE. — The attribute may be separated from its substantive by one or more words.

Removal often increases the emphasis, the mind being thus forced to recall or await the substantive. So numerals are often put at a distance as if for the convenience of adding. The interval is seldom excessive in prose. In poetry, on the other hand, it is sometimes very considerable, and sometimes the conception seems rather predicative than attributive, but the rhythm aids in bridging the chasm. The beginnings of verses are really near. So PIND. O. 6, 1–2, cited below. But compare P. 9, 5–6, O. 11, 19–21 (both cited below), and especially O. 12, 5–6, and see the editor's notes on those passages.

πλεονέκτημ' ἄνδρες Ἀθηναῖοι μέγ' ὑπῆρξεν Φιλίππῳ, DEM. 18, 60; *An advantage, a great advantage did Philip have to start with.* ἔδοξαν πολεμίους ὁρᾶν ἱππέας, XEN. An. 2, 2, 14.

DEM. 1, 1: ἀντὶ πολλῶν ἂν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι χρημάτων ὑμᾶς ἑλέσθαι νομίζω, εἰ κτέ. 18, 60 (see above).

LYS. 1, 22: μεγάλοις ὑμῖν τεκμηρίοις ἐπιδείξω.

PLATO, Gorg. 448 E: ἐρομένου Χαιρεφῶντος τίνος Γοργίας ἐπιστήμων τέχνης. 449 C–D: ῥητορικῆς γὰρ φὴς ἐπιστήμων τέχνης εἶναι. 453 D: καὶ ἄλλοι εἰσὶ ζωγράφοι. Ion, 534 B: κοῦφον γὰρ χρῆμα ποιητής ἐστι (40).

XEN. An. 2, 1, 19: μηδεμία σωτηρίας ἐστὶν ἐλπίς. 2, 2, 12: ὀλίγῳ μὲν γὰρ στρατεύματι οὐ τολμήσει ἐφέπεσθαι· πολὺν δ' ἔχων στόλον οὐ δυνήσεται ταχέως πορεύεσθαι. 2, 2, 14 (see above). Mem. 1, 2, 11: ἀλλὰ μὴν καὶ συμμάχων ὁ μὲν βιάζεσθαι τολμῶν δέοιτ' ἂν οὐκ ὀλίγων.

THUC. 6, 20, 2: ἐπὶ γὰρ πόλεις, ὡς ἐγὼ ἀκοῇ αἰσθάνομαι, μέλλομεν ἰέναι μεγάλας. 25, 2: ὁπλίταις δὲ τοῖς ξύμπασιν Ἀθηναίων καὶ τῶν ξυμμάχων πεντακισχιλίων μὲν οὐκ ἐλάσσοσιν, ἢν δέ τι δύνωνται, καὶ πλείοσι.

HDT. 7, 2: τῶν παίδων αὐτοῦ στάσις ἐγένετο μεγάλη. 5: παρενθήκην ποιεέσκετο τήνδε, ὡς ἡ Εὐρώπη περικαλλὴς εἴη χώρη. 13: ὥστε ἀεικέστερα ἀπορρῖψαι ἔπεα. 14: ἐν οὐδενὶ ποιησάμενος λόγῳ.

AR. Ach. 109: σὺ μὲν ἀλαζὼν εἶ μέγας. 137: εἰ μισθόν γε μὴ 'φερες πολύν.

EUR. I. A. 313: μακροὺς δὲ δοῦλος ὢν λέγεις λόγους. I. T. 340–1: ὅστις ποτὲ | Ἕλληνος ἐκ γῆς πόντον ἦλθεν ἄξενον. 372–3: ἐγὼ δὲ λεπτῶν ὄμμα διὰ καλυμμάτων | ἔχουσ(α). Phoen. 441–2: μυρίαν ἄγων | λόγχην (56).

SOPH. El. 87–90: ὥς μοι | πολλὰς μὲν θρήνων ᾠδάς, | πολλὰς δ' ἀντήρεις ἤσθου | στέρνων πληγάς (504).

AESCHYL. Cho. 61–2: ῥοπὴ δ' ἐπισκοπεῖ δίκας | ταχεῖα. 89–90: πότερα λέγουσα παρὰ φίλης φίλῳ φέρειν | γυναικὸς ἀνδρί. 185–6: ἐξ ὀμμάτων δὲ δίψιοι πίπτουσί μοι | σταγόνες. 299: πολλοὶ γὰρ εἰς ἓν συμπίτνουσιν ἴμεροι.

PIND. O. 6, 1–2: χρυσέας ὑποστάσαντες εὐτειχεῖ προθύρῳ θαλάμου | κίονας. 11, 19–21: τὸ γὰρ | ἐμφυὲς οὔτ' αἴθων ἀλώπηξ | οὔτ' ἐρίβρομοι λέοντες διαλλάξαντο ῥῆθος. P. 9, 5–6: τὰν ὁ χαιτάεις ἀνεμοσφαράγων ἐκ Παλίου κόλπων ποτὲ Λατοΐδας | ἅρπασ(ε). 12, 16: εὐπαράου κρᾶτα συλάσαις Μεδοίσας. 24: εὐκλεᾶ λαοσσόων μναστῆρ' ἀγώνων. 26: παρὰ καλλίχορον ναίοισι πόλιν. N. 8, 2: παρθενηΐοις παίδων τ' ἐφίζοισα γλεφάροις.

THEOGN. 43: οὐδεμίαν πω, Κύρν', ἀγαθοὶ πόλιν ὤλεσαν ἄνδρες. 64–5: χρῆμα δὲ συμμίξῃς μηδενὶ μηδ' ὁτιοῦν | σπουδαῖον. 811: χρῆμ' ἔπαθον θανάτου μὲν ἀεικέος οὔτι κάκιον.

ARCHIL. 4, 1–2: ἀλλ' ἄγε, σὺν κώθωνι θοῆς διὰ σέλματα νηὸς | φοίτα καὶ κοίλων πώματ' ἄφελκε κάδων. 9, 1: κήδεα μὲν στονόεντα. 25, 3: μεγάλης δ' οὐκ ἐρέω τυραννίδος.

HES. O. et D. 178: χαλεπὰς δὲ θεοὶ δώσουσι μερίμνας.

HOM. Od. 3, 161: ἔριν ὦρσε κακήν. 9, 12–3: σοὶ δ' ἐμὰ κήδεα θυμὸς ἐπετράπετο στονόεντα | εἴρεσθ(αι). 9, 116–9: νῆσος ἔπειτ' ἐλαχεῖα παρὲκ λιμένος τετάνυσται, | γαίης Κυκλώπων οὔτε σχεδὸν οὔτ' ἄπο τηλοῦ, | ὑλήεσσ' (rather felt predicatively than attributively) · ἓν δ' αἶγες ἀπειρέσιαι γεγάασιν | ἄγριαι. 9, 132–3: ἓν μὲν γὰρ λειμῶνες ἁλὸς πολιοῖο παρ' ὄχθας | ὑδρηλοὶ μαλακοί.

Il. 7, 251: δὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος. 264–5: ἀλλ' ἀναχισσάμενος λίθον εἵλετο χειρὶ παχείῃ | κείμενον ἐν πεδίῳ μέλανα, τρηχύν τε μέγαν τε (the three adjectives are predicative rather than attributive). 299: δῶρα δ' ἄγ' ἀλλήλοισι περικλυτὰ δώομεν ἄμφω.

507. POSITION OF ADJECTIVES USED PARTITIVELY. — Adjectives used partitively regularly precede.

περὶ μέσας νύκτας, XEN. An. 1, 7, 1; *About midnight.*

AESCHIN. 2, 75: διὰ μέσης Πελοποννήσου πολεμίας οὔσης ἀδεῶς διεξῄει.

PLATO, Lach. 183 B: τὴν μὲν Λακεδαίμονα . . . οὐδὲ ἄκρῳ ποδὶ ἐπιβαίνοντας. Rpb. 621 B: μέσας νύκτας γενέσθαι (47).

XEN. An. 1, 7, 1 (=7, 8, 12) (see above). 2, 2, 8 (=7, 3, 40): ἀμφὶ μέσας νύκτας.

THUC. 2, 49, 8: ἐς ἄκρας χεῖρας καὶ πόδας (503). 8, 101, 3: πρώτερον μέσων νυκτῶν.

HDT. 1, 24: ἐς μέσην νέα. 2, 17: ὁ γὰρ δὴ Νεῖλος . . . ῥέει μέσην Αἴγυπτον σχίζων ἐς θάλασσαν. 33: μέσην τάμνων Λιβύην. 7, 58: διὰ μέσης δὲ πορευόμενος πόλιος. 72: ἐς μέσην κνήμην. 8, 12: μέσον θέρος.

AR. Vesp. 218: ἀπὸ μέσων νυκτῶν. Thesm. 1099: διὰ μέσου γὰρ αἰθέρος. But fr. 2, 1171: χειμῶνος μέσου.

COM. Eubul. 3, 259: πηδῶσι δ' ἰχθῦς ἐν μέσοισι τηγάνοις.

EUR. El. 840: ὄνυχας ἐπ' ἄκρους στάς (adjective follows). I. T. 49: βεβλημένον πρὸς οὖδας ἐξ ἄκρων σταθμῶν. 266: ἄκροισι δακτύλοισι. 283: ὠλένας τρέμων ἄκρας (adjective follows). 297: μόσχους ὀρούσας εἰς μέσας (adjective follows).

SOPH. Ai. 238: γλῶσσαν ἄκραν (adjective follows). 285: ἄκρας νυκτός. Ant. 415–6: ἐν αἰθέρι | μέσῳ (adjective follows). El. 748: εἰς μέσον δρόμον. 1476: ἐν μέσοις ἀρκυστάτοις. O. R. 808–9: μέσον | κάρα. 812: μέσης ἀπήνης . . . ἐκκυλίνδεται. Ph. 748: πάταξον εἰς ἄκρον πόδα. 824: ἄκρου . . . ποδός. Tr. 564: ἡνίκ' ἦ μέσῳ πόρῳ. 781–2: μέσου | κρατός. 803: ἐν μέσῳ σκάφει.

AESCHYL. Ag. 1594: χερῶν ἄκρους κτένας. Eum. 112: ἐκ μέσων ἀρκυστάτων. Pers. 196: ζυγὸν θραύειν μέσον (*in the middle*). Sept. 389: ἐν μέσῳ σάκει. fr. 169: ἄκρον κάρα.

THEOGN. 265: μέσην περὶ παῖδα. 447: κεφαλῆς . . . ἀπ' ἄκρης.

MIMNER. 12, 7: ἄκρον ἐφ' ὕδωρ.

HOM. Il. 7, 246: ἀκρότατον κατὰ χαλκόν. 258: μέσον σάκος οὔτασε δουρί. But 7, 266–7: τῷ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον | μέσσον ἐπομφάλιον.

508. POSITION OF COMMON ATTRIBUTE. — When the attribute belongs to two or more words, it is generally put before them all, sometimes after them all, sometimes after the first, occasionally after one of the intermediate substantives.

πολλαὶ κριθαὶ καὶ πυροί, XEN. An. 7, 1, 13; *Much barley and wheat* (503). χρυσὸν γὰρ καὶ ἄργυρον πλεῖστον κέκτηνται, THUC. 6, 34, 2. τοξότας πολλοὺς καὶ σφενδονήτας, THUC. 6, 22. βόες δὲ καὶ ὄνοι πολλοὶ καὶ πρόβατα, XEN. An. 4, 7, 14.

509. a. *Before all:*

DEM. 2, 2: τῶν . . . παρασκευασθέντων συμμάχων καὶ τόπων. 14: ἡ Μακεδονικὴ δύναμις καὶ ἀρχή. 18, 18: ἀλλά τις ἦν ἄκριτος . . . ἔρις καὶ

ταραχή. 34: πάσαις . . . αἰτίαις καὶ βλασφημίαις. 68: ἐν πᾶσι καὶ λόγοις καὶ θεωρήμασι. 112: τοσαύτης ἀδικίας καὶ μισανθρωπίας. 19, 1: μηδεμίαν μήτε χάριν μήτ' ἄνδρα (503). 25, 68: τῶν ὑπαρχόντων νόμων καὶ πολιτείας (503).

Lys. [6], 47: ἐξ ὅσων κακῶν καὶ πολέμου (503).

Plato, Rpb. 329 C: πολλὴ εἰρήνη γίγνεται καὶ ἐλευθερία. 459 C: συχνῷ τῷ ψεύδει καὶ τῇ ἀπάτῃ (503). 543 D: καλλίω . . . πόλιν τε καὶ ἄνδρα.

Xen. An. 6, 6, 38: μίαν ἡμέραν καὶ νύκτα. 7, 1, 13 (508). Cyr. 6, 4, 1: πολλοῖς δὲ καὶ καλοῖς θώραξι καὶ κράνεσιν (504).

Thuc. 1, 102, 4: οἱ αὐτοὶ ὅρκοι καὶ ξυμμαχία (503). 2, 49, 8: ἐς ἄκρας χεῖρας καὶ πόδας (503).

Ar. Lys. 1134: Ἕλληνας ἄνδρας καὶ πόλεις ἀπόλλυτε (503). Ran. 470–2: τοία Στυγός σε μελανοκάρδιος πέτρα | Ἀχερόντιός τε σκόπελος . . . | φρουροῦσι, Κωκυτοῦ τε περίδρομοι κύνες (503).

Soph. O. C. 350: πολλοῖσι δ' ὄμβροις ἡλίου τε καύμασιν.

Hom. Il. 2, 136: ἠμέτεραί τ' ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα (503). 6, 211: ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος (*ibid.*). 9, 466 (*ibid.*). 13, 287 (*ibid.*).

510. b. *After all:*

Lys. 13, 95: μηδαμῶς . . . μήτε τέχνῃ μήτε μηχανῇ μηδεμιᾷ θάνατον ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν καταψηφίσησθε (503).

Andoc. 1, 6: ἐγὼ δὲ μετὰ δέους καὶ κινδύνου καὶ διαβολῆς τῆς μεγίστης τὴν ἀπολογίαν ποιοῦμαι.

Plato, Legg. 838 A: ὅταν ἀδελφὸς ἢ ἀδελφῇ τῳ γένωνται καλοί (480).

Xen. An. 1, 5, 6: ὁ δὲ σίγλος δύναται ἑπτὰ ὀβολοὺς καὶ ἡμιωβόλιον Ἀττικούς (503).

Thuc. 6, 34, 2: χρυσὸν γὰρ καὶ ἄργυρον πλεῖστον κέκτηνται (508).

Aeschyl. Eum. 437–8: λέξας δὲ χώραν καὶ γένος καὶ ξυμφορὰς | τὰς σάς (503). Pers. 227: παιδὶ καὶ δόμοις ἐμοῖσι τήνδ' ἐκύρωσας φάτιν (503).

Theogn. 87: μή μ' ἔπεσιν μὲν στέργε, νόον δ' ἔχε καὶ φρένας ἄλλας (503).

511. *After the first:*

Dem. 18, 271: δεινὰ πεπόνθασι . . . καὶ πόλεις ὅλαι καὶ ἔθνη (503).

Xen. An. 2, 4, 27: ἐνῆν δὲ σῖτος πολὺς καὶ πρόβατα καὶ ἄλλα χρήματα (503).

Thuc. 6, 22: τοξότας πολλοὺς καὶ σφενδονήτας. 49, 4: οὔτε πλοῦν πολὺν οὔτε ὁδόν (503).

Hdt. 3, 82: δήμου τε ἀρίστου καὶ ὀλιγαρχίης καὶ μουνάρχου (503). 5, 31: χρήματα δὲ ἔνι πολλὰ καὶ ἀνδράποδα.

Hom. Od. 2, 123: βίοτόν τε τεὸν καὶ κτήματ' ἔδονται (503). 19, 406: γαμβρὸς ἐμὸς θυγάτηρ τε (503).

512. *After one of the intermediate substantives:*

XEN. An. 4, 7, 14: ἐντεῦθεν ἄνθρωποι μὲν πάνυ ὀλίγοι ἐλήφθησαν, βόες δὲ καὶ ὄνοι πολλοὶ καὶ πρόβατα. Mem. 1, 1, 14: τοὺς δὲ καὶ λίθους καὶ ξύλα τὰ τυχόντα καὶ θηρία σέβεσθαι.

PECULIAR FORMS OF THE ADJECTIVE ATTRIBUTE

513. The demonstrative and other adjective pronouns present important peculiarities. Of these pronouns the most common is the article.

The Article

514. The function of the article, which was originally a demonstrative, and always has more or less demonstrative force, is to fix a floating adjective or substantive. In the earlier stages of the language ἵππος means '*the* horse' (literally 'the swift one')[1] as well as '*a* horse,' and we have an implicit article as well as an explicit article (ὁ, ἡ, τό). This implicit article served at first as particular or generic. Afterwards the particular use required the reinforcement of the explicit article, but in the generic use the employment of the explicit article was optional. Particular: (ἄνθρωπος), ὁ ἄνθρωπος, *the man*; generic: ἄνθρωπος, ὁ ἄνθρωπος, *man*.

Proper names being in their nature particular do not require the explicit article, and when the article is used with them, it retains much of its original demonstrative force.

It is impossible to draw a sharp line of demarcation between the uses of the attributive article at different stages. The Homeric demonstrative use passes over into the articular use, and the Attic articular use approaches the Homeric demonstrative use. In the one case we have the germ of a new life; in the other, the survival of the old. To the Attic the Homeric ὁ γέρων could hardly have been distinguishable from the everyday ὁ γέρων of prose. Much depends on the position in the verse. Sometimes there may be apposition, sometimes the article may be used for contrast. When Pindar said ἄριστον μὲν ὕδωρ, ὁ δὲ χρυσός, the verse brings out the pause, the feeling of antithesis. We say that there is no articular infinitive in Homer, because in the only apparent example, Od. 20, 52: ἀνίη καὶ τὸ φυλάσσειν, the appositional explanation brings the passage in line with the use elsewhere (Od. 1, 370; 11, 358–9) and with the later use of τοῦτο, which is the demonstrative article 'writ large' (PLATO, Gorg. 449 C).

In the older language and in the higher poetry that follows the older norm the article proper is not so much used as in Attic prose and as in comic poetry, which approaches the language of everyday life. Homer gives the norm, which

[1] But cf. A. J. P. xxiii (1902), 22. Oertel, Study of Language, p. 306.

is followed closely by Pindar. The lyric parts of tragedy are more anarthrous than the dialogue. The dialogue of comedy differs decidedly from that of tragedy in this respect. Old phrases, especially prepositional phrases, retain in the heyday of Attic their anarthrous forms. Dialects vary, and the Doric is said to have affected the hearty homely article. See the Lacedaemonian chorus in the Lysistrate. Authors vary, and whereas some eschew the article with proper names or use it gingerly, others, like Plato, are exceedingly free with it. On the other hand, the familiar use of the article has led to exactness and finesse, and the subtle variations in the employment of it add a special charm to Attic prose.[1]

The substantive use of the article is in Attic prose a survival, and is found chiefly in fixed phrases and certain old-fashioned turns of expression.

Substantive Use

515. **ὁ μὲν . . . ὁ δέ, ὁ μὲν . . . δέ, μὲν . . . ὁ δέ.** — Very common is *ὁ μὲν . . . ὁ δέ*, now used with definite reference to persons or things mentioned, *the one . . . the other, the former . . . the latter, the latter . . . the former*, now used indefinitely simply in contrast to each other. One or the other (more commonly the latter) of the two articles may also be replaced by a substantive or a pronoun.

Here belong also the adverbial uses of the article *τὸ (τὰ) μὲν . . . τὸ (τὰ) δέ, τῇ μὲν . . . τῇ δέ.*

μὴ γὰρ οἴεσθ(ε) . . . τοῖς αὐτοῖς Φίλιππόν τε χαίρειν καὶ τοὺς ἀρχομένους, ἀλλ' ὁ μὲν (*the former*) δόξης ἐπιθυμεῖ . . . τοῖς δὲ (*the latter*) τῆς μὲν φιλοτιμίας τῆς ἀπὸ τούτων οὐ μέτεστι, DEM. 2, 15–6. φημὶ τοίνυν ἐγὼ . . . κάλλιον Κόνωνα τὰ τείχη στῆσαι Θεμιστοκλέους· ὁ μὲν (*the latter*) γὰρ λαθών, ὁ δὲ (*the former*) νικήσας τοὺς κωλύσοντας αὖτ' ἐποίησεν, DEM. 20, 74. ἐν δὲ ταῖς μεγάλαις πόλεσι . . . ἀρκεῖ καὶ μία ἑκάστῳ τέχνη εἰς τὸ τρέφεσθαι· πολλάκις δὲ οὐδ' ὅλη μία· ἀλλ' ὑποδήματα ποιεῖ ὁ μὲν ἀνδρεῖα, ὁ δὲ γυναικεῖα, XEN. Cyr. 8, 2, 5 (indefinite use). ταῦτα συνθέμενοι οἱ μὲν ἐπορεύοντο . . . Ξενοφῶν δὲ . . . ἡγεῖτο πρὸς τὴν φανερὰν ἔκβασιν, XEN. An. 4, 2, 2. μετὰ ταῦτα Ξενοφῶν μὲν ἡγεῖτο, οἱ δ' εἵποντο, *Ibid.* 7, 3, 7. ὑμεῖς μὲν . . . πάσας ἐξελύσατε τὰς παρασκευὰς τὰς τοῦ πολέμου, ὁ δὲ τοῦτ' ἐκ παντὸς τοῦ χρόνου μάλιστ' ἐπραγματεύετο, DEM. 18, 26.

DEM. 1, 13: *τοὺς μὲν ἐκβαλών, τοὺς δὲ καταστήσας τῶν βασιλέων ἠσθένησε.* 2, 3: *ὃ μὲν γὰρ . . . θαυμαστότερος παρὰ πᾶσιν νομίζεται· ὑμεῖς δ(ὲ) . . . πλείον' αἰσχύνην ὠφλήκατε.* 15–6 (see above). 9, 61. 64. 18, 26 (see above). 20, 74 (see above).

PLATO, Conv. 211 A: *τῇ μὲν καλόν, τῇ δ' αἰσχρόν.* Rpb. 338 D: *τῶν πόλεων αἱ μὲν τυραννοῦνται, αἱ δὲ δημοκρατοῦνται, αἱ δὲ ἀριστοκρατοῦνται.*

[1] Cf. A. J. P. xxiii (1902), 121.

369 D: γεωργὸς μὲν εἷς, ὁ δὲ οἰκοδόμος, ἄλλος δέ τις ὑφάντης. Theaet. 152 B: ἆρ' οὐκ ἐνίοτε πνέοντος ἀνέμου τοῦ αὐτοῦ ὁ μὲν ἡμῶν ῥιγοῖ, ὁ δ' οὔ; καὶ ὁ μὲν ἠρέμα, ὁ δὲ σφόδρα;

XEN. An. 4, 1, 14: τὰ μέν τι μαχόμενοι, τὰ δέ τι ἀναπαύόμενοι. 4, 2, 2 (see above). 5: καὶ τοὺς μὲν κατακανόντες τοὺς δὲ καταδιώξαντες αὐτοὶ ἐνταῦθ' ἔμενον. 4, 6, 23: Χειρίσοφος μὲν . . . ἦγε κατὰ τὴν ὁδόν, οἱ δὲ . . . κατὰ τὰ ἄκρα ἐπῆσαν. 4, 8, 10: τῇ μὲν γὰρ ἄνοδον, τῇ δὲ εὔοδον εὑρήσομεν τὸ ὄρος. 5, 6, 24: τὰ μὲν (*partly*) διὰ τὸ ἐκεῖθεν εἶναι, τὰ δὲ (*partly*) διὰ τὸ συνεστρατεῦσθαι ἐν αὐτῇ σὺν Κλεάρχῳ. 6, 3, 7: οἱ μὲν γὰρ Ἕλληνες . . . οἱ δέ. 7, 3, 7 (see above). Cyr. 8, 2, 5 (see above). Hell. 1, 1, 5: καὶ τὰ μὲν νικώντων, τὰ δὲ νικωμένων (sc. τῶν Ἀθηναίων), Ἀλκιβιάδης ἐπεισπλεῖ δυοῖν δεούσαις εἴκοσι ναυσίν.

THUC. 3, 37, 3–4: οἵ τε φαυλότεροι τῶν ἀνθρώπων πρὸς τοὺς ξυνετωτέρους ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖον ἄμεινον οἰκοῦσι τὰς πόλεις. οἱ μὲν (*the latter*) γὰρ τῶν τε νόμων σοφώτεροι βούλονται φαίνεσθαι . . . οἱ δ(ὲ) (*the former*) . . . ἀμαθέστεροι . . . τῶν νόμων ἀξιοῦσιν εἶναι. 4, 76, 5: τῶν Ἀθηναίων μὲν προσιόντων τοῖς ἀφεστηκόσι, τοῖς δὲ (sc. τοῖς Βοιωτοῖς) οὐκ οὔσης ἁθρόας τῆς δυνάμεως. 4, 106, 3: καὶ οἱ μὲν τὴν πόλιν τοιούτῳ τρόπῳ παρέδοσαν, ὁ δὲ Θουκυδίδης καὶ αἱ νῆες ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ὀψὲ κατέπλεον ἐς τὴν Ἰωνίαν. 107, 1–2: μετὰ δὲ τοῦτο ὁ μὲν (sc. Θουκυδίδης) τὰ ἐν τῇ Ἰωνίᾳ καθίστατο . . . ὁ δὲ (sc. Βρασίδας) . . . τὰ . . . περὶ τὴν Ἀμφίπολιν ἐξηρτύετο. 8, 47, 2: τὰ μὲν καὶ Ἀλκιβιάδου προσπέμψαντος λόγους . . . τὸ δὲ πλέον καὶ ἀπὸ σφῶν αὐτῶν.

HDT. 1, 173: νόμοισι δὲ τὰ μὲν Κρητικοῖσι, τὰ δὲ Καρικοῖσι χρέωνται. 6, 69: ὁ μὲν δὴ τοιαῦτα ἔλεγε, ἡ δὲ ἀμείβετο τοισίδε. *Ibid.*: καὶ τὸ μὲν (sc. φάσμα) οἰχώκεε, ἦκε δὲ μετὰ ταῦτα Ἀρίστων. 70: ἡ μὲν δὴ ταῦτα ἔλεγε, ὁ δὲ . . . ἐπορεύετο ἐς Ἦλιν.

AR. Vesp. 564–7: οἱ μέν γ' ἀποκλάονται πενίαν αὐτῶν . . . οἱ δὲ λέγουσιν μύθους ἡμῖν, οἱ δ' Αἰσώπου τι γέλοιον· | οἱ δὲ σκώπτουσ(ι). Lys. 17–9: ἡ μὲν γὰρ ἡμῶν περὶ τὸν ἄνδρ' ἐκύπτασεν, | ἡ δ' οἰκέτην ἤγειρεν, ἡ δὲ παιδίον | κατέκλινεν, ἡ δ' ἔλουσεν, ἡ δ' ἐψώμισεν.

EUR. El. 799–801: δμῶες πρὸς ἔργον πάντες ἴεσαν χέρας. | οἱ μὲν σφαγεῖον ἔφερον, οἱ δ' ἧρον κανᾶ, | ἄλλοι δὲ πῦρ ἀνῆπτον. 830: χὦ μὲν σκυθράζει, δεσπότης δ' ἀνιστορεῖ. Or. 356–7: ὦ δῶμα, τῇ μέν σ' ἡδέως προσδέρκομαι | . . . τῇ δ' ἰδὼν καταστένω.

SOPH. Ai. 762–6: κεῖνος δ' . . . ἄνους καλῶς λέγοντος ηὑρέθη πατρός. | ὃ μὲν (*the latter*) γὰρ αὐτὸν ἐννέπει, τέκνον, κτέ. ὃ δ' (*the former*) ὑψικόμπως κἀφρόνως ἠμείψατο. Ant. 21–2: οὐ γὰρ τάφου νῷν τὼ κασιγνήτω Κρέων | τὸν μὲν προτίσας, τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει;

AESCHYL. Ag. 326–32: οἱ μὲν γὰρ . . . τοὺς δ(έ). Sept. 295–8: τοὶ μὲν . . . τοὶ δ(έ). 481–2: τῷ μὲν . . . τοῖσι δέ.

PIND. O. 13, 56–60: πρὸ Δαρδάνου τειχέων ἐδόκησαν | ἐπ' ἀμφότερα μαχᾶν τάμνειν τέλος, | τοὶ μὲν γένει φίλῳ σὺν Ἀτρέος | Ἑλέναν κομίζοντες, οἱ δ' ἀπὸ πάμπαν | εἴργοντες. P. 12, 32: τὸ μὲν δώσει, τὸ δ' οὔπω.

THEOGN. 901–2: ἔστιν ὃ μὲν χείρων, ὃ δ' ἀμείνων ἔργον ἕκαστον· | οὐδεὶς δ' ἀνθρώπων αὐτὸς ἅπαντα σοφός.

PHOCYL. 3, 1–3: τετόρων ἀπὸ τῶνδε γένοντο | φῦλα γυναικείων· ἡ μὲν κυνός, ἡ δὲ μελίσσης, | ἡ δὲ συὸς βλοσυρῆς, ἡ δ' ἵππου χαιτηέσσης.

SOLON, 13, 29: ἀλλ' ὃ μὲν αὐτίκ' ἔτεισεν, ὃ δ' ὕστερον.

SEMON. AMORG. 1, 11–8: φθάνει δὲ τὸν μὲν γῆρας ἄζηλον λαβόν, | : . . τοὺς δὲ δύστηνοι νόσοι | φθείρουσι θνητῶν· τοὺς δ' . . . οἳ δ(ὲ) . . . οἳ δ(ὲ) κτέ.

CALLIN. 1, 16–7: ἀλλ' ὃ μὲν οὔκ ἔμπης δήμῳ φίλος οὐδὲ ποθεινός, | τὸν δ' ὀλίγος στενάχει καὶ μέγας, ἤν τι πάθῃ (Generic).

HES. O. et D. 161–7: καὶ τοὺς μὲν . . . τοὺς μὲν . . . τοὺς δὲ . . . τοὺς μὲν . . . τοῖς δέ (*some — partly — partly — some, I say — the others*). Theog. 276 7: Σθεινώ τ' Εὐρυάλη τε Μέδουσά τε λυγρὰ παθοῦσα. | ἡ μὲν ἔην θνητή, αἳ δ' ἀθάνατοι καὶ ἀγήρῳ.

HOM. Od. 2, 6–8: αἶψα δὲ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσεν | κηρύσσειν ἀγορήνδε κάρη κομόωντας Ἀχαιούς. | οἳ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα. 6, 27–8: σοὶ δὲ γάμος σχεδόν ἐστιν, ἵνα χρὴ καλὰ μὲν αὐτὴν | ἔννυσθαι, τὰ δὲ τοῖσι παρασχεῖν, οἵ κέ σ' ἄγωνται. 12, 73–101: οἱ δὲ δύω σκόπελοι ὃ μὲν οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει | . . . τὸν δ' ἕτερον σκόπελον χθαμαλώτερον ὄψει, Ὀδυσσεῦ.

Il. 1, 312–3: οἳ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα, | λαοὺς δ' Ἀτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν. 5, 27–8: ἴδον υἱὲ Δάρητος | τὸν μὲν ἀλευάμενον τὸν δὲ κτάμενον. 11, 472: ὣς εἰπὼν ὃ μὲν ἦρχ', ὃ δ' ἅμ' ἕσπετο ἰσόθεος φώς. 16, 317–22: Νεστορίδαι δ' ὃ μὲν οὔτασ' Ἀτύμνιον ὀξέι δουρὶ | Ἀντίλοχος . . . Μάρις (brother of Atymnius) δ' αὐτοσχεδὰ δουρὶ | Ἀντιλόχῳ ἐπόρουσε . . . τοῦ δ' ἀντίθεος Θρασυμήδης (son of Nestor) ἔφθη ὀρεξάμενος πρὶν οὐτάσαι. 18, 593–7: ἠίθεοι καὶ παρθένοι . . . ὠρχεῦντ(ο) . . . τῶν δ' αἳ μὲν . . ., οἳ δὲ . . . καί ῥ' αἳ μὲν . . ., οἳ δὲ κτέ. 23, 1: ὣς οἳ μὲν στενάχοντο κατὰ πτόλιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ κτέ. 3–4: οἳ μὲν . . . Μυρμιδόνας δ(έ).

516. SUBSTANTIVE ARTICLE PRECEDED BY **μέν** OR **δέ**. — Prepositions generally attract *μέν* and *δέ* and change the order. The same thing occurs in other contrasted groups.

ἐν μὲν ἄρα τοῖς συμφωνοῦμεν, ἐν δὲ τοῖς οὔ, PLATO, Phaedr. 263 B; *In some things we are in accord, in others not.* **οὐδὲ τἆλλα δύο ἢ τρία μιᾷ πόλει, ἀλλὰ τὸ μὲν τῇ τὸ δὲ τῇ**, XEN. [R.A.] 2, 12; *And so of everything else, two or three are not found together in one city, but one in one, another in another.*

DEM. 15, 10: ἀλλ' ὑπὲρ μὲν τῶν . . . μέχρι τοῦ δυνατοῦ πάντες πολεμοῦσιν, ὑπὲρ δὲ τοῦ πλεονεκτεῖν οὐχ οὕτως.

LYS. [2], 9: ὑπὲρ ἀμφοτέρων ἐκινδύνευσαν, ὑπὲρ μὲν τῶν, ἵνα μηκέτι . . . ἐξυβρίσωσιν, ὑπὲρ δὲ τῶν ἑτέρων, ἵνα μὴ κτέ.

PLATO, Phaedr. 263 B (see above). Rpb. 453 A: εἰς τὰ μὲν (exception)

οἷα τε, εἰς δὲ τὰ οὔ. 467 D: εἰς μὲν ἄρα τὰς ἄξουσιν, εἰς δὲ τὰς εὐλαβήσονται. Rpb. 546 C: τὴν δὲ ἰσομήκη μὲν τῇ, προμήκη δέ.

Xen. [R.A.] 2, 8: ἔπειτα φωνὴν πᾶσαν ἀκούοντες ἐξελέξαντο τοῦτο μὲν ἐκ τῆς τοῦτο δὲ ἐκ τῆς. 11: παρὰ μὲν τοῦ . . . παρὰ δὲ τοῦ . . . παρὰ δὲ τοῦ . . . παρὰ δὲ τοῦ. 12 (see above).

Thuc. 3, 61, 1: νῦν δὲ πρὸς μὲν τὰ ἀντειπεῖν δεῖ, τῶν δὲ ἔλεγχον ποιήσασθαι. 82, 7: καὶ τῷ μὲν αἰσχύνονται, ἐπὶ δὲ τῷ ἀγάλλονται. 6, 66, 1: τῇ μὲν γὰρ τειχία τε καὶ οἰκίαι εἶργον . . ., παρὰ δὲ τὸ κρημνοί.

Hdt. 1, 87: ἐν μὲν γὰρ τῇ (sc. εἰρήνῃ) οἱ παῖδες τοὺς πατέρας θάπτουσι, ἐν δὲ τῷ (sc. πολέμῳ) οἱ πατέρες τοὺς παῖδας. 2, 138: ἡ μὲν τῇ περιρρέουσα, ἡ δὲ τῇ.

Eur. Alc. 264–5: οἰκτρὰν φίλοισιν, ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐμοὶ | καὶ παισίν. Suppl. 207–8: πρὸς δὲ τοῖσι χείματος | προβλήματ(α).

Soph. Ant. 557: καλῶς σὺ μὲν τοῖς, τοῖς δ' ἐγὼ δόκουν φρονεῖν. O. C. 742: ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐγώ.

Aeschyl. Eum. 1–2: πρῶτον μὲν . . . πρεσβεύω . . . | τὴν πρωτόμαντιν Γαῖαν· ἐκ δὲ τῆς Θέμιν. 693: ἐν δὲ τῷ. 784 (= 814): ἐκ δὲ τοῦ.

Pind. N. 7, 55: ὃ μὲν τά, τὰ δ' ἄλλοι.

517. **ὃ δέ** WITHOUT AN EXPRESSED **ὃ μέν.** — ὃ δέ without expressed ὃ μέν is sometimes used in the sense of *the other*, *another*, plural *the others*, *others*, just as though a ὃ μέν preceded.

δύο δὴ λέγω τούτω εἴδη κινήσεως, ἀλλοίωσιν, τὴν δὲ περιφοράν, Plato, Theaet. 181 D; *There are two kinds of motion then that I mean, alteration* (the one), *the other rotation.*

Dem. 9, 64: εἰσφέρειν ἐκέλευον, οἱ δ' οὐδὲν δεῖν ἔφασαν· πολεμεῖν καὶ μὴ πιστεύειν, οἱ δ' ἄγειν εἰρήνην, ἕως ἐγκατελήφθησαν. 54, 9: ἥδε . . . οἱ δέ.

Plato, Cratyl. 385 B: καλεῖς τι ἀληθῆ λέγειν καὶ ψευδῆ; Ἔγωγε. Οὐκοῦν εἴη ἂν λόγος ἀληθής, ὃ δὲ ψευδής. Politic. 291 E: μοναρχίαν μὲν προσαγορεύουσιν ὡς δύο παρεχομένην εἴδη δυοῖν ὀνόμασι, τυραννίδι, τὸ δὲ βασιλικῇ. Theaet. 181 D (see above).

Ar. Eq. 599–600: εἰς τὰς ἱππαγωγοὺς εἰσεπήδων ἀνδρικῶς, | πριάμενοι κώθωνας, οἱ δὲ καὶ σκόροδα καὶ κρόμμυα. Av. 490–492: ἀναπηδῶσιν πάντες ἐπ' ἔργον . . . | οἱ δὲ βαδίζουσ' ὑποδησάμενοι νύκτωρ. 529–30: εἶτα λαβόντες πωλοῦσ' ἀθρόους· | οἱ δ' ὠνοῦνται βλιμάζοντες.

Eur. H. F. 568–72: Καδμείων δ' ὅσους | κακοὺς ἐφεῦρον . . . χειρώσομαι· | τοὺς δὲ πτερωτοῖς διαφορῶν τοξεύμασι | νεκρῶν ἅπαντ' Ἰσμηνὸν ἐμπλήσω φόνου. 635–6: χρήμασιν δὲ διάφοροι· | ἔχουσιν, οἱ δ' οὔ.

Soph. Ant. 201–2: ἠθέλησε δ' αἵματος | κοινοῦ πάσασθαι, τοὺς δὲ δουλώσας ἄγειν. Cf. O. R. 1227–9: οἶμαι γὰρ οὔτ' ἂν Ἴστρον οὔτε Φᾶσιν ἂν | νίψαι καθαρμῷ τήνδε τὴν στέγην, ὅσα | κεύθει, τὰ δ' αὐτίκ' ἐς τὸ φῶς φανεῖ κακά, where also see commentators.

Pind. O. 9, 67–8: ἀφίκοντο δέ οἱ ξένοι | ἔκ τ' Ἄργεος ἔκ τε Θηβᾶν, οἱ δ' Ἀρκάδες, οἱ δὲ καὶ Πισᾶται. 86–7: ἄλλαι δὲ δύ' ἐν Κορίνθου πύλαις ἐγένοντ'

ἔπειτα χάρμαι, | ταὶ δὲ καὶ Νεμέας Ἐφαρμόστῳ κατὰ κόλπον. P. 3, 91–2: ὁπόθ' Ἁρμονίαν γᾶμεν (sc. ὁ μέν) βοῶπιν, | ὁ δὲ Νηρέος εὐβούλου Θέτιν παῖδα κλυτάν. I. 5, 60–1: ἄραντο γὰρ νίκας ἀπὸ παγκρατίου | τρεῖς, ἀπ' Ἰσθμοῦ, τὰς δ' ἀπ' εὐφύλλου Νεμέας.

Hom. Od. 9, 466–7: ἀσπάσιοι δὲ φίλοις ἑτάροισι φάνημεν, | οἳ φύγομεν θάνατον· τοὺς δὲ στενάχοντο γοῶντες.

Il. 22, 157: τῇ ῥα παραδραμέτην φεύγων, ὃ δ' ὄπισθε διώκων.

518. ὁ δέ WITHOUT REFERENCE TO ὁ μέν. — ὁ δέ may be used by itself without reference to an expressed or an implied ὁ μέν, rarely, however, in Attic of the subject of the preceding sentence. Especially common in Plato is τὸ δέ, which is often unnecessarily treated as if it were an adverbial phrase, *as for that matter, whereas.* (C. W. E. M., *JAPA.*, xxxix, 121 ff.)

ὁ δέ *not same as subject of preceding sentence:*

καὶ ἐγὼ τὴν γυναῖκα ἀπιέναι ἐκέλευον . . . ἡ δὲ . . . οὐκ ἤθελεν, Lys. 1, 12; *And I bade my wife go away but she would not (refused).*

Dem. 18, 140: ἓν δ' ἐπεξειργάσατ' ἄνδρες Ἀθηναῖοι . . . περὶ οὗ τοὺς πολλοὺς ἀνήλωσεν λόγους, . . . ὡς διαστρέψων τἀληθές. τὸ δ' οὐ τοιοῦτόν ἐστι.

Isae. 1, 14: προσέταξε Ποσειδίππῳ τὴν ἀρχὴν εἰσαγαγεῖν. ὃ δὲ οὐ μόνον οὐκ εἰσήγαγεν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐλθόντα τῶν ἀρχόντων . . . ἀπέπεμψεν.

Lys. 1, 12 (see above). 12, 8–9: ἐγὼ δὲ Πείσωνα μὲν ἠρώτων . . . ὃ δ' ἔφασκεν . . . εἶπον οὖν . . . ὃ δ' ὡμολόγησε ταῦτα ποιήσειν. 11: ἐδεόμην αὐτοῦ . . . ὃ δ' . . . ἔφασκεν. 12. 14.

Plato, Apol. 23 A: τὸ δέ. 37 A: ἴσως οὖν ὑμῖν . . . δοκῶ λέγειν . . . ἀπαυθαδιζόμενος· τὸ δὲ οὐκ ἔστιν, ὦ Ἀθηναῖοι, τοιοῦτον, ἀλλὰ τοιόνδε μᾶλλον. 39 C. Conv. 183 D. 198 D. Legg. 630 D, elsew. Meno, 97 C. Phaedr. 228 B: ὃ δὲ ἐπείθετο προθύμως. 247 C: αὐτὰς . . . αἳ δέ. Protag. 315 C: ἐφαίνοντο δὲ περὶ φύσεως . . . διερωτᾶν τὸν Ἱππίαν, ὃ δ(ὲ) . . . διεξῄει τὰ ἐρωτώμενα. 344 E: τὸ δ(έ). Rpb. 340 D, elsew. Soph. 244 A. Theaet. 157 A.

Xen. An. 1, 3, 21: ἀκούσαντες δὲ ταῦτα . . . ἀναγγέλλουσι τοῖς στρατιώταις· τοῖς δὲ ὑποψία . . . ἦν. Cyr. 1, 3, 13: ἐδεῖτο αὐτῆς ὁ Ἀστυάγης καταλιπεῖν τὸν Κῦρον, ἡ δὲ ἀπεκρίνατο κτέ. 15.

Thuc. 1, 37, 2: φασὶ δὲ ξυμμαχίαν διὰ τὸ σῶφρον οὐδενός πω δέξασθαι· τὸ δ' ἐπὶ κακουργίᾳ καὶ οὐκ ἀρετῇ ἐπετήδευσαν. 81, 1–2: τάχ' ἄν τις θαρσοίη ὅτι τοῖς ὅπλοις αὐτῶν . . . ὑπερφέρομεν, ὥστε τὴν γῆν δῃοῦν ἐπιφοιτῶντες. τοῖς δὲ ἄλλη γῇ ἐστι πολλὴ κτέ. 102, 2: μάλιστα δ' αὐτοὺς ἐπεκαλέσαντο ὅτι τειχομαχεῖν ἐδόκουν δυνατοὶ εἶναι. τοῖς δὲ πολιοοκίας μακρᾶς καθεστηκυίας τούτου ἐνδεᾶ ἐφαίνετο. 104, 2: οἳ δέ. 2, 4, 1. Elsew.

Hdt. 2, 30: διδοῦσι σφέας αὐτοὺς τῷ Αἰθιόπων βασιλέι· ὃ δέ σφεας τῷδε ἀντιδωρέεται. 169: αἳ δέ. 6, 69: ἐγὼ δὲ . . . ὃ δέ. Often.

Ar. Eq. 626. 651: οἳ (δ'). 652. 663–4: ἐκαραδόκησεν εἰς ἔμ' ἡ βουλὴ πάλιν. | ὃ δὲ ταῦτ' ἀκούσας . . . ἐφλεναφα. 666: οἳ δ(έ). 667. 670: οἳ δ(έ). 680: οἳ δ(έ). Vesp. 116–30 (*sexies*). 568–70: τὰ παιδάρι' εὐθὺς ἀνέλκει . . . ἐγὼ δ' ἀκροῶμαι· τὰ δὲ . . . ἀμβληχᾶται. Pax, 623: οἳ δ(έ).

Com. Cratin. 2, 183: καὶ γὰρ ἐβλίμαζον αὐτήν, ἣ δ' ἐφρόντιζ' οὐδὲ ἕν.

Eur. Alc. 264–5: οἰκτρὰν φίλοισιν, ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐμοὶ | καὶ παισίν (516). Heracl. 290–1: μάλα δ' ὀξὺς Ἄρης ὁ Μυκηναίων, | ἐπὶ τοῖσι δὲ δὴ μᾶλλον ἔτ' ἦ πρίν. I. T. 296. 333–5: πρὸς δ' ἄνακτα τῆσδε γῆς | κομίζομέν νιν. ὃ δ' . . . ὅσον τάχος | . . . ἔπεμπέ σοι. Or. 877: ὃ δ(έ). Suppl. 207–8 (516).

Soph. O. C. 741–2: πᾶς σε Καδμείων λεὼς | καλεῖ δικαίως, ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐγώ. 1607–11: ἐς δὲ γούνατα | πατρὸς πεσοῦσαι κλαῖον . . . ὃ δ' ὡς ἀκούει φθόγγον . . . εἶπεν.

Pind. O. 1, 74–6: ἄπυεν βαρύκτυπον | Εὐτρίαιναν· ὃ δ' αὐτῷ | πὰρ ποδὶ σχεδὸν φάνη. 6, 52: τοὶ δ(έ). 13, 92: τὸν δ(έ). P. 4, 41: τῶν δ(έ). 133: οἳ δ(έ).

Hom. Od. 9, 399–401: αὐτὰρ ὃ Κύκλωπας μεγάλ' ἤπυεν . . . | οἳ δὲ . . . ἐφοίταον ἄλλοθεν ἄλλος. 9, 407–9: τοὺς δ(ὲ) . . . προσέφη . . . Πολύφημος . . . οἳ δ' ἀπαμειβόμενοι ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον. 471: οἳ δ(έ). 480: ὃ δ(έ).

Il. 1, 43: ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων. 313–4: λαοὺς δ' Ἀτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν. | οἳ δ' ἀπελυμαίνοντο. 446–7: ὣς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὃ δ' ἐδέξατο χαίρων | παῖδα φίλην. 22, 141: ἦ δέ.

519. ὁ δέ *same as subject of preceding sentence:*

ἐνταῦθ' ἔμενον ὡς τὸ ἄκρον κατέχοντες. οἳ δ' οὐ κατεῖχον, ἀλλὰ μαστὸς ἦν ὑπὲρ αὐτῶν, Xen. An. 4, 2, 5–6; *There they remained fancying that they were in possession of the summit. Not they, but there was a knoll above them.*

Xen. 4, 2, 5–6 (see above).

Thuc. 1, 87, 1–2: τοιαῦτα δὲ λέξας ἐπεψήφιζεν αὐτὸς ἔφορος ὤν. ὃ δέ, κρίνουσι γὰρ βοῇ καὶ οὐ ψήφῳ, οὐκ ἔφη διαγιγνώσκειν τὴν βοὴν ὁποτέρα μείζων.

Hdt. 1, 17. 66. 107. 171. 196. 3, 126. 5, 35. 120. 6, 3. 9: εἰ δὲ ταῦτα μὲν οὐ ποιήσουσι, οἳ δὲ πάντως διὰ μάχης ἐλεύσονται, τάδε ἤδη σφι λέγετε. 133. 7, 13. 125. 163: Γέλων δὲ . . . ταύτην μὲν τὴν ὁδὸν ἠμέλησε, ὃ δὲ ἄλλης εἶχετο. 218. 8, 40. 9, 52. 108.

Soph. El. 711–3: χαλκῆς ὑπαὶ σάλπιγγος ᾔξαν· οἳ δ' ἅμα | ἵπποις ὁμοκλήσαντες ἡνίας χεροῖν | ἔσεισαν.

Hom. Od. 9, 398–9: τὸν μὲν (sc. μοχλόν) ἔπειτ' ἔρριψεν ἀπὸ ἕο . . . | αὐτὰρ ὃ Κύκλωπας μεγάλ' ἤπυεν. 13, 219: τῶν μὲν ἄρ' οὔ τι πόθει· ὃ δ' ὀδύρετο πατρίδα γαῖαν.

Il. 1, 189–91: διάνδιχα μερμήριξεν, | ἦ ὅ γε . . . | τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὃ δ' Ἀτρεΐδην ἐναρίζοι. 4, 491. 5, 148: τοὺς μὲν ἔασ', ὃ δ' Ἄβαντα μετῴχετο. 8, 119. 126. 302. 11, 80. 148. 426. 13, 518. 15, 127: ἦ δ(έ). 136. 16, 467. 20, 322. 21, 115. 171.

520. ὅ γάρ. — ὅ γάρ as a substantive is not found in Attic prose.[1]

ὅ γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν, HOM. Il. 1, 12.

HDT. 1, 172: τοῖσι γάρ. 2, 124: τῆς . . . γάρ. 148: ὁ δὲ δὴ λαβύρινθος καὶ τὰς πυραμίδας ὑπερβάλλει. τοῦ γὰρ δυώδεκα μέν εἰσι αὐλαὶ κτέ.

SOPH. El. 45–6: ὃ γὰρ | μέγιστος αὐτοῖς τυγχάνει δορυξένων. O. R. 1082: τῆς γάρ. 1102: τῷ γάρ. Ph. 154: τὸ γάρ.

AESCHYL. Ag. 1478–9: ἐκ τοῦ γὰρ ἔρως αἱματολοιχὸς | . . . τρέφεται. Sept. 17: ἥ γάρ. Suppl. 358: τῶν γάρ. 970: τοῦ γάρ.

THEOGN. 392: ἥ γὰρ καὶ χαλεπὴν τίκτει ἀμηχανίην.

HOM. Od. 1, 359: τοῦ γὰρ κράτος ἔστ᾽ ἐνὶ οἴκῳ.

Il. 1, 9–10: ὃ γὰρ βασιλῆι χολωθεὶς | νοῦσον . . . ὄρσε κακήν. 12 (see above). 55: τῷ γάρ. 404: ὃ γάρ.

521. καὶ τόν, καὶ τήν. — In Attic prose καὶ τόν, καὶ τήν are used in *oratio obliqua* where καὶ ὅς, καὶ ἥ (see 522) would be used in *oratio recta*. In poetry and in HERODOTUS, the use is not limited to *oratio obliqua*.

ἔφη γὰρ . . . ἐρέσθαι αὐτὸν ὅποι ἴοι . . . καὶ τὸν εἰπεῖν ὅτι ἐπὶ δεῖπνον, PLATO, Conv. 174 A; *He said that he asked him whither he was going and he made answer, To a banquet.*

PLATO, Conv. 174 A (see above).

XEN. An. No example. (See Joost, Sprachgebr. Xenophons in der Anabasis, p. 61.) Cyr. 1, 3, 9: καὶ τὸν κελεῦσαι δοῦναι. 4, 2, 13: καὶ τὸν ἀποκρίνασθαι λέγεται.

HDT. 1, 24: καὶ τοῖσι ἐσελθεῖν . . . ἡδονήν. 86: καὶ τοὺς . . . ἐπειρωτᾶν. 2, 162: καὶ τῷ . . . ἐγίνετο. 4, 5: καὶ τῶν . . . καὶ τόν. 9: καὶ τὸν . . . ἐθέλειν. 6, 61: καὶ τὴν φράσαι. 8, 88: καὶ τόν . . . καὶ τούς.

SOPH. O. C. 1699: ὁπότε γε καὶ τὸν ἐν χεροῖν κατεῖχον.

AESCHYL. Eum. 174: καὶ τὸν οὐκ ἐκλύσεται.

PIND. I. 7(8), 15: ἰατὰ δ᾽ ἔστι βροτοῖς σύν γ᾽ ἐλευθερίᾳ καὶ τά.

522. ὅς, ἥ, ὅ USED LIKE THE SUBSTANTIVE ARTICLE. — The use of ὅς, ἥ, ὅ as a demonstrative is almost confined in Attic prose to the combinations καὶ ὅς, καὶ ἥ, καὶ οἵ, and the phrases ἥ δ᾽ ὅς, ἥ δ᾽ ἥ. In poetry the use is more free.

καὶ ὃς ἡγεῖτο, XEN. An. 6, 5, 22; *And he was in the van.* **ἥ δ᾽ ὅς,** PLATO, Rpb. 437 B; *Quoth he.*

DEM. 18, 71: Φίλιππος πόλεις Ἑλληνίδας ἃς μὲν ἀναιρῶν, εἰς ἃς δὲ τοὺς φυγάδας κατάγων ἔλυε τὴν εἰρήνην.

ANTIPHON, 1, 16: ἠρώτα οὖν αὐτὴν εἰ ἐθελήσοι διακονῆσαί οἱ, καὶ ἥ ὑπέσχετο ὡς τάχιστα.

[1] It is claimed by Classen for THUC. 1, 69, 2: οἱ γὰρ δρῶντες βεβουλευμένοι πρὸς οὐ διεγνωκότας ἤδη καὶ οὐ μέλλοντες ἐπέρχονται, and 6, 36, 2: οἱ γὰρ δεδιότες ἰδίᾳ τι βούλονται τὴν πόλιν ἐς ἔκπληξιν καθιστάναι.

PLATO, Conv. 201 E: καὶ ἥ, οὐκ εὐφημήσεις; ἔφη. 205 C (= 206 A. B. C): ἥ δ' ἥ. 208 C: καὶ ἥ. Rpb. 437 B (see above). 437 D and often: ἥ δ' ὅς.

XEN. An. 1, 8, 16 (= 3, 4, 48. 6, 5, 22. Conv. 1, 15. 2, 3. 16. Often): καὶ ὅς. Cyr. 4, 2, 13: καὶ οἵ.

THUC. 4, 33, 2: τοὺς δὲ ψιλοὺς . . . ἔτρεπον, καὶ οἳ ὑποστρέφοντες ἠμύνοντο.

HDT. 4, 68: τὰς βασιληΐας ἱστίας ἐπιώρκηκε ὃς καὶ ὅς. 7, 18: καὶ ὅς. 8, 56: καὶ οἵ. 87: καὶ ἥ.

EUR. I. T. 419-20: γνώμα δ' οἷς μὲν ἄκαιρος ὄλβου, τοῖς δ' εἰς μέσον ἥκει.

THEOGN. 169: ὃν δὲ θεοὶ τιμῶσ', ὃν καὶ μωμεύμενος αἰνεῖ. 800: ἀλλ' ὃς λώϊος, ὃς μὴ πλεόνεσσι μέλῃ.

PHOCYL. 1: Λέριοι κακοί· οὐχ ὃ μέν, ὃς δ' οὔ.

HOM. Od. 1, 286: ὃς γὰρ δεύτατος ἦλθεν. 17, 172: ὃς γάρ. 24, 190: ὃ (= τό) γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.

Il. 6, 59: μηδ' ὃς φύγοι. 12, 357-8: ὃ γάρ κ' ὄχ' ἄριστον ἁπάντων | εἴη. 21, 198: ἀλλὰ καὶ ὃς δείδοικε. 22, 201: οὐδ' ὅς. 23, 9 (= Od. 24, 190 cited above).

523. **τὸν καὶ τόν, τὸ καὶ τό, τὰ καὶ τά.**— *τὸν καὶ τόν, τὸ καὶ τό, τὰ καὶ τά* occur chiefly in familiar discourse.

ἀφικνοῦμαι ὡς τὸν καὶ τόν, LYS. 1, 23; *I go to this man('s house) and that man('s).* **εἰ τὸ καὶ τὸ ἐποίησεν ἄνθρωπος [οὑτοσί], οὐκ ἂν ἀπέθανεν**, DEM. 18, 243; *If the poor fellow had done this and that (thus and so), he would not have died.*

DEM. 9, 68: ἔδει γὰρ τὸ καὶ τὸ ποιῆσαι, καὶ τὸ μὴ ποιῆσαι. 18, 243 (see above). 19, 74: διὰ τὸ καὶ τό. 21, 141: τὰ καὶ τά. 45, 45. 54, 26. Cf. Prooem. 50, 3: ὅπως μὴ τὰ ἥ τὰ γενήσεται, ἀλλ' ὅπως τά.

LYS. 1, 23 (see above). 19, 59: καί μοι κάλει τὸν καὶ τόν.

PLATO, Legg. Cf. 701 E: οὐ συνήνεγκεν οὔτε τοῖς οὔτε τοῖς. 784 C-D: ὁμόσαντες ἢ μὴν ἀδυνατεῖν τὸν καὶ τὸν βελτίω ποιεῖν. 874 A (= 948 A): τὸν καὶ τόν.

XEN. Not found in the Anabasis (Joost, Sprachgebr. p. 62).

HDT. 2, 138: τῇ δὲ καὶ τῇ τῆς ὁδοῦ δένδρεα οὐρανομήκεα πέφυκε. Cf. 4, 68: ὃς καὶ ὅς (522).

AESCHYL. Cf. Suppl. 439-40: ἢ τοῖσιν ἢ τοῖς πόλεμον αἴρεσθαι μέγαν | πᾶσ' ἔστ' ἀνάγκη.

PIND. O. 2, 59: τῶν τε καὶ τῶν. P. 7, 22: τὰ καὶ τά. N. 1, 30: τῶν τε καὶ τῶν χρήσιες. I. 4, 52: Ζεὺς τά τε καὶ τὰ νέμει.

THEOGN. 398: τὸν δ' ἀγαθὸν τολμᾶν χρὴ τά τε καὶ τὰ φέρειν.

HES. Sc. [209-10]: πολλοί γε . . . | δελφῖνες τῇ καὶ τῇ ἐθύνεον ἰχθυάοντες.

524. Compare the similar adjective use.

PLATO, Legg. 721 B: *ζημιοῦσθαι χρήμασί τε καὶ ἀτιμίᾳ, χρήμασι μὲν τόσοις καὶ τόσοις, τῇ καὶ τῇ δὲ ἀτιμίᾳ.*

525. **πρὸ τοῦ.** — *πρὸ τοῦ, formerly,* sometimes written *προτοῦ,* is equivalent to *πρὸ τούτου* (DEM. 21, 117. 36, 16).

διὰ ταῦτ(α) . . . μικρά, ἃ πρὸ τοῦ μεγάλ' ἦν, φαίνεται, DEM. 23, 203.

DEM. 1, 27. 20, 130. 160. 23. 203. 36, 33.

ISAE. 8, 34: *οὐκ οἶδ' εἴ τινι πρὸ τοῦ . . . τοιοῦτος ἀγὼν συμβέβηκεν.*

ISOC. 4, 112: *πρὸ τοῦ . . . ἐπαυσάμεθ' ἀλλήλους ἐλεοῦντες.*

LYS. 12, 2: *ἐν τῷ πρὸ τοῦ χρόνῳ.*

PLATO, Conv. 172 D. Phaedo, 96 C. Phaedr. 252 A. Protag. 315 D.

THUC. 1, 32, 4. 103, 2. 2, 73, 3: *ἐν τῷ πρὸ τοῦ χρόνῳ.*

HDT. 1, 103. 122. 5, 83.

AR. Nub. 5: *ἀλλ' οὐκ ἂν πρὸ τοῦ.* Thesm. 418.

AESCHYL. Ag. 1204. Eum. 462: *τὸν πρὸ τοῦ φεύγων χρόνον.*

For *ἐν τοῖς* with the superlative see the *Superlative.*

526. **τῷ** = *therefore.*

τῷ τοι, ὦ φίλε Θεόδωρε, μᾶλλον σκεπτέον, PLATO, Theaet. 179 D.

PLATO, Soph. 230 B: *τῷ τοι ταύτης τῆς δόξης ἐπὶ ἐκβολὴν ἄλλῳ τρόπῳ στέλλονται.* Theaet. 179 D (see above).

SOPH. O. R. 510–1: *τῷ ἀπ' ἐμᾶς | φρενὸς οὔποτ' ὀφλήσει κακίαν.*

AESCHYL. P. V. 237: *τῷ τοι τοιαῖσδε πημοναῖσι κάμπτομαι.*

HOM. Od. 2, 281: *τῷ*[1] *νῦν μνηστήρων μὲν ἔα βουλήν τε νόον τε.* 8, 548–9: *τῷ νῦν μηδὲ σὺ κεῖθε . . . | ὅττι κέ σ' εἴρωμαι.* Often.

Il. 2, 250: *τῷ οὐκ ἂν βασιλῆας ἀνὰ στόμ' ἔχων ἀγορεύοις.* 354. Often.

527. **ὅ γε, τό γε.**

πάσσοφοι ἀτεχνῶς τώ γε, PLATO, Euthyd. 271 C; *All wise, absolutely so, this couple.*

PLATO, Euthyd. 271 C (see above). 291 A: *ἀλλὰ μὴν τό γε εὖ οἶδα, ὅτι κτέ.*

HDT. 2, 173: *λάθοι ἂν ἤτοι μανεὶς ἢ ὅ γε ἀπόπληκτος γενόμενος.*

HOM. Od. 1, 4: *πολλὰ δ' ὅ γ' ἐν πόντῳ πάθεν.* 26. 31. 331: *ἅμα τῇ γε.* 370: *τό γε.* 443. Often.

Il. 1, 65: *ὅ γ(ε).* 68. 97. 101. 190. 261: *οἵ γ(ε).* 320. 330: *τώ γε.* 401: *τόν γ(ε).* Often.

528. SUBSTANTIVE ARTICLE UNSUPPORTED BY A PARTICLE. — HOMER uses the article as a substantive demonstrative with more freedom than the Attic.

[1] In Homer some write *τῶ. τό* is also found.

ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἕξ ἐπράθομεν, τὰ δέδασται, HOM. Il. 1, 125.

HDT. 1, 51: καὶ τάδε ἄλλα (sc. ἀπέπεμπε) ἅμα τοῖσι. 5, 97: καὶ πρὸς τοῖσι. 7, 8, β): δεύτερα δὲ ἡμέας οἷα ἔρξαν . . . τὰ[1] ἐπίστασθέ κου πάντες.

COM. Epicr. 3, 370, 4 f.: ποία φροντίς, ποῖος δὲ λόγος | διερευνᾶται παρὰ τοῖσιν;

SOPH. The τόν of O. C. 1574 (Hermann) and of O. R. 200 is regarded as demonstrative by Ellendt, Lexicon Sophocleum, but as relative by Jebb.

AESCHYL. Eum. 137–8: σὺ δ' αἱματηρὸν πνεῦμ' ἐπουρίσασα τῷ | ἔπου. 338: τοῖς ὁμαρτεῖν. Sept. 197: ἀνὴρ γυνή τε χὤ τι τῶν μεταίχμιον. Suppl. 1047: ὅ τί τοι μόρσιμόν ἐστιν, τὸ γένοιτ' ἄν.

PIND. O. 6, 74–6 (see 529). P. 3, 88–91: λέγονται μὰν βροτῶν | ὄλβον ὑπέρτατον οἳ σχεῖν, οἵτε . . . | ἄριον.

HOM. Od. 1, 55: τοῦ θυγάτηρ δύστηνον ὀδυρόμενον κατερύκει. 74: ἐκ τοῦ δή. 212: ἐκ τοῦ, *from that time*. 215: μήτηρ μέν τέ μέ φησι τοῦ ἔμμεναι. 220: τοῦ. 11, 144: εἰπέ, ἄναξ, πῶς κέν με ἀναγνοίη τὸν ἐόντα; Elsewhere.

Il. 1, 73: ὅ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο. 125 (see above). 301: τῶν οὐκ ἄν τι φέροις. 348: ἅμα τοῖσι. 407: τῶν. 9, 93: τοῖς ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἦρχετο μῆτιν. 22, 165: τώ.

529. ARTICLE AS ANTECEDENT OF THE RELATIVE. — Wherever the article is used as a full demonstrative, it may be used as the antecedent of the relative, but the regular antecedent of the relative is οὗτος. In Attic prose the few examples cited are mainly in the neuter gender, and may be explained and have been explained on the same principle as the ordinary article with any word or group of words.

οὔ τις | τῶν οἳ νῦν βροτοί εἰσιν, HOM. Il. 1, 271–2. But in Attic: **τὰ ἐν τοῖς ὕδασι φαντάσματα καὶ ἐν τοῖς ὅσα πυκνά τε καὶ λεῖα καὶ φανὰ ξυνέστηκε**, PLATO, Rpb. 510 A (**ὅσα . . . ξυνέστηκε** parallel with **ὕδασι**). **τόν τε Εὐθύκριτον . . . καὶ τὸν ὃς ἔφη δεσπότης τούτου εἶναι, μάρτυρας παρέξομαι**, LYS. 23, 8 (**ὃς ἔφη . . . εἶναι** parallel with **Εὐθύκριτον**).

DEM. 22, 64: καὶ μισεῖν τοὺς οἱόσπερ οὗτος. 25, 30: εἴ τις . . . εἴποι τοῖς βιαζομένοις ἐξεῖναι λέγειν ἢ τοῖς ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου ἢ τοῖς ὧν ἀπέκτεινεν ὁ δῆμος τοὺς πατέρας. *Ibid.*: πρόσεστι τοῖς οἷος οὗτός ἐστι τὴν φύσιν.

LYS. 23, 8 (see above).

PLATO, Lach. 185 D: περὶ τοῦ ὅ. Legg. 758 C: τῶν ὧν προσήκει. 761 E: περὶ τοὺς ὧν. 871 E: κατεγγυάτω τὸν ᾧ ἂν ἐπισκήπτηται. 873 D: τῶν ὅτα. Parmen. 130 C: τῶν οἷοι. Phaedo, 75 B: πάντα τὰ ἐν ταῖς αἰσθήσεσιν ἐκείνου . . . ὀρέγεται τοῦ ὃ ἔστιν ἴσον. 92 D: τοῦ ὅ. Phaedr. 247 E: ἐν τῷ ὅ. Prot. 320 D: τῶν ὅσα. Rpb. 469 B: τῶν ὅσοι. 510 A (see above). *Ibid.*: οὕτω τὸ ὁμοιωθὲν πρὸς τὸ ᾧ ὡμοιώθη. Soph. 241 E: περὶ τεχνῶν τῶν ὅσαι περὶ ταὐτά εἰσι. Theaet. 204 D: ἔν γε τοῖς ὅσα.

[1] So Stein, who, however, states in the critical note that τά is omitted by Dionysius, and rightly so. Krüger and Abicht both omit the τά.

HDT. 3, 23: μήτε ξύλον μήτε τῶν ὅσα ξύλου ἐστὶ ἐλαφρότερα. 131: ἔχων οὐδὲν τῶν ὅσα περὶ τὴν τέχνην ἐστὶ ἐργαλήια. 133: οὐδενὸς τῶν ὅσα ἐς αἰσχύνην ἐστὶ φέροντα.

AESCHYL. Suppl. 1047: ὅ τί τοι μόρσιμόν ἐστιν, τὸ γένοιτ' ἄν (528).

PIND. O. 6, 74–6: μῶμος . . . κρέμαται . . . | τοῖς, οἷς ποτε πρώτοις . . . | . . . ποτιστάξῃ χάρις εὐκλέα μορφάν. P. 3, 88–91 (528).

THEOGN. 33–4: καὶ μετὰ τοῖσιν πῖνε καὶ ἔσθιε, καὶ μετὰ τοῖσιν | ἵζε, καὶ ἄνδανε τοῖς, ὧν μεγάλη δύναμις.

HOM. Od. 1, 219–20: ὃς ἀποτμότατος γένετο . . . | τοῦ μ' ἔκ φασι γενέσθαι. 2, 116: τὰ φρονέουσ' ἀνὰ θυμόν, ἃ οἱ πέρι δῶκεν Ἀθήνη. 6, 28: τὰ δὲ τοῖσι παρασχέμεν, οἵ κέ σ' ἄγωνται. 7, 211–2: οὓς τινας . . . τοῖσιν. 17, 383: τῶν οἵ. 19, 7–8: τοῖσιν . . . | οἷα.

Il. 1, 271–2 (see above). 4, 232–3: οὓς μὲν σπεύδοντας ἴδοι . . . | τοὺς μάλα θαρσύνεσκε. 9, 74–5: τῷ πείσεαι ὅς κεν ἀρίστην | βουλὴν βουλεύσῃ.

530. ARTICLE AS A RELATIVE. — Out of the demonstrative use grows the relative use, for which see *Relative Sentence*. The ancient grammarians called the demonstrative article ἄρθρον προτακτικόν, the relative ἄρθρον ὑποτακτικόν, and relative and article were blended in the consciousness of the people.

ADJECTIVE USE

531. The article is commonly treated under two heads, that of the individual or specific article and that of the generic article.

Individual or Specific Article

532. The use of the Individual or Specific Article is so much like the English that only divergencies need be noticed at length.

533. ARTICLE WITH OBJECTS PRESENT TO THE MIND. — Like the English the Attic article is used of objects that are present to the mind or senses, well-known, notorious, expected, recurring, customary, — the Anaphoric Article or Article of Reference.

οἱ μάρτυρες μεμαρτυρήκασιν, ANDOC. 1, 25; *The witnesses have testified.* ὁ . . . ἄνθρωπος ἔνδον ἦν, Lys. 1, 11; *The fellow was within.* ὁ πόλεμος ἐρπέτω, Ar. Lys. 129 and 130; *On with the war.* στάσεις ἐν ταῖς πόλεσιν . . . ἐγίγνοντο, THUC. 1, 12, 2; *Factions kept breaking out in the (different) cities.* θάνατος . . . ἡ ζημία, DEM. 20, 167; *The (regular) penalty is death.* διεκωλύθησαν δὲ ὑπὸ τοῦ γενομένου σεισμοῦ, THUC. 1, 101, 2; *They were prevented by the occurrence of the well-known (great) earthquake.* Ξέρξης ὅτε ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἡττηθεὶς τῇ μάχῃ [*after having been defeated in the (famous) battle*] ἀπεχώρει, XEN. An. 1, 2, 9.

534. Possessive Article. — The article is used very freely in prose, in orators, philosophers, historians alike, to intimate possession. So especially in family relations, parts of the body, personal belongings. In elevated poetry this possessive article is very little used. The language is content with the anarthrous substantive. But as possession is more freely emphasized in poetry than in prose, the possessive pronoun and possessive genitive are often employed where prose would be satisfied with the article. (See *Possessive Pronouns.*) Comedy admits the prose use without difficulty.

τὴν κλεῖν συνετρίβην καὶ τὴν κεφαλὴν κατεάγην, And. 1, 61; *My collar-bone was crushed and my head broken.* ἐβούλετο (sc. Δαρεῖος) τὼ παῖδε ἀμφοτέρω παρεῖναι, Xen. An. 1, 1, 1; *Darius wanted both his boys to be with him.*

Dem. 19, 314: τὰς ὀφρῦς ἀνέσπακε. *Ibid.*: διὰ τῆς ἀγορᾶς πορεύεται θοἰμάτιον καθεὶς ἄχρι τῶν σφυρῶν . . . τὰς γνάθους φυσῶν.

Andoc. 1, 44: ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀναβάντες ᾤχοντο. 47: οὑτοσὶ ἀνεψιὸς τοῦ (*my*) πατρός. 61 (see above).

Plato, Gorg. 519 C: κατηγοροῦσι τῶν μαθητῶν ὡς ἀδικοῦσι σφᾶς αὐτοὺς τοὺς . . . μισθοὺς ἀποστεροῦντες, *They accuse their pupils of wronging them by withholding their fees.* Phaedo, 60 B: συνέκαμψέ τε τὸ σκέλος καὶ ἐξέτριψε τῇ χειρί.

Xen. An. 1, 1, 1 (see above). 3, 4, 47: χαλεπῶς κάμνω τὴν ἀσπίδα φέρων. 48: καταπηδήσας ἀπὸ τοῦ ἵππου.

Thuc. 2, 4, 7: ξυνέβησαν τοῖς Πλαταιεῦσι παραδοῦναι σφᾶς αὐτοὺς καὶ τὰ ὅπλα, *They agreed to surrender themselves and their arms to the Plataeans.* 2, 93, 2: ἐδόκει δὲ λαβόντα τῶν ναυτῶν ἕκαστον τὴν κώπην καὶ τὸ ὑπηρέσιον καὶ τὸν τροπωτῆρα πεζῇ ἰέναι κτέ.

Hdt. 1, 2: τὸν Κόλχων βασιλέα ἀπαιτέειν (sc. φασί) τὴν θυγατέρα, *They say that the king of Colchis demanded the restoration of his daughter.*

Ar. Ach. 5: τὸ κέαρ ηὐφράνθην (varying with 1: τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν. 12: μου . . . τὴν καρδίαν). 18: τὰς ὀφρῦς. 83: τὸν πρωκτόν. 97: τὸν ὀφθαλμόν. Often.

Eur. El. 86–7: ὅς μου κατέκτα πατέρα χἠ πανώλεθρος | μήτηρ. I. T. 765: τὸ σῶμα σώσας (339).

Soph. El. 1027: ζηλῶ σε τοῦ νοῦ τῆς δὲ δειλίας στυγῶ. O. R. 371: τυφλὸς τά τ' ὦτα τόν τε νοῦν τά τ' ὄμματ' εἶ [almost vulgarly passionate — see A. J. P. x (1889), 87].

Aeschyl. Eum. 203: ἔχρησα ποινὰς τοῦ πατρὸς πέμψαι. 738: κάρτα δ' εἰμὶ τοῦ πατρός. Suppl. 336: τίς δ' ἂν φίλους ὠνοῖτο τοὺς κεκτημένους;

HIPPONAX, 19, 3: τοὺς πόδας. 20, 4: τὰς φρένας γὰρ δείλαιος. 35, 4: κατέφαγε δὴ τὸν κλῆρον.

THEOGN. 97: τὸν ἑταῖρον. 277: τὸν πατέρ' ἐχθαίρουσι, καταρῶνται δ' ἀπολέσθαι.

HOMER. The examples usually cited are not stringent. Cf. also Monro, Hom. Gram.,[2] p. 230 f.

Od. 11, 492: ἀλλ' ἄγε μοι τοῦ παιδὸς ἀγαυοῦ μῦθον ἐνίσπες (Vogrinz, Gr. des hom. Dial., p. 198, says that this is the only example of the possessive article in Homer).

Il. 23, 75: καί μοι δὸς τὴν (*thy*) χεῖρ(α) ("quite anomalous," Monro, *l.c.*).

535. ARTICLE WITH NUMBERS. — The Greek language uses the article with numerals more freely than the English, as, for instance, of fractions, round numbers, accepted standards, and the like.

τὰ δύο μέρη, ANDOC. 3, 9; *Two parts* = 2/3. **ἀμφὶ τὰ εἴκοσι**, XEN. An. 1, 7, 10; *About twenty.*

DEM. [40], 48: διὰ τὴν τούτων μητέρα τὰ δύο μέρη τῆς οὐσίας ἀφαιρεθείς.

ANDOC. 3, 9: Χερρόνησόν τε εἴχομεν καὶ Νάξον καὶ Εὐβοίας πλέον ἢ τὰ δύο μέρη (see above).

PLATO, Phileb. 66 C: τὰ πρὸς τοῖς τρισὶ τέταρτα. Rpb. 337 A: εἴ τινα ἔροιο ὁπόσα ἐστὶ τὰ δώδεκα. B: ὅπως μοι ... μὴ ἐρεῖς, ὅτι ἔστι τὰ δώδεκα δὶς ἕξ. 460 E: ἆρ' οὖν σοι ξυνδοκεῖ μέτριος χρόνος ἀκμῆς τὰ εἴκοσι ἔτη γυναικί, ἀνδρὶ δὲ τὰ τριάκοντα;

XEN. An. 1, 7, 10 (see above). Hell. 7, 5, 10: ἀπῆσαν ... τῶν λόχων δώδεκα ὄντων οἱ τρεῖς. Hell. 4, 2, 19: τῶν Ἀθηναίων αἱ μὲν ἓξ φυλαὶ κατὰ τοὺς Λακεδαιμονίους ἐγένοντο, αἱ δὲ τέτταρες κατὰ Τεγεάτας.

THUC. 1, 10, 2: τῶν πέντε τὰς δύο μοίρας (2/5) νέμονται. 1, 116, 1: Ἀθηναῖοι δὲ ... πλεύσαντες ναυσὶν ἑξήκοντα ἐπὶ Σάμου ταῖς μὲν ἑκκαίδεκα [τῶν νεῶν] οὐκ ἐχρήσαντο ..., τεσσαράκοντα δὲ ναυσὶ καὶ τέτταρσι ... ἐναυμάχησαν ... Σαμίων ναυσὶν ἑβδομήκοντα, ὧν ἦσαν αἱ εἴκοσι στρατιώτιδες ... καὶ ἐνίκων Ἀθηναῖοι. 3, 15, 1: τοῖς δύο μέρεσιν.

HDT. 1, 192: τοὺς τέσσερας μῆνας ... τοὺς δὲ ὀκτὼ τῶν μηνῶν. 4, 28: τοὺς ... ὀκτὼ τῶν μηνῶν ἀφόρητος οἷος γίνεται κρυμός.

AR. Vesp. 95: τοὺς τρεῖς ... τῶν δακτύλων, *Three fingers* (*the three fingers usually employed*). See Schol.

SOPH. fr. 822: λύσω γὰρ εἰ καὶ τῶν τριῶν (*the three foretold*) ἓν οἴσομαι.

AESCHYL. Eum. 589: ἓν μὲν τόδ' ἤδη τῶν τριῶν παλαισμάτων.

HES. fr. 190 (Rz.): οἴην μὲν μοῖραν δέκα μοιρέων τέρπεται ἀνήρ· | τὰς δέκα δ' ἐμπίπλησι γυνὴ τέρπουσα νόημα.

HOM. Od. 6, 62–3: πέντε δέ τοι φίλοι υἷες ἐνὶ μεγάροις γεγάασιν, | οἱ δύ' ὀπυίοντες, τρεῖς δ' ἠΐθεοι θαλέθοντες.

Il. 5, 271–2 : τοὺς μὲν τέσσαρας αὐτὸς . . . ἀτίταλλ(ε) . . . | τὼ δὲ δύ' Αἰνείᾳ δῶκεν.

536. The Article with Proper Names. — Proper Names for the most part do not require the article. The conditions under which the article is used are set forth in the following sections. In connection with these, see also Blass, Rhein. Mus. 44 (1889), pp. 6–17; Carolus Schmidt, De articulo in nominibus propriis apud Atticos scriptores pedestres, Kiliae, 1890; H. Kallenberg, Philologus 49 (1890), pp. 515–47; *id.*, Studien über den gr. Artikel, Berlin, 1891, Pr.; B. L. Gildersleeve, A. J. P. xi (1890), 483–7; Uckermann, Über den Artikel bei Eigennamen in den Komödien des Aristophanes, Berlin, 1892, Pr.; Zucker, Beobachtungen über den Gebrauch des Artikels bei Personennamen in Xenophons Anabasis, Nürnberg, 1899; A. J. P. xxiv (1903), 482; Völker, Syntax der griechischen Papyri: I. Der Artikel, Münster, 1903, Pr.

537. Article with Names of Persons. — The Article with the Names of Persons belongs to popular diction, and may be considered a norm of familiar style. It is not found in epic poetry, the examples usually cited being demonstrative rather than articular. It is rare in the higher lyric, more common in comedy than in tragedy. In prose some authors use it steadily for anaphora or for contrast. Plato uses it freely. The orators vary. With them the rule is not to use the article with the name of the opponent, who, as is natural, is often mentioned.

Din. Names of opponents anarthrous (Schmidt, *l.c.*). 1, 58: Πολύευκτον δὲ . . . τοῦ δήμου προστάξαντος ζητῆσαι τὴν βουλήν . . . , ἀπέφηνεν ἡ βουλή . . . ἀπελύσαθ' ὑμεῖς, ὁμολογοῦντος τοῦ Πολυεύκτου βαδίζειν εἰς Μέγαρ(α).

Dem. In the first three orations Φίλιππος and its forms occur 29 times without the article; with the article they are found 1, 9: ταπεινοτέρῳ νῦν ἂν ἐχρώμεθα τῷ (*your high and mighty*) Φιλίππῳ. 2, 5. 6. 22. 3, 5. 7. 21: τὸν Ἀριστείδην ἐκεῖνον, τὸν Νικίαν, τὸν ὁμώνυμον τὸν ἐμαυτοῦ, τὸν Περικλέα. 9, 59: Εὐφραῖος δέ τις ἄνθρωπος, but afterwards articular 60. 61. 62 (*bis*). 66. See also A. J. P. xi (1890), 486, note.

Aeschin. In the genuine portion of the first oration (Blass' text), the name Τίμαρχος occurs 67 times. Only one of these instances is articular (§ 60), 2 instances are vocatives, and once ποῖος is the modifier.

Antiphon, 1: Φιλόνεως is anarthrous when first mentioned § 14, thereafter articular.

Plato. The articular form is used with the utmost freedom.

Xen. In the Agesilaus (Dindorf's text) Ἀγησίλαος occurs 51 times without the article, 18 times with the article. According to Joost, Sprachgebrauch Xenophons in der Anabasis, Berlin, 1892, Κῦρος occurs 196 times in the Anabasis, ὁ Κῦρος 28 times. Cf. also Zucker, *l.c.*

THUC. 1, 128–38: Παυσανίας and ὁ Παυσανίας, Θεμιστοκλῆς and ὁ Θεμιστοκλῆς vary. See Herbst in A. J. P. ii (1881), 541, and Schmidt, A. J. P. xi (1890), 485.

HDT. 3, 39–46 and 120–5 (Stein): Πολυκράτης 23 times, ὁ Πολυκράτης 15 times.

AR. The article is exceptional and chiefly deictic. Σωκράτης without article occurs Nub. 144. 147. 154. 174, but 182: καὶ δεῖξον ὡς τάχιστά μοι τὸν Σωκράτην, *And show me without delay* (*your great hero*) *Socrates*. For other exx. see Fuller, de articuli in antiquis Graecis comoediis usu, Leipzig diss., 1888.

PIND. P. 10, 57: τὸν Ἱπποκλέαν (see commentators).

ANACR. 21: ὁ περιφόρητος Ἀρτέμων.

HOM. Il. 1, 11: τὸν Χρύσην ἠτίμησ' (ἠτίμασεν *v. l.*) ἀρητῆρα.

538. NATIONAL APPELLATIVES, ETC. — Names of nations, inhabitants of cities, etc., as such do not require the article. Ἕλληνες, however, in the course of time came to be viewed as an adjective, in contrast with *βάρβαροι*, and regularly took the article, but in Herodotus it is treated like any other national appellative.

Ὀλυνθίους ἀπήλαυνόν τινες ἐνθένδε, DEM. 2, 6. **Φωκεῖς ἀπολώλασι**, 19, 125. **τετταράκοντ' ἔτη τῶν Ἑλλήνων ἦρξαν**, 3, 24. **οὗτοι δὲ ὑπὸ μὲν Ἑλλήνων καλέονται Σύριοι, ὑπὸ δὲ τῶν βαρβάρων Ἀσσύριοι ἐκλήθησαν**, HDT. 7, 63 (**Ἑλλήνων** without article in spite of contrast with **τῶν βαρβάρων**).

DEM. 2, 6 (see above). 7: τὴν δ' Ὀλυνθίων φιλίαν . . . Θετταλοὺς δὲ κτέ. 3, 24: ἐκεῖνοι τοίνυν . . . τετταράκοντ' ἔτη τῶν Ἑλλήνων ἦρξαν . . . ὑπήκουεν . . . αὐτοῖς βασιλεύς, ὥσπερ ἐστὶ προσῆκον βάρβαρον (*a barbarian*) Ἕλλησι (*to Greeks*). 6, 2: Φίλιππον . . . πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν ἐπιβουλεύοντα.

LYS. 13, 8: ἔλεγον ἐφ' οἷς ἕτοιμοι εἶεν τὴν εἰρήνην ποιεῖσθαι Λακεδαιμόνιοι. 19, 48: Καλλίας τοίνυν ὁ Ἱππονίκου . . . πλεῖστα τῶν Ἑλλήνων ἐδόκει κεκτῆσθαι.

PLATO, Legg. 698 B: ὅτε ἡ Περσῶν ἐπίθεσις τοῖς Ἕλλησιν . . . ἐγίγνετο. Menex. 240 C: οὔτ' Ἐρετριεῦσιν ἐβοήθησεν Ἑλλήνων οὐδεὶς οὔτε Ἀθηναίοις πλὴν Λακεδαιμονίων. E: οἱ Ἕλληνες. 241 A: τοῖς Ἕλλησιν. B: τῶν Ἑ. and so regularly. 242 C: πάντων τῶν Ἑλλήνων. Rpb. 471 B: πρὸς δὲ τοὺς βαρβάρους ὡς νῦν οἱ Ἕλληνες πρὸς ἀλλήλους.

XEN. Cyr. 1, 4, 27: καὶ γὰρ νῦν ἔτι τοῦτο ποιοῦσι Πέρσαι. Hell. 1, 6, 14: οὐκ ἔφη ἑαυτοῦ γε ἄρχοντος οὐδέν' ἂν Ἑλλήνων ἀνδραποδισθῆναι (οὐδεὶς Ἑλλήνων, *no one that is a Greek*, very different from οὐδεὶς τῶν Ἑ., *none of the Greeks*). 6, 1, 8: εὐπετῶς ἂν ἐγὼ ταγὸς Θετταλῶν ἁπάντων καταστείην. 10: Βοιωτοί γε . . . Λακεδαιμονίοις . . . καὶ Ἀθηναῖοι. 5, 34: ἀναμιμνήσκοντες δὲ ὡς Ἀθηναῖοί τε ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἡρέθησαν ἡγεμόνες τοῦ ναυτικοῦ . . . αὐτοί τε κατὰ γῆν ὁμολογουμένως ὑφ' ἁπάντων τῶν Ἑλλήνων ἡγεμόνες προκριθείησαν.

THUC. According to Schmidt, *l.c.* p. 21, Ἕλληνες is used with the article 90 times (15 of the 90 with a modifier), and seven times without the article where the article might have been expected. 1, 25, 4: τοῖς Ἑλλήνων πλουσιωτάτοις. [So 1, 31, 2: ἦσαν γὰρ οὐδενὸς Ἑλλήνων ἔνσπονδοι. 41, 1: κατὰ τοὺς Ἕλλήνων (v. l. with art.) νόμους. 69, 4: ἡσυχάζετε γὰρ μόνοι Ἑλλήνων. 89, 2: Μῆδοι . . . νικηθέντες . . . ὑπὸ Ἑλλήνων. 137, 4: κακὰ . . . πλεῖστα Ἑλλήνων (v. l. w. art.) εἴργασμαι τὸν ὑμέτερον οἶκον. 138, 2: οὐδείς πω Ἑλλήνων (v. l. w. art.)]. 1, 54, 2: ἑκάτεροι . . . Κορίνθιοι . . . Κερκυραῖοι . . . καὶ ἐπειδὴ Ἀθηναῖοι ἦλθον. 6, 69, 3: Συρακόσιοι μὲν . . . τῶν δὲ ἐναντίων Ἀθηναῖοι μὲν . . . Ἀργεῖοι δὲ κτέ.

HDT. 1, 1: τὸ καὶ Ἕλληνες λέγουσι. 2: λέγουσι Πέρσαι οὐκ ὡς Ἕλληνες . . . Ἑλλήνων τινάς. 3: τοῖσι Ἕλλησι. 4: Ἕλληνας δὴ . . . Ἕλληνας δὲ Λακεδαιμονίης εἵνεκεν γυναικὸς στόλον μέγαν συναγεῖραι. 5: ἐς τοὺς Ἕλληνας (*bis*). 6: τοὺς μὲν κατεστρέψατο Ἑλλήνων . . . τοὺς δὲ φίλους προσεποιήσατο . . . πρὸ δὲ τῆς Κροίσου ἀρχῆς πάντες Ἕλληνες ἦσαν ἐλεύθεροι. 7: Κανδαύλης, τὸν οἱ Ἕλληνες Μυρσίλον ὀνομάζουσι. (In the more than 30 occurrences of Ἕλληνες in book 1, the article is omitted three times as often as it is used. In the seventh, in which Ἕλληνες is used more than 100 times, there is a slight preponderance of the articular form due to its frequent use in referring to the Greek army or navy as opposed to the Persian invaders.) 1, 82: βοηθησάντων δὲ Ἀργείων τῇ σφετέρῃ ἀποταμνομένῃ . . . ὑπελείποντο . . . Ἀργείων μὲν Ἀλκήνωρ τε καὶ Χρόμιος, Λακεδαιμονίων δὲ Ὀθρυάδης. 7, 63 (see above).

AR. Ach. 177: δεῖ γάρ με φεύγοντ' ἐκφυγεῖν Ἀχαρνέας. Nub. 413: ἐν Ἀθηναίοις καὶ τοῖς Ἕλλησι. Ran. 724: ἔν τε τοῖς Ἕλλησι καὶ τοῖς βαρβάροισι πανταχοῦ. So Ἕ. regularly with article except with πάντες, Ach. 529: Ἕλλησι πᾶσιν, elsew., and the rare exception Pax, 203–4: ἐξῳκίσαντο δ' οἱ θεοὶ τίνος οὕνεκα; | Ἕλλησιν ὀργισθέντες. (See Uckermann, *l.c.*, pp. 5 ff.)

For the Articular National Appellative in the singular used collectively, or used of the king, ruler, or general, see §§ 57 and 58.

539. ARTICLE WITH APPOSITIVE PROPER NAMES. — In combination with appositive proper names, the article is used to identify by demonstration (resumption).

Σοφαίνετος ὁ Ἀρκάς, XEN. An. 1, 2, 9; *Sophaenetus the Arcadian* as distinguished from **Σοφαίνετος . . . ὁ Στυμφάλιος**, *Ibid.* 3; *Sophaenetus the Stymphalian.*

DEM. 23, 124: Μενέστρατος . . . ὁ Ἐρετριεύς . . . Φάϋλλος ὁ Φωκεύς. 24, 134: Θρασύβουλον τὸν Κολλυτέα . . . Φιλέψιον τὸν Λαμπτρέα . . . Ἀγύριον τὸν Κολλυτέα. 138: Εὔδημον τὸν Κυδαθηναιᾶ.

PLATO, Rpb. 328 B: Θρασύμαχον τὸν Χαλκηδόνιον καὶ Χαρμαντίδην τὸν Παιανιέα.

XEN. An. 1, 2, 3: Σωκράτης . . . ὁ Ἀχαιός and see above. 9 (see above). 10: Ξενίας ὁ Ἀρκάς. 3, 1, 5: Σωκράτει τῷ Ἀθηναίῳ. Often.

THUC. 1, 103, 3: Λοκρῶν τῶν Ὀζολῶν. 108, 3: Λοκρῶν τῶν Ὀπουντίων. 8, 35, 1: Ἱπποκράτης ὁ Λακεδαιμόνιος. 92, 8: Θουκυδίδου τοῦ Φαρσαλίου.

HDT. 1, 23: Ἀρίονα τὸν Μηθυμναῖον. 25: Ἀλυάττης . . . ὁ Λυδός . . . Γλαύκου τοῦ Χίου. 27: Βίαντα . . . τὸν Πριηνέα . . . Πιττακὸν τὸν Μυτιληναῖον.

AR. Nub. 156: Χαιρεφῶν ὁ Σφήττιος. 830: Σωκράτης ὁ Μήλιος. Vesp. 234: Χάβης ὁ Φλυεύς. Pax, 835. 919. Av. 1072. 1077. Lys. 1138–9. Thesm. 161.

540. APPOSITIVE PROPER NAME WITHOUT ARTICLE. — The omission of the article is the regular thing in formal and official style. Outside of this sphere, *ἀνήρ* with a proper adjective is a frequent substitute for the anarthrous proper adjective used substantively.

Ἀγησανδρίδας Ἀγησάνδρου Σπαρτιάτης, THUC. 8, 91, 2. **Ἰνάρως δὲ ὁ Ψαμμιτίχου, Λίβυς**, 1, 104, 1. **Μεγάβυζον δὲ τὸν Ζωπύρου πέμπει ἄνδρα Πέρσην**, 1, 109, 3.

DEM. 21, 200: Μειδίας Ἀναγυράσιος. 39, 10: Μαντίθεος Μαντίου Θορίκιος. [44], 9: Λεωστράτῳ Ἐλευσινίῳ. 10: Ἀριστοτέλει Παλληνεῖ.

XEN. An. 1, 6, 1: Ὀρόντας δὲ Πέρσης ἀνήρ. 8, 1: Πατηγύας ἀνὴρ Πέρσης. 8, 15: Ξενοφῶν Ἀθηναῖος. 10, 7: Ἐπισθένης δὲ Ἀμφιπολίτης.

THUC. 1, 1, 1: Θουκυδίδης Ἀθηναῖος. 104, 1 (see above). 109, 3 (see above). 126, 3: ἐγεγαμήκει δὲ θυγατέρα Θεαγένους Μεγαρέως ἀνδρός. 3, 8: ἦν δὲ Ὀλυμπιὰς ἡ Δωριεὺς Ῥόδιος τὸ δεύτερον ἐνίκα. 5, 49, 1: Ἀνδροσθένης Ἀρκάς. 8, 91, 2 (see above).

HDT. 1, 1: Ἡροδότου Ἁλικαρνησσέος. 29: Σόλων ἀνὴρ Ἀθηναῖος. 30: Τέλλον Ἀθηναῖον.

AR. Vesp. 894–5: ἐγράψατο | κύων Κυδαθηναιεὺς Λάβητ' Αἰξωνέα. Pax, 190: Τρυγαῖος Ἀθμονεύς but 919: Τρυγαῖος ἁθμονεύς (see preceding section).

541. ARTICLE WITH NAMES OF GODS. — Names of gods as such do not require the article, but the articular form is very common, especially in familiar language. When the name of a god in the genitive depends upon an articular substantive it is generally accompanied by the article, but if the governing substantive is without the article, the name of the god is anarthrous too.

ἐνταῦθα λέγεται Ἀπόλλων ἐκδεῖραι Μαρσύαν, XEN. An. 1, 2, 8. **ὁ Ζεύς με ταῦτ' ἔδρασεν**, AR. Plut. 87. **ἐν τῷ τοῦ Ποσειδῶνος ἱερῷ**, PLATO, Criti. 119 D. **ἐν ἱερῷ Ποσειδῶνος**, *Ibid.* 119 C.

DEM. 19, 299: ὁ Ζεύς, ἡ Διώνη, πάντες οἱ θεοί. 23, 66: λαβεῖν μὲν (sc. δίκας) Ποσειδῶν' . . . παρ' Ἄρεως, δικάσαι δ' Εὐμενίσιν καὶ Ὀρέστῃ τοὺς δώδεκα θεούς. 25, 11: παρὰ τὸν τοῦ Διὸς θρόνον. 57, 64: τὰ ὅπλα . . . ἃ ἐγὼ ἀνέθηκα τῇ Ἀθηνᾷ.

AESCHIN. 2, 147: ἡ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς Πολιάδος . . . ἑόρεια. 3, 156: ἐν τῇ τοῦ Διονύσου ὀρχήστρᾳ.

ISOC. 4, 179: ὥσπερ πρὸς τὸν Δία τὴν χώραν νεμόμενος. 9, 57: τὸ τοῦ Διὸς ἄγαλμα τοῦ σωτῆρος. 10, 20: βουληθέντος αὐτοῦ μνηστεῦσαι Κόρην τὴν Διὸς καὶ Δήμητρος. 41–42: διδούσης Ἥρας μὲν . . . Ἀθηνᾶς δὲ . . . Ἀφροδίτης δὲ κτέ. 43: ἐπεθύμησε Διὸς γενέσθαι κηδεστής. 53: περὶ τῆς Διὸς θυγατρός. 11, 13: τῶν γὰρ ὄμβρων . . . ὁ Ζεὺς ταμίας ἐστίν.

PLATO, Conv. 180 B: ἔγωγέ φημι Ἔρωτα θεῶν . . . τιμιώτατον . . . εἶναι. 195 B: Ἔρως Κρόνου καὶ Ἰαπετοῦ ἀρχαιότερός ἐστιν. Critias, 113 C: τὴν νῆσον Ποσειδῶν τὴν Ἀτλαντίδα λαχών. 117 B: ἐπὶ τὸ τοῦ Ποσειδῶνος ἅλσος. 119 C (see above). D (*ibid.*). Legg. 624 A: παρὰ μὲν ἡμῖν Ζεύς, παρὰ δὲ Λακεδαιμονίοις . . . οἶμαι φάναι τούτους Ἀπόλλωνα. 625 A: υἱεῖ . . . Διός. B: εἰς τὸ τοῦ Διὸς ἄντρον. 766 B: εἰς τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερόν. 833 B: πρὸς ἱερὸν Ἄρεώς τι. Phaedo, 58 B: τῷ οὖν Ἀπόλλωνι ηὔξαντο . . . θεωρίαν ἀπάξειν εἰς Δῆλον. C: ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἀπόλλωνος. Politic. 269 A: τήν γε βασιλείαν ἣν ἦρξε Κρόνος πολλῶν ἀκηκόαμεν. Rpb. 390 B–C: Δία . . . ἐκπλαγέντα ἰδόντα τὴν Ἥραν . . . Ἄρεώς τε καὶ Ἀφροδίτης ὑπὸ Ἡφαίστου δεσμόν.

XEN. "Multo saepius articulus additus est, quam deest." Schulze, Quaestiones grammaticae ad Xenophontem pertinentes, p. 16. An. 1, 2, 8 (see above). 6, 7: ἐλθὼν ἐπὶ τὸν τῆς Ἀρτέμιδος βωμόν. 3, 4, 12: Ζεὺς δὲ βροντῇ κατέπληξε τοὺς ἐνοικοῦντας. Hell. 1, 1, 4: θύων τῇ Ἀθηνᾷ (so always in Hell.). 3, 2, 19: ἔνθα ἦν Ἀρτέμιδος . . . ἱερόν. 4, 7, 2: ἐπήρετο αὖ τὸν Ἀπόλλω.

THUC. 1, 29, 3: τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. 4, 116, 2; ἔστι γὰρ ἐν τῇ Ληκύθῳ Ἀθηναίας ἱερόν. 133, 2: ὁ νεὼς τῆς Ἥρας. 6, 3, 1: Ἀπόλλωνος Ἀρχηγέτου βωμὸν . . . ἱδρύσαντο.

HDT. 1, 89: λεγόντων . . . ὡς σφέα ἀναγκαίως ἔχει δεκατευθῆναι τῷ Διΐ. 131: οἳ δὲ νομίζουσι Διὶ . . . θυσίας ἔρδειν . . . καλέουσι δὲ Ἀσσύριοι τὴν Ἀφροδίτην Μύλιττα. 207: ἐπεί με Ζεὺς ἔδωκέ τοι. 2, 13: ὅτι μὴ ἐκ τοῦ Διὸς μοῦνον. 51: τοῦ δὲ Ἑρμέω τὰ ἀγάλματα . . . τἀγάλματα τοῦ Ἑρμέω. 136: προέχω γὰρ αὐτέων τοσοῦτο ὅσον ὁ Ζεὺς τῶν ἄλλων θεῶν. 138: φέρει δὲ ἐς Ἑρμέω ἱρόν. 145: Ἡρακλέης τε καὶ Διόνυσος καὶ Πάν . . . Πὰν μὲν . . . Ἡρακλέης δὲ . . . Διόνυσος δὲ . . . ὁ Πάν. 146: Διόνυσον . . . ἐς τὸν μηρὸν ἐνερράψατο Ζεύς. 147: μετὰ τὸν ἱρέα τοῦ Ἡφαίστου βασιλεύσαντα . . . ἐν τῷ ἱρῷ τοῦ Ἡφαίστου. 6, 67: ἔθυε τῷ Διὶ βοῦν. 9, 122: ἐπεὶ Ζεὺς Πέρσῃσι ἡγεμονίην διδοῖ.

AR. The articular form is the rule except in poetic and parodic passages. For νὴ Δία, μὰ Δία see the following section. Av. 1246: ἆρ' οἶσθ' ὅτι Ζεὺς εἴ με λυπήσει πέρα. Pl. 87: ὁ Ζεύς με ταῦτ' ἔδρασεν. 119: ὁ Ζεύς. 124: τὴν Διὸς τυραννίδα. 128: τοῦ Διός. 130: ὁ Ζ. 141–2: τοῦ Διὸς | τὴν δύναμιν. 213: ὁ Φοῖβος αὐτός. 515: καρπὸν Δηοῦς. 579: τὸν Δία. 582 (= 592): ὁ Ζεύς. 594: παρὰ τῆς Ἑκάτης. 661: μέλανος Ἡφαίστου φλογί. 772: σεμνῆς Πολλάδος κλεινὸν πέδον.

542. Names of Gods in Oaths. — In oaths the article is required except with the name of Zeus. With the name of Zeus familiarity has brought about the fading of the oath, and the article is usually omitted.

νὴ τὴν Δήμητρ(α), Dem. 19, 262; *By Demeter.* **νὴ τὸν Δία καὶ πάντας θεούς**, 8, 49; *By Zeus and all the gods.* **νὴ Δί(α)**, 19, 46. **μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε**, 1, 19; *By Zeus, not I.* **πρὸς Διός**, 18, 201; *Before Zeus.*

Dem. 1, 19: μὰ Δί(α). So elsewhere, but οὐ μὰ Δία is much more frequent. 3, 32: μὰ τὴν Δήμητρ(α). 4, 10: νὴ Δί(α). So about a hundred times, but νὴ τὸν Δία rare in comparison. 4, 11: οὐ μὰ Δί(α) (see note on 1, 19). 8, 49: νὴ τὸν Δία καὶ πάντας θεούς (see note on 4, 10). 9, 15 (= 14, 12): ὦ πρὸς τοῦ Διός, but regularly πρὸς Διός. 9, 54: μὰ τὸν Δία καὶ τοὺς ἄλλους θεούς. μὰ τὸν Δία is generally followed by an additional accusative, as here, and is more common than μὰ Δία, but less frequent than οὐ μὰ Δία. οὐ μὰ τὸν Δία is less common than the other three formulae. 18, 199: πρὸς Διὸς καὶ θεῶν (see note on 9, 15). 201 (see above). 18, 307: οὐ μὰ Δί(α) (see note on 1, 19). 19, 46 (see above). 262 (see above). 21, 198: νὴ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω καὶ τὴν Ἀθηνᾶν. 24, 199: μὰ τὴν Ἀθηνᾶν. [50] 13: μὰ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω. [52] 9: μὰ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω καὶ τὴν Δήμητρα.

Aeschin. 1, 28: νὴ Δία (so 98. 3, 172. 217). 1, 52: μὰ τὸν Διόνυσον. 1, 55 (= 76. 3, 255): μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον. 1, 61 (= 69): μὰ Δία. 70: πρὸς τοῦ Διὸς καὶ τῶν ἄλλων θεῶν. 73: νὴ τὸν Ποσειδῶ. 79: φέρε δὴ πρὸς τοῦ Διός. 81 (= 88. 108): νὴ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω. 87 (= 3, 156): πρὸς τοῦ Διὸς καὶ θεῶν. 88 (= 3, 212): μὰ τὸν Ἡρακλέα.

Plato. νὴ Δία : νὴ τὸν Δία :: 2.5 : 1 (Schanz, Nov. Comm. p. 18). μὰ Δία is the rule, μὰ τὸν Δία rare (*l.c.* p. 23). ναὶ μὰ Δία : ναὶ μὰ τὸν Δία :: 11 : 1, and οὐ μὰ Δία : οὐ μὰ τὸν Δία :: 53 : 100 (*l.c.* p. 21). Conv. 214 D: μὰ τὸν Ποσειδῶ. Euthyd. 295 C: οὐ τοίνυν μὰ Δία ἀποκρινοῦμαι . . . πρότερον πρὶν ἂν πύθωμαι. 307 B: ναὶ μὰ τὸν Δία. Euthyph. 5 C: νῦν οὖν πρὸς Διὸς λέγε μοι. (So πρὸς Διός often.) Gorg. 449 D: νὴ τὴν Ἥραν (elsew.). 463 D: μὰ τὸν Δία. Cf. 466 E: μὰ τὸν οὐ σύ γε. 503 B: ἀλλὰ μὰ Δί' οὐκ ἔχω ἔγωγέ σοι εἰπεῖν. 519 E: εἰπὲ πρὸς Φιλίου. Legg. 662 C: ὦ πρὸς Διός τε καὶ Ἀπόλλωνος. 715 D: ναὶ μὰ Δί' ὦ ξένε. Phaedo, 94 E: νὴ Δία, ὦ Σώκρατες ἔμοιγε δοκῶ. Rpb. 374 E: μὰ Δία . . . οὐκ ἄρα φαῦλον πρᾶγμα ἠράμεθα. Theaet. 142 D: οὐ μὰ τὸν Δία. 152 C: πρὸς Χαρίτων (exceptional). 170 E: νὴ τὸν Δία, ὦ Σώκρατες.

Xen. Cyr. 1, 4, 19: νὴ τὸν Δία. (So 2, 2, 28. 30. Mem. 4, 2, 8.) 1, 6, 9: μὰ τὸν Δί(α). (So Conv. 4, 3. Hiero, 1, 32. Mem. 3, 13, 3.) 1, 6, 19: ἀλλὰ ναὶ μὰ τὸν Δί(α). 2, 2, 14: ναὶ μὰ Δί(α). (So 15. 2, 3, 10. 5, 4, 38. Hell. 3, 4, 9. 4, 1, 14. 5, 1, 4.) 2, 2, 19: μὰ Δί(α). (So 22. Hell. 5, 4, 32. Mem. 2, 6, 1.) 5, 5, 18: οὐ μὰ τὸν Δί(α). (So Conv. 4, 3. Hiero, 1, 21. Mem. 1, 4, 7.) 7, 5, 53: μὰ τὸν Μίθρην. 8, 4, 12: νὴ τὴν Ἥραν. (So Mem. 1, 5, 5. 3, 10, 9. 3, 11, 5. 4, 2, 9.) Hell. 1, 7, 21: νὴ

Δία. (So 4, 1, 6. 6, 1, 7. 7, 1, 37. 3, 10.) 3, 1, 24: οὐ μὰ Δί', ἔφη. Oec. 4, 24: ὄμνυμί σοι τὸν Μίθρην.

Ar. Ach. 59: μὰ τὸν Ἀπόλλω (101. Eq. 14. 870. 1041, etc.). Eq. 941: εὖ γε νὴ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω καὶ τὴν Δήμητρα. Nub. 372: νὴ τὸν Ἀπόλλω (Av. 470, elsew.). Cf. Ran. 1374–6: μὰ τόν, ἐγὼ μὲν οὐδ' ἂν εἴ τις | ἔλεγέ μοι τῶν ἐπιτυχόντων, | ἐπιθόμην. Pl. 64 (= 364): οὔ τοι μὰ τὴν Δήμητρα. 101: μὰ Δί(α). (So 111. 359. 400. 410, elsew.) 106: μὰ τὸν Δί(α). 187: ναὶ μὰ Δία. 134: νὴ Δία (144. 165. 356, elsew.). 202: νὴ τὸν Δία. 395: πρὸς τῆς Ἑστίας. 396: νὴ τὸν Ποσειδῶ. 764: νὴ τὴν Ἑκάτην.

543. Use of Article in Complex of Name of God and Epithet. —When an epithet is added to the name of a god, both take the article or neither (fixity of religious phrases the world over).[1]

τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου, Thuc. 2, 15, 4. Διὶ ἐλευθερίῳ, 2, 71, 2.

544. *Article with both Name of God and Epithet:*

Lycurg. 17: τὸ ἱερὸν τοῦ Διὸς τοῦ σωτῆρος καὶ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς σωτείρας.

Dem. 18, 141: τὸν Ἀπόλλω τὸν Πύθιον. 253: τὸν Δία τὸν Δωδωναῖον. 21, 115: τῷ Διὶ τῷ Νεμείῳ. 24, 121: νὴ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον.

Isoc. 9, 57: τὸ τοῦ Διὸς ἄγαλμα τοῦ σωτῆρος.

Lys. 26, 6: ἐν δὲ ταύτῃ (sc. τῇ ἡμέρᾳ) τῷ Διὶ τῷ σωτῆρι θυσία γίγνεται.

Plato, Phaedr. 275 B: ἐν τῷ τοῦ Διὸς τοῦ Δωδωναίου ἱερῷ. Rpb. 565 D: τὸ τοῦ Διὸς τοῦ Λυκαίου ἱερόν.

Xen. An. 4, 8, 25: τῷ Διὶ τῷ σωτῆρι. 7, 8, 4: ὁ Ζεὺς ὁ μειλίχιος.

Thuc. 1, 13, 6: τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Δηλίῳ. 103, 2: τοῦ Διὸς τοῦ Ἰθωμήτα. 2, 15, 4 (543). 5, 31, 2: τῷ Διὶ τῷ Ὀλυμπίῳ. 50, 1: τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου.

Hdt. 1, 92: τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Ἰσμηνίῳ. 2, 7: ἐπὶ τὸν νηὸν τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου.

Ar. Nub. 817: μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον. Av. 130: πρὸς τοῦ Διὸς τοὐλυμπίου. Thesm. 858: νὴ τὴν Ἑκάτην τὴν Φωσφόρον. Eccl. 1045 (= 1103): νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα. Pl. 1189: ὁ Ζεὺς ὁ σωτήρ.

545. *Article omitted with both Name of God and Epithet:*

Dem. 25, 34: Προνοίας Ἀθηνᾶς (sc. νεώς).

Antiphon, 1, 16 (= 18): Διὶ Κτησίῳ. 6, 45: Διὸς βουλαίου καὶ Ἀθηνᾶς βουλαίας ἱερόν.

Plato, Euthyd. 302 B: Ζεὺς πατρῷος. Legg. 842 E: Διὸς ὁρίου. 881

[1] For the usage of the ISS, see Meisterhans[3], § 86, 3 and 4.

D: Διὸς ὁμογνίου καὶ πατρῴου. 921 C: Δία . . . πολιοῦχον. 953 E: ξένιον Δία. Phaedr. 234 E: πρὸς Διὸς φιλίου.

Xen. An. 1, 8, 16: Ζεὺς σωτὴρ καὶ νίκη. 3, 2, 4: οὐδὲ Δία ξένιον ἠδίσθη. 6, 5, 25: Ζεὺς σωτήρ, Ἡρακλῆς ἡγεμών. Cyr. 2, 4, 19: προσεκύνησε Δία βασιλέα (sim. 3, 3, 21. 7, 5, 57). 3, 3, 22: Διὶ πατρῴῳ ἔθυε (sim. 8, 7, 3). 3, 3, 58: Ζεὺς σύμμαχος καὶ ἡγεμών. R. L. 13, 2: θύει . . . Διὶ ἀγήτορι.

Thuc. 1, 126, 6: Διὸς . . . μειλιχίου. 2, 71, 2 (543). 3, 3, 3: Ἀπόλλωνος Μαλόεντος . . . ἑορτή. 6, 3, 1: Ἀπόλλωνος Ἀρχηγέτου βωμόν.

Hdt. 1, 44: Δία καθάρσιον. 62: ἐπὶ Παλληνίδος Ἀθηναίης ἱρόν. 3, 142: Διὸς ἐλευθερίου βωμὸν ἱδρύσατο. 5, 46: ἐπὶ Διὸς ἀγοραίου βωμόν. 66: θύουσι . . . Διὶ Καρίῳ. 5, 119: Διὶ στρατίῳ θυσίας ἀνάγουσι. 9, 7, a: Δία τε Ἑλλήνιον αἰδεσθέντες.

Ar. Pax, 42: Διὸς καταιβάτου. Thesm. 977: Ἑρμῆν τε Νόμιον ἄντομαι. fr. 2, 1048: μαρτύρομαι δὲ Ζηνὸς ἑρκείου χύτρας.

546. *Article with God or Epithet alone:*

Under circumstances of special temptation the formula is occasionally neglected.

Plato, Euthyd. 302 C: εἶτα τοῖς ἄλλοις, ἔφη, Ἀθηναίοις οὐκ ἔστι Ζεὺς ὁ πατρῷος; Rpb. 583 B: τὸ δὲ τρίτον Ὀλυμπικῶς τῷ σωτῆρί τε καὶ τῷ Ὀλυμπίῳ Διί.

Xen. An. 6, 2, 15: θυομένῳ δὲ αὐτῷ τῷ ἡγεμόνι Ἡρακλεῖ. Hell. 4, 1, 41: περὶ τὸ τῆς Ἀστυρηνῆς Ἀρτέμιδος ἱερόν.

Thuc. 3, 14, 1: αἰσχυνθέντες οὖν τάς τε τῶν Ἑλλήνων ἐς ὑμᾶς ἐλπίδας καὶ Δία τὸν Ὀλύμπιον ἐν οὗ τῷ ἱερῷ ἴσα καὶ ἱκέται ἐσμέν.

Hdt. 1, 52: ἐν τῷ νηῷ τοῦ Ἰσμηνίου Ἀπόλλωνος. 66: περὶ τὸν νηὸν τῆς Ἀλέης Ἀθηναίης. 6, 68: καὶ τοῦ ἑρκείου Διὸς τοῦδε (sc. καταπτόμενος). 7, 197: τὰ περὶ τὸ ἱρὸν τοῦ Λαφυστίου Διός.

Ar. Ach. 989: ὦ Κύπριδι τῇ καλῇ καὶ Χάρισι ταῖς φίλαις ξύντροφε Διαλλαγή.

547. Article with Names of Countries. — Adjectival names of countries and of urban territories require the article, but names of countries in *-ία* that are identical with the feminines of related adjectives fluctuate.

The general exceptions hold good as to the predicate (666), enumerations (568), and the common article (603).

οὔθ' ἡ Ἑλλὰς οὔθ' ἡ βάρβαρος τὴν πλεονεξίαν χωρεῖ τἀνθρώπου, Dem. 9, 27. ἐς Πάνορμον τῆς Μιλησίας, Thuc. 8, 24, 1. (Urban territory). νῦν μὲν ἡ Βοιωτία προπολεμεῖ τῆς ὑμετέρας χώρας, Isoc. 14, 33. (Βοιωτία always takes the article.) εἰς τὴν Κιλικίαν, Xen. An. 1, 2, 21, but in the same section ἐν Κιλικίᾳ and εἰς Κιλικίαν. (Κιλικία does not require the article, though in the classical period Κιλίκιος is the only adjective.) ἀλλὰ Θετταλία πῶς

ἔχει; DEM. 9, 26. (Θ. is not adjectival, and therefore does not require the article.) **ἐν τῇ νῦν Ἑλλάδι καλεομένῃ χώρῃ**, HDT. 1, 1; *In the country that is now called Greece.* (Omission in predicate.) **ἔπεμπε σατράπας εἰς Ἀραβίαν μὲν Μεγάβυζον, εἰς Καππαδοκίαν δὲ . . . εἰς Φρυγίαν δὲ . . . εἰς Λυδίαν δὲ . . . εἰς Καρίαν δὲ . . . εἰς Φρυγίαν δὲ . . . καὶ Αἰολίδα Φαρνοῦχον**, XEN. Cyr. 8, 6, 7. (Omission in enumeration.) **ῥεῖ δὲ καὶ Θύαμις ποταμὸς ὁρίζων τὴν Θεσπρωτίδα καὶ Κεστρίνην**, THUC. 1, 46, 4. (Common article.)

Ἀβυδηνή: Xen. (Ἀβυδηνοῖς *v. l.*). Ἀγραῖς: Thuc. Αἰγιναίη: Hdt. Αἰολίς: Isoc. Xen. Thuc. Hdt. Ἀμφιλοχία: Thuc. Ἀμφιλοχική: Thuc. Ἀπολλωνίη: Hdt. Ἀραβία (fluctuates): Xen. Hdt. Ἀργεία: Xen. Thuc. Ἀρμενία (fluctuates): Xen. Hdt. Ἀσσυρία (fluctuates): Xen. Hdt. Ἀττική: Din. Lycurg. Hyp. Dem. Aeschin. Isoc. Lys. Plat. Xen. Thuc. Hdt. Ar.

Βαρκαίη: Hdt. Βοιωτία: Lycurg. Dem. Aeschin. Isoc. Lys. Xen. Thuc. Hdt. Βοττική: Thuc.

Δρυοπίς: Hdt. Δωρίς: Hdt.

Ἐλαιᾶτις: Thuc. Ἑλλάς: Din. Lycurg. (exc. 104 where, however, the article has been properly supplied), Hyp. Dem. Aeschin. Isoc. Lys. Andoc. Plat. Xen. (exc. Hell. 3, 5, 1 where the article has some Ms. warrant and Schneider correctly retains it), Thuc. (exc. 6, 17, 5 where several Mss. accidentally omit it), Hdt. Ar. (exc. in parody). Ἐπιδαυρία: Thuc. Ἐρετρική: Plato, Hdt. Ἐρυθραία: Thuc. Ἐφεσία: Xen. Hdt.

Ἠλεία: Xen. Thuc. Ἡρακλεῶτις: Xen. Thuc.

Θεσπρωτίς: Thuc. Θηβαΐς: Hdt. Θυρεᾶτις: Thuc.

Ἰλιάς: Hdt. Ἰμεραία: Thuc. Ἰνδική: Hdt. Ἰστιαιῶτις: Hdt.

Καλχηδονία: Xen. Hdt. Καμαριναία: Thuc. Καυλωνιᾶτις: Thuc. Κεστρίνη (see above). Κιλικία (fluctuates): Lycurg. Aeschin. Isoc. Xen. Hdt. Κιρραία: Dem. Κνιδία: Thuc. Hdt. Κολχίς: Xen. Thuc. Hdt. Κρηστωνική: Hdt. Κροτωνιᾶτις: Thuc. Κυθηρία: Xen. Κυμαία: Thuc.

Λάκαινα: Xen. Λακωνική: Isoc. Andoc. Xen. Thuc. Hdt. Ar. Λεοντίνη: Thuc. Λευκαδία: Thuc. (exc. 4, 42, 3 where K. would read Λευκάδι). Λοκρίς: Xen. Thuc. Ar. Λυδία (unsteady): Dem. Isoc. Xen. Hdt. Λυκίη: Hdt. (without article except 1, 182 where the chorographic genitive requires the article).

Μαγνησία (article rare): Dem. Aeschin. Hdt. Μαλεᾶτις: Xen. Μαντινική: Xen. Thuc. Μεγαρική: [Lys.], Xen. Μεγαρίς: Thuc. Μηδική: Xen. Hdt. Μηθυμναία: Antiphon. Μηλίς: Hdt. Μιλησία: Thuc. Hdt. Μυγδονίη: Hdt. Μυσία: Xen. Hdt.

Ναυπακτία: Thuc.

Ὀλυνθία: Xen. Ὀρεσθίς: Thuc.

Παιονική: Hdt. Πακτυϊκή: Hdt. (once without article in enumeration). Παλαιστίνη: Hdt. Παρρασική: Thuc. Παφλαγονική: Xen. Περσική: Hdt. Περσίς: Plato, Xen. Πλαταιίς: Hdt. Πτερίη: Hdt.

Ῥηγίνη: Thuc. Ῥοδία: [Aeschin.], Thuc. Ῥυπική: Thuc.

Σαλαμινίη: Hdt. Σαμίη: Hdt. Σικυωνία: Thuc. Σινδική: Hdt. 4, 86

ἐκ τῆς Σινδικῆς (so Wesseling for Ἰνδικῆς). Σκιρῖτις: Xen. Thuc. Σκυθική: Plato, Hdt. Συρακοσία: Thuc. Συρία (does not require the article): Isoc. Plato, Xen.

Ταναγραία: Thuc. Ταυρική: Hdt. Τεγεᾶτις: Thuc. Τραχινία: Thuc. 3, 92, 1 Ἡράκλειαν τὴν ἐν Τραχινίᾳ ("CG; Τραχινίαις ABEFM suprascr. GI" — Hude); Hdt. Τρῳάς: Xen. Hdt.

Ὑλαίη: Hdt.

Φανοτίς: Thuc. 4, 76, 3 τῇ Φανότιδι (so the Mss., Poppo and Krüger; but most editors Φανοτίδι). Φθιῶτις: Thuc. Φλειασία: Thuc. Φρυγία (fluctuates): Dem. Isoc. Xen. Hdt. Φωκαΐς: Thuc. Φωκίς: [Dem.], Aeschin. Isoc. Xen. Thuc. Hdt.

Χαλκιδική: Dem. Thuc.

Ὠρωπία: Plato, Thuc.

548. ADDITION OF χώρα, γῆ, μοῖρα. — χώρα, γῆ, and μοῖρα sometimes accompany proper names, especially in Herodotus. Such proper names are frankly adjectival and γῆ and χώρα often retain the full sense of "soil."

τῆς Ἀραβίης χώρης, HDT. 2, 11. τῆς χώρης τῆς Ἀραβίης, HDT. 3, 113. τῆς Ἀργολίδος μοίρης, HDT. 1, 82. ἡμέρας γὰρ τεσσαράκοντα μάλιστα ἐν τῇ γῇ τῇ Ἀττικῇ ἐγένοντο, THUC. 2, 57, 2; *They were on Attic soil about forty days.* (Cf. § 1: ἦσαν ἐν τῇ γῇ τῇ Ἀθηναίων, which differs from 56, 6: ἐν τῇ Ἀττικῇ ὄντας)

DEM. Ἀττικήν 18, 141 (religious formula). Ἰνδικήν [Ep] 4, 7. Κιρραία 18, 149 (χώρα is necessary in this passage).

AESCHIN. [Ep.] 10, 3: ἐν τῇ Τρῳάδι γῇ.

HYPERID. ἡ χώρα . . . ἡ Μολοττία 3, 25, but the reading is doubtful and Blass has the following note: "ἡ Μολοσσία (sic enim A) ut manifestum emblema eicit Cb. . . .; at JBL. monuit formam tantum suspectam esse. Kallenberg Philol. 49, 516 in ἡ χ. ἡ M. haeret, sed v. Eur. Andr. 1244 (LL.)."

XEN. Ἀνδρίας (Cobet del. χώρας) Hell. 1, 4, 22. Ἀρμενίας Cyr. 3, 2, 18. Ἀττικήν (γῆν not otiose) [R.A.] 2, 16. Κολχίδι An. 5, 3, 2. Λακωνικήν Hell. 6, 2, 9. Μηδίας Cyr. 3, 3, 22; Μηδίαν 2, 1, 1. Μυσίᾳ An. 1, 2, 10. Περσίδι Cyr. 8, 5, 25; Περσίδα 2, 1, 1. Τεγεάτιδι Hell. 6, 5, 15.

THUC. Ἁλιάδι 2, 56, 5; 4, 45, 2. Ἀττικῇ 2, 57, 2 (only instance in Th. in which Ἀττική has γῇ). Βοιωτίας 1, 108, 3. Ἐπιδαυρίαν 4, 45, 2. Ἑρμιονίδα 2, 56, 5. Θεσπικῆς 4, 76, 3. Θεσπρωτίδος 1, 46, 3. Θουριάδος (Θουρίδος H, Θουριδάτιδος B) 7, 35, 1. Θυρεᾶτις 2, 27, 2. Πλαταιίδα 2, 71, 4; 74, 3; 3, 58, 5. Τροιζηνίαν 4, 45, 2. Τροιζηνίδι 2, 56, 5. Φωκίδος 1, 108, 3.

HDT. Names in ῆτις, ῖτις, and ῶτις are used only as adjectives. ἐκ δὲ τῆς Ἱστιαιώτιδος 1, 56 is a solitary exception, but adjectival Ἱστιαιῶτιν immediately precedes. Αἰολίδα 7, 176. Αἰτωλίδος 6, 127. Ἀπολλωνίης [χώρης] 9, 93. Ἀραβίης 2, 11; 3, 113. Ἀργολίδος 1, 82; Ἀργολίδα 6, 92. Ἀσσυρίη [om. Rdz] 1, 192. Ἀταρνείτιδος 6, 29. Ἀττική etc. 4, 99; 5, 64; 6, 73; 7, 10 β; 7, 143; 8, 65; 9, 4; 9, 13 (*bis*). Βαβυλωνίη etc. 1, 106; 1, 192; 1, 193 (*bis*); 4, 198. Βακτρίης . . . Βακτρίῃ 4, 204. Βοιωτίη 9, 87;

Βοιωτίης 8, 44. Βοττιαίδα 7, 123; 127. Δωρίδος . . . Δωρίδα 8, 31. Ἑλλάδος 1, 152. Ἐρετρικῆς 6, 101. Ἐρυκίνην 5, 45. Ἠλείῃ 4, 30. Θηβαΐδι 9, 65. Ἰδριάδος 5, 118. Ἰλιάδος 5, 94; Ἰλιάδα 7, 42. Ἰνδικῆς 3, 98. Ἰστιαιώτιδος 7, 175 (γῆς om. Rsv); 8, 23. Καρυστίης 9, 105. Κιλικίην 3, 90. Κιμμερίην 4, 11. Κισσίη etc. 5, 49; 52; 6, 119. Κνιδίη 1, 174. Κρηστωνικῆς 8, 116. Κροτωνιήτιδι 5, 45. Κυθηρίη 1, 82: ἥ τε ἐν τῇ ἠπείρῳ χώρη καὶ ἡ Κυθηρίη [νῆσος]. (νῆσος must be omitted and χώρη is undoubtedly understood with K.) Κυρηναίη 4, 199. Λάκαιναν 7, 235. Λυδίη 1, 93. Μαγνησίης 7, 183. 188. Μακεδονίδα (om. B) 7, 127. Ματιηνήν 5, 52. Μεγαρίδα 9, 14. Μηδική etc. 1, 73; 103; 110 (*bis*); 4, 12 (*bis*, but in one of exx. γῆν is bracketed); 7, 20. Μηλίδος 8, 31; Μηλίδα 7, 198. Μιλησίης 1, 19; 6, 20 (but ABC Μιλησίων). Μιλυάδα 1, 173. Μυγδονίης 7, 124; Μυγδονίην 7, 123 (*bis*). Μυσίης 1, 160; Μυσίην 7, 42; 8, 106. Ναυπλίην 6, 76. Νευρίδος 4, 125; Νευρίδα 4, 51. Οἰνωτρίης 1, 167. Πακτυϊκῆς 4, 44; Πακτυϊκῇ 3, 102. Περσίς etc. 3, 97; 7, 8 γ; 29; 53. Πλαταιίδα 9, 15; 25. Πτερίῃ 1, 76. Σιλαμινίης 8, 95. Σαυρομάτιδος 4, 123. Σκυθική etc. 1, 105; 2, 22; 4, 48; 51; 61; 99 (*bis*); 123; 129 (*bis*). Ταναγρικήν 5, 57. Τευκρίδα 2, 118. Τιρυνθίην 6, 76. Τρηχινίην 7, 199. Τρῳάδι 5, 26. Φθιῶτιν 1, 56. Φρυγίη is never used with γῆ, χώρη, or μοῖρα. Φωκίδος 8, 31; Φωκίδα 8, 32. Χίης 6, 26.

Ar. Thesm. 109–10: ὃς (sc. Φοῖβος) ἱδρύσατο χώρας | γύαλα Σιμουντίδι γᾷ (lyric).

Examples like ἐν τῇ νῦν Ἑλλάδι καλεομένῃ χώρῃ, Hdt. 1, 1, have been excluded from the above exhibit because in such instances the proper name is predicative.

549. **Ἀσία, Εὐρώπη, Λιβύη.** — Of the grand divisions of the earth, Ἀσία, which is never adjectival in prose, and Εὐρώπη, which is everywhere a substantive, require the article, whilst Λιβύη varies. The rule is subject to the same exceptions as in 547.

ἦλθεν ἐκ τῆς Ἀσίας, Thuc. 1, 9, 2; *He came from Asia.* **ἀνεχώρησαν ἐκ τῆς Εὐρώπης**, *Ibid.* 1, 89, 2; *They retreated from Europe.* **ἀφικομένους ἀπὸ τῆς Λιβύης**, *Ibid.* 7, 50, 1; *Having arrived from Libya*, but immediately thereafter, *Ibid.* 2: **ἀπενεχθέντες γὰρ ἐς Λιβύην**, *Carried out of their course to Libya.* **ἐν τῷ μεταξὺ Ἀσίης τε καὶ Λιβύης**, Hdt. 2, 16; *In the space between Asia and Libya* (enumeration). **ἢ Ἀσίῃ ἢ Εὐρώπῃ**, *Ibid.* 4, 198; *To either Asia or Europe.* **τῆς γὰρ γῆς ἁπάσης . . . δίχα τετμημένης, καὶ τῆς μὲν Ἀσίας, τῆς δ' Εὐρώπης καλουμένης**, Isoc. 4, 179; *The whole earth being divided into two parts, the one called Asia, the other Europe* (article omitted because **Ἀσίας** and **Εὐρώπης** are predicates).

550. Ἀσία:

Oratores Attici. The rule is always observed, *e.g.* Isoc. 4, 82: **πρὸς τοὺς ἐκ τῆς Ἀσίας**. 83. 133. 135. 137. Elsew. But Isoc. 4, 186: **τοὺς ὅλης τῆς Ἀσίας κρατήσαντας**, there is a *v. l.* ὅλης Ἀσίας.

PLATO, Crit. 108 E: Λιβύης καὶ Ἀσίας μείζω (enumeration). 112 E: ἐπὶ πᾶσαν Εὐρώπην καὶ Ἀσίαν (enumeration). Gorg. 523 E: δύο μὲν ἐκ τῆς Ἀσίας . . . ἕνα δὲ ἐκ τῆς Εὐρώπης. 524 A: καὶ τοὺς μὲν ἐκ τῆς Ἀσίας Ῥαδάμανθυς κρινεῖ, τοὺς δὲ ἐκ τῆς Εὐρώπης Αἰακός. E: οἱ μὲν ἐκ τῆς Ἀσίας. Menex. 239 D: ἡγουμένους τῆς Ἀσίας καὶ δουλουμένους τὴν Εὐρώπην . . . πᾶσα μὲν ἡ Ἀσία . . . *Ibid.* E: καὶ τῆς ἄλλης Ἀσίας. Tim. 24 E: ἐπὶ πᾶσαν Εὐρώπην καὶ Ἀσίαν (enumeration) . . . ἡ δὲ νῆσος ἅμα Λιβύης ἦν καὶ Ἀσίας μείζων (enumeration).

XEN. According to Kallenberg, the rule is always observed. In the Hellenica alone Ἀσία, according to Keller's index, occurs 26 times. The article is used each time.

THUCYDIDES always uses the article. 1, 9, 2. 109, 3. 2, 67, 1. 97, 6. 4, 75, 2. 5, 1. 8, 39, 3 (chorographic genitive in postposition). 58, 2 (partitive gen. in predication).

HDT. The article may be omitted only when three or at least two grand divisions are named together [Kallenberg, Philol. 46 (1887), 729 = 49 (1890), 525]. 2, 16: οἵ φασι τρία μόρια εἶναι γῆν πᾶσαν Εὐρώπην τε καὶ Ἀσίην καὶ Λιβύην (predication) . . . ἐν τῷ μεταξὺ Ἀσίης τε καὶ Λιβύης (enumeration), but in the same section εἰ μήτε γέ ἐστι τῆς Ἀσίης μήτε τῆς Λιβύης· οὐ γὰρ δὴ ὁ Νεῖλός γέ ἐστι . . . ὁ τὴν Ἀσίην οὐρίζων τῇ Λιβύῃ. 2, 17: οὔρισμα δὲ Ἀσίῃ καὶ Λιβύῃ οἴδαμεν οὐδέν (enumeration). 4, 37: Πέρσαι οἰκέουσι κατήκοντες ἐπὶ τὴν νοτίην θάλασσαν (Schweighaeuser, followed by Stein, wrongly reads Ἀσίην Πέρσαι κτέ. 42: θωμάζω ὧν τῶν διουρισάντων καὶ διελόντων Λιβύην τε καὶ Ἀσίην καὶ Εὐρώπην (enumeration), but *ibid.* πλὴν ὅσον αὐτῆς πρὸς τὴν Ἀσίην οὐρίζει. 198: δοκέει δέ μοι οὐδ' ἀρετὴν εἶναί τις ἡ Λιβύη σπουδαίη ὥστε ἢ Ἀσίῃ ἢ Εὐρώπῃ παραβληθῆναι (enumeration). 6, 24: ἐκ δὲ ταύτης παρῆν ἐς τὴν Ἀσίην (τὴν om. AB′Cd).

551. Εὐρώπη:

ORATORES ATTICI. The rule is always followed as, *e.g.* ISOC. 4, 68: καθ' ὃν (sc. χρόνον) ἑκάτεροι τῆς Εὐρώπης ἐπῆρχον. 117. 187. Elsew.

PLATO, Alc. II, 141 B: πάσης Εὐρώπης (exceptional). Criti. 112 E (enumeration, see 550). Gorg. 523 E (see 550). 524 A (see 550). Menex. 239 D (see 550). Tim. 24 E (enumeration, see 550). 25 B: Λιβύης (no article) μὲν ἦρχον μέχρι πρὸς Αἴγυπτον, τῆς δὲ Εὐρώπης μέχρι Τυρρηνίας.

XEN. The only exception to the rule is An. 7, 8, [25]: τῶν ἐν Εὐρώπῃ Θρᾳκῶν (Kallenberg, *l. c.*, p. 525), and this passage is spurious. Εὐρώπη is not nearly so common as Ἀσία, occurring only four times (see Keller's index) in the Hellenica, viz., 3, 2, 9. 4, 2, 6. 3, 15. 8, 5.

THUC. 1, 89, 2: ἐπειδὴ Μῆδοι ἀνεχώρησαν ἐκ τῆς Εὐρώπης. 2, 97, 5. 6. All three exx. follow the rule.

HDT. In 2, 26 and 2, 33, all Mss., and in 4, 49 ABC, omit the article in the phrase διὰ πάσης τῆς Εὐρώπης. In 3, 115: τὰ ἐπέκεινα τῆς Εὐρώ-

πης, only R has the article. In all the passages the article should be read unless, as is likely, διὰ πάσης Εὐρώπης in 2, 33 is to be bracketed. For the omission of the article in 2, 16. 4, 42. 198, see 4, 45: ἐς τὴν γῆν ταύτην ἥτις νῦν ὑπὸ Ἑλλήνων Εὐρώπη (predicate) καλέεται. Elsewhere with the article: 1, 4 (*bis*). 103. 209 (*bis*). 2, 26 (part. gen.). 33 (*bis*). 103. 3, 96. 115. 116. 4, 36. 42. 45 (*bis*). 49 (*bis*). 89. 143. 5, 1. 12. 6, 33. 7, 5. 8 (*bis*). 9. 10. 20. 33. 50. 56. 126. 148. 174. 185. 8, 51. 97. 108 (*ter*). 109. 9, 14 (part. gen.).

552. Λιβύη:

ORATORES ATTICI. Apparently the only passage is DEM. [52], 3: οὗτος ἐπειδὴ ἐκπλεῖν ἔμελλεν εἰς τὴν Λιβύην.

PLATO, Criti. 108 E: Λιβύης καὶ Ἀσίας μείζω. Menex. 239 E: ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ Αἰγύπτου τε καὶ Λιβύης (sc. ἦρξεν). Tim. 24 E: ἡ δὲ νῆσος ἅμα Λιβύης ἦν καὶ Ἀσίας μείζων. 25 B: Λιβύης (no article) μὲν ἦρχον μέχρι πρὸς Αἴγυπτον, τῆς δὲ Εὐρώπης (article) μέχρι Τυρρηνίας.

XEN. Mem. 2, 1, 10: ἐν δὲ τῇ Λιβύῃ Καρχηδόνιοι μὲν ἄρχουσι, Λίβυες δὲ ἄρχονται (apparently the only occurrence in XEN.).

THUC. 1, 110, 1: πορευόμενοι διὰ τῆς Λιβύης. 2, 48, 1: ἤρξατο δὲ τὸ μὲν πρῶτον . . . ἐξ Αἰθιοπίας τῆς ὑπὲρ Αἰγύπτου, ἔπειτα δὲ καὶ ἐς Αἴγυπτον καὶ Λιβύην κατέβη. (This passage seems to show that by THUCYDIDES Λιβύη was regarded as a country rather than a grand division.) 4, 53, 3: τῶν τε ἀπ' Αἰγύπτου καὶ Λιβύης ὁλκάδων. 6, 2, 3: ἐς Λιβύην πρῶτον, ἔπειτα ἐς Σικελίαν. 7, 50, 1: ἀπὸ τῆς Λ. 2: ἐς Λ. 58, 2: τὸ πρὸς Λιβύην μέρος τετραμμένον. There are two cases of the use of the article against five of the omission.

HDT. The word occurs about 59 times, 34 times without the article, 25 with it. Of the latter number a few instances may be charged to the partitive gen. The following examples are illustrative. 2, 16: ἐν τῷ μεταξὺ Ἀσίης τε καὶ Λιβύης, but in the same section εἰ μήτε γέ ἐστι τῆς Ἀσίης μήτε τῆς Λιβύης, and 3, 96: ἀπὸ τῆς τε Ἀσίης καὶ τῆς Λιβύης. 4, 41: τοιαύτη μὲν . . . ἡ Ἀσίη ἐστί, ἡ δὲ Λιβύη (with art.) ἐν τῇ ἀκτῇ τῇ ἑτέρῃ ἐστί· ἀπὸ γὰρ Αἰγύπτου Λιβύη (without art.) ἤδη ἐκδέκεται. 42: Λιβύη μὲν γὰρ δηλοῖ (without art., though in the same sentence τὴν Ἀσίην is found and in the preceding sentence ἡ Εὐρώπη occurs) . . . ἵνα ἑκάστοτε τῆς Λιβύης (part. gen.) πλέοντες γινοίατο . . . περιπλέοντες τὴν Λιβύην (with art.). 43: οὐ περιέπλωσε Λιβύην (without art.) . . . Λιβύην γάρ οἱ ἀνάγκην ἔσεσθαι περιπλέειν . . . τὸ ἀκρωτήριον τῆς Λιβύης (part. gen.) . . . τοῦ δὲ μὴ περιπλῶσαι Λιβύην. 44: ἀπέστειλε περιπλέειν Λιβύην (without art.) . . . τὰ ἄλλα ἀνεύρηται ὅμοια παρεχομένη τῇ Λιβύῃ (with art.).

AR. Av. 710: σπείρειν μὲν ὅταν γέρανος κρώζουσ' ἐς τὴν Λιβύην μεταχωρῇ ("nach dem als Winterheimat der Kraniche bekannten Libyen," says Uckermann, *l. c.*, p. 20), but 1136–7: ἐκ μέν γε Λιβύης ἦκον ὡς τρισμύριαι | γέρανοι.

553. Article with Chorographic Genitive and Partitive Genitive of Name of Country. — The Chorographic Genitive (cf. "Bethlehem of Judaea") generally takes the article and so does the Postpositive Partitive Genitive of the name of a country.

ἐν Μηθύμνῃ τῆς Λέσβου, Xen. Hell. 1, 2, 12. **τῆς Λέσβου ἐπὶ Μήθυμναν**, Xen. Hell. 1, 6, 12. **οὐδαμοῖ τῆς Θρᾴκης**, Dem. 23, 166. **Αἰγύπτου τὰ πλείω**, Thuc. 1, 104, 1. But **Φοινίκης ἐς Σιδῶνα πόλιν**, Hdt. 3, 136, and very exceptional: **μέρος τέταρτον Εὐβοίας**, Dem. 23, 213.

Oratores Attici: The Orators follow the rule, but names that would take the article at any rate do not count. Exception: Dem. 23, 213 (see above).

Dem. 9, 35: Χερρονήσου τὴν μεγίστην ἔχει πόλιν Καρδίαν. 23, 166: οὐκ ἐπὶ τῆς Θρᾴκης τόπον οὐδέν' οὐδὲ χωρίον . . . οὐδαμοῖ τῆς Θρᾴκης. But different *ibid.* ἥ Χερρονήσου μέν ἐστι καὶ ἦν ὑμετέρα. Cf. 23, 182: ὥσπερ Χαλκὶς τῷ τόπῳ τῆς Εὐβοίας πρὸς τῆς Βοιωτίας κεῖται, οὕτω Χερρονήσου κεῖται πρὸς τῆς Θρᾴκης ἡ Καρδιανῶν πόλις (on the Boeotian side of Euboea — on the Thracian side of the Chersonesus). 23, 213 (exception; see above). [50], 46: ἐκ Μεθώνης τῆς Μακεδονίας.

Aeschin. [Ep.] 1, 1: εἰς Κορησσὸν τὴν Κείων (*v. l.* Κέω; τῆς Κέω, Taylor).

Isae. 5, 42: τῆς Ὀλυσίας ἐν Σπαρτώλῳ. (Example doubtful. Ὀλυσία not known; "Ὀλυνθίας Palmer, cf. Thuc. 2, 79." If Ὀλυνθίας be the correct reading, the ex. does not belong here, as Ὀλ. of itself would require the article.)

Isoc. 8, 24: καὶ μὲν δὴ καὶ τῆς Θρᾴκης ἡμῖν ἐξέστι τοσαύτην ἀποτεμέσθαι χώραν. (Doubtful. Θρᾴκης might be gen. of separation.) 9, 27: σωθεὶς εἰς Σόλους τῆς Κιλικίας.

And. 3, 9: Εὐβοίας πλέον ἢ τὰ δύο μέρη.

Xen. Hell. 1, 2, 12 (see above). 1, 4, 1: τῆς Φρυγίας ἐν Γορδίῳ. 8: ἔπλευσε τῆς Καρίας ἐς τὸν Κεραμεικὸν κόλπον. 1, 6, 12 (see above). 16: εἰς Μυτιλήνην τῆς Λέσβου. 26: τῆς Λέσβου ἐπὶ τῇ Μαλέᾳ ἄκρᾳ. 2, 1, 13: ἐν Θαμνηρίοις τῆς Μηδίας. 15: ἀνήχθη τῆς Καρίας εἰς τὸν Κεράμειον κόλπον. 20: τῆς Χερρονήσου ἐν Ἐλαιοῦντι. 3, 2, 19: εἰς Τράλλεις τῆς Καρίας. 4, 4, 16: πολλαχόσε καὶ τῆς Ἀρκαδίας ἐμβαλόντες. 5, 2, 38: τὴν μείζω δύναμιν Μακεδονίας is not partitive. 6, 1, 5: ἔχω μὲν Θετταλίας τὰς πλείστας καὶ μεγίστας πόλεις συμμάχους. 7, 1, 28: στρατευσάμενος εἰς Παρρασίους τῆς Ἀρκαδίας. 7, 4, 21: ἐδήου καὶ τῆς Ἀρκαδίας ὅσα ἐδύνατο.

Thucydides follows the rule strictly. [Cf. Kallenberg, Philol. 49 (1890), 534.] 1, 2, 3: Πελοποννήσου . . . τὰ πολλά. 1, 10, 2: Π. τῶν πέντε τὰς δύο μοίρας. 1, 12, 4. 1, 104, 1 (see above). 1, 111, 1: ἐστράτευσαν τῆς Θεσσαλίας ἐπὶ Φάρσαλον. 3: τῆς Ἀκαρνανίας εἰς Οἰνιάδας ἐστρά-

τευσαν. 2, 56, 4: ἐς Ἐπίδαυρον τῆς Πελοποννήσου. 6, 62, 2: ἐν τούτῳ τῷ μέρει τῆς Σικελίας. 7, 34, 1: κατὰ Ἐρινεὸν τῆς Ἀχαΐας. 51, 1: ἄλλοσέ ποι τῆς Σικελίας. Elsew.

HDT. The usage is still unsettled. 2, 15: τὰ δὲ ἄλλα . . . τῆς Αἰγύπτου. 16: Αἰγύπτου τὸ Δέλτα. 18: Αἰγύπτου τὰ πρόσουρα Λιβύῃ. 2, 26: τῆς Λιβύης τὰ ἄνω. 32: περὶ τῶν ἐρήμων τῆς Λιβύης . . . τὰ ἔρημα τῆς Λιβύης. 43: οὐδαμῇ Αἰγύπτου (exception). 97: τὰ . . . ἄλλα τῆς Αἰγύπτου. 113: ἐς Αἴγυπτον καὶ Αἰγύπτου (no article) ἐς τὸ νῦν Κανωβικὸν καλεύμενον στόμα τοῦ Νείλου. 149: αὐτῆς Αἰγύπτου τὸ παρὰ θάλασσαν. 157: Ἄζωτον τῆς Συρίης μεγάλην πόλιν. 3, 3: Αἰγύπτου τὰ μὲν ἄνω κάτω θήσω. 17: οἰκημένους δὲ Λιβύης ἐπὶ τῇ νοτίῃ θαλάσσῃ. 3, 136 (see above). 4, 151: ἐς Λ. καὶ Λιβύης (no article) ἐς Πλατέαν νῆσον. 4, 154: ἔστι τῆς Κρήτης Ὀαξὸς πόλις. 156: Κυρήνην τῆς Λιβύης. 157: ἔκτισαν αὐτῆς τῆς Λιβύης χῶρον. 5, 123: Ἰωνίης (no article) μέν νυν Κλαζομενὰς αἱρέουσι. 6, 47: τῆς Θάσου μεταξὺ Αἰνύρων τε χώρου καλεομένου καὶ Κοινύρων. 7, 30: πόλιν μεγάλην Φρυγίης (exception). Elsew.

AR. In Av. 152: τῆς Λοκρίδος and 1704: τῆς Ἀττικῆς the proper names of themselves require the article.

554. OMISSION OF ARTICLE WITH PROPER NAMES IN PREPOSITIONAL PHRASES. — As with common nouns, so with proper nouns, Prepositional Phrases sometimes show a tendency to resist the article.

τῶν μὲν ἐν Θρᾴκῃ κακῶν, DEM. 8, 44. **τἀπὶ Θρᾴκης**, *Ibid.* 64. But **κύριος τῆς Θρᾴκης**, DEM. 18, 27 (not a prepositional phrase).

DEM. 8, 44 (see above). 64 (*ibid.*). 18, 87: παρελθὼν ἐπὶ Θρᾴκης. 19, 161: τἀν Θρᾴκῃ. 219: τἀπὶ Θρᾴκης.

AESCHIN. 2, 9: τὸν ἐπὶ Θρᾴκης τόπον. 98: περὶ . . . τῆς ἐπὶ Θρᾴκης ὁδοῦ.

ISOC. 7, 9: ἁπάσας . . . τὰς πόλεις τὰς ἐπὶ Θρᾴκης. 15, 108: τῶν ἐπὶ Θρᾴκης. 113: ἀπὸ . . . τῶν συντάξεων τῶν ἀπὸ Θρᾴκης. 16, 29: ὅτε Φορμίων ἐξήγαγεν ἐπὶ Θρᾴκης χιλίους Ἀθηναίων.

THUC. 1, 56, 2: τούς τε ἄλλους ἐπὶ Θρᾴκης . . . ξυμμάχους. 57, 5: τοῖς ἐπὶ Θ. Χαλκιδεῦσι. 60, 3: ἀφικνοῦνται . . . ἐπὶ Θρᾴκης. 2, 95, 1: ἐπὶ Χαλκιδέας τοὺς ἐπὶ Θ. 4, 102, 1: τοὺς ἐπὶ Θ. ξυμμάχους. 122, 2. 5, 26, 2. 5, 30, 2: τοὺς ἐπὶ Θ. 5, 35, 3. etc.

HDT. 2, 28: ἐπ' Αἰγύπτου ῥέειν . . . ἐπ' Αἰθιοπίης. 73: κομίζειν . . . ἐπ' Αἰγύπτου. 75: πέτεσθαι ἐπ' Αἰγύπτου. 6, 33: τὰ τείχεα τὰ ἐπὶ Θρηΐκης.

555. ARTICLE WITH NAMES OF TOWNS. — Names of Towns do not require the article, and even the anaphoric use is sometimes due merely to the desire for the avoidance of hiatus.

εἶχετ' ἂν Ἀμφίπολιν, DEM. 1, 8 and similarly very often; but **τῷ τὴν Ἀμφίπολιν φάσκειν παραδώσειν**, *Ibid.* 2, 6 (article used to avoid hiatus).

Εὔβοιαν δὲ καὶ τὸν Ὠρωπὸν ἀντ' Ἀμφιπόλεως ὑμῖν ἀποδώσει, *Ibid.* 6, 30 (art. with Ὠ. to avoid hiatus).

LYCURG. 21: εἰς τὴν Ῥόδον . . . ἐκ τῆς Ῥόδου. 62: τὴν Τροίαν τίς οὐκ ἀκήκοεν; 84: τὰς Ἀθήνας . . . ἐπὶ τὰς Ἀθήνας.

DEM. With Ὠρωπός the article is used only to avoid an objectionable hiatus; Ἀμφίπολις has the article in but one of nearly 30 occurrences in the genuine speeches, and in this example hiatus is avoided by the use of the article; Ὄλυνθος never causes objectionable hiatus and is always anarthrous; cities beginning with a consonant are rarely articular. 2, 6: τῷ τὴν Ἀμφίπολιν φάσκειν παραδώσειν (but thereafter 7: τῷ Ποτείδαιαν . . . ἐξελεῖν and τῷ Μαγνησίαν παραδώσειν ὑποσχέσθαι). 4, 17: εἰς Πύλας καὶ . . . καὶ Ὄλυνθον (after καί in an enumeration; permissible hiatus). 5, 10: καὶ τὸν Ὠρωπὸν ὑμῖν ὑπάρξειν. 16: δι' Ὠρωπόν. 24: ἔχειν Ὠ. 30: καὶ τὸν Ὠ. 9, 26: ῥᾴδιον δεῖξαι. Ὄλυνθον μὲν δὴ κτέ. (after full pause; hiatus permissible). 16, 11: κομίσασθαι τὸν Ὠ. . . . τὸ μὲν κομίσασθαι Ὠρωπόν (where τὸν should be added with Benseler). 13: ἐπ' Ὠ. 16: καὶ τὸν Ὠ. 18: Ἀρκάδων, Ὠ. . . . ἐσόμεθ' Ὠ. . . . ἡγοῦμαι τὸν Ὠ. 18, 302: τὴν Προκόννησον, τὴν Χερρόνησον, τὴν Τένεδον . . . τὸ Βυζάντιον (only example of article with B. in genuine speeches over against 13 instances of anarthrous use), τὴν Ἄβυδον, τὴν Εὔβοιαν. 19, 22: παρεδήλου τὸν Ὠ. 220: Εὔβοιαν, Ὠρωπόν. 253: περὶ Ἀμφιπόλεως (permissible hiatus, but Blass reads περὶ δ'). 336: ἀντὶ δὲ τοῦ τὸν Ὠ. ἀποδοθῆναι. 21, 64: τὴν περὶ Ὠρωποῦ κρίσιν (permissible hiatus).

AESCHIN. 1, 143: εἰς τὴν Τροίαν (the destination). 180: τὴν Σπάρτην (their city Sparta). 2, 133: τὰ τῆς Σπάρτης δεινά. 3, 138: πολλὰς . . . πρεσβείας ἐπρέσβευσαν εἰς Θήβας . . . ἀνὴρ ἐν Θήβαις πιστευθείς. 140: ἀφελόμενος Νίκαιαν Θετταλοῖς παρέδωκε . . . ἐπ' αὐτὰς τὰς Θήβας . . . Ἐλάτειαν καταλαβὼν . . . εἰς τὰς Θήβας.

ISAE. 9, 1: μετὰ τῶν εἰς Μυτιλήνην στρατιωτῶν. 6: εἰς Μ. 14: εἰς Μ. ἐξέπλει . . . ἡ δὲ εἰς τὴν Μυτιλήνην στρατεία.

ANTIPHON, 5, 20: ἐκ τῆς Μυτιλήνης. 23: εἰς . . . τὴν Μ. 24: ἐν τῇ Μ. 29: εἰς τὴν Μ.

HDT. 1, 1: τῇ τε ἄλλῃ ἐσαπικνέεσθαι καὶ δὴ καὶ ἐς Ἄργος· τὸ δὲ Ἄργος κτέ. 82: ἔθεον ἐς τὸ Ἄργος (to Argos, their native city). 153: ἥ . . . Βαβυλών (mentally present). 185: ἄλλα τε ἀραιρημένα ἄστεα . . . ἐν δὲ δὴ καὶ τὴν Νίνον (mentally present). 2, 117: ἐς τὸ Ἴλιον. 118: τὰ περὶ Ἴλιον (attributive prepositional phrase) . . . πέμπειν ἐς τὸ Ἴλιον ἀγγέλους. 3, 19: ἐπὶ τὴν Καρχηδόνα (17: ἐπὶ . . . Καρχηδονίους). 3, 139: ἐν τῇ Μέμφι (well known). 151: ἐπὶ τὴν Βαβυλῶνα (150: Βαβυλώνιοι ἀπέστησαν). 4, 165: ἐν τῇ Βάρκῃ (first mention, but inhabitants have been spoken of). 6, 23: τὴν δὲ Ζάγκλην (see previous remark). 7, 196: ὁ μὲν δὴ ναυτικὸς ὁ τῶν βαρβάρων στρατὸς . . . ἀπίκοντο ἐς Ἀφετάς is resumed in 8, 6: ἐπείτε δὴ ἐς τὰς Ἀφετὰς . . . ἀπίκατο οἱ βάρβαροι. 8, 120: ἀπικόμενος ἐς Ἄβδηρα . . τὰ δὲ Ἄβδηρα ἵδρυται. 9, 14: ἐς Μέγαρα . . . ἐπὶ τὰ Μέγαρα.

556. ADDITION OF **πόλις** IN HERODOTUS. — The word *πόλις* may be added by way of explanation. It is omitted with well-known cities, with names preceded by the article, in attributive prepositional phrases, and sometimes when the same name is repeated in close proximity. When *πόλις* has been used with the first of two or more coördinate names, it need not be repeated with the succeeding ones.

ἐς Βουτοῦν πόλιν, HDT. 2, 67. **ἐς μέν γε Μέμφιν ἐκ Ναυκράτιος ἀναπλέοντι**, *Ibid.* 97 (well-known cities). **ἐν τῇ Βουτοῖ ταύτῃ**, *Ibid.* 155. **τὸ ἐν Βουτοῖ ἱρόν**, *Ibid.* 156. **μέχρι μὲν Ἐλεφαντίνης πόλιος . . . ἀπὸ Ἐ. π. . . . τὰ ἀπὸ Ἐ. ἄνω . . . ἐξ Ἐ. . . . ἔν τε Ἐ. π. . . . ἐν Ἐ. . . . ἐξ Ἐ.**, *Ibid.* 29–31. **μεταξὺ Συήνης τε πόλιος . . . καὶ Ἐλεφαντίνης**, *Ibid.* 28.

HDT. 2, 18: *οἱ γὰρ δὴ ἐκ Μαρέης τε πόλιος καὶ Ἄπιος οἰκέοντες . . . τὰ πρόσουρα Λιβύῃ.* (Use of *πόλιος* with M. renders its insertion after *Ἄπιος* unnecessary.) 28: *μεταξὺ Συήνης τε πόλιος . . . καὶ Ἐλεφαντίνης* (see note on previous passage). 29–31 (see above). 59: *ἐς Βούβαστιν πόλιν . . . ἐς Βούσιριν πόλιν . . . ἐς Σάιν πόλιν . . . ἐς Βουτοῦν πόλιν . . . ἐς Πάμπρημιν πόλιν.* 60: *ἐς μέν νυν Βούβαστιν πόλιν . . . ἐς τὴν Βούβαστιν.* 61: *ἐν δὲ Βουσίρι πόλι.* 62: *ἐς Σάιν δὲ πόλιν . . . οὐκ ἐν Σάι μούνῃ.* 63: *ἐς δὲ Ἡλίου τε πόλιν καὶ Βουτοῦν . . . ἐν δὲ Παμπρήμι.* 67: *ἐν Βουβάστι πόλι . . . ἐς Βουτοῦν πόλιν.* 97: *ἐς μέν γε Μέμφιν ἐκ Ναυκράτιος ἀναπλέοντι . . . παρὰ τὸ ὀξὺ τοῦ Δέλτα καὶ παρὰ Κερκάσωρον πόλιν· ἐς δὲ Ναύκρατιν ἀπὸ θαλάσσης καὶ Κανώβου . . . πλέων ἥξεις κατ' Ἀνθυλλάν τε πόλιν καὶ τὴν Ἀρχάνδρου καλευμένην.* 98: *τούτων δὲ ἡ μὲν Ἀνθυλλα.* 155 (see above). 156 (see above). 3, 19: *μετεπέμπετο ἐξ Ἐλεφαντίνης πόλιος τῶν Ἰχθυοφάγων ἀνδρῶν τοὺς ἐπισταμένους.* 20: *ἐπείτε δὲ τῷ Καμβύσῃ ἐκ τῆς Ἐλεφαντίνης ἀπίκοντο οἱ Ἰχθυοφάγοι.*

557. **Πειραιεύς.** — *Πειραιεύς* regularly takes the article, but the article may be omitted in prepositional phrases, and in the Attic Orators this omission is the rule for articular phrases with *ἐν* and *ἐξ*. (Cf. Kallenberg, *l. c.* 543.)

ὁ δὲ Πειραιεὺς ἦν κατειλημμένος, ISOC. 18, 17. **οὐδὲ τὸν Πειραιᾶ . . . περιεῖλον**, LYS. 12, 40. **ἦλθετε εἰς τὸν Π.**, *Ibid.* 97; but **κἀγὼ μὲν ᾠχόμην εἰς Π.**, LYS. 3, 11. **τὸ περὶ τὸν Π. τεῖχος**, 13, 14. **οἱ ἐν Πειραιεῖ**, LYS. 13, 90. **οἱ ἐκ Πειραιῶς**, XEN. Hell. 1, 7, 35.

DIN. 1, 36: *τὴν εἰς Πειραιᾶ ὁδόν.* 69: *ἀπὸ τῆς οἰκίας τῆς ἐν Πειραιεῖ.* 3, 1: *εἰς τὸν Πειραιᾶ καταπλεῦσαι.*

LYCURG. 18: *ἀπήγγειλεν ὡς . . . καταλίποι τὸν . . . Πειραιέα πολιορκούμενον.* 37: *καταβαίνειν εἰς Πειραιᾶ χρηματιοῦσαν περὶ φυλακῆς τοῦ Πειραιέως.*

HYPER. 1, 17, 23–4: *οὐκ οἰκεῖς ἐν Πειραιεῖ.*

DEM. 8, 7: *ἂν ἀπέχηται . . . τοῦ Π.* 74: *οὐ . . . πορεύσεσθ' εἰς τὸν Πειραιᾶ;* (*sim.* [17] 26. [50] 11. [56] 20. 22. 37. 38. 39. 41. 42). 9, 10: *ἐπὶ . . . τὸν Π.* 18, 132: *κεκρυμμένον ἐν Πειραιεῖ* (*sim.* 19, 60. 125.

209. 20, 36. [44] 4). 18, 300: τὸν κύκλον τοῦ Π. 301: ἄχρι τοῦ Π. 19, 277: ἐκ Πειραιῶς (*sim.* [53] 17). 19, 280: τὸν ἐκ Πειραιῶς, Ἐπικράτην. 291: εἰς Πειραιᾶ (*sim.* [47] 62. [48] 27. [52] 8). 20, 11: ἐπὶ τοὺς ἐμ Πειραιεῖ (*sim.* 149). 20, 68: τὴν . . . κάθοδον τὴν ἐκ Π. (*sim.* 25, 38. [33] 18). 23, 207: Πειραιεύς without article in an enumeration. 24, 134: τῶν ἐκ Π. . . . ἦν. 32, 10: ἐν τῷ Π. (*sim.* [34] 6. 37. [47] 20. [49] 6. [50] 6. [58] 55). [49] 22: εἰς τὴν οἰκίαν τὴν ἐν Π. (*sim.* 26. 33. 34. 61).

Aeschin. 1, 40: ἐκάθητο ἐν Π. 2, 173: ἐτειχίσαμεν . . . τὸν Πειραιᾶ. 3, 209: οὐκ οἰκεῖς . . . ἐν Π.

Isae. 6, 19: ἐν Πειραιεῖ. fr. 10: μετὰ τὰ ἐκ Πειραιῶς.

Isoc. 4, 42: τὸν Πειραιᾶ (*sim.* 7, 68. 16, 13. 18, 45). 7, 67: εἰς . . . τὸν Π. (*sim.* 18, 59. 61). 15, 307: τὴν φύσιν τὴν τοῦ Π. 16, 46: τῶν ἐκ Π. (*sim.* 18, 50). 18, 2: ἐκ Π. (*sim.* 7. 38). 18, 5: τῶν ἐν Π. 17: ὁ . . . Πειραιεύς (see above). 49: ἐν τῷ Π.

Lys. [2] 61: εἰς τὸν Π. (*sim.* 12, 53. 97. 13, 23. 16, 4. 31, 8 *bis*. 9. 15). [2] 66: διὰ τοὺς ἐν Π. κινδύνους. 3, 11: εἰς Π. 3, 12: ἐκ Π. (*sim.* 12, 95). [6] 38: οἱ ἐκ Π. (*sim.* 39. 12, 53. 92. 94. 13, 80 (by emend.). 25, 2. 9. 28 *bis*). 12, 40: τὸν Π. (*sim.* 26, 17. 31, 13). 12, 54: τοὺς ἐν Π. (*sim.* 12, 55. 56. 59. 13, 88 (Mss. ἐν τῷ Π.). 89. 90 *bis* (one of these an emend.). 19, 19 (also *v. l.*). 26, 19. f. 31). 12, 70: τοῦ τε Π. τὰ τείχη. 13, 5: ἐπὶ τὸν Π. 13, 14: τὸ περὶ τὸν Π. τεῖχος. 82: ἐν Π. (*sim.* 90 *bis*. 32, 8). 25, 33: διὰ τοὺς ἐκ Π. κινδύνους. 29, 12: ἐκ τοῦ Π. 31, 14: ἐν τῷ Π. f. 1, 4: οἱ ἐν τῷ Π. (not 'the party at P.,' but 'the money-lenders at P.').

Andoc. 1, 45: τοὺς δ' ἐν Π. (sc. οἰκοῦντας). 81: ἐκ Π. 2, 21: εἰς τὸν Π. 3, 5: τὸν Π.

Antiphon, 1, 16: ἐν Π. . . . εἰς τὸν Π. 17: ἐν τῷ Π.

Plato, Ep. 7, 324 C: ἐν Π. Menex. 243 E: ἔκ τε γὰρ τοῦ Πειραιέως καὶ τοῦ ἄστεως. Rpb. 327 A: εἰς Π. 439 E: ἐκ Π.

Xen. Conv. 1, 2: εἰς τὴν ἐν Π. οἰκίαν. Hell. 1, 1, 35: εἰς Π. 2, 14: εἰργμένοι τοῦ Πειραιῶς. 3, 22: ἐν Π. (*sim.* 2, 4, 25. 38 (*v.l.* ἐν τῷ Π.)). 1, 4, 12: εἰς τὸν Π. (*sim.* 2, 2, 2. 23. 4. 1. 10 *bis*. 5. 1, 9. 4, 20). 1, 4, 13: ὁ . . . ἐκ τοῦ Π. . . . ὄχλος (cf. 2, 4, 36). 1, 7, 35: οἱ ἐκ Π. (*sim.* 2, 4, 26 (so Gilbert, but Dindorf ἐκ τοῦ Π.). 33). 2, 2, 3: ἐκ τοῦ Π. 9: πρὸς τὸν Π. 11: ἔχοντες . . . τὸν Π. (*sim.* 20. 2, 4, 37. 5, 4, 20. 22. 34). 2, 3, 8: τὰς ἐκ Π. τριήρεις. 11: τὰ περὶ τὸν Π. (sc. τείχη) (*sim.* 4, 8, 9). 2, 4, 19: τῶν δ' ἐν Π. δέκα ἀρχόντων (*sim.* 5, 2, 33). 2, 4, 23: τοῖς ἐν Π. (*sim.* 27. 29. 31. 35. 37). 2, 4, 24: τῶν ἐκ τοῦ Π. (*sim.* 39). 28: τοὺς ἐν τῷ Π. (*sim.* 35). 2, 4, 30: πρὸς τῷ Π. 31: ὁ Π. 3, 5, 5: ἐπὶ τὸν Π. (*sim.* 8). 3, 5, 16: ἀτειχίστου τοῦ Π. ὄντος (*sim.* 5, 1, 22). 3, 5, 25: ἐν τῷ Π. [R. A.]. 1, 17: ἡ ἑκατοστὴ . . . ἡ ἐν Π. De Vect. 3, 13: καὶ ἐν Πειραιεῖ καὶ ἐν τῷ ἄστει.

Thuc. 1, 93, 3: τοῦ Π. τὰ λοιπά (*sim.* 2, 13, 7. 17, 3. 94, 2. 4. 8, 90, 4). 1, 93, 5: περὶ τὸν Π. 7: τόν τε Π. (*sim.* 5, 26, 1. 8, 92, 7). 1, 107, 1: καὶ τὸ ἐς Π. (sc. τεῖχος). 2, 13, 7: πρὸς τὸν Π. 48, 2: ἐν τῷ Π. (*sim.* 8, 90, 5 (bracketed by St. but not by Hude). 92, 4). 2, 93, 1: ἀπο-

πειρᾶσαι τοῦ Π. 2: ἐπὶ τὸν Π. (*sim.* 4. 8, 1, 2. 82, 1. 2. 86, 4. 96, 3). 2, 94, 1: ἐς τὸν Π. (*sim.* 2. 6, 30, 1. 8, 90, 3. 92, 6. 9. 94, 3). 2, 94, 1: οἱ δ' ἐντῷ Π. (*sim.* 8, 92, 7). 8, 76, 5: τοῦ ἐς τὸν Π. ἔσπλου. 8, 92, 10: πολλοὶ τῶν ἐκ τοῦ Π. ἀνθρώπων. 8, 93, 1: οἱ δ' ἐν τῷ Π. ὁπλῖται.

HDT. 8, 85: οὗτοι δ' εἶχον τὸ πρὸς τὴν ἠῶ τε καὶ τὸν Πειραιέα (only occurrence of Π.).

AR. Eq. 815: τὸν Πειραιᾶ προσέμαξεν. 885: ὁ Πειραιεύς. Pax, 145 (= 165): ἐν Πειραιεῖ.

558. SEAS. — Πόντος always has the article even when it designates the country along the Black Sea. When Εὔξεινος is expressed, the forms are ὁ Εὔξεινος πόντος and ὁ πόντος ὁ Εὔξεινος. Μαιῶτις and Προποντίς always take the article, the former being accompanied by the word λίμνη. For the Aegaean, the Greeks said τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, ὁ Αἰγαῖος πόντος, and τὸ Αἰγαῖον. ὁ Ἀδρίας and ἡ Σύρτις are the rule. Other names of seas are adjectival; hence regularly ἡ Ἐρυθρὰ θάλαττα, ἡ Κασπίη θάλασσα (HDT.), etc. Ἑλλήσποντος prefers the article, which, however, is frequently omitted in prepositional phrases. Ὠκεανός and Βόσπορος seem to require the article, but Βόσπορος = Panticapaeum follows the usage of towns.

DEM. 8, 3: περὶ Ἑλλήσποντον ὤν. (So without article 8, 9 attrib. ἐν. 9, 27 ἐπί acc. 19, 150 ἐπί gen. 162 ἐν. 23, 5 εἰς. 179 ἐν. [50], 12 εἰς. 14. 52.) But 8, 18: οἴονται δεῖν τὸν Ἑλλήσποντον . . . παραδοῦναι Φιλίππῳ. (So with the article 8, 28 εἰς. 9, 18 acc. 18, 30 εἰς. 71 acc. 88. 93. 230. 241 gen. 19, 180. 23, 142 acc. 179. [50], 24 ἐκ.) [17], 20: τὰ ἐκ τοῦ Πόντου πλοῖα. (So always with the article: 20, 31. [34], 6. [35], 3. 7. 18. 24. 25 *bis*. 32. 35 *ter*. 36 *bis*. 37. 50. 52. 53 *ter*. 37, 6. 25. [50], 6. 19.) 20, 29: Λεύκωνα τὸν ἄρχοντα Βοσπόρου (= Panticapaeum. Hence regularly without the article: 20, 36. [34], 5. 11. 22. 23. 25. 27 *bis*. 28. 31. 34. 36. 41. 38, 11. But with the article: 20, 33. [34], 8 *bis*. 10 *bis*. 33. 36. 40).

AESCHIN. 1, 55: καταπλεῖ δεῦρο ἐξ Ἑλλησπόντου (so 56 εἰς. 3, 51 attrib. εἰς. But 3, 132: ὁ τὸν Ἑ. ζεύξας). 3, 172: ἀφικνεῖται εἰς Βόσπορον (= Panticapaeum).

ISOC. 4, 89: τὸν . . . Ἑλλήσποντον ζεύξας, but 119: ἐν Ἑλλησπόντῳ (so without article 5, 62 attrib. περί acc. 7, 64. 8, 86 ἐν. 12, 99. 15, 108 attrib. ἐν. 18, 59). 5, 21: πλὴν τῶν παρὰ τὸν Ἀδρίαν οἰκούντων. 15, 224: ἐκ Σικελίας καὶ τοῦ Πόντου. (So always with the article: 17, 3 εἰς. 5 ἐκ. 19 εἰς. 20. 21. 23. 35 εἰς, ἐν. 40 ἐκ. 45 εἰς. 56 ἐν.)

LYS. [2], 28: κατὰ τὸ στενότατον τοῦ Ἑλλησπόντου. 29 acc. {Without the article: [2], 58 ἐν. [6], 6 acc., enumeration. 47 ἐν. 12, 42 ἐξ. 16, 4 attrib. ἐν. 19, 16 attrib.(?) ἐν. [20], 29 ἐν. f. 4 εἰς.} 32, 25: ἀποπέμψας εἰς τὸν Ἀδρίαν ὁλκάδα (so fr. 1, 4).

ANDOC. 1, 76: ἀναπλεῦσαι εἰς Ἑλλήσποντον. 3, 21: ἐν Ἑ.

PLATO, Gorg. 511 D: ἐκ τοῦ Πόντου. (So Legg. 804 E: γυναικῶν . . . τῶν περὶ τὸν Π.) Legg. 699 A: ἀκούοντες Ἄθω τε διορυττόμενον καὶ Ἑλλήσποντον ζευγνύμενον (enumeration). Menex. 243 A: ἐν ταῖς ναυ-

μαχίαις ταῖς καθ' Ἑ. Rpb. 404 C: ἐν Ἑ. (but the words are rejected by some critics).

XEN. Ages. 2, 1: διαβὰς δὲ τὸν Ἑλλήσποντον. (So with article: Hell. 1, 1, 8 ἔξω. 22 εἰς. 36 ἐν. 3, 8 εἰς. 17 ἐν. 6, 22 ἐπί gen. 2, 1, 17 πρός. 21 nom. 2, 2, 5 ἐκ. 3, 2, 9 acc. 4, 2, 8. 8, 26 εἰς. 28 ἔξω. 34 ἐν.) An. 1, 1, 9: τοῖς Θρᾳξὶ τοῖς ὑπὲρ Ἑλλήσποντον οἰκοῦσι. (So without article Hell. 1, 1, 2 εἰς. 9. 2, 11 ἐπί gen. 5, 11 ἔξω. 6, 20 ἐπί gen. 7, 2 ἐξ. 3, 4, 10 ἐπί gen. 4, 3, 3. 8, 6 attrib. κατά w. acc. 32 attrib. ἐν. 5, 1, 1 attrib. περί acc.) An. 4, 8, 22: πόλιν . . . οἰκουμένην ἐν τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ. (So with article Cyr. 8, 6, 21 nom. [8], 1 dat., but Oec. 20, 27 (see below) omission of article is justified by enumeration.) An. 5, 1, 15: ἀποδρὰς ᾤχετο ἔξω τοῦ Πόντου. 5, 6, 15: ἐν τῷ Π. 16: τοὺς περιοικοῦντας τὸν Π. (So always with article 5, 7, 7 ἔξω. 6, 2, 4 ἐκ. 6, 4, 1 gen., εἰς. 5, 20 nom. Hell. 1, 1, 22 attrib. ἐκ. 2, 2, 1 εἰς. 4, 8, 27 ἐκ. 31 attrib. ἐκ. 5, 1, 28. [R. A.] 2, 7 ἐν.) Cyr. 8, 6, 20: μέχρι Ἐρυθρᾶς θαλάττης (exceptional). 21: ἡ Ἐρυθρὰ θάλαττα. [8], 1: τῇ Ἐρυθρᾷ θ. Oec. 20, 27: καὶ Αἰγαῖον καὶ Εὔξεινον καὶ Σικελικὸν πόντον περῶντες (omission of article justified by enumeration), but [R. A.] 2, 7: ἐν Σικελίᾳ . . . ἢ ἐν Ἰταλίᾳ ἢ ἐν Κύπρῳ ἢ ἐν Αἰγύπτῳ ἢ ἐν Λυδίᾳ ἢ ἐν τῷ Πόντῳ ἢ ἐν Πελοποννήσῳ ἢ ἄλλοθί που, article is used with Πόντῳ despite the enumeration).

THUC. 1, 89, 2: οἱ ἀπὸ . . . Ἑλλησπόντου ξύμμαχοι . . . ἀπέπλευσαν ἐξ Ἑλλησπόντου. (So without the article: 1, 128, 3 attrib. ἐν, ἐς. 2, 9, 4 nom. in enumeration. 4, 75, 1 περί acc. 8, 61, 1 ἐπί gen. 86, 4 acc, enumeration. 96, 4 nom., enumeration.) But 2, 67, 1: πέραν τοῦ Ἑλλησπόντου (so with article 3 acc. 96, 1 [ἐς . . . τὸν Ἑ.]. 8, 6, 1 ἐς. 2 8, 2. 22, 1 ἐπί acc. 23, 5. 39, 2 ἐς. 62, 1 ἐν. 3 gen. 79, 3 ἐκ. 5 attrib. ἀπό. 80, 3 ἐς *bis*. 4. 99 ἐπί acc. 100, 1 ἐς. 5 ἐκ. 101, 3 chorogr. gen. 103, 2 ἐς. 106, 1 nom. 108, 3 ἐς. 4 ἐν. 109, 1 ἐπί gen.). 1, 98, 2: Σκῦρον τὴν ἐν τῷ Αἰγαίῳ νῆσον. 2, 96, 1: [ἐς τὸν Εὔξεινόν τε πόντον] . . . πρὸς θάλασσαν . . . τὴν τοῦ Εὐξείνου πόντου (so with article 97, 1 ἐς. 5 μεταξὺ τοῦ Ἰονίου κόλπου καὶ τοῦ Εὐξείνου πόντου). 3, 2, 2: ἐκ τοῦ Πόντου (so 4, 75, 1 ἐς. 2 ἐς, gen.). 4, 109, 2: ἐς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος.

HDT. 1, 57: ἐν Ἑλλησπόντῳ. (So without article 4, 76 διά gen. 137 attrib. ἐν. 5, 33 ἐπί gen. 91 attrib. ἐν. 117. 6, 26 περί. 140 attrib. ἐν (*v.l.* ἐπί). 7, 33 attrib. ἐν. 78. 137. 8, 87 περί acc. 109 ἐπί gen. 110 attrib. ἐν. 9, 98 ἐπί gen. 107. 114. But with the article 4, 38 παρά acc. 85 ἐς, nom. 86 nom. 95 acc. 5, 11. 13 gen. 14 ἐπί acc. 23. 103 ἐς, acc. 117 ἐκ. 122 acc., ἐπί acc. 6, 33 gen. *bis*. 43 ἐπί acc., ἐς, acc. 95 ἰθύ. 7, 6 acc. 8 β. 10 β acc., ἐς. 33 acc. 35 acc. *bis*, gen. 36 gen. 45 acc. 54 ἐς, acc. 56 acc. 58 acc. 106 gen., attrib. ἐκ. 147 acc. 163. 8, 51 gen. 97 ἐς. 107. 108 ἐπί acc. 109 ἐς *bis*. 111. 115. 117 acc. 118 ἐς. 120 πρός gen. 9, 66 ἐπί acc. 101 nom. 114 ἐς. 115.) 1, 72: ἐς τὸν Εὔξεινον πόντον. (So with article 2, 33 gen. 34 attrib. ἐν. 4, 90. 6, 33 ἐς. 7, 36 attrib. πρός gen., and in the form ὁ πόντος ὁ Εὔξεινος: 1, 110 πρός gen. 3, 93 μέχρι. 4,

46 nom. But without the article only 1, 76: *κατὰ Σινώπην πόλιν τὴν ἐν Εὐξείνῳ πόντῳ*, where, however, Kallenberg would supply the article.) 1, 104: *ἀπὸ τῆς λίμνης τῆς Μαιήτιδος*. (So 4, 20 *ἐπί* gen. 100 gen. 101 *ἐπί* acc. 110 gen. 116 *ἀπό*; and in the form *ἡ Μαιῆτις λίμνη*: 4, 3 *ἐς*. 21 gen. 120 *παρά* acc.) 1, 163: *τόν τε Ἀδρίην* (so 4, 33 *ἐπί* acc. 5, 9: *ἀγχοῦ Ἐνετῶν τῶν ἐν τῷ Ἀ.*). 1, 180: *ἐς τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν* (so 189. 202 *καὶ ἡ Ἐρυθρή* (sc. *θάλασσα*). 2, 158 *ἐς bis*. 159 *ἐπί* dat. 3, 30 *ἐς*. 93 attrib. *ἐν*. 4, 39 *ἐς*. 40 nom. 41 *ἐς*. 42 *ἐκ*. 7, 80 *ἐκ*. 89 *ἐπί* dat.). 1, 202: *ἐς τὴν Κασπίην θάλασσαν* (so *ibid.* nom. 203: *ἡ δὲ Κασπίη* (sc. *θ.*). 4, 40 nom.). 2, 21: *ἀπὸ τοῦ Ὠκεανοῦ* (so *ibid.* acc. 23 *περί* gen. 4, 8 attrib. *ἐπί* dat., acc. But of course without article: 2, 23. 4, 36). 2, 32: *νέμεται δὲ τὴν Σύρτιν τε καὶ τὴν πρὸς ἠῶ χώρην τῆς Σύρτιος* (so 150 *ἐς*. 4, 169 gen. 173 *ἐντός*). 2, 97: *τῇσι ἐν τῷ Αἰγαίῳ πόντῳ* (*κόλπῳ*, Pz) *νήσοισι*. (113: *ἐν τῷ Αἰγαίῳ*. 7, 36: *πρὸς . . . τοῦ Αἰ.* 55 attrib. *πρὸς τὸ Αἰ.*) 4, 8: *οἱ τὸν Πόντον οἰκέοντες . . . ἔξω τοῦ Π.* (so with article 10 acc. 38 *παρά* acc. 46 attrib. *ἐντός*. 81 gen. 85 acc. 86 gen. *bis*, nom. *bis*, gen. 87 acc. 89 *ἐς*. 95 acc. (omitted in some Mss.). 6, 5 *ἐκ*. 26. 7, 36 gen., attrib. *πρός* gen., *ἐς*, *ἐκ*. 55 attrib. *πρός* gen. 95 *ἐκ*. 147. Hence 4, 99 for *τὸ ἐς Πόντον* Kallenberg suggested *τὸ ἐς πόντον*). 4, 83: *ζεύγνυσθαι* (*v.l. ζευγνύναι*) *τὸν Θρηΐκιον Βόσπορον*. 85: *ἐπὶ τὸν Βόσπορον . . . ὁ Β.* (so 86 nom. 87 acc., gen. 88 gen. 89 acc. 118 gen. But 7, 10 *γ*: *ζεύξας Βόσπορον τὸν Θρηΐκιον* and 20: *κατὰ Β.* (*κατὰ τὸν Β.* B^2d)). 4, 85: *τείνει δ' ἐς τὴν Προποντίδα ὁ Βόσπορος· ἡ δὲ Προποντὶς κτέ.* (so 5, 122 *ἐς τὴν Π.* and *τὴν Π.*).

Ar. Nub. 271: *Ὠκεανοῦ πατρὸς ἐν κήποις* (name of divinity; *sim.* 277: *πατρὸς ἀπ' Ὠκεανοῦ*). 273: *Μαιῶτιν λίμνην ἔχετε* (poetic). Vesp. 700: *πόλεων ἄρχων πλείστων ἀπὸ τοῦ Πόντου μέχρι Σαρδοῦς*. Ran. 664–5: *Πόσειδον . . . | ὃς Αἰγαίου πρῶνας . . . μέδεις* (poetic).

559. Omission and Use of Article and ποταμός with Names of Rivers. — I. As a general rule when the name of a river is mentioned for the first time, the type *ὁ Νεῖλος* is used of well-known rivers, the type *ὁ Στρυμὼν ποταμός* of fairly well-known rivers, and the type *Βρόγγος ποταμός* or *ποταμὸς Βρόγγος* of obscure rivers.

τοῦ Νείλου, Hdt. 2, 10. **οἱ δὲ . . . ἔφραζον ὡς . . . εἴη . . . ἡ Παιονίη ἐπὶ τῷ Στρυμόνι ποταμῷ πεπολισμένη**, 5, 13. **ἐξ Ἰλλυριῶν δὲ ῥέων . . . Ἄγγρος ποταμὸς ἐσβάλλει . . . ἐς ποταμὸν Βρόγγον**, 4, 49.

II. When a river that has once been mentioned is referred to again by name in the same context, the article is used with the second name, but to this in the case of obscure rivers the word *ποταμός* is generally attached.

κατὰ τὸν Νεῖλον, Hdt. 2, 10 follows **τοῦ Νείλου** mentioned a few lines preceding. **ἐπὶ τῷ Στρυμόνι ποταμῷ . . . ὁ δὲ Στρυμών**, Hdt. 5, 13. **ἐς ποταμὸν Βρόγγον, ὁ δὲ Βρόγγος**, Hdt. 4, 49. **κατήκοντες ἐπὶ ποταμὸν τῷ οὔνομα κέεται Παντικάπης**, Hdt. 4, 18; but **διαβάντι τὸν Παντικάπην ποταμόν**, *Ibid.* 19.

III. All rivers are anarthrous and are sometimes accompanied by the word *ποταμός*

1. In the predicate.

τὸν δὲ δὴ ποταμὸν τοῦτον . . . συνεβάλλετο εἶναι Νεῖλον, HDT. 2, 33.

2. In enumerations.

ἄλλοι μεγάλοι . . . ἐσβάλλουσι ἐς αὐτόν, Ἄτλας καὶ Αὔρας καὶ Τίβισις. διὰ δὲ Θρηίκης . . . ῥέοντες Ἄθρυς καὶ Νόης καὶ Ἀρτάνης ἐκδιδοῦσι ἐς τὸν Ἴστρον, HDT. 4, 49.

3. In dependence upon the word *πεδίον*.

ἐν Μαιάνδρου πεδίῳ, HDT. 1, 18.

4. In attributive prepositional phrases; with improper prepositions; in the phrase *ἀπὸ . . . ἐς, ἐπί, μέχρι*; and in double designations of locality.

τῇ ἐπὶ Θερμώδοντι μάχῃ, HDT. 4, 110. **μέχρι Ἴστρου ποταμοῦ**, HDT. 4, 89. **ἀπὸ γὰρ Ἴστρου ἐπὶ Βορυσθένεα**, HDT. 4, 101. **αὐτοῦ περὶ Ἄξιον ποταμὸν καὶ πόλιν Θέρμην**, HDT. 7, 124 (**Ἄξιος** already mentioned in 123).

5. When the name is emphatically placed at the head of the sentence.

Νείλου μέν νυν πέρι τοσαῦτα εἰρήσθω, HDT. 2, 35.

6. When an articular attributive expression is attached to the name.

Νεῖλός τε ὁ Αἰγύπτιος ποταμὸς . . . καὶ Φᾶσις ὁ Κόλχος, HDT. 4, 45. **πλὴν Νείλου τοῦ Αἰγυπτίου**, *Ibid.* 53.[1]

DEM. [59], 99: *ὁ γὰρ Ἀσωπὸς ποταμὸς μέγας ἐρρύη.*

AESCHIN. 2, 124: *εἰσπλεῖν μέ φησιν . . . κατὰ τὸν Λοιδίαν ποταμόν.* 3, 183: *ἐπὶ τῷ Στρυμόνι ποταμῷ ἐνίκων μαχόμενοι Μήδους.*

ISOC. 4, 144: *τῆς ἐντὸς Ἅλυος χώρας.* 7, 80: *ἐντὸς Ἅλυος ποταμοῦ.* 11, 12: *τῷ Νείλῳ.* 31: *τὸν . . . Νεῖλον περὶ τὴν χώραν περιέρρηξε.* 12, 59: *ἐντὸς Ἅλυος.*

PLATO, Phaedr. 229 A: *δεῦρ' ἐκτραπόμενοι κατὰ τὸν Ἰλισσὸν ἴωμεν.* 257 E: *τοῦ μακροῦ ἀγκῶνος τοῦ κατὰ Νεῖλον.* But Politic. 264 C: *ταῖς ἐν τῷ Νείλῳ τιθασείαις τῶν ἰχθύων καὶ τῶν ἐν ταῖς βασιλικαῖς λίμναις.* Tim. 21 E: *τὸ τοῦ Νείλου ῥεῦμα.*

XEN. In the Anabasis *ποταμός* is regularly added to the articular name, and even the most obscure rivers often take the article, but the following rule is observed: In introducing a comparatively unknown river, Xenophon uses the article when narrating the march of his own army, but omits it in merely geographical descriptions. 1, 2, 11: *εἰς Καΰστρου πεδίον.* 1, 4, 1: *ἐξελαύνει . . . ἐπὶ τὸν Πύραμον ποταμόν.* 2, 5, 1: *ἀφικνοῦνται ἐπὶ τὸν Ζαπάταν ποταμόν.* 5, 3, 8: *ἔτυχε δὲ διαρρέων . . . ποταμὸς Σελινοῦς. καὶ ἐν Ἐφέσῳ δὲ . . . Σελινοῦς ποταμὸς παραρρεῖ.* 5, 6, 36: *πλεῖν εἰς Φᾶσιν* and so regularly because the name of the city is included. 7, 8, 8: *εἰς Καΐκου πεδίον.*

[1] For further details, see Hermann Kallenberg, Studien über den griechischen Artikel, Berlin, 1891.

In the Hellenica the articular name without ποταμός is more commonly used, the rivers of the Hellenica being for the most part well known. So the Alpheus, Eurotas, Attic and Boeotian Cephisus, and the Maeander. In the case of the Eurymedon, the Pactolus, and the Cladaus, the articular name is followed by ποταμός. See Kallenberg, *l.c.*, p. 11.

THUCYDIDES in general follows the same rules as Herodotus, but for obvious reasons the anarthrous name with ποταμός is much less common than in Herodotus. The names of insignificant rivers of Sicily and Lower Italy, which had become familiar to the Athenians as a result of the Sicilian expedition, follow the type ὁ Ἀχελῷος ποταμός. 1, 46, 4: διὰ δὲ τῆς Θεσπρωτίδος Ἀχέρων ποταμὸς ῥέων . . . ῥεῖ δὲ καὶ Θύαμις ποταμός. 98, 1: Ἠιόνα τὴν ἐπὶ Στρυμόνι. 100, 1: ἡ ἐπ' Εὐρυμέδοντι ποταμῷ . . . πεζομαχία. 100, 3: ἐπὶ δὲ Στρυμόνα (omission of the article exceptional) πέμψαντες . . . οἰκήτορας. 2, 5, 2: ὁ γὰρ Ἀσωπὸς ποταμός. 96, 3: μέχρι . . . τοῦ Στρυμόνος ποταμοῦ (but 2, 97, 2. 4, 102, 4. 108, 1. 6. 5, 7, 4. 7, 9, with the article alone). 2, 96, 4: μέχρι τοῦ Ὀσκίου ποταμοῦ. (The Oscius had become so familiar to Thucydides that he unwittingly presupposes general acquaintance with the river on the part of the Athenians.) 97, 1: μέχρι Ἴστρου ποταμοῦ . . . ἐξ Ἀβδήρων ἐς Ἴστρον. 99, 4: πέραν Ἀξίου μέχρι Στρυμόνος. 102, 2: ὁ γὰρ Ἀχελῷος ποταμός (but *ibid.* 3. 3, 7, 4. 106, 1 without ποταμός). 3, 19, 2: διὰ τοῦ Μαιάνδρου πεδίου. 6, 4, 1: ὑπὲρ Παντακύου . . . ποταμοῦ. 7, 80, 5: ὅπως ἐπειδὴ γένοιντο ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ Κακυπάρει, παρὰ τὸν ποταμὸν ἴοιεν ἄνω διὰ μεσογείας (τῷ ποταμῷ gloss?). 7, 82, 3: ἀφικνοῦνται ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν Ἐρινεόν (τὸν ποταμόν gloss?). 8, 58, 1: ἐν Μαιάνδρου πεδίῳ.

HDT. For Herodotus, see the boldface examples above and Kallenberg, *l.c.*

560. OMISSION AND USE OF ARTICLE AND ὄρος WITH NAMES OF MOUNTAINS. — The use of the names of mountains follows in general the same rules as prevail in the case of names of rivers. But between the article and the word ὄρος, the name of a mountain is found only when it is distinctly adjectival, and ordinary apposition, which occurs rarely, if at all, in classic authors in the case of rivers, cannot be questioned with names of mountains.

ἐς Δῖον . . . ὃ ὑπὸ τῷ Ὀλύμπῳ . . . κεῖται, THUC. 4, 78, 6 (well-known mountain). **ἀπ' Ὀλύμπου δὲ ὄρεος** (Mysian mountain) **καλέονται Ὀλυμπιηνοί**, HDT. 7, 74. **τὸ Αἰγάλεων** (adjective) **ὄρος**, THUC. 2, 19, 2. **τὸ Κρόνιον** (adjective used subst.), XEN. Hell. 7, 4, 14. **ὑπὸ τῷ ὄρει τῇ Γερανείᾳ**, THUC. 4, 70, 1. **ὑπὸ τῷ ὄρεϊ . . . τὸ καλέεται Αἰγάλεως** (predicate), HDT. 8, 90. **Διῆς . . . οἱ ἐν Ἄθῳ** (attrib. prepositional phrase), THUC. 5, 82, 1. **μέχρι Καυκάσιος ὄρεος** (improper preposition), HDT. 3, 97 (but **τὰ δὲ πρὸς βορέην ἄνεμον τοῦ Καυκάσιος**, *Ibid.*, and **ὁ Καύκασος**, 1, 203. 204). **τὴν πρὸς Κιθαιρῶνα καὶ Δρυὸς κεφαλάς** (double locality), THUC. 3, 24, 1.

LYCURG. 95: λέγεται . . . ἐκ τῆς Αἴτνης ῥύακα πυρὸς γενέσθαι.

DEM. 19, 141 (= 148): τὸ Τιλφωσαῖον. 148: ἐπὶ τῷ Ὑδυλείῳ.

AESCHIN. 2, 90: Ἱερὸν ὄρος (city name). 3, 86: τὸ Κοτύλαιον ὀνομαζόμενον ὄρος. 132: τὸν Ἄθω. 161: ἐκ μέσου τοῦ Κιθαιρῶνος.

ISOC. 4, 89: τὸν . . . Ἄθω.

LYS. [2], 29: τὸν Ἄθω. 49: Γεράνειαν (locality).

ANDOC. 1, 38: ἐπὶ Λαυρίῳ. 39: ἐπὶ Λαύριον (mines referred to in both cases).

PLATO, Legg. 699 A: ἀκούοντες Ἄθω τε διορυττόμενον καὶ Ἑλλήσποντον ζευγνύμενον (enumeration).

XEN. An. 5, 3, 10: ἐκ τῆς Φολόης. 7, 8, 7: τὴν Ἴδην. Cyn. 11, 1: περὶ τὸ Πάγγαιον ὄρος. Hell. 1, 2, 9: τοὺς ὁπλίτας τοὺς ἐν Κορησσῷ. 4, 3, 9: μεταξὺ Πραντὸς καὶ Ναρθακίου. 5, 2, 17: ἐν τῷ Παγγαίῳ. 6, 5, 51: τὸ Ὄνειον. 7, 4, 14 (see above). Oec. 19, 6: περὶ τὸν Λυκαβηττόν.

THUC. 1, 101, 2: ἐς Ἰθώμην ἀπέστησαν (both mountain and locality). 2, 19, 2 (see above). 23, 1: μεταξὺ Πάρνηθος καὶ Βριλησσοῦ ὄρους. 55, 1: μέχρι Λαυρείου. 75, 2: ἐκ τοῦ Κιθαιρῶνος. 96, 3: ἐκ τοῦ Σκομίου (some Mss.: Σκόμβρου) ὄρους. 99, 3: ὑπὸ τὸ Πάγγαιον . . . ὑπὸ τῷ Παγγαίῳ. 102, 2: ἐκ Πίνδου ὄρους. 3, 19, 2: μέχρι τοῦ Σανδίου λόφου. 24, 1 (see above). 85, 4: ἐς τὸ ὄρος τὴν Ἰστώνην (Istone also name of region). 116, 1: ἐπὶ τῇ Αἴτνῃ τῷ ὄρει (Kallenberg agrees with Herw. in cancelling τῷ ὄρει). 4, 44, 4: ὑπὸ τοῦ ὄρους τοῦ Ὀνείου (adj.). 70, 1 (see above). 78, 6 (see above). 96, 7: πρὸς Πάρνηθα τὸ ὄρος (Herw. would strike out τὸ ὄρος). 5, 16, 3: ἐς Λύκαιον (temple is meant). 82, 1 (see above). 8, 108, 4: διὰ τῆς Ἴδης τοῦ ὄρους (Gen. τῆς Ἴδης may depend on τοῦ ὄρους).

HDT. 1, 43: ἐς τὸν Ὄλυμπον τὸ ὄρος (Cobet would strike out τὸ ὄρος). 69: ἐν Θόρνακι (name includes temple and locality). 72: ἐξ Ἀρμενίου ὄρεος, *from a mountain of Armenia*. 104: τὸ Καυκάσιον ὄρος. 2, 8: ἐκ τοῦ Ἀραβίου ὄρεος. 3, 97 (see above). 4, 49: ἐκ δὲ Παιόνων καὶ ὄρεος Ῥοδόπης. 7, 42: Κάνης ὄρος (compare Μαιάνδρου πεδίον). 74 (see above). 188: πρὸς Ἴπνους καλεομένους τοὺς ἐν Πηλίῳ. 8, 90 (see above). 116: ἐς τὸ ὄρος τὴν Ῥοδόπην. 9, 93: ἐκ Λάκμονος ὄρεος (obscure mountain). There are also numerous instances of the articular name without ὄρος. So Athos, Parnassus, Cithaeron, Haemus, Ida, Caucasus, etc.

561. NAMES OF ISLANDS. — In addition to the mere anarthrous and articular names of islands, occur also the following types: αἱ Κυκλάδες νῆσοι, αἱ νῆσοι αἱ Ἐχινάδες, ἡ Ψυττάλεια νῆσος, ἡ νησὶς ἡ Ψυττάλεια, Πάτμος ἡ νῆσος, ἡ νῆσος Δῆλος, νῆσος Σκίαθος, Πλατέα νῆσος.

ἀποπλεῖν εἰς Χίον, XEN. Hell. 1, 6, 37. ἐπανήχθησαν εἰς τὴν Χίον, *Ibid.* 38. τῶν Κυκλάδων νήσων, THUC. 1, 4. τῶν νήσων τῶν Ἐχινάδων, THUC. 2, 102, 3. ἐς τὴν Ψυττάλειαν νῆσον, HDT. 8, 95. ἐς τὴν νησῖδα τὴν Ψυττάλειαν, *Ibid.* 76. μέχρι . . . Πάτμου τῆς νήσου, THUC. 3, 33, 3. τὴν νῆσον Δῆλον, HDT. 1, 64. μεταξὺ νήσου τε Σκιάθου καὶ ἠπείρου Μαγνησίης, HDT. 7, 176. ἐς Πλατέαν νῆσον, HDT. 4, 151.

DEM. 9, 27: αἱ . . . ἐν Εὐβοίᾳ πόλεις. 15, 9: ἰδὼν . . . Σάμον . . . φρουρουμένην. 11: περιποιῆσαι Ῥόδον.

PLATO, Phaedo, 59 E: *ἐπυθόμεθα ὅτι τὸ πλοῖον ἐκ Δήλου ἀφιγμένον εἴη.*

XEN. Hell. 1, 6, 26: *τῆς Λέσβου ἐπὶ τῇ Μαλέᾳ ἄκρᾳ.* 27: *ἐν ταῖς Ἀργινούσαις* (so 33: *εἰς τὰς Ἀ.* 38: *ἐκ τῶν Ἀ.*). 37 (see above). 38: *ἐκεῖθεν δ' ἐπανήχθησαν εἰς τὴν Χίον, καὶ οὐδὲν διαπραξάμενοι ἀπέπλευσαν ἐπὶ Σάμου.*

THUC. 1, 4 (see above). 98, 2: *Σκῦρον τὴν ἐν τῷ Αἰγαίῳ νῆσον.* 2, 102, 3 (see above). 3, 33, 3 (see above). 4, 8, 6: *ἡ . . . νῆσος ἡ Σφακτηρία καλουμένη.* 13, 3: *ἐς Πρωτὴν τὴν νῆσον.* 5, 84, 1: *ἐπὶ Μῆλον τὴν νῆσον.* 7, 33, 4: *ἐς τὰς Χοιράδας νήσους Ἰαπυγίας.* 8, 17, 3: *ἐν Λάδῃ τῇ ἐπικειμένῃ νήσῳ ἐφώρμουν.*

HDT. 1, 64 (see above). 165: *τὰς νήσους τὰς Οἰνούσσας καλεομένας.* 2, 10: *τῶν Ἐχινάδων νήσων τὰς ἡμισείας.* 41: *ἐκ τῆς Προσωπίτιδος καλεομένης νήσου . . . ἐν ταύτῃ ὧν τῇ Προσωπίτιδι νήσῳ.* 156: *νῆσος ἡ Χέμμις καλευμένη.* 165: *νῆσος ἡ Προσωπῖτις καλεομένη.* 3, 57: *ἀπέπλεον ἐς Σίφνον.* 58: *πρὸς τὴν Σίφνον.* 120: *βασιλέι νῆσον Σάμον . . . οὐ προσεκτήσαο.* 4, 8: *τὴν Ἕλληνες λέγουσι Ἐρύθειαν νῆσον τὴν πρὸς Γαδείροισι.* 85: *ἐπὶ τὰς Κυανέας καλευμένας.* 89: *Κυανέας διεκπλώσας.* 150: *Θήρης τῆς νήσου.* 151: *Λιβύης ἐς Πλατέαν νῆσον . . . ἐς τὴν νῆσον ταύτην δὴ τὴν Πλατέαν.* 169: *μέχρι Ἀφροδισιάδος νήσου . . . ἥ τε Πλατέα νῆσος . . . ἀπὸ Πλατέης νήσου μέχρι τοῦ στόματος τῆς Σύρτιος.* 5, 30: *τῶν γὰρ νήσων τουτέων τῶν Κυκλάδων.* 31: *Εὐβοίῃ, νήσῳ μεγάλῃ τε καὶ εὐδαίμονι.* 49: *ἥδε Κύπρος νῆσος.* 106 (= 6, 2): *Σαρδὼ νῆσον τὴν μεγίστην.* 125: *ἐν Λέρῳ δὲ τῇ νήσῳ.* 6, 7: *ἐς Λάδην . . . ἡ δὲ Λάδη.* 31: *τὰς νήσους τὰς πρὸς τῇ ἠπείρῳ κειμένας, Χίον καὶ Λέσβον καὶ Τένεδον.* 7, 153: *ἦν ἐκ νήσου Τήλου τῆς ἐπὶ Τριοπίῳ κειμένης.* 8, 76 (see above). 95 (see above).

562. ARTICLE WITH OTHER PROPER NAMES. — SHRINES and SACRED INCLOSURES, being substantivized adjectives, have the article, but the FESTIVALS of the gods fluctuate as do also the names of the MONTHS whether accompanied by *μήν* or not. The names of the TRIBES vary. The Greek says of SHIPS *ἡ Ἀργώ, ἡ Σαλαμινία, ἡ Πάραλος*, just as we say "The Etruria," "The Umbria"; and the article is used with STATUES as in English.

ἀπηντήσαμεν εἰς τὸ Ἡφαιστεῖον, ISOC. 17, 15. **τοῖς Διονυσίοις**, 8, 82; *At the Dionysia*, but **Διονυσίοις** 12, 168. **τριηραρχῶν τῆς Παράλου**, ISAE. 5, 42. **ἐν τῇ ἀγορᾷ . . . ἀνάκειται ὁ Σόλων**, AESCHIN. 1, 25. **εἰς γὰρ τὴν Ἀκαμαντίδ' . . . ἐξῆν σοι φοιτᾶν**, DEM. 39, 24. **ἀνθ' Ἱπποθωντίδος ἐν Ἀκαμαντίδι φυλῇ γεγονώς**, *Ibid.* 25. **τῇ Πανδιονίδι φυλῇ**, DEM. 21, 13. **Ἐλαφηβολιῶνος ἐνάτῃ ἐπὶ δέκα**, 19, 57. **τρίτῃ ἐπὶ δέκα τοῦ Σκιροφοριῶνος μηνός . . . τῇ ἕκτῃ ἐπὶ δέκα . . . τοῦ Σκιροφοριῶνος**, *Ibid.* 58. **Σκιροφοριῶνος μηνός**, *Ibid.* 30, 15; *In the month of Scirophorion.* **ἐν μηνὶ Ἀνθεστηριῶνι**, THUC. 2, 15, 4.

DEM. 18, 129: *παρ' Ἐλπίᾳ τῷ πρὸς τῷ Θησείῳ διδάσκοντι γράμματα.* 19, 57: *ἡ μὲν τοίνυν εἰρήνη Ἐλαφηβολιῶνος ἐνάτῃ ἐπὶ δέκα ἐγένετο.* 58: *ἥκομεν δὲ δεῦρ' . . . τρίτῃ ἐπὶ δέκα τοῦ Σκιροφοριῶνος μηνός . . .*

ἡ δ' ἐκκλησία μετὰ ταῦτα . . . τῇ ἕκτῃ ἐπὶ δέκα ἐγίγνετο τοῦ Σκιροφοριῶνος. 158: ἐν τῷ πανδοκείῳ τῷ πρὸ τοῦ Διοσκορείου. 272: παρὰ τὴν χαλκῆν τὴν μεγάλην Ἀθηνᾶν. 21, 13: τῇ Πανδιονίδι φυλῇ. 35: τοὺς τοῖς Διονυσίοις τι ποιοῦντας. 60: ἄλλος ἐστὶν Ἀριστείδης Οἰνῇδος φυλῆς. 68: τῆς Πανδιονίδος χορηγὸς ὑπέστην . . . τῆς Ἐρεχθῇδος . . . τῆς ἑαυτοῦ φυλῆς. 86: τὴν τελευταίαν ἡμέραν . . . τὴν τοῦ [Θαργηλιῶνος ἢ τοῦ] Σκιροφοριῶνος. 24, 26: ἐνδεκάτῃ τοῦ Ἑκατομβαιῶνος μηνός. 29: τῶν Παναθηναίων. 121: τὰ ἀκρωτήρια τῆς Νίκης. 30, 15: ἐγήματο μὲν γὰρ ἐπὶ Πολυζήλου ἄρχοντος Σκιροφοριῶνος μηνός, ἡ δ' ἀπόλειψις ἐγράφη Ποσιδεῶνος μηνὸς ἐπὶ Τιμοκράτους. 33, 23: αἱ δὲ λήξεις . . . ἔμμηνοί εἰσιν ἀπὸ τοῦ Βοηδρομιῶνος μέχρι τοῦ Μουνιχιῶνος. 37, 6: πραχθέντων δὲ τούτων Ἐλαφηβολιῶνος μηνὸς ἐπὶ Θεοφίλου ἄρχοντος. 39, 23: εἰς Ἱπποθωντίδ' ἐφοίτα φυλήν. 24: εἰς γὰρ τὴν Ἀκαμαντίδ' ὁμοίως ἐξῆν σοι φοιτᾶν. 25: ἀνθ' Ἱπποθωντίδος ἐν Ἀκαμαντίδι φυλῇ γεγονώς. 30: πόθεν νῦν Ἀκαμαντίδος φυλῆς γέγονας; [42], 1: τῇ γ' ἕκτῃ . . . τοῦ Βοηδρομιῶνος μηνός. 5: τοῦ γὰρ Μεταγειτνιῶνος μηνὸς . . . τῇ δευτέρᾳ ἱσταμένου. 11: τῇ ἑνδεκάτῃ τοῦ Βοηδρομιῶνος μηνός. 12: τῇ ὀγδόῃ φθίνοντος τοῦ Βοηδρομιῶνος μηνός. [49], 6: ἐπὶ Σωκρατίδου γὰρ ἄρχοντος Μουνιχιῶνος μηνός (but 44: τοῦ Μουνιχιῶνος μηνὸς . . . ἐπὶ Σωκρατίδου ἄρχοντος). 22: ἐν τῷ Μαιμακτηριῶνι μηνὶ τῷ ἐπ' Ἀστείου ἄρχοντος. 28: οὗτοι οἱ χρόνοι ἦσαν περὶ Θαργηλιῶνα μῆνα ἐπ' Ἀστείου ἄρχοντος. 60: ἐν μὲν τῷ Θαργηλιῶνι μηνὶ ἐπ' Ἀστείου ἄρχοντος. 62: ἐν τῷ Μαιμακτηριῶνι μηνί. [59], 76: τῇ δωδεκάτῃ τοῦ Ἀνθεστηριῶνος μηνός.

AESCHIN. 1, 25 (see above). 3, 69: ἐπειδὴ . . . παρεληλύθει τὰ Διονύσια, and so Δ. regularly with the article.

ISAE. 5, 6: τριήραρχος . . . τῆς Παράλου. 42 (see above).

ISOC. 8, 82: ἐψηφίσαντο τὸ . . . ἀργύριον . . . τοῖς Διονυσίοις εἰσφέρειν. 12, 168: τίς οὐκ ἀκήκοε . . . Διονυσίοις τὰς Ἀδράστῳ γενομένας ἐν Θήβαις συμφοράς; 17, 15 (see above).

ANDOC. 1, 62: ὁ Ἑρμῆς . . . ὃν ἡ Αἰγὴς ἀνέθηκεν, οὐ περιεκόπη.

ANTIPHON, 6, 11: εἰς Θαργήλια . . . Κεκροπίδα φυλὴν . . . Διονυσίοις. 13: τὸν μὲν Ἐρεχθῇδος . . . τὸν δ' ἕτερον τῆς Κεκροπίδος.

PLATO, Apol. 32 B: ἔτυχεν ἡμῶν ἡ φυλὴ Ἀντιοχὶς πρυτανεύουσα. Epp. 361 A: τὸν μὲν Ἀπόλλω ἐποιησάμην. Gorg. 472 A: ἐν τῷ Διονυσίῳ. Hipp. mai. 290 B: ὅτι . . . τῆς Ἀθηνᾶς τοὺς ὀφθαλμοὺς οὐ χρυσοῦς ἐποίησεν. Legg. 637 B: οὐδ' ἂν Διονύσια πρόφασιν ἔχοντ' αὐτὸν λύσαιτο . . . περὶ τὰ Διονύσια. Rpb. 354 A: ἐν τοῖς Βενδιδείοις. 475 D: περιθέουσι τοῖς Διονυσίοις.

XEN. An. 1, 2, 10: τὰ Λύκαια ἔθυσε. 6, 2, 1: ἔνθα ἡ Ἀργὼ λέγεται ὁρμίσασθαι. Hell. 1, 7, 8: ἐγίγνετο Ἀπατούρια. 2, 1, 28: καὶ ἡ Πάραλος. 2, 3: τῆς Παράλου ἀφικομένης. 4, 27: Καλλίστρατον φυλῆς Λεοντίδος. 4, 5, 5: εἰς δὲ τὸ Ἥραιον κατέφυγον . . . οἱ δ' ἐν τῷ Ἡραίῳ καταπεφευγότες ἐξῆσαν. 6: ἐκ τοῦ Ἡραίου. 4, 5, 11: ἀπέρχονται εἰς τὰ Ὑακίνθια. 5, 4, 58: ἀναβαίνοντος αὐτοῦ ἐκ τοῦ Ἀφροδισίου. 6, 2, 14:

προσέλαβε δὲ . . . καὶ τὴν Πάραλον καὶ τὴν Σαλαμινίαν. 6, 4, 29: ἐπιόντων δὲ Πυθίων. 7, 4, 28: ποιεῖν τὰ Ὀλύμπια . . . ὃ . . . μὴν . . . ἐν ᾧ τὰ Ὀλύμπια γίγνεται. Hipparch. 3, 2: ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν Ἑρμῶν . . . ἐν τοῖς Διονυσίοις . . . ἐπειδὰν δὲ πάλιν πρὸς τοῖς Ἑρμαῖς γένωνται . . . μέχρι τοῦ Ἐλευσινίου.

THUC. 2, 15, 4: ᾧ (sc. Διονύσῳ) τὰ ἀρχαιότερα Διονύσια ποιεῖται ἐν μηνὶ Ἀνθεστηριῶνι. 2, 17, 1: πλὴν τῆς ἀκροπόλεως καὶ τοῦ Ἐλευσινίου. 3, 33, 1: ὥφθη γὰρ ὑπὸ τῆς Σαλαμινίας καὶ Παράλου. 2: ἥ τε Πάραλος καὶ ἡ Σαλαμινία. 4, 118, 11: Ἀκαμαντὶς ἐπρυτάνευε. 12: τήνδε τὴν ἡμέραν, τετράδα ἐπὶ δέκα τοῦ Ἐλαφηβολιῶνος μηνός. 5, 19, 1: ἄρχει δὲ τῶν σπονδῶν ἔφορος Πλειστόλας, Ἀρτεμισίου μηνὸς τετάρτῃ φθίνοντος, ἐν δὲ Ἀθήναις ἄρχων Ἀλκαῖος Ἐλαφηβολιῶνος μηνὸς ἕκτῃ φθίνοντος. 23, 4: ἰόντας ἐς Ἀθήνας πρὸς τὰ Διονύσια, . . . ἰόντας ἐς Λακεδαίμονα πρὸς τὰ Ὑακίνθια. 41, 3: ἦκειν εἰς τὰ Ὑακίνθια. 5, 47, 10: τριάκοντα ἡμέραις πρὸ Ὀλυμπίων . . . δέκα ἡμέραις πρὸ Παναθηναίων τῶν μεγάλων. 75, 5: ἕως . . . Κάρνεια ἦγον. 76, 1: ἐπειδὴ τὰ Κάρνεια ἤγαγον. 6, 28, 2: ἡ τῶν Ἑρμῶν περικοπή (*sim.* 27, 1. 28, 1. 53, 1. 2. 60, 4. 61, 1). 61, 6: ἀπέπλεον μετὰ τῆς Σαλαμινίας. 7: οἱ δ' ἐκ τῆς Σαλαμινίας (but 53, 1 and 61, 4: τὴν Σ. ναῦν). 7, 29, 3: πρὸς τῷ Ἑρμαίῳ ὑλίσατο. 8, 74, 1: τὴν δὲ Πάραλον ναῦν.

HDT. 1, 59: Ἱπποκράτεϊ γὰρ . . . θεωρέοντι τὰ Ὀλύμπια. 4, 145: παῖδες . . . τῶν ἐν τῇ Ἀργοῖ πλεόντων ἡρώων. 179: ἐπείτε οἱ ἐξεργάσθη . . . ἡ Ἀργώ. 6, 81: ἦιε ἐς τὸ Ἥραιον θύσων. 7, 193: ἐκ τῆς Ἀργοῦς ἐπ' ὕδωρ πεμφθέντα. 206: Κάρνεια γάρ σφι ἦν ἐμποδών. 8, 72: Ὀλύμπια δὲ καὶ Κάρνεια παροιχώκεε ἤδη.

AR. Ach. 146: ἦρα φαγεῖν ἀλλᾶντας ἐξ Ἀπατουρίων. Eq. 1312: εἰς τὸ Θησεῖον. Pax, 879–80: εἰς Ἴσθμια | σκηνὴν . . . καταλαμβάνω. Av. 146–7: ἵν' ἀνακύψεται | κλητὴρ' ἄγουσ' ἔωθεν ἡ Σαλαμινία. 1046: καλοῦμαι Πεισέταιρον ὕβρεως ἐς τὸν Μουνιχιῶνα μῆνα. Thesm. 277–8: τὸ τῆς ἐκκλησίας | σημεῖον ἐν τῷ Θεσμοφορίῳ φαίνεται. 558: τὰ κρέ' ἐξ Ἀπατουρίων ταῖς μαστροποῖς διδοῦσαι.

563. GENERIC ARTICLE. — The principle of the generic article is the selection of a representative or normal individual. So in English to a certain extent: "He played *the* villain," "acted *the* simpleton," "was not *the* gentleman"; "*the* horse," "*the* cow," "*the* ox," and the animals generally. The plural is foreign to our idiom.

Of this article little use is made in the highest range of Greek poetry, and almost all the examples have been, or can be, explained on other principles, sometimes on the principle of resumption (*anaphora*), sometimes on the principle of contrast.

οὐ μόνον ἄρ' . . . ὁ γέρων δὶς παῖς γίγνοιτ' ἄν, ἀλλὰ καὶ ὁ μεθυσθείς, PLATO, Legg. 646 A; *It would appear, then, that not only the old man becomes a*

child the second time, but also the drunken man. δὶς παῖδες οἱ γέροντες, Ar. Nub. 1417; *Old men are twice children.* πονηρὸν . . . πονηρὸν ὁ συκοφάντης, Dem. 18, 242; *A mischievous thing, a mischievous thing, is the informer.*

564. *Article of a Type or Class:*[1]

For the sake of convenience there are here included names of material, and kindred words like θάλαττα, γῆ, πῦρ, ὕδωρ, χρόνος, ἡμέρα, νύξ, θέρος, χειμών, etc., and even ἥλιος and σελήνη, which also mean *sunshine* and *moonlight*, and οὐρανός by contrast with γῆ.

ὁ μέν γε ἀνήρ . . . ἡ δὲ γυνή, Xen. Mem. 2, 2, 5; *The man . . . the woman, the husband . . . the wife* (of a typical pair).

Dem. (7), 14: τοὺς ἐν τῇ θαλάττῃ κακουργοῦντας . . . εἰς τὴν θάλατταν . . . τὴν ἐν τῇ θαλάττῃ φυλακήν. 8, 26: πόθεν γὰρ οἴεσθ' ἄλλοθεν . . . στρατιώτας τρέφειν (sc. ἐκεῖνον); ἐκ τοῦ οὐρανοῦ; 9, 69: ἕως ἂν σῴζηται τὸ σκάφος . . . τότε χρὴ . . . προθύμους εἶναι . . . ἐπειδὰν δ' ἡ θάλαττα ὑπέρσχῃ, μάταιος ἡ σπουδή. 18, 242: πονηρόν, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πονηρὸν ὁ συκοφάντης. 259–60: τὴν μὲν νύκτα νεβρίζων . . . ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις τοὺς . . . θιάσους ἄγων. 19, 123: τριήρων οὐσῶν ὑμετέρων ἐκεῖ καὶ τῆς θαλάττης κρατουσῶν. 175: τὴν νύκτ(α), but *ibid.* νύκτα καὶ ἡμέραν (phrase). 267: οὔτε τὸν ἥλιον ᾐσχύνονθ' οἱ ταῦτα ποιοῦντες οὔτε τὴν γῆν πατρίδ' οὖσαν. 20, 115: τέτταρας τῆς ἡμέρας δραχμάς. 22, 13: ὧν οὐδ' ὁ χρόνος τὴν μνήμην ἀφελέσθαι δύναται. 25, 75: ἐὰν ἡ γῆ μὲν ἄνω, τὰ δ' ἄστρα κάτω γένηται; 97: ὧν οὐδ' ὁ χρόνος τὴν μνήμην ἠφάνικεν. 45, 80: μεθ' ἡμέραν εἶ σὺ σώφρων, τὴν δὲ νύκτ' ἐφ' οἷς θάνατος [ἦ] ζημία, ταῦτα ποιεῖς.

Isoc. [1], 32: ὅταν γὰρ ὁ νοῦς ὑπ' οἴνου διαφθαρῇ, ταὐτὰ πάσχει τοῖς ἅρμασι τοῖς τοὺς ἡνιόχους ἀποβαλοῦσιν.

Lys. 24, 17: οἱ . . . πλούσιοι τοῖς χρήμασιν ἐξωνοῦνται τοὺς κινδύνους.

Andoc. 1, 38: ὁρῶν δὲ αὐτῶν πρὸς τὴν σελήνην τὰ πρόσωπα.

Plato, Apol. 26 D: ἐπεὶ τὸν μὲν ἥλιον λίθον φησὶν εἶναι, τὴν δὲ σελήνην γῆν. Conv. 220 A: πρὸς . . . τὰς τοῦ χειμῶνος καρτερήσεις. D: τὴν νύκτα . . . τῷ ἡλίῳ. Crat. 399 C: ὁ ἄνθρωπος ἄνθρωπος ὠνομάσθη, ἀναθρῶν ἃ ὄπωπεν. 418 D: καίτοι τινὲς οἴονται ὡς δὴ ἡ ἡμέρα ἡμερα ποιεῖ διὰ ταῦτα ὠνομάσθαι αὐτὴν οὕτως. Euthyd. 304 B: τὸ δὲ ὕδωρ εὐωνότατον. Gorg. 486 D: ᾗ βασανίζουσι τὸν χρυσόν. Legg. 646 A: οὐ μόνον . . . ὁ γέρων δὶς παῖς γίγνοιτ' ἄν (but Com. Cratin. 5, 16, 13: δὶς παῖς γέρων). 808 D: ὁ . . . παῖς (135). 902 E: οὐδὲ γὰρ ἄνευ σμικρῶν τοὺς μεγάλους φασὶν οἱ λιθολόγοι λίθους εὖ κεῖσθαι. Phaedo, 99 D: οἱ τὸν ἥλιον ἐκλείποντα θεωροῦντες. Politic. 303 D: τοῖς τὸν χρυσὸν καθαίρουσι. Rpb. 372 A: τοῦ δὲ χειμῶνος.

[1] Prov. ap. Ar. Vesp. 1291: εἶτα νῦν ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον, shows how the particular article and the particular aorist become generic (gnomic). Compare 'The poor cat i' the adage.'

Xen. An. 1, 3, 21: ἀντὶ δαρεικοῦ τρία ἡμιδαρεικὰ τοῦ μηνὸς τῷ στρατιώτῃ. Cyn. 8, 1: ἰχνεύεσθαι δὲ τὸν λαγῶ ὅταν νίφῃ ὁ θεός. Hell. 5, 1, 9: ναυμαχίας δὲ πρὸς τὴν σελήνην (*by the light of the moon*) γενομένης. Mem. 1, 6, 3: οἱ διδάσκαλοι τοὺς μαθητὰς μιμητὰς ἑαυτῶν ἀποδεικνύασιν. 2, 1, 5: οἱ μοιχοὶ εἰσέρχονται εἰς τὰς εἱρκτάς. 2, 5 (see above). 3, 8, 9: τοῦ μὲν χειμῶνος ὁ ἥλιος... τοῦ δὲ θέρους. 4, 3, 4: ὁ μὲν ἥλιος... τῆς ἡμέρας... ἡ δὲ νὺξ... τῆς νυκτὸς... ἥ γε σελήνη... τῆς νυκτός... τοῦ μηνός. 7: τὸ δὲ καὶ τὸ πῦρ πορίσαι ἡμῖν. 7, 7: τὸ μὲν πῦρ οἱ ἄνθρωποι ῥᾳδίως καθορῶσιν, εἰς δὲ τὸν ἥλιον οὐ δύνανται ἀντιβλέπειν... ἐκ τῆς γῆς... ὑπὸ δὲ τοῦ πυρὸς... τὸν ἥλιον... ὁ δὲ ἥλιος. Oec. 13, 8: τὰ κυνίδια (97).

Thuc. 1, 20, 1: οἱ γὰρ ἄνθρωποι τὰς ἀκοὰς τῶν προγεγενημένων... ἀβασανίστως παρ' ἀλλήλων δέχονται. 3, 20, 4: ἐκ τοῦ πάχους τῆς πλίνθου εἰκάσαντες τὸ μέτρον.

Hdt. 1, 215: σιδήρῳ δὲ οὐδ' ἀργύρῳ χρέωνται οὐδέν· οὐδὲ γὰρ οὐδέ σφι ἔστι ἐν τῇ χώρῃ. ὁ δὲ χρυσὸς καὶ ὁ χαλκὸς ἄπλετος. 2, 70: ἐπακούσας δὲ τῆς φωνῆς ὁ κροκόδειλος ἴεται κατὰ τὴν φωνήν. 4, 180: ἀπὸ γὰρ Αἰγύπτου καὶ τὴν ἀσπίδα καὶ τὸ κράνος φημὶ ἀφῖχθαι ἐς τοὺς Ἕλληνας.

Com. Theop. 2, 818, 7: δὶς παῖδες οἱ γέροντες. Philem. 4, 40: ἐχθροὺς ποιοῦσι τοὺς φίλους αἱ συγκρίσεις.

Ar. Nub. 1417: δὶς παῖδες οἱ γέροντες (563). Ran. 949–50: ἀλλ' ἔλεγεν ἡ γυνή τέ μοι χὠ δοῦλος οὐδὲν ἧττον, | χὠ δεσπότης χἠ παρθένος χἠ γραῦς ἄν.

Pind. O. 1, 1–2: ἄριστον μὲν ὕδωρ, ὁ δὲ χρυσὸς... μεγάνορος ἔξοχα πλούτου (article variously explained. See 514 and the commentators). P. 2, 24: τὸν εὐεργέταν ἀγαναῖς ἀμοιβαῖς ἐποιχομένους τίνεσθαι.

Phocyl. 6: χρή τοι τὸν ἑταῖρον ἑταίρῳ | φροντίζειν ἅσσ' ἂν περιγογγύζωσι πολῖται.

Hom. Il. 3, 109–10: οἷς δ' ὁ γέρων μετέῃσιν, ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω | λεύσσει.

565. *Abstract Nouns with the Article:*

Under this head the influence of the original personification is to be considered, and the article with the abstract is almost on a line with the articular names of the gods (A. J. P. xi, 53), the ἡ ἀρετή of Euripides (Suppl. 596) with the ἡ Ἀδράστεια of Aeschylus (P. V. 936). In fact it is often doubtful whether we have a personification or an abstract noun, especially in the nominative.

ἡ... ἐλπὶς καὶ ὁ ἔρως... πλεῖστα βλάπτουσι, Thuc. 3, 45, 5; *Hope and Desire do no end of harm.* **οὐ δίκαιον... τῆς ῥώμης κατηγορεῖν**, Isoc. 3, 4; *It is not fair to bring charges against strength.*

Dem. 25, 75: ὅταν ἡ μὲν πονηρία τιμᾶται, τὰ χρηστὰ δ' ἀπορρίπτηται, ὅταν τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον ἥττᾶται τοῦ φθόνου, τότ' ἄνω κάτω πάντα χρὴ νομίζειν ἐστράφθαι.

Isoc. 2, 12: τὴν ἐπιμέλειαν . . . τῆς παιδεύσεως καὶ τῆς ἐπιμελείας. 3, 4: τὴν ἀνδρίαν (also see above).

Lys. 4, 16: παρὰ τὴν ἀλήθειαν (different from τἀληθές) ἐμοῦ κατεψεύσαντο.

Andoc. 1, 55: νῦν γὰρ ἐμὲ μὲν λόγον (δεῖ) διδόναι . . . μετὰ τῆς ἀληθείας.

Antiphon, 2 γ 1: ἡ . . . ἀτυχία ἀδικεῖται ὑπ' αὐτοῦ.

Plato, Rpb. 431 E: ἁρμονίᾳ τινὶ ἡ σωφροσύνη ὡμοίωται. So ἡ ἀρετή, ἡ δικαιοσύνη, ἡ ἀδικία, ἡ ἀκολασία, and numberless others.

Thuc. 3, 45, 4: ἡ μὲν πενία . . . ἡ δ' ἐξουσία. 5 (see above). 6: ἡ τύχη.

Hdt. 3, 82: ἡ μουναρχίη (*monarchy*) κράτιστον . . . κόθεν ἡμῖν ἡ ἐλευθερίη ἐγένετο;

Ar. Eq. 191–2: ἡ δημαγωγία γὰρ οὐ πρὸς μουσικοῦ | ἔτ' ἐστὶν ἀνδρός. Vesp. 834: τί ποτε τὸ χρῆμ'; ὡς δεινὸν ἡ φιλοχωρία. Av. 376: ἡ γὰρ εὐλάβεια σῴζει πάντα.

Eur. Phoen. 469: ἁπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ.

Soph. Ai. 157: πρὸς γὰρ τὸν ἔχονθ' ὁ φθόνος ἕρπει.

Aeschyl. Ag. 1669: μιαίνων τὴν δίκην. fr. 176: ἁπλᾶ γάρ ἐστι τῆς ἀληθείας ἔπη.

Pind. P. 3, 114–5: ἃ δ' ἀρετὰ κλειναῖς ἀοιδαῖς | χρονία τελέθει.

Theogn. 526: ἡ πενίη δὲ κακῷ σύμφορος ἀνδρὶ φέρειν.

Tyrtae. 3: ἃ φιλοχρηματία Σπάρταν ὀλεῖ, ἄλλο δὲ οὐδέν.

Hes. O. et D. 287–9: τὴν μέν τοι κακότητα . . . ἔστιν ἑλέσθαι | ῥηιδίως . . . | τῆς δ' ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν. (Both contrast and personification.)

566. *Abstracts without the Article:*

Everywhere, as in English, from Homer to Demosthenes, and even in the subtle language of philosophy differences that have been set up by grammarians are often imaginary.

βία γὰρ Ἔρωτος οὐχ ἅπτεται, Plato, Conv. 196 C; *Violence gets no hold of Love.* **δόξα . . . χρημάτων οὐκ ὠνητή**, Isoc. 2, 32; *Reputation is not to be purchased by money.*

Isoc. [1], 6: πλοῦτος δὲ κακίας μᾶλλον ἢ καλοκαγαθίας ὑπηρέτης ἐστίν. 2, 32 (see above).

Plato, Conv. 196 C (see above). Rpb. 444 E: κακία δὲ νόσος τε καὶ αἶσχος καὶ ἀσθένεια.

Hdt. 8, 3: στάσις γὰρ ἔμφυλος πολέμου ὁμοφρονέοντος τοσούτῳ κάκιόν ἐστι ὅσῳ πόλεμος εἰρήνης.

Ar. Pl. 573–4: ὅτιὴ ζητεῖς τοῦτ' ἀναπείθειν ἡμᾶς, ὡς ἔστιν ἀμείνων | πενία πλούτου (elsewhere personified).

Aeschyl. Ag 817: ἐλπὶς προσῄει, *Hope drew nigh.* 904: φθόνος δ' ἀπέστω, *Let envy be gone.*

PIND O. 4, 16: διάπειρά τοι βροτῶν ἔλεγχος.

THEOGN. 571: δόξα μὲν ἀνθρώποισι κακὸν μέγα, πεῖρα δ' ἄριστον, *Opinion is a mighty ill to men, trial a mighty boon.*

HOM. Od. 22, 374: κακοεργίης εὐεργεσίη μέγ' ἀμείνων.

567. DIFFERENCE BETWEEN ARTICULAR AND ANARTHROUS ABSTRACT NOUNS. — That no vital difference was felt is shown by the easy passage from the articular to the non-articular (anarthrous) form, and by the occasional combination of the anarthrous abstract noun with the articular infinitive, the article simply serving to give the infinitive a case-prefix.

ἡ ἀρετή, PLATO, Meno, 99 A; ἀρετή, *Ibid.* E; ἡ ἀρετὴ . . . ἀρετή, 100 B. οὐσίαν λέγεις καὶ τὸ μὴ εἶναι καὶ ὁμοιότητα καὶ ἀνομοιότητα, Theaet. 185 C; *Being, you mean, and not-being, and likeness and unlikeness.* τὰς μεθ' ὑγιείας καὶ τοῦ σωφρονεῖν (sc. ἡδονάς), Phileb. 63 E; *The pleasures attendant upon health and temperance.*

568. ABSENCE OF THE ARTICLE. — Prepositional phrases and other formulae may dispense with the article as in the earlier language. So also proverbs, enumerations, the ordinal in expressions of time, and *βασιλεύς* of the Persian king. Compare *wife and child, out of sight, out of mind, out of window, in harbor, to town; sun, moon, stars.* But anaphora or contrast may bring back the article at any time and there is no pedantical uniformity.

To prove the variations in detail would be impossible here and unprofitable. Nor is it necessary to cite examples from poetry, which fall under the rule already given.

εἰς ἄστυ, LYS. 12, 16; *To town* (but εἰς τὸ ἄστυ, *Ibid.* 54). παῖδας καὶ γυναῖκας (usual Greek order), LYS. 12, 69; *Wives and children* (usual English order). ἥλιος ἐδύετο, XEN. An. 1, 10, 15; *The sun was setting.* ἕκτῃ . . . ἡμέρᾳ, DEM. [47], 67; *On the sixth day* (but regularly: μετὰ . . . τὴν δευτέραν ἐσβολήν, THUC. 2, 59, 1; *After the second invasion*). βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ Ἕλληνες, DEM. 9, 16; *The (Persian) king and all the Greeks.*

569. *Prepositional Phrases:*

DEM. 19, 330 (=[26], 23): ἐν ἀγορᾷ, but 27, 58: ἐν τῇ ἀγορᾷ. 19, 330 (=23, 130): ἐν πρυτανείῳ.

AESCHIN. 1, 43: ἐν ἄστει. 2, 125: μεθ' ἡμέραν. 3, 143: κατὰ θάλατταν . . . κατὰ γῆν.

LYS. 12, 16 (568). 13, 24: εἰς ἄστυ, but 81: εἰς τὸ ἄστυ. 31, 8: ἐν ἀγρῷ, but *ibid.*: οἱ ἐκ τῶν ἀγρῶν.

ANDOC. 1, 8: ἐξ ἀρχῆς. 45: ἐν ἄστει . . . εἰς τὴν ἀγοράν . . . εἰς ἀκρόπολιν . . . εἰς τὸ πρυτανεῖον.

PLATO, Crat. 440 E: εἰς ἀγρόν. Gorg. 447 B: ἐν ἀγορᾷ. Legg. 844 C: ἐν ἄστει . . . ἐν ἀγρῷ. Menex. 234 A: ἐξ ἀγορᾶς (*bis*). Phaedr. 227 B: ἐν ἄστει, *in town*, but Rpb. 327 B: ἀπῇμεν πρὸς τὸ ἄστυ, *towards the city*. Theaet. 142 A: ἐξ ἀγροῦ . . . κατ' ἀγοράν . . . κατὰ πόλιν . . . εἰς λιμένα.

XEN. ἅμα ἡμέρᾳ (κνέφᾳ, δείλῃ, μετοπώρῳ, μεσημβρίᾳ), μέχρι δείλης, πρὸς ἡμέραν, πρὸ ἡμέρας, ἅμ' ἡλίῳ ἀνέχοντι, ἅμα ἡλίῳ ἀνατέλλοντι (δύνοντι), ἀμφὶ (περὶ) ἡλίου δυσμάς, ἀφ' ἑσπέρας, διὰ νυκτός, περὶ (ἀμφὶ) μέσας νύκτας, ἀμφὶ μέσον ἡμέρας, ἐν μέσῳ, κατὰ μέσον, ἀμφὶ (περὶ) ἀγορὰν πλήθουσαν, ἀμφὶ δορπηστόν (δείλην, κνέφας), ἅμα ὄρθρῳ, κατὰ γῆν, κατὰ θάλατταν, ἐπὶ γῆς, εἰς γῆν, παρὰ γῆν, ἀπὸ θαλάττης, ἐν (ἐπὶ, παρὰ) θαλάττῃ, ἐπὶ (παρὰ) θάλατταν, ἐν δεξιᾷ, ἐν ἀριστερᾷ, ἐξ ἀριστερᾶς, ἐπὶ δόρυ, παρ' ἀσπίδα, ἀπὸ ἵππου, ἐκ χώρας, κατὰ χώραν, ἐκ χειρός, ἔξω βελῶν, πρὸ θεῶν, σὺν θεοῖς, ἐν νῷ (μάχῃ, πολέμῳ, ῥυθμῷ, ὁρμῇ), ἐπὶ θανάτῳ (γάμῳ, πολέμῳ), ἐπὶ θάνατον (πόλεμον, μάχην, δεῖπνον, ξένια, σταθμόν), εἰς μάχην (πόλεμον, ἀγοράν, κρίσιν), παρὰ πότον, πρὸς αὐλόν, are some of the prepositional phrases used in Xenophon according to Joost, Sprachgebrauch Xenophons, pp. 66–8, which see for particulars.

THUC. 4, 109, 1: κατέσκαψαν . . . ἐς ἔδαφος. 6, 2, 2: τὰ πρὸς ἑσπέραν 5: τὰ πρὸς βορρᾶν. 6: κατὰ θάλασσαν. 6, 6, 2: καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν. 7, 2: ὑπὸ . . . νύκτα. 8, 1: ἅμα ἦρι.

AR. Ach. 21: ἐν ἀγορᾷ, and so often, but Ach. 728: ἐν τἀγορᾷ, and so elsewhere. Eq. 267: ἐν πόλει (= ἀκροπόλει). Nub. 69: πρὸς πόλιν (= ἀκρόπολιν). For statistics of local expressions, see Starkie on Vesp. 492.

570. *Other Formulae, Proverbs, and Enumerations:*

PROV. ἐκτὸς πηλοῦ πόδας ἔχεις. ποταμὸς θαλάττῃ ἐρίζει. σποδὸν φεύγων εἰς πῦρ ἐμπέπτωκας.

LYCURG. 2: ὡς ὑπὲρ πατέρων καὶ παίδων καὶ γυναικῶν καὶ πατρίδος καὶ ἱερῶν βουλευομένους.

DEM. 18, 215 (= 19, 86. 125): παῖδας καὶ γυναῖκας.

LYS. 1, 22: ἡλίου δεδυκότος. 12, 69: ἐπετρέψατε αὐτῷ πατρίδα καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ ὑμᾶς αὐτούς.

PLATO, Conv. 220 D: ὃ δὲ εἱστήκει μέχρι ἕως ἐγένετο καὶ ἥλιος ἀνέσχεν, but in the same breath: ἔπειτα ᾤχετ' ἀπιὼν προσευξάμενος τῷ ἡλίῳ (564). Crat. 397 D: ἥλιον καὶ σελήνην καὶ γῆν καὶ ἄστρα καὶ οὐρανόν. Gorg. 325 C: καὶ τροφὸς καὶ μήτηρ καὶ παιδαγωγὸς καὶ αὐτὸς ὁ πατήρ.

XEN. An. 1, 10, 15 (568). 3, 2, 1: ἡμέρα τε σχεδὸν ὑπέφαινε. 4, 2, 7: ἐπεὶ δ' ἡμέρα ὑπέφαινεν. 7, 3, 34: ὡς δ' ἦν ἥλιος ἐπὶ δυσμαῖς. Cyr. 3, 1, 7: ὡς δ' εἶδε πατέρα τε καὶ μητέρα καὶ ἀδελφοὺς καὶ τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα (article because of the ἑαυτοῦ) αἰχμαλώτους γεγενημένους, ἐδάκρυσεν. 3, 44: νῦν γὰρ . . . ἀγὼν . . . ὑπὲρ γυναικῶν τε καὶ τέκνων κτέ.

THUC. 2, 72, 3: ὑμεῖς δὲ πόλιν μὲν καὶ οἰκίας ἡμῖν παράδοτε. 3, 3, 3: Μυτιληναίοις εἰπεῖν ναῦς τε παραδοῦναι καὶ τείχη καθελεῖν.

571. *Ordinal Numbers:*

In expressions of time, the ordinal commonly lacks the article.[1]

LYCURG. 45: ὧν οὗτος οὐδὲ τὰς θήκας παριὼν ᾐσχύνθη, ὀγδόῳ ἔτει τὴν πατρίδα αὐτῶν προσαγορεύων.

DEM. 27, 69: ἔτει δεκάτῳ. [33], 24: τρίτῳ ἔτει ὕστερον. 38, 18 (= 27): εἰκοστῷ . . . ἔτει. [42], 2 (= 26. 28): δευτέρῳ μηνί. 10: τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ μετὰ τὰς ἀντιδόσεις. 11: τῇ ἑνδεκάτῃ τοῦ βοηδρομιῶνος μηνός. [46], 13: δεκάτῳ ἔτει ὕστερον ἢ ὁ πατὴρ ἡμῶν ἀπέθανεν. [47], 67: ἕκτῃ τοίνυν ἡμέρᾳ ὕστερον ἢ οὗτοι εἰσῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν.

PLATO, Hipp. mai. 286 B: εἰς τρίτην ἡμέραν. Legg. 760 D: τῷ δευτέρῳ ἔτει. E: ἕως ἂν τὸ δεύτερον διεξέλθωσιν ἔτος . . . τῷ τρίτῳ δέ. Phaedr. 249 A: τρισχιλιοστῷ ἔτει. 276 B: ἐν ὀγδόῳ μηνί. Rpb. 461 D: μετ' ἐκείνην δεκάτῳ μηνὶ καὶ ἑβδόμῳ.

XEN. An. 3, 4, 31: τετάρτῃ δ' ἡμέρᾳ. Hell. 1, 2, 7: ἑβδόμῃ καὶ δεκάτῃ ἡμέρᾳ μετὰ τὴν εἰσβολήν.

THUC. 1, 18, 2: δεκάτῳ . . . ἔτει μετ' αὐτήν (sc. τὴν μάχην). 2, 2, 1: μηνὶ ἕκτῳ. 47, 1: πρῶτον ἔτος τοῦ πολέμου τοῦδε ἐτελεύτα. 3, 116, 2: πεντηκοστῷ ἔτει . . . μετὰ τὸ πρότερον ῥεῦμα. 3: ἕκτον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα τῷδε. 4, 90, 3: ἡμέρᾳ τρίτῃ.

HDT. 5, 42 (= 6, 40): τρίτῳ ἔτεϊ. 6, 46: δευτέρῳ . . . ἔτεϊ τούτων. 7, 1: τετάρτῳ . . . ἔτεϊ. 7: δευτέρῳ μὲν ἔτεϊ μετὰ τὸν θάνατον. 191: τετάρτῃ ἡμέρῃ. 192: τετάρτῃ ἡμέρῃ . . . δευτέρῃ ἡμέρῃ.

AR. Ach. 80: ἔτει τετάρτῳ. 266 (= 890): ἕκτῳ . . . ἔτει. Lys. 612: ἐς τρίτην γοῦν ἡμέραν. 881: ἄλουτον ὃν κἄθηλον ἕκτην ἡμέραν.

572. *Use of βασιλεύς:*

βασιλεύς for King of Persia is the official name of the great King. So always in ISS., but authors vary as in the case of proper names, with which *βασιλεύς* is to be classed. The orators have *βασιλεύς*, but also *βασιλεὺς ὁ μέγας*, *ὁ μέγας βασιλεύς*, *ὁ Περσῶν βασιλεύς*.

DIN. 1, 18: παρὰ τοῦ Περσῶν βασιλέως. 32: πρὸς τὸν Περσῶν βασιλέα.

LYCURG. 24: Μενέλαος ὁ πρεσβεύσας πρὸς βασιλέα.

DEM. [7], 29: βασιλεὺς ὁ Περσῶν. 9, 16: βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ Ἕλληνες. 14, 41: βασιλέα. 15, 7 (= 8. 23): βασιλεύς.

AESCHIN. 3, 132: ὁ . . . τῶν Περσῶν βασιλεύς. 163: ὁ τῶν Περσῶν βασιλεύς.

LYS. [2], 21: ὁ . . . τῆς Ἀσίας βασιλεύς (so 27. 60). 45: βασιλέως. 56: ὁ μέγας βασιλεύς. 19, 25: παρὰ βασιλέως τοῦ μεγάλου. 33, 5: τῶν δὲ χρημάτων βασιλεὺς ταμίας, *The (great) King is the comptroller of the exchequer.*

ANDOC. 1, 107: βασιλεύς. 3, 15: οὔτε βασιλεὺς οὔτε οἱ σύμμαχοι. 29: βασιλεῖ τῷ μεγάλῳ . . . τὴν μὲν βασιλέως δύναμιν.

[1] Compare John Thompson, Cl. Rev. xx (1906), 304.

40300

PLATO, Euthyd. 274 A: *μέγαν βασιλέα.* Also *ὁ μέγας βασιλεύς* and *βασιλεύς*.

XEN. An. *βασιλεύς* 158 times, to which may be added a few examples of *μέγας βασιλεύς, βασιλεὺς μέγας, ὁ Περσῶν βασιλεύς* and *βασιλεὺς ὁ Περσῶν*. See Joost, *l. c.*, p. 64.

THUC. 8, 37 (treaty): *βασιλεύς* (*quater*), *βασιλέως* (*sexies*), *βασιλέως . . . Δαρείου* (*semel*), *βασιλεῖ* (*bis*), *βασιλέα* (*semel*), *βασιλέα Δαρεῖον* (*semel*), *Δαρεῖον βασιλέα* (*semel*). The article is omitted or bracketed by Stahl in the few instances cited by Bétant, Lex. Thuc., of the use of the article with *βασιλεύς* referring to the Persian King.

HDT. 3, 84: *ἢν μὴ τυγχάνῃ εὖδων μετὰ γυναικὸς βασιλεύς* but *ibid.*: *γαμέειν δὲ μὴ ἐξεῖναι ἄλλοθεν τῷ* (anaphoric) *βασιλέι.* 3, 117: *τοῦ β. ὁ β. τοῦ β. ὁ β.* 3, 118: *τῷ βασιλέι . . . παρὰ βασιλέα . . . βασιλεύς . . . τὸν βασιλέα.*

AR. Ach. 61: *οἱ πρέσβεις οἱ παρὰ βασιλέως.* 94: *ὁ βασιλέως ὀφθαλμός.* 98: *βασιλεύς.* 113 (= Av. 486): *βασιλεὺς ὁ μέγας.* 124: *τὸν βασιλέως ὀφθαλμόν.* Pl. 170: *μέγας δὲ βασιλεύς.*

573. THE ARTICLE WITH SUBSTANTIVIZED ADJECTIVES AND PARTICIPLES. — Adjectives and participles when used as substantives regularly take the article in prose. The omission of the article is governed by the same principles as in the case of substantives. For examples and other details, see **28**, **29**, **30**, **31**, **36**, **39**, and **40**.

574. ATTRACTION OF ARTICULAR PARTICIPLE OR ADJECTIVE. — The articular participle or adjective is commonly attracted into the gender of its predicate.

οὔτε πλῆθός ἐστιν οὔτε ἰσχὺς ἡ ἐν τῷ πολέμῳ τὰς νίκας ποιοῦσα, XEN. An. 3, 1, 42; *It is neither numbers nor strength that win victories in war.* **νοῦς ἐστιν ὁ διακοσμῶν τε καὶ πάντων αἴτιος**, PLATO, Phaedo, 97 C; *Mind is the regulative principle and the cause of all things.*

DEM. [7], 36: *ἀριθμὸς ἡμερῶν ἐστιν ὁ κρίνων.* 24, 165: *ὁ δὲ τούτων αἴτιος Ἀνδροτίων εἴη.*

LYS. 1, 15: *ἐφύλαττεν ἕως ἐξηῦρεν ὅ τι εἴη τὸ αἴτιον.*

PLATO, Cratyl. 400 A: *καὶ τὴν τῶν ἄλλων ἁπάντων φύσιν οὐ πιστεύεις Ἀναξαγόρᾳ νοῦν καὶ ψυχὴν εἶναι τὴν διακοσμοῦσαν καὶ ἔχουσαν;* Phaedo, 96 B: *ὁ δ' ἐγκέφαλός ἐστιν ὁ τὰς αἰσθήσεις παρέχων.* 97 C (see above).

XEN. An. 3, 1, 42 (see above). 7, 7, 36: *οὐ γὰρ ἀριθμός ἐστιν ὁ ὁρίζων τὸ πολὺ καὶ τὸ ὀλίγον.* Cyr. 8, 7, 13: *οὐ τόδε τὸ . . . σκῆπτρον τὸ τὴν βασιλείαν διασῷζόν ἐστιν.* Oec. 20, 2: *οὐ γὰρ ἡ ἐπιστήμη οὐδ' ἡ ἀνεπιστημοσύνη τῶν γεωργῶν ἐστιν ἡ ποιοῦσα τοὺς μὲν εὐπορεῖν, τοὺς δὲ*

ἀπόρους εἶναι. [R. A.] 1, 2: ὁ δῆμός ἐστιν ὁ ἐλαύνων τὰς ναῦς καὶ ὁ τὴν δύναμιν περιτιθεὶς τῇ πόλει. 3, 13: ὁ δῆμός ἐστιν ὁ ἄρχων τὰς ἀρχάς.

HDT. 2, 16: οὐ γὰρ δὴ ὁ Νεῖλός γέ ἐστι . . . ὁ τὴν Ἀσίην οὐρίζων τῇ Λιβύῃ. 171: αἱ Δαναοῦ θυγατέρες ἦσαν αἱ τὴν τελετὴν ταύτην ἐξ Αἰγύπτου ἐξαγαγοῦσαι.

575. ARTICLE WITH ADVERBS AND PREPOSITIONAL AND OTHER EXPRESSIONS USED AS SUBSTANTIVES. — The article serves to make substantives of adverbs, prepositional phrases, and other expressions.

576. *Article with Adverbs:*

ὁ πλησίον, DEM. 54, 15; *One's neighbor, fellow-man.* **οἱ τότε**, PLATO, Politic. 272 C; *The men of that day.*

DEM. 20, 114: ἦσαν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι πολλοὶ τῶν πρότερον σπουδαῖοι. 23, 196: οἱ πάλαι. 54, 15 (see above).

ISOC. 14, 61: πῶς ἂν διατεθεῖεν, εἴ τις ἄρα τοῖς ἐκεῖ φρόνησίς ἐστι περὶ τῶν ἐνθάδε γιγνομένων, εἰ κτέ.;

PLATO, Menex. 241 D: ὑπὸ τῶν ὕστερον. Politic. 272 C: εὔκριτον ὅτι τῶν νῦν οἱ τότε μυρίῳ . . . διέφερον. *Ibid.* D: οἱ τότε. Rpb. 371 A: τὰ οἴκοι. 372 E: οἱ νῦν (26). 425 A: οἱ πρότερον. Tim. 20 A: οὐδενὸς ὕστερος ὢν τῶν ἐκεῖ.

XEN. An. 2, 5, 32: οἵ τ' ἔνδον συνελαμβάνοντο καὶ οἱ ἔξω κατεκόπησαν. Cyr. 6, 1, 42: περὶ τῶν οἴκοι. 7, 5, 28: οἱ ἔνδον. 34: προηγόρευεν ὡς πάντες οἱ ἔνδον ἀποθανοῖντο. Hell. 1, 4, 10: στρατηγοὺς εἵλοντο Ἀλκιβιάδην μὲν φεύγοντα καὶ Θρασύβουλον ἀπόντα, Κόνωνα δὲ τρίτον ἐκ τῶν οἴκοθεν.

THUC. 1, 62, 4: τοὺς ἐκεῖθεν. 5, 10, 8: καὶ πεσόντα αὐτὸν . . . οἱ . . . πλησίον ἄραντες ἀπήνεγκαν. 8, 5, 4: στρατηγὸς ἦν τῶν κάτω.

AR. Nub. 1015: οἱ νῦν. Eccl. 16: καὶ ταῦτα συνδρῶν οὐ λαλεῖς τοῖς πλησίον.

SOPH. Ai. 1151: τῶν πέλας. Ant. 74–5: ἐπεὶ πλείων χρόνος | ὃν δεῖ μ' ἀρέσκειν τοῖς κάτω τῶν ἐνθάδε. O. R. 916: τὰ καινὰ τοῖς πάλαι τεκμαίρεται. 1267: τἀνθένδ(ε). Tr. 677: πρὸς οὐδενὸς τῶν ἔνδον. Elsewhere.

THEOGN. 221–3: ὅστις τοι δοκέει τὸν πλησίον ἴδμεναι οὐδέν, | . . . | κεῖνός γ' ἄφρων ἐστί (cf. TYRT. 12, 19: τὸν πλησίον ἄνδρα).

For neuters like τὸ πρίν, τὸ πρόσθεν, τὸ πρόσω, τὸ πέραν, etc., see the lexica.

577. *Article with Prepositional Phrases:*

οἱ ἐκ τῶν ἀγρῶν, LYS. 31, 8; *The country people.* **οἱ ἐπὶ τῶν νεῶν**, THUC. 7, 71, 5; *The men on shipboard* (= **ὁ . . . ναυτικὸς στρατός**, *ibid.* 6).

DEM. 1, 12: τὸ κατ' ἀρχάς. 18, 151: τῶν Θετταλῶν καὶ τῶν ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσι. 20, 128: μηδέν' εἶναι προσέγραψ' ἀτελῆ πλὴν τῶν ἀφ' Ἁρμοδίου καὶ Ἀριστογείτονος.

Lys. 31, 8: οἱ ἐκ τῶν ἀγρῶν (see above).

Plato, Phaedo, 112 B: ὅταν εἰς τὸ ἐπ' ἐκεῖνα τῆς γῆς ὁρμήσῃ καὶ ὅταν εἰς τὸ ἐπὶ τάδε. Theaet. 149 B: τὸ περὶ τὰς μαίας, *The midwives' business.*

Xen. An. 5, 4, 10: ἐκ τοῦ ἐπὶ θάτερα. Cyr. 7, 5, 13: οἱ δ' ἐν τῷ τείχει. 23: τοὺς ἀπὸ τῶν οἰκιῶν. Hell. 1, 2, 8: οἱ δ' ἐκ τῆς πόλεως. 9: πρὸς τοὺς παρὰ τὸ ἕλος ἐτράποντο.

Thuc. 1, 50, 1: ἥσσητο οἱ ἐπὶ τῷ δεξιῷ κέρᾳ. 3, 36, 5: τοὺς ἐν τέλει. 79, 1: τοὺς ἐκ τῆς νήσου (*bis*). 85, 2: τοὺς ἐν τῇ νήσῳ. 4: τοὺς ἐν τῇ πόλει. 7, 10: οἱ παρὰ τοῦ Νικίου.

Ar. Eq. 1201: νὴ τὸν Ποσειδῶ, καὶ σὺ γὰρ τοὺς ἐκ Πύλου. Nub. 188: ζητοῦσιν οὗτοι τὰ κατὰ γῆς.

Eur. Alc. 950: τὰ μὲν κατ' οἶκον τοιάδ(ε). Andr. 430: τἀμφὶ σοῦ. Hec. 791: τοὺς γῆς νέρθεν. H. F. 189: τἀπ' ἐμοῦ. Or. 1278: τἀπὶ σοῦ.

Soph. Ant. 65: τοὺς ὑπὸ χθονός. 780: τἀν Ἅιδου. El. 659: τοὺς ἐκ Διός. 1147: οἱ κατ' οἶκον. 1464: τἀπ' ἐμοῦ. O. R. 130: τὸ πρὸς ποσί. Ph. 385: τοὺς ἐν τέλει.

Aeschyl. Ag. 1618: τῶν ἐπὶ ζυγῷ. Choeph. 579: τἀν οἴκῳ. Eum. 930: τὰ κατ' ἀνθρώπους. 952: τοῖς . . . ὑπὸ γαῖαν. Sept. 313–4: τοῖσι . . . ἔξω | πύργων. Suppl. 531: τὸ πρὸς γυναικῶν.

Pind. O. 13, 98: τά τ' ἐν Νεμέᾳ. 106: τὰ δ' ὑπ' ὀφρύι Παρνασίᾳ. P. 3, 60: τὸ παρ' ποδός. 10, 63: τὰ δ' εἰς ἐνιαυτόν. 11, 52: τῶν γὰρ ἅμ πόλιν. N. 4, 69: Γαδείρων τὸ πρὸς ζόφον. 8, 42: τὰ μὲν ἀμφὶ πόνοις.

578. **οἱ περί (ἀμφί) with Accusative.** — Especially to be noted are the phrases *οἱ περί*, *οἱ ἀμφί* (the latter seldom in Attic prose) with the accusative, which originally mean the suite of a person, then the person and his suite, and finally in later times[1] the person alone.

οἱ . . . περὶ τὸν Ἐπιτάδαν, Thuc. 4, 33, 1; *Epitadas and his men.* **οἱ . . . ἀμφὶ Πεισίστρατον**, Hdt. 1, 63; *Pisistratus and his followers.* **τοῖς περὶ τὸν παῖδα**, Aeschin. 1, 18; *The boy's surroundings.* **οἱ περὶ Ἡράκλειτον**, Plato, Crat. 440 C; *Heraclitus and his followers.*

Dem. 39, 18: ψευδομαρτυριῶν ἁλώσεσθαι προσδοκῶν ἐφ' οἷς ἐρανίζει τούτοις τοῖς περὶ αὐτόν (*his friends*).

Aeschin. 1, 18: τοῖς περὶ τὸν παῖδα (excl.), πατρί, ἀδελφῷ, ἐπιτρόπῳ, διδασκάλοις καὶ ὅλως τοῖς κυρίοις. 3, 91: Δημοσθένει . . . καὶ τοῖς περὶ τοῦτον (excl.). (Cf. 165: τοὺς περὶ Κόρραγον στρατιώτας.)

Isoc. 11, 15: τροφὴν ἱκανὴν τοῖς περὶ αὐτὸν ἐξευρεῖν.

Plato, Crat. 440 C (see above). Meno, 99 B: οἱ ἀμφὶ Θεμιστοκλέα (incl.). Phileb. 44 C: οἱ περὶ Φίληβον.

Xen. An. 1, 8, 21: Κῦρος . . . προσκυνούμενος ἤδη ὑπὸ τῶν ἀμφ' αὐτόν (excl.). 2, 4, 2: οἱ περὶ Ἀριαῖον (incl.). Cyr. 7, 5, 26: οἱ δ' ἀμφὶ τὸν

[1] *E.g.* Luc. Conv. § 42: καὶ ἀνείλοντο οἱ περὶ τὸν Ἀρισταίνετον καὶ Εὔκριτον τὴν πρὸ αὐτοῦ ἑκάτερος. 43: οἱ δὲ ἀμφὶ τὸν Ἑρμωνα καὶ Ζηνόθεμιν ἅμα κατέκειντο . . . ὁ μὲν ὑπεράνω ὁ Ζηνόθεμις, ὁ δ' ὑπ' αὐτόν.

Γωβρύαν (incl.) *συνεβόων αὐτοῖς.* Hell. 3, 4, 20: *οἱ μὲν περὶ Λύσανδρον* (incl.) *τριάκοντα οἴκαδε ἀπέπλεον, διάδοχοι δ' αὐτοῖς οἱ περὶ Ἡριππίδαν* (incl.) *παρῆσαν.*

THUC. 4, 33, 1 (see above). 8, 65, 1: *οἱ δὲ ἀμφὶ τὸν Πείσανδρον.*

HDT. 1, 63: *οἱ δὲ ἀμφὶ Πεισίστρατον* (incl.) *ἐσπεσόντες τοὺς Ἀθηναίους τράπουσι.* 3, 76: *οἱ μὲν ἀμφὶ τὸν Ὀτάνην . . . οἱ δὲ ἀμφὶ τὸν Δαρεῖον* (incl.).

HOM. Od. 22, 281–2: *τοὶ δ' αὖτ' ἀμφ' Ὀδυσῆα* (incl.) . . . | *μνηστήρων ἐς ὅμιλον ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα.*

Il. 3, 146: *οἱ δ' ἀμφὶ Πρίαμον.*

579. *Article with Any Word or Phrase used as a Substantive:*

τὸ δ' ὑμεῖς ὅταν εἴπω, τὴν πόλιν λέγω, DEM. 18, 88; *When I use the word "you," I mean the state.* **τὸ ἐπ' αὐτοφώρῳ,** LYS. 13, 85; *The phrase "in the act."*

DEM. 3, 2: *τότε καὶ περὶ τοῦ τίνα τιμωρήσεταί τις καὶ ὃν τρόπον ἐξέσται σκοπεῖν.* 18, 1: *περὶ τοῦ πῶς ἀκούειν ὑμᾶς ἐμοῦ δεῖ.* 88 (see above). 19, 238: *τὸ συγγνώμη ἀδελφῷ βοηθεῖν.* 23, 148: *αἱ ἀναγκαῖαι χρεῖαι τοὺς τοῦ τί πρακτέον ἢ μὴ λογισμοὺς ἀναιροῦσιν ἅπαντας.* 37, 46: *περὶ τοῦ τί χρὴ παθεῖν.*

LYS. 10, 17: *τοῦτο τὸ ἐπιορκήσαντα ὀμόσαντά ἐστι, τὸ δὲ δρασκάζειν, ὃ νῦν ἀποδιδράσκειν ὀνομάζομεν.* 19: *τὸ μὲν πεφασμένως ἐστὶ φανερῶς, . . . τὸ δὲ οἰκῆος θεράποντος.* 13, 85: *εἰ μὲν τὸ ἐπ' αὐτοφώρῳ μὴ προσεγέγραπτο* (26).

PLATO, Charm. 164 E: *τὸ γὰρ γνῶθι σαυτόν καὶ τὸ σωφρόνει ἐστὶ . . . ταὐτόν.* 165 A: *τό τε μηδὲν ἄγαν καὶ τὸ ἐγγύη, πάρα δ' ἄτη. Ibid.:* *τὸ γνῶθι σαυτόν.* Cratyl. 428 A: *τὸ τοῦ Ἡσιόδου . . . τὸ εἰ καί τις σμικρὸν ἐπὶ σμικρῷ καταθείη.* Legg. 880 D: *διδαχῆς χάριν τοῦ τίνα τρόπον ὁμιλοῦντες ἀλλήλοις ἂν φιλοφρόνως οἰκοῖεν.* Phileb. 20 B: *τὸ γὰρ εἰ βούλει ῥηθὲν λύει πάντα φόβον.* 48 C: *τὸ γνῶθι σαυτόν λέγεις, ὦ Σώκρατες;* Protag. 343 B: *τοῦτο τὸ ῥῆμα . . . τὸ χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι.* D: *ἔπειτα ἐνέβαλε τὸ μέν.* Rpb. 327 E: *ἔτι ἐλλείπεται τὸ ἦν πείσωμεν ὑμᾶς.* 352 D: *περὶ τοῦ ὄντινα τρόπον χρὴ ζῆν.*

XEN. Cyr. 5, 1, 21: *τὸ δ' ἐὰν μένητε παρ' ἐμοί, ἀποδώσω, εὖ ἴστε, ἔφη, αἰσχυνοίμην ἂν εἰπεῖν.* Oec. 6, 14: *τὸ σεμνὸν ὄνομα τοῦτο τὸ καλός τε κἀγαθός.* 7, 3: *γελάσας ἐπὶ τῷ τί ποιῶν καλὸς κἀγαθὸς κέκλησαι.*

HDT. 8, 79: *ἡμέας στασιάζειν χρεόν ἐστι . . . περὶ τοῦ ὁκότερος ἡμέων πλέω ἀγαθὰ τὴν πατρίδα ἐργάσεται.*

COM. Men. 4, 361, 730: *τὸ γνῶθι σαυτὸν πανταχοῦ 'στι χρήσιμον.*

AR. Eq. 22–3: *ἐξόπισθε νῦν | αὐτὸ φαθὶ τοῦ μόλωμεν.* Nub. 1173–4: *καὶ τοῦτο τοὐπιχώριον | ἀτεχνῶς ἐπανθεῖ, τὸ τί λέγεις σύ;*

EUR. Hipp. 264–5: *τὸ λίαν ἧσσον ἐπαινῶ | τοῦ μηδὲν ἄγαν.*

For the Article as the modifier of a Relative Sentence, see 529.

580. Masculine or Feminine Article with the Genitive Case. — The masculine or feminine article with the genitive merely shows connexion. ὁ is commonly *son*, and ἡ commonly *daughter*, but the precise relation is to be determined from the context. The construction is not used in official documents except in the genitive case, in which the article is obligatory.

μητρὸς δὲ (ἦν) Λιβύης τῆς Ἐπάφου τοῦ Διός, Isoc. 11, 10; *His mother was Libya, who was the daughter of Epaphus, who was the son of Zeus.* **Λυδὸς ὁ Φερεκλέους**, Andoc. 1, 17; *Lydus, the Pherecles boy* (*slave*) = Phereclipor. **τὸν τῆς στρατηγοῦ**, Ar. Eccl. 727; *The she-captain-general's man* (*husband*). **Ἀξιόχου τοῦ Ἀλκιβιάδου**, CIA. I, 274, 8, but **Καλλίας Ἱππονίκου**, *Ibid.* 392 (cf. IV, 1, 392).

Isae. 5, 4: Δικαιογένης ὡμολόγει παραδώσειν ἡμῖν ὧν κατέλιπεν ὁ Μενεξένου τὰ δύο μέρη.

Isoc. 11, 10 (see above).

Andoc. 1, 17: Λυδὸς ὁ Φερεκλέους (sc. δοῦλος) . . . ἐμήνυσε μυστήρια γίγνεσθαι ἐν τῇ οἰκίᾳ Φερεκλέους τοῦ δεσπότου τοῦ ἑαυτοῦ. 19: ὁ . . . ἀπογράψας αὐτὸν Λυδὸς ἦν ὁ Φερεκλέους (sc. δοῦλος). 40 (= 42): Καλλίου τοῦ Τηλεκλέους. 112: Καλλίας ὁ Ἱππονίκου.

Plato, Apol. 33 E: Νικόστρατος ὁ Θεοζοτίδου . . . Πάραλος ὅδε, ὁ Δημοδόκου. 34 A: Ἀδείμαντος ὁ Ἀρίστωνος. Often.

Xen. An. 1, 2, 15: εἶχε . . . τὸ . . . εὐώνυμον Κλέαρχος καὶ οἱ ἐκείνου. 5, 13: ἤλαυνεν ἐπὶ τοὺς Μύνωνος.

Thuc. 1, 115, 4: Πισσούθνῃ τῷ Ὑστάσπου. 127, 1: Περικλέα τὸν Ξανθίππου, but 1, 24, 2: Φιλίος Ἐρατοκλείδου. 2, 67, 1: Σιτάλκην . . . τὸν Τήρεω . . . Φαρνάκην τὸν Φαρναβάζου, but *ibid.* 2: Λέαρχος Καλλιμάχου καὶ Ἀμεινιάδης Φιλήμονος. 4, 104, 4: Θουκυδίδην τὸν Ὀλόρου. 5, 43, 2: Ἀλκιβιάδης ὁ Κλεινίου.

Hdt. 7, 2: ἐξ Ἀτόυσης τῆς Κύρου. 3: Δημάρητος ὁ Ἀρίστωνος. 10: Ἀρτάβανος ὁ Ὑστάσπεος.

Ar. Eq. 327: ὁ δ' Ἱπποδάμου λείβεται θεώμενος. Eccl. 727: τὸν τῆς στρατηγοῦ (sc. ἄνδρα) τοῦτον οὐ θαυμάζετε;

Eur. El. 930–1: πᾶσιν δ' ἐν Ἀργείοισιν ἤκουες τάδε· | ὁ τῆς γυναικός (sc. ἀνήρ), οὐχὶ τἀνδρὸς ἡ γυνή. Hel. 470: Ἑλένη κατ' οἴκους ἐστὶ τοὐσδ' ἡ τοῦ Διός. Ion, 1286: κἄτ' ἔκτανες σὺ φαρμάκοις τὸν τοῦ θεοῦ; Tro. 398: Πάρις τ' ἔγημε τὴν Διός.

Soph. Ant. 156: Κρέων ὁ Μενοικέως. 892–3: πορεύομαι | πρὸς τοὺς ἐμαυτῆς. O. R. 489: τῷ Πολύβου. Ph. 402: τῷ Λαρτίου. 628: τὸν Λαερτίου.

Pind. O. 2, 50–2: πρέπει | τὸν Αἰνησιδάμου | ἐγκωμίων τε μελέων λυρᾶν τε τυγχανέμεν.

For the occasional ellipsis of such a noun as γῆ, *e.g.* Thuc. 5, 26, 5: φεύγειν τὴν ἑμαυτοῦ, see **33**.

581. NEUTER ARTICLE WITH THE GENITIVE CASE. — The neuter article, singular and plural, with the genitive has a varied translation. But the article often serves merely to give especial emphasis, often of dislike, like our English 'this thing of,' and may be left untranslated.

τὰ τοῦ πολέμου, DEM. 1, 4; *War and all that it involves.* **τὰ τῶν Θετταλῶν**, 21; *The Thessalian business.* **τὸ τῆς τύχης**, 4, 12; (*The will of*) *fortune.* **τὸ δὲ τῶν χρημάτων**, 28; *As for the* (*matter of*) *money.* **τὸ τῶν πνευμάτων**, 32; *The state of the wind.* **κοινὰ γὰρ τὰ τῶν φίλων** (*property, possessions, of friends*), EUR. Or. 735. **δεῖ φέρειν τὰ τῶν θεῶν** (= **τὰ θεῖα**), Phoen. 382; *One must bear what is sent by the gods, the dispensations of providence.*

DEM. 1, 4 (see above). 21 (see above). 22: *τὰ τῆς τροφῆς.* 25: *τὰ τῶν Ὀλυνθίων.* 4, 10: *τὰ τῶν Ἑλλήνων.* 12 (see above). 28 (see above). 32 (see above). 9, 45: *τὰ τῶν Ἑλλήνων ἦν τῷ βαρβάρῳ φοβέρ', οὐχ ὁ βάρβαρος τοῖς Ἕλλησιν* (*τὰ τῶν Ἑλλήνων* in chiasm with *τοῖς Ἕλλησιν*). 19, 90: *τὰ τῆς χώρας καὶ τὰ τῶν συμμάχων.* 20, 118: *τὸ . . . τῆς γνώμης.* 120: *τὸ τῆς εἰκόνος ἢ τῆς σιτήσεως ἢ τὸ τῆς ἀτελείας.*

LYS. 19, 25: *εἰς τὰ τῆς τριηραρχίας* (so Sch., Frohb., Herw., and, according to Frohb., the only instance in LYS. The Ms. reading is *τὰς τριηραρχίας* with marks above seeming to indicate *τὴν τριηραρχίαν*).

PLATO, Legg. 657 D: *τὸ . . . τῶν πρεσβυτέρων* (= *οἱ πρεσβύτεροι*) (123). Phaedr. 230 C: *πάντων δὲ κομψότατον τὸ τῆς πόας* (= *ἡ πόα*). Phileb. 45 E (123). Rpb. 563 C (123).

XEN. An. 1, 3, 9: *τὰ μὲν δὴ Κύρου δῆλον ὅτι οὕτως ἔχει πρὸς ἡμᾶς ὥσπερ τὰ ἡμέτερα πρὸς ἐκεῖνον.* 3, 1, 20: *τὰ . . . τῶν στρατιωτῶν.* Oec. 16, 7: *τὸ τῶν ἀλιέων.*

THUC. 2, 60, 1: *τὰ τῆς ὀργῆς.* 3, 59, 1: *τὸ τῆς ξυμφορᾶς.* 4, 18, 3: *τὸ τῆς τύχης.* 7, 48, 5: *τὰ . . . Συρακοσίων.* 61, 3: *τὸ τῆς τύχης.* 8, 89, 4: *τὸ τῆς ὀλιγαρχίας.*

AR. Eccl. 624: *τὸ δὲ τῶν ἀνδρῶν τί ποιήσει;* (opposed to *τὸ . . . ὑμέτερον* = *τὸ τῶν γυνατκῶν, The men folk, the women folk*).

EUR. Hel. 276: *τὰ βαρβάρων γὰρ δοῦλα πάντα πλὴν ἑνός.* Ion, 1551: *τὰ δαιμόνων.* Or. 735 (see above). Phoen. 382 (see above). Tro. 27: *νοσεῖ τὰ τῶν θεῶν.* 616: *τὸ τῆς ἀνάγκης δεινόν.*

SOPH. O. C. 268: *τὰ μητρὸς καὶ πατρός.* O. R. 498: *τὰ βροτῶν.* Ph. 300: *τὸ τῆς νήσου.* 497: *τὰ τῶν διακόνων* (= *οἱ διάκονοι*) (123).

AESCHYL. Ag. 32: *τὰ δεσποτῶν.* Pers. 597 (= 1016): *τὰ Περσᾶν.* Sept. 68 (= 193): *τὰ τῶν θύραθεν.* 375: *τὰ τῶν ἐναντίων.* 1047: *τὰ τοὐδ(ε).* Suppl. 600: *τὰ τῶν ἐγχωρίων.* 1062: *τὰ θεῶν.*

PIND. P. 2, 89: *ὃς* (sc. *θεός*) *ἀνέχει ποτὲ μὲν τὰ κείνων, τότ' αὖθ' ἑτέροις ἔδωκεν μέγα κῦδος.* N. 10, 4: *τὰ Περσέος.*

582. The Article with the Infinitive. — The article is used with the infinitive outside of epic poetry proper. This enables the infinitive to assume all the constructions of the substantive that are not inconsistent with its verbal nature.

Inconsistent with the character of the infinitive as a verb would be the sacrifice of its subject or object.

ἡ τιμὴ τῆς πόλεως becomes τὸ τιμᾶσθαι τὴν πόλιν, Dem. 18, 93. ἡ σωτηρία τῆς νήσου becomes τὸ σῶσαι τὴν νῆσον, Dem. 18, 100. ἡ τοῦ βελτίστου ἄγνοια καὶ τὸ ἀγνοεῖν τὸ βέλτιστον, Plato, Alcib. II, 143 E.

For details of the use of the article with the infinitive, see *Articular Infinitive*.

583. Article in Combination with Pronouns. — The article is used with sundry pronouns, partly coinciding with our idiom, partly differing from it.

584. Article with Personal and Reflexive Pronouns. — Noteworthy is the occasional use, in familiar language, of the article with the personal and the reflexive pronoun.

γέλωτα . . . τὸν ἐμὲ ἐν τοῖς λόγοις ἀπέδειξε, Plato, Theaet. 166 A; *He made a laughingstock of poor me in the debate.*

Plato, Lys. 203 B: δεῦρο δή, ἦ δ' ὅς, εὐθὺ ἡμῶν . . . ποῖ, ἔφην ἐγώ, λέγεις, καὶ παρὰ τίνας τοὺς ὑμᾶς (*the you mentioned*); Phaedr. 258 A: ἔδοξέ πού φησι τῇ βουλῇ . . . , καὶ ὃς εἶπε, τὸν αὐτὸν δὴ λέγων μάλα σεμνῶς . . . ὁ συγγραφεύς. Phileb. 14 D: τοὺς ἐμέ. 20 B: τὸν ἐμέ. 59 B–C: τὸν μὲν δὴ σὲ καὶ ἐμὲ καὶ Γοργίαν καὶ Φίληβον χρὴ συχνὰ χαίρειν ἐᾶν. Soph. 239 B: τὸν μὲν τοίνυν ἐμέ γ' ἔτι τίς ἂν λέγοι; Theaet. 166 A (see above).

Com. Men. 4, 210: νῦν δὲ κατὰ πόλιν | εὕρηκε τὸν ἕτερον, τὸν σέ, τὸν ἐμὲ τουτονί.

585. Article with Interrogatives. — The article with substantive and adjective interrogatives is found chiefly in dramatic poetry and in dialogue. So we sometimes colloquially say "*the what?*"

ΣΩ. διομολογησώμεθα καὶ τόδε. ΠΡΩ. τὸ ποῖον; Plato, Phileb. 11 D; *Let us agree with one another on this also. On what?*

Dem. 18, 64: ἀλλὰ νῦν ἔγωγε τὸν μάλιστ' ἐπιτιμῶντα τοῖς πεπραγμένοις ἡδέως ἂν ἐροίμην, τῆς ποίας μερίδος γενέσθαι τὴν πόλιν ἠβούλετ' ἄν.

Plato, Euthyph. 12 D: δεῖ . . . ἐξευρεῖν τὸ ποῖον μέρος ἂν εἴη τοῦ δικαίου τὸ ὅσιον. Lach. 193 E: τὸ ποῖον δὴ τοῦτο; Phaedo, 78 B: δεῖ . . .

ἐρέσθαι . . . τῷ ποίῳ τινὶ . . . καὶ ὑπὲρ τοῦ ποίου τινὸς . . . καὶ τῷ ποίῳ τινὶ οὔ. Phaedr. 277 A: τὰ ποῖα; 279 A: τὸ ποῖον δή; Phileb. 11 D (see above). Rpb. 475 E: τὸ ποῖον; 550 C: τὴν ποίαν κατάστασιν;

Xen. Oec. 10, 1: καὶ ἄλλα τοίνυν, ἔφη . . . , θέλω σοι . . . μεγαλόφρονα αὐτῆς διηγήσασθαι . . . τὰ ποῖα; ἔφην ἐγώ.

Ar. Ach. 963: ὁ ποῖος οὗτος Λάμαχος τὴν ἔγχελυν; Nub. 748: ΣΤΡ. εἰπὲ δή νύν μοι. ΣΩ. τὸ τί; 775: τὸ τί; 1270: τὰ ποῖα ταῦτα χρήμαθ'; Pax, 693: τὰ τί; 696: τὸ τί; Ran. 40: τὸ τί;

Soph. El. 671: τὸ ποῖον; O. C. 893: τὰ ποῖα ταῦτα; O. R. 120: τὸ ποῖον; 291: τὰ ποῖα ταῦτα;

Aeschyl. P. V. 249: τὸ ποῖον εὑρὼν τῆσδε φάρμακον νόσου;

586. Article with τοιοῦτος and the Like. — τοιοῦτος, τοιόσδε, τηλικοῦτος, τηλικόσδε, τοσοῦτος, τοσόσδε, are treated like ordinary adjectives, and, like them, may be used substantively with the article, or adjectively in the attributive position, but τοσοῦτος and τοσόσδε in either use are rare.

βεβουλευμένως ὁ τοιοῦτος ὑβρίζων ἐστὶν ἤδη φανερός, Dem. 21, 41; *It is plain on the face of it that a man like that is guilty of deliberate outrage.* πῶς ἂν οὖν ὁ τοιοῦτος ἀνὴρ διαφθείροι τοὺς νέους; Xen. Mem. 1, 2, 8; *How could any man of that character debauch the youth?* οἱ τηλικοῦτοι (*i.e.* οἱ ἔφηβοι), Cyr. 1, 2, 11.

Oratores Attici. — Instances of the article with τοιοῦτος are very numerous and references need not be given. The words τηλικόσδε and τοσόνδε seem not to occur and τοιόσδε is rare. τοσοῦτος, though exceedingly common, has furnished no satisfactory instance of the articular use treated in this section.

Dem 18, 305: Blass on the best textual authority reads τούτων (not τῶν) τοσούτων καὶ τοιούτων ἀγαθῶν ὑμῖν . . . ἔχοντες χάριν. 19, 222: ἐκ τῶν ἰδίων τοσούτων χρημάτων is not a good example as τοσούτων is a predicate adjective occupying the attributive position (as *e.g.* αὗται in αἱ μὲν τῶν Πελοποννησίων αὗται νῆες, Thuc. 8, 80, 3). 23, 135 (=145): τὰ τηλικαῦτ(α). 24, 17: περὶ τῶν . . . νόμων, καθ' οὓς εἰσιν αἱ τοιαίδε γραφαί.

Aeschin. 1, 76: τὰ τηλικαῦτα ἐπιτάγματα. 3, 77: οὗτος . . . ὁ τηλικοῦτος τὸ μέγεθος κόλαξ. 141.

Isoc. 12, 55: καθ' ἕκαστον μὲν οὖν διεξιέναι περὶ τῶν τοιούτων καὶ τοσούτων τὸ πλῆθος ἀνόητόν ἐστιν (τῶν need not be understood with τοσούτων). 117: τῇ πόλει, τῇ τηλικαύτῃ μὲν τὸ μέγεθος, τοιαύτην δ' ἐχούσῃ δόξαν.

Plato, Apol. 25 E: ὥστε τοῦτο τὸ τοσοῦτον κακὸν ἐκὼν ποιῶ. Ax. 370 C: τὴν τῶν τηλικῶνδε περίνοιαν. Conv. 179 A: οἱ τοιοῦτοι. Crat. 426 E: ἐν τοῖς τοιοῖσδε ῥήμασιν, οἷον κτέ. 427 A: πάντα τὰ τοιαῦτα. Euthyd. 277 E: ἐπὶ τῷ τοιῷδε ὅταν κτέ. Gorg. 476 B: τὸ τοιόνδε. Legg.

667 D: ἡ ἰσότης . . . τοῦ τε τοσούτου καὶ τοῦ τοιούτου (i.e. *quantitatis et qualitatis*). 670 D: τοῖς τηλικούτοις. 672 B: τὸ δὲ τοσόνδε οἶδα ὅτι κτέ. 755 B: τὴν τηλικαύτην ἀρχήν. Phaedr. 261 E: τὸ τοιοῦτον. Phileb. 46 A: τῶν τοιῶνδε νοσημάτων. Rpb. 430 B: τὴν . . . τοιαύτην δύναμιν. Soph. 236 B: τὰ τηλικαῦτα. Theaet. 167 E: ἐν τῷ τοιούτῳ ὅταν κτέ.

XEN. Cyr. 1, 2, 11: οἱ τηλικοῦτοι (see above). 6, 19: ὁ τοιοῦτος. 3. 3, 35: ἐν τῷ τοιῷδε. Hell. 5, 4, 13: τοῖς τηλικούτοις (masc.). Mem. 1, 2, 8: ὁ τοιοῦτος ἀνήρ (see above). R. L. 3, 2 (= 4, 7): τοῖς τηλικούτοις.

THUC. 1, 141, 4: οἱ τοιοῦτοι. 2, 42, 2: αἱ τῶνδε καὶ τῶν τοιῶνδε ἀρεταί. 3, 42, 4: ἐν τῷ τοιῷδε. 6, 9, 2: ὁ τοιοῦτος. 16, 2: τὰ τοιαῦτα. 17, 4: τὸν τοιοῦτον ὅμιλον.

AR. Nub. 812: τὰ τοιαῦθ'. Pax, 1280: τὰ τοιαυτί. Eccl. 1009: τοῖς τηλικούτοις. 1010: ταῖς . . . τηλικαύταις.

SOPH. Ai. 330: οἱ τοιοίδε. Ant. 726–7: οἱ τηλικοίδε καὶ διδαξόμεσθα δὴ | φρονεῖν ὑπ' ἀνδρὸς τηλικοῦδε τὴν φύσιν. O. C. 1116: ταῖς τηλικαῖσδε σμικρὸς ἐξαρκεῖ λόγος. 1208: τὰ τοιαῦτ(α). O. R. 674: αἱ δὲ τοιαῦται φύσεις. 895: αἱ τοιαίδε πράξεις.

AESCHYL. Ag. 1619–20: διδάσκεσθαι βαρὺ | τῷ τηλικούτῳ.

PIND. O. 9, 40: μὴ νῦν λαλάγει τὰ τοιαῦτ(α).

For τοιοῦτος, τοιόσδε, etc. in predicate position, see **627** sqq. The anarthrous use is very common and requires no array of examples.

587. **ὁ ἕτερος.** — ὁ ἕτερος, *the other*, is specific or indefinite (*the one of two* or *of any two*); ἕτερος in prose is indefinite only.

ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ ἕτερος στρατηγὸς Προκλῆς, THUC. 3, 98, 5; *Procles, one of the two generals, was killed also.* **Πλειστοάναξ ὁ ἕτερος βασιλεὺς . . . ἐβοήθησε**, THUC. 5, 75, 1; *Pleistoanax, the other king, started off with reinforcements.* **ἑτέρας πόλεως πολίτης**, ANTIPHON, 5, 78; *A citizen of another city.* **καὶ τὸν ἕτερον ὁ ἕτερος οὐδὲν ἡγεῖται εἰδέναι**, PLATO, Theaet. 180 C; *And (the) one thinks the other* (indefinite series) *knows nothing.* **χωλὸς δ' ἕτερον (= τὸν ἕτερον) πόδα**, HOM. Il. 2, 217; *He was lame of one foot.*

588. ὁ ἕτερος *Specific:*

DEM. 23, 103: τοῖς . . . τῶν ἑτέρων (*the other*) βασιλέων στρατηγοῖς.

AESCHIN. 3, 40: εἰ τοίνυν . . . ἦσαν δύο κείμενοι νόμοι . . ., ἀνῄρητ' ἂν ὁ ἕτερος (*one of the two*) τῶν νόμων.

ANTIPHON, 5, 23: μετεξέβημεν εἰς τὸ ἕτερον (*the other*) πλοῖον. 42: ὁ ἕτερος (*the other*) ἄνθρωπος.

PLATO, Legg. 695 B: παραλαβόντες δ' οὖν οἱ παῖδες . . . πρῶτον μὲν τὸν ἕτερον ἄτερος ἀπέκτεινε κτέ.

THUC. 3, 89, 3: δύο νεῶν ἀνειλκυσμένων τὴν ἑτέραν (*one of the two*) κατέαξεν. 98, 5 (see **587**). 5, 75, 1 (see **587**). 7, 41, 3: δύο δὲ νῆες τῶν Συρακοσίων . . . διεφθάρησαν, καὶ ἡ ἑτέρα (*one of them*) αὐτοῖς ἀνδράσιν ἑάλω.

Hdt. 1, 38: εἰς γάρ μοι μοῦνος τυγχάνεις ἐὼν παῖς· τὸν γὰρ δὴ ἕτερον διεφθαρμένον τὴν ἀκοὴν οὐκ εἶναί μοι λογίζομαι.

Ar. Nub. 244: ἀλλά με δίδαξον τὸν ἕτερον τοῖν σοῖν λόγοιν.

Eur. Phoen. 951–2: τοῖνδ' ἑλοῦ δυοῖν πότμοιν | τὸν ἕτερον.

Soph. El. 739–40: ἠλαυνέτην, τότ' ἄλλος, ἄλλοθ' ἕτερος | κάρα προβάλλων ἱππικῶν ὀχημάτων. O.C. 497: σφῷν δ' ἀτέρα μολοῦσα πραξάτω τάδε.

Aeschyl. Ag. 343–4: νοστίμου σωτηρίας | κάμψαι διαύλου θάτερον κῶλον πάλιν. P. V. 778: δυοῖν λόγοιν σε θατέρῳ δωρήσομαι. 867: δυοῖν δὲ θάτερον βουλήσεται.

Solon, 27, 3: τοὺς δ' ἑτέρους ὅτε δὴ τελέσῃ θεὸς ἕπτ' ἐνιαυτούς.

Archil. 93: τῇ μὲν ὕδωρ ἐφόρει | δολοφρονέουσα χειρί, τἠτέρῃ δὲ πῦρ.

Hom. Od. 5, 265–6: ἐν δέ οἱ ἀσκὸν ἔθηκε θεὰ μέλανος οἴνοιο | τὸν ἕτερον, ἕτερον δ' ὕδατος μέγαν. 22, 183–4: τῇ ἑτέρῃ μὲν χειρὶ φέρων καλὴν τρυφάλειαν, | τῇ δ' ἑτέρῃ σάκος εὐρύ.

Il. 9, 218–9: αὐτὸς δ' ἀντίον ἷζεν Ὀδυσσῆος θείοιο | τοίχου τοῦ ἑτέροιο. 14, 272–3: χερὶ δὲ τῇ ἑτέρῃ μὲν . . . | τῇ δ' ἑτέρῃ. 21, 71–2: τῇ ἑτέρῃ μὲν . . . | τῇ δ' ἑτέρῃ.

589. ὁ ἕτερος *Indefinite:*

Plato, Protag. 359 A: πέντε ὄντων μορίων τῆς ἀρετῆς οὐδὲν ἔφη εἶναι τὸ ἕτερον οἷον τὸ ἕτερον. Theaet. 180 B–C: οὐδὲ γίγνεται τῶν τοιούτων ἕτερος ἑτέρου μαθητής, ἀλλ' αὐτόματοι ἀναφύονται . . . καὶ τὸν ἕτερον ὁ ἕτερος οὐδὲν ἡγεῖται εἰδέναι.

Xen. An. 5, 4, 31: ἀναβοώντων δὲ ἀλλήλων συνήκουον εἰς τὴν ἑτέραν ἐκ τῆς ἑτέρας πόλεως. 6, 1, 5–6: καὶ ἤλλοντο ὑψηλά τε καὶ κούφως . . . τέλος δὲ ὁ ἕτερος τὸν ἕτερον παίει . . . ὃ δ' ἔπεσε τεχνικῶς πως . . . καὶ ὃ μὲν σκυλεύσας τὰ ὅπλα τοῦ ἑτέρου ἐξῄει . . . ἄλλοι δὲ τῶν Θρᾳκῶν τὸν ἕτερον ἐξέφερον ὡς τεθνηκότα. Hell. 2, 2, 3: καὶ οἰμωγὴ . . . εἰς ἄστυ διῆκεν, ὁ ἕτερος τῷ ἑτέρῳ παραγγέλλων.

Hdt. 1, 32: ἡ ἑτέρη αὐτέων τῇ ἑτέρῃ ἡμέρῃ . . . οὐδὲν ὅμοιον προσάγει πρῆγμα. 134: ἢν δὲ ᾖ οὗτερος ὑποδεέστερος ὀλίγῳ, τὰς παρειὰς φιλέονται· ἢν δὲ πολλῷ ᾖ οὗτερος ἀγεννέστερος, προσπίπτων προσκυνέει τὸν ἕτερον.

590. ἕτερος *Indefinite:*

Dem. 3, 18: ἕτερος λέγει τις βελτίω; 18, 201: ἕτεροι χωρὶς ἡμῶν. 219: Ἀριστοφῶν Κέφαλος Θρασύβουλος, ἕτεροι μυρίοι. 19, 265: ἕτερος δέ τις ἦκεν ἔχων πρόβατα. 21, 139: καὶ πρὸς τούτοις ἕτεροι. [33], 30: ὁπότε δ' αἱ μὲν ἐξ ἀρχῆς συνθῆκαι ἠφανίσθησαν, . . . ἕτεραι δὲ μὴ ἐγράφησαν.

Plato, Legg. 920 E: τέχναισιν ἑτέραις. Phaedr. 233 D: ἐξ ἑτέρων ἐπιτηδευμάτων. Elsew.

Xen. An. 1, 4, 2: ἡγεῖτο δ' αὐταῖς Ταμὼς . . . ἔχων ναῦς ἑτέρας Κύρου πέντε καὶ εἴκοσιν.

Thuc. 1, 26, 3: πλεύσαντες εὐθὺς πέντε καὶ εἴκοσι ναυσὶ καὶ ὕστερον ἑτέρῳ στόλῳ.

Hdt. 3, 100: ἑτέρων δέ ἐστι Ἰνδῶν ὅδε ἄλλος τρόπος.

Ar. Ach. 135: ἕτερος ἀλαζών. Eq. 134: ἕτερος ἀνήρ. Vesp. 150: ὡς ἕτερος οὐδεὶς ἀνήρ.

Eur. Heracl. 362: πόλιν ἐλθὼν ἑτέραν. H. F. 912: μάντιν οὐχ ἕτερον ἄξομαι. Med. 652–3: εἴδομεν, οὐκ ἐξ ἑτέρων | μῦθον ἔχω φράσασθαι. Or. 345–6: τίνα . . . οἶκον ἄλλον | ἕτερον; Suppl. 573: πολλοὺς ἔτλην δὴ χἀτέρους ἄλλους πόνους.

Soph. Ant. 569: ἀρώσιμοι γάρ εἰσι χἀτέρων γύαι. O. C. 1192: εἰσὶ χἀτέροις γοναὶ κακαί. Tr. 459–60: οὐχὶ χἀτέρας | πλείστας . . . ἔγημε δή; 835: πῶς ὅδ' ἂν ἀέλιον ἕτερον ἢ τανῦν ἴδοι;

Aeschyl. Ag. 147: σπευδομένα θυσίαν ἑτέραν. Cho. 403–4: ἄτην | ἑτέραν ἐπάγουσαν ἐπ' ἄτῃ. Eum. 176–7: ἕτερον . . . | μιάστορ(α).

Pind. O. 7, 86–7: οὐχ ἕτερον λιθίνα | ψᾶφος ἔχει λόγον. P. 2, 89: τότ' αὖθ' ἑτέροις ἔδωκεν μέγα κῦδος. 4, 248: πολλοῖσι δ' ἄγημαι σοφίας ἑτέροις. N. 8, 37: χρυσὸν εὔχονται, πεδίον δ' ἕτεροι.

Hom. Od. 9, 299–302: τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα . . . οὐτάμεναι πρὸς στῆθος . . . ἕτερος δέ με θυμὸς ἔρυκεν.

591. ἕτερος *Specific:*

Thuc. (after οὐδέ, μηδέ). 2, 67, 4: καὶ τοὺς μετὰ Ἀθηναίων ξυμπολεμοῦντας καὶ τοὺς μηδὲ μεθ' ἑτέρων. 72, 1: ἔστε μηδὲ μεθ' ἑτέρων, δέχεσθε δὲ ἀμφοτέρους φίλους, ἐπὶ πολέμῳ δὲ μηδ' ἑτέρους. 3, 64, 3. 5, 48, 1. 6, 44, 3: οἳ δὲ οὐδὲ μεθ' ἑτέρων ἔφασαν ἔσεσθαι. Elsew.

Hes O. et D. 434: εἴ χ' ἕτερον (sc. ἄροτρον) ἄξαις, ἑτερόν κ' ἐπὶ βουσὶ βάλοιο. Theog. 762–4: τῶν (sc. Ὕπνου καὶ Θανάτου) ἕτερος μὲν . . . μείλιχος ἀνθρώποισι, | τοῦ δὲ σιδηρέη μὲν κραδίη.

Hom. Od. 3, 440–1: χέρνιβα δέ σφ' Ἄρητος . . . | ἤλυθεν . . . φέρων, ἑτέρῃ δ' ἔχεν οὐλάς. 5, 265–6 (588).

Il. 2, 217: φολκὸς ἔην, χωλὸς δ' ἕτερον πόδα (587).

592. **ἕτερος ἕτερον.** — ἕτερος ἕτερον, like ἄλλος ἄλλον (598), denotes a successive shift of both subject and object. The same relation holds with the other cases.

μυρίον μέντοι (sc. ἐγώ φημι) **διαφέρειν ἕτερον ἑτέρου**, Plato, Theaet. 166 D; *But I maintain that there is an infinite difference between any two* (*of us*).

Isoc. 19, 24: οὕτως αὐτὸν ἐθεράπευσα, ὡς οὐκ οἶδ' ὅστις πώποθ' ἕτερος ἕτερον.

Plato, Theaet. 166 D (see above). 171 D: τὸ εἶναι σοφώτερον ἕτερον ἑτέρου. 180 B: οὐδὲ γίγνεται τῶν τοιούτων ἕτερος ἑτέρου μαθητής.

Thuc. 2, 51, 1: ὡς ἑκάστῳ ἐτύγχανέ τι διαφερόντως ἑτέρῳ πρὸς ἕτερον γιγνόμενον. 4: ἕτερος ἀφ' ἑτέρου θεραπείᾳ ἀναπιμπλάμενοι ὥσπερ τὰ πρόβατα ἔθνησκον. 7, 64, 2: εἴ τίς τι ἕτερος ἑτέρου προφέρει ἢ ἐπιστήμῃ ἢ εὐψυχίᾳ.

Eur. Alc. 893–4: συμφορὰ δ' ἑτέρους ἑτέρα | πιέζει φινεῖσα θνατῶν. Bacch. 905–6: ἕτερα δ' ἕτερος ἕτερον | ὄλβῳ καὶ δυνάμει παρῆλθεν. Elsew.

Soph. O. C. 230–2: ἀπάτα δ' ἀπά-|ταις ἑτέραις ἑτέρα παραβαλλομέ-|να.

Bacchyl. fr. 5 (Bl.): ἕτερος ἐξ ἑτέρου σοφὸς τό τε πάλαι τό τε νῦν.

Hes. O. et D. [189]: ἕτερος δ' ἑτέρου πόλιν ἐξαλαπάξει.

593. **ὁ ἕτερος (ἕτερος) in a Bad Sense.** — ὁ ἕτερος (ἕτερος) is sometimes used in the sense of *bad, hostile*. Familiar is the phrase πλέον θάτερον ποιεῖν, *to make bad worse*. Cf. the English "to laugh on the other side of the mouth."

Dem. 22, 12: ὅσα πώποτε τῇ πόλει γέγον' ἢ νῦν ἔστ' ἀγάθ' ἢ θάτερα. (Cf. Lys. 12, 48: ἀγαθοῦ μὲν οὐδενὸς μετέσχεν, ἄλλων δὲ πολλῶν.)

Isoc. 19, 25: ἀλλ' οὐδ' ἐπισκεψόμενος ἀφίκετο (sc. οὐδεὶς τῶν συγγενῶν) πλὴν τῆς μητρὸς καὶ τῆς ἀδελφῆς, αἳ πλέον θάτερον ἐποίησαν.

Plato, Euthyd. 280 E: πλέον γάρ που, οἶμαι, θάτερόν ἐστιν, ἐάν τις χρῆται ὁτῳοῦν μὴ ὀρθῶς πράγματι ἢ ἐὰν ἐᾷ. Phaedo, 114 E: ὡς ἀλλοτρίους τε ὄντας (sc. τοὺς κόσμους) καὶ πλέον θάτερον ἡγησάμενος ἀπεργάζεσθαι.

Soph. Ph. 501–3: εἰσορῶν | ὡς πάντα δεινὰ κἀπικινδύνως βροτοῖς | κεῖται, παθεῖν μὲν εὖ, παθεῖν δὲ θάτερα.

Pind. P. 3, 34–5: δαίμων δ' ἕτερος | ἐς κακὸν τρέψαις ἐδαμάσσατό νιν. Cf. N. 8, 3: τὸν μὲν ἁμέροις ἀνάγκας χερσὶ βαστάζεις, ἕτερον δ' ἑτέραις.

594. **ἄλλος, ὁ ἄλλος.** — ἄλλος means *another (a different one)*; ὁ ἄλλος, *the other, the rest*. So οἱ ἄλλοι.

συνηκολούθησαν δὲ . . . καὶ τῶν ἄλλων στρατιωτῶν ὡς διακόσιοι, Xen. An. 2, 5, 30; *There followed also of the other soldiers about two hundred.* **συνηκολούθουν δὲ καὶ ἄλλοι Περσῶν . . . εἰς τριακοσίους,** Xen. An. 2, 5, 35; *There followed also other(s of the) Persians to the number of three hundred.* **ἦσαν δὲ καὶ ἄλλαι κῶμαι πολλαὶ . . . ἐν τούτῳ τῷ πεδίῳ,** Xen. An. 3, 5, 1; *There were also many other villages in the plain.*

595. ἄλλος:

Xen. An. 2, 5, 35 (594). 3, 5, 1 (594). 7, 1, 37: καὶ ἄλφιτα φέροντες εἵποντο αὐτῷ εἴκοσιν ἄνδρες καὶ οἶνον ἄλλοι εἴκοσι.

Thuc. 1, 67, 4: ἄλλοι . . . ἐγκλήματα ἐποιοῦντο. 8, 86, 5: ἄλλος . . . οὐδεὶς ἂν ἱκανὸς ἐγένετο κατασχεῖν τὸν ὅχλον.

Ar. Av. 808: οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς.

Eur. fr. 170, 1: οὐκ ἔστι Πειθοῦς ἱερὸν ἄλλο πλὴν λόγος.

Hom. Od. 2, 139: ἔξιτέ μοι μεγάρων, ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαῖτας.

Il. 6, 187: τῷ δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν δόλον ἄλλον ὕφαινεν.

596. ὁ ἄλλος:

Dem. [58], 14: δύο μὲν τοίνυν οὗτοι νόμοι εἰσὶν οὓς παραβέβηκεν ὁ τοὺς ἄλλους παρανόμων γραφόμενος.

PLATO, Phaedo, 86 C: *αἱ ἄλλαι ἁρμονίαι αἵ τ' ἐν τοῖς φθόγγοις κτἑ.*

XEN. An. 2, 5, 30 (594). 3, 4, 49: *οἱ δ' ἄλλοι στρατιῶται παίουσι . . . τὸν Σωτηρίδαν.*

THUC. 5, 29, 2: *ἀποστάντων δὲ τῶν Μαντινέων καὶ ἡ ἄλλη Πελοπόννησος ἐς θροῦν καθίστατο.*

EUR. Hel. 304–5: *αἱ μὲν γὰρ ἄλλαι διὰ τὸ κάλλος εὐτυχεῖς | γυναῖκες.*

HOM. Od. 1, 156–7: *αὐτὰρ Τηλέμαχος προσέφη γλαυκῶπιν Ἀθήνην, | ἄγχι σχὼν κεφαλήν, ἵνα μὴ πευθοίατ' οἱ ἄλλοι.*

Il. 6, 402–3: *τόν ῥ' Ἕκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι | Ἀστυάνακτ(α).*

597. ἄλλος = ὁ ἄλλος. — ἄλλος is often used in Homer as ὁ ἄλλος. Cf. the Latin *alii* for *ceteri*.

ἄλλοι μέν ῥα θεοὶ . . . | εὗδον παννύχιοι, Δία δ' οὐκ ἔχεν ἥδυμος ὕπνος, HOM. Il. 2, 1–2; *The other gods slept all night long, but in sweet sleep's embrace Zeus was not held.*

HOM. Od. 3, 333–4: *ὄφρα Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν | σπείσαντες κοίτοιο μεδώμεθα.* 4, 472: *Διί τ' ἄλλοισίν τε θεοῖσιν.* 10, 284–5: *οὐδὲ σέ φημι | αὐτὸν νοστήσειν, μενέεις δὲ σύ γ' ἔνθα περ ἄλλοι.*

Il. 1, 17: *Ἀτρεΐδαι τε καὶ ἄλλοι ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί.* 397–9: *ἔφησθα . . . Κρονίωνι | οἴῃ . . . λοιγὸν ἀμῦναι, | ὁππότε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι.* 2, 1–2 (see above). 211–2: *ἄλλοι μέν ῥ' ἕζοντο . . . | Θερσίτης δ' ἔτι μοῦνος . . . ἐκολῴα.* 3, 298: *Ζεῦ κύδιστε μέγιστε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.*

598. ἄλλος ἄλλον. — ἄλλος ἄλλον denotes a successive shift of both subject and object. The same relation holds with the other cases and with adverbial forms.

παραλαμβάνων ἄλλος ἄλλον ἐπ' ἄλλου . . . χρείᾳ, PLATO, Rpb. 369 C; *Different persons taking different helpers for different needs.* **μεταδίδωσι δὴ ἄλλος ἄλλῳ,** *Ibid.*; *They share with one another.* **εὐθὺς πόρρωθεν ἠσπάζοντο ἄλλος ἄλλοθεν,** Charm. 153 B; *They forthwith greeted (me) at a distance from one place and another.*

PLATO, Apol. 37 D: *καλὸς οὖν ἄν μοι ὁ βίος εἴη . . . ἄλλην ἐξ ἄλλης πόλιν πόλεως ἀμειβομένῳ καὶ ἐξελαυνομένῳ ζῆν.* Charm. 153 B: *ἄλλος ἄλλοθεν* (see above). C: *ἠρώτων δὲ ἄλλος ἄλλο.* Conv. 220 C: *καὶ θαυμάζοντες ἄλλος ἄλλῳ ἔλεγεν.* Rpb. 369 C: *ἄλλος ἄλλον ἐπ' ἄλλου . . . χρείᾳ . . . ἄλλος ἄλλῳ* (see above).

XEN. An. 1, 6, 11: *ἤκαζον δὲ ἄλλοι ἄλλως.* 2, 1, 15: *οὗτοι . . . ἄλλος ἄλλα λέγει.* 4, 8, 19: *οἱ δὲ πολέμιοι . . . οὐκέτι ἔστησαν, ἀλλὰ φυγῇ ἄλλος ἄλλῃ ἐτράπετο.*

THUC. 1, 16: *ἐπεγένετο . . . ἄλλοις . . . ἄλλοθι κωλύματα.* 2, 4, 4: *ἄλλοι δὲ ἄλλῃ . . . ἀπώλλυντο.* 7, 71, 6: *ὁ μὲν ναυτικὸς στρατός, ἄλλος ἄλλῃ . . . κατενεχθέντες.* 8, 86, 4: *γνώμας ἄλλοι ἄλλας ἔλεγον.* Elsew.

AR. Av. 1374: *πέτομαι δ' ὁδὸν ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν μελέων* (parody).

Eur. Hipp. 104: ἄλλοισιν ἄλλος θεῶν τε κἀνθρώπων μέλει. Ph. 1248–9: παρεξιόντες δ' ἄλλος ἄλλοθεν φίλων | λόγοισι θαρσύνοντες ἐξηύδων τάδε.

Soph. Ai. 58: ἄλλοτ' ἄλλον ἐμπίτνων στρατηλατῶν. El. 582: εἰ γὰρ κτενοῦμεν ἄλλον ἀντ' ἄλλου. 728–9: κἀντεῦθεν ἄλλος ἄλλον ἐξ ἑνὸς κακοῦ | ἔθραυε.

Aeschyl. Ag. 595–6: ὁλολυγμὸν ἄλλος ἄλλοθεν κατὰ πτόλιν | ἔλασκον εὐφημοῦντες. P. V. 276: πρὸς ἄλλοτ' ἄλλον πημονὴ προσιζάνει. Sept. 1070–1: καὶ πόλις ἄλλως | ἄλλοτ' ἐπαινεῖ τὰ δίκαια.

Bacchyl. 13 [21]: πάντεσσι θνατοῖσι δαίμων ἐπέταξε πόνους ἄλλοισιν ἄλλους.

Pind. O. 1, 116: ἐπ' ἄλλοισι δ' ἄλλοι μεγάλοι. 7, 11: ἄλλοτε δ' ἄλλον ἐποπτεύει Χάρις. 8, 12–13: ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλον ἔβαν | ἀγαθῶν. P. 2, 13–4: ἄλλοις δέ τις ἐτέλεσσεν ἄλλος ἀνὴρ | εὐαχέα βασιλεῦσιν ὕμνον. Elsew.

Hom. Il. 2, 75: ὑμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν. 9, 311: ὡς μή μοι τρύζητε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος. 11, 486: Τρῶες δὲ διέτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος. 13, 279: τοῦ μὲν γάρ τε κακοῦ τρέπεται χρὼς ἄλλυδις ἄλλῃ.

599. ἄλλος AND ἕτερος WITH APPOSITIVE FORCE. — Both ἄλλος and (more rarely) ἕτερος have an appositive force, which the corresponding words lack in English. The rendering is generally "*too*," "*besides*," but sometimes the translation of the contrast would be too cumbrous.

οὐ γὰρ ἦν χόρτος οὐδὲ ἄλλο οὐδὲν δένδρον, Xen. An. 1, 5, 5; *There was no grass nor any tree besides.* **ἡγεῖτο δ' αὐταῖς** (= the Lacedaemonian ships) **Ταμὼς . . . ἔχων ναῦς ἑτέρας Κύρου πέντε καὶ εἴκοσιν** (*with twenty-five additional ships that belonged to Cyrus*, not *twenty-five others of Cyrus's*), Xen. An. 1, 4, 2.

Isoc. 4, 26–7: εὑρήσομεν γὰρ αὐτὴν οὐ μόνον τῶν πρὸς τὸν πόλεμον ἀλλὰ καὶ τῆς ἄλλης κατασκευῆς ἐν ᾗ κατοικοῦμεν . . . σχεδὸν ἁπάσης αἰτίαν οὖσαν. 5, 148: καὶ γὰρ ἐκείνων μᾶλλον ἄγανται τὴν ἧτταν τὴν ἐν Θερμοπύλαις ἢ τὰς ἄλλας νίκας. 6, 16. 10, 66.

Plato, Gorg. 473 D: εὐδαιμονιζόμενος ὑπὸ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν ἄλλων ξένων. Phaedo, 110 E: ἃ καὶ λίθοις καὶ γῇ καὶ τοῖς ἄλλοις ζῴοις τε καὶ φυτοῖς αἴσχη τε καὶ νόσους παρέχει.

Xen. An. 1, 4, 2 (see above). 1, 5, 5 (see above). 5, 2, 31–2: καὶ οἱ μὲν ἄλλοι Κρῆτες . . . ὁ Μυσὸς δέ (who is described § 29 as ἀνὴρ Μυσὸς καὶ τοὔνομα τοῦτο ἔχων). 7, 3, 48: συνηλίσθησαν ἀνδράποδα μὲν ὡς χίλια, βόες δὲ δισχίλιοι, πρόβατα ἄλλα μύρια. Cyr. 1, 6, 2. 38. 6, 3, 11. Elsew.

Thuc. 2, 14, 1: παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ τὴν ἄλλην κατασκευὴν ᾗ κατ' οἶκον ἐχρῶντο. 4, 67, 2: οἱ δὲ μετὰ τοῦ Δημοσθένους . . . Πλαταιῆς τε ψιλοὶ καὶ ἕτεροι περίπολοι ἐνήδρευσαν ἐς τὸ Ἐνυάλιον. 5, 75, 3: ἕς τε μαλακίαν . . . καὶ ἐς τὴν ἄλλην ἀβουλίαν τε καὶ βραδυτῆτα.

Hdt. 1, 216: ἐπεὰν δὲ γέρων γένηται κάρτα οἱ προσήκοντες . . . θύουσί μιν καὶ ἄλλα πρόβατα ἅμα αὐτῷ. 3, 88: γάμους τε τοὺς πρώτους ἐγάμεε . . . ὁ Δαρεῖος, Κύρου μὲν δύο θυγατέρας . . . ἑτέρην δὲ Σμέρδιος τοῦ Κύρου θυγατέρα ἔγημε . . . ἔσχε δὲ καὶ τὴν τοῦ Ὀτάνεω θυγατέρα.

Ar. Eccl. 848-9: Γέρων δὲ χωρεῖ . . . καχάζων μεθ' ἑτέρου νεανίου.

Soph. O. R. 6-7: ἀγὼ δικαιῶν μὴ παρ' ἀγγέλων, τέκνα, | ἄλλων ἀκούειν αὐτὸς ὧδ' ἐλήλυθα. Ph. 38-9: καὶ ταῦτά γ' ἄλλα θάλπεται | ῥάκη, "*And here are some rags withal, drying in the sun.*" — Jebb.

Hom. Od. 1, 132-4: πὰρ δ' αὐτὸς κλισμὸν θέτο ποικίλον ἔκτοθεν ἄλλων | μνηστήρων, μὴ ξεῖνος ἀνιηθεὶς ὀρυμαγδῷ | δείπνῳ ἀδήσειεν. 6, 84: ἅμα τῇ γε (sc. Ναυσικάᾳ) καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι.

Il. 2, 191: ἀλλ' αὐτός (*i.e.* βασιλεύς or ἔξοχος ἀνήρ v. 188) τε κάθησο καὶ ἄλλους ἵδρυε λαούς.

600. **οἱ πολλοί, οἱ ὀλίγοι, etc.** — οἱ πολλοί means *the masses*, οἱ ὀλίγοι, *the few, the aristocracy*, τὸ πολύ, *the mass* (opposed to the remnant), τὸ πλέον, *the majority* (opposed to the minority), τὸ πλεῖστον, *the greatest number* (opposed to individuals).

οἱ μὲν οὖν πολλοὶ Μακεδόνων πῶς ἔχουσι Φιλίππῳ, ἐκ τούτων ἄν τις σκέψαιτ' οὐ χαλεπῶς, Dem. 2, 17. οἱ πολλοὶ κρίνουσι τὰς ἡδονὰς εἰς τὸ ζῆν ἡμῖν εὖ κρατίστας εἶναι, Plato, Phileb. 67 B. τῶν . . . πολεμίων τὸ μὲν πολὺ ἔμενεν . . ., μέρος δ' αὐτῶν ἀπήντα τοῖς κατὰ τὰ ἄκρα, Xen. An. 4, 6, 24. μὴ τοῖς μὲν ὀλίγοις ἡ αἰτία προστεθῇ, τὸν δὲ δῆμον ἀπολύσητε, Thuc. 3, 39, 6. ἀποπέμπει δὲ καὶ τῆς στρατιᾶς τὸ πλέον, Thuc. 3, 35, 2. τοῦ . . . ἱππικοῦ τὸ πλεῖστον αὐτοὶ Ὀδρύσαι παρείχοντο καὶ μετ' αὐτοὺς Γέται. Thuc. 2, 98, 4. καὶ οἱ μὲν πλεῖστοι ἐξέφυγον . . . ὅσους δὲ ἔλαβε κατηκόντισεν ἀφειδῶς Σεύθης, Xen. Hell. 7, 4, 6.

601. **οἱ πολλοί, ὀλίγοι with Demonstrative Use of the Article.** — Of course the demonstrative (resumptive) force is not excluded.

τὸ . . . πρῶτον αὐτοῖς τοὺς ὀλίγους ἱππέας ἔπεμψαν, Thuc. 6, 88, 1; *At first they sent them the poor handful of cavalry* (*above mentioned*).

Dem. 9, 59: καὶ τί δεῖ τὰ πολλὰ λέγειν; *And why is it necessary to talk this lot of stuff?* (τὰ πολλά contemptuous.)

Plato, Phaedr. 270 A: ὧν δὴ πέρι τὸν πολὺν λόγον (*that interminable preachment*) ἐποιεῖτο Ἀναξαγόρας.

Thuc. 1, 86, 1: τοὺς μὲν λόγους τοὺς πολλοὺς τῶν Ἀθηναίων οὐ γιγνώσκω. 2, 51, 5: καὶ τὰς ὀλοφύρσεις τῶν ἀπογιγνομένων τελευτῶντες καὶ οἱ οἰκεῖοι ἐξέκαμνον ὑπὸ τοῦ πολλοῦ κακοῦ νικώμενοι. 6, 88, 1 (see above).

Ar. Ran. 555: καὶ τὰ σκόροδα τὰ πολλά. 558: τὸ πολὺ τάριχος οὐκ εἴρηκά πω.

Soph. El. 930-1: τοῦ γὰρ ἀνθρώπων ποτ' ἦν | τὰ πολλὰ πατρὸς πρὸς τάφον κτερίσματα;

AESCHYL. fr. 353: ὡς οὐ δικαίως θάνατον ἔχθουσιν βροτοί, | ὅσπερ μέγιστον ῥῦμα τῶν πολλῶν κακῶν.

PIND. O. 13, 93–5: ἐμὲ δ(ὲ) . . . παρὰ σκοπὸν οὐ χρὴ | τὰ πολλὰ βέλεα καρτύνειν χεροῖν.

602. POSITION OF THE ARTICLE. — The article always precedes in prose. In Homer the article, accompanied by a relative clause, rarely follows in the sense of the reduplicated article οὗτος.

οὐ . . . θέμις ἐστὶ κομιζέμεν . . . | ἄνδρα τόν, ὅς κε θεοῖσιν ἀπέχθηται, HOM Od. 10, 73–4; *Not lawful is it to take care of a man, of such a man as has made himself detestable in the sight of the gods.*

HOM. Od. 10, 73–4 (see above). 21, 42–4: ὅτε δὴ θάλαμον τὸν ἀφίκετο . . . | . . . τόν ποτε τέκτων | ξέσσεν ἐπισταμένως. 24, 83–4: ἀνδράσιν . . . | τοῖς οἳ νῦν γεγάασι.

Il. 5, 319–20: οὐ δ' . . . ἐλήθετο συνθεσιάων | τάων, ἃς ἐπέτελλε . . . Διομήδης. 331–2: οὐδὲ θεάων | τάων, αἵ τ(ε). 9, 630–1: οὐδὲ μετατρέπεται φιλότητος ἑταίρων | τῆς, ἥ. 13, 593–4: χεῖρα . . . | τὴν βάλεν, ἥ.

603. REPETITION AND NON-REPETITION OF THE ARTICLE. — The article may be common to a number of copulated substantives, even when they are of different genders or numbers, or it may be repeated with each member. Theoretically the repetition compels a separate consideration while the omission suggests unity. Practically the Greeks were almost as loose as we are prone to be, and a sharp difference cannot be made.[1]

Thecretically then:

οἱ . . . στρατηγοὶ καὶ οἱ λοχαγοί, XEN. An. 3, 5, 14, *the generals and the captains* (as different classes of officers), but οἱ στρατηγοὶ καὶ λοχαγοί (cf. *ibid.* 1, 7, 2), *the generals and captains* (officers as distinguished from the privates).

Practically:

τὸ ὅμοιον καὶ τὸ ἀνόμοιον καὶ τὸ ταὐτὸν καὶ ἕτερον, PLATO, Theaet. 186 A; *The like and the unlike and the identical and different.* οἱ αὐτοὶ ὅρκοι καὶ ξυμμαχία, THUC. 1, 102, 4.

604. *Repetition of the Article:*

DEM. 1, 22: τοὺς λιμένας καὶ τὰς ἀγοράς. 18, 2: τῇ τάξει καὶ τῇ ἀπολογίᾳ. 7: τὰς αἰτίας καὶ τὰς διαβολάς. 12: τῶν μέντοι κατηγοριῶν καὶ τῶν αἰτιῶν. 17. 35.

[1] See A. J. P. vi (1885), 486.

Lys. 12, 35: πολλοὶ καὶ τῶν ἀστῶν καὶ τῶν ξένων. 43: ἡ ναυμαχία καὶ ἡ συμφορά. 57: τὰς ἀρχὰς καὶ τὴν πόλιν. 75: τὴν παρασκευὴν καὶ τὴν ἀνάγκην. 13, 63: ἡ δὲ τύχη καὶ ὁ δαίμων.

Plato, Rpb. 359 C: τῷ τε δικαίῳ καὶ τῷ ἀδίκῳ. 360 E: τόν τε δικαιότατον καὶ τὸν ἀδικώτατον. 363 E: ὁ μὲν οὖν ἔπαινος καὶ ὁ ψόγος οὗτος ἑκατέρων. 370 D. 371 E: ἥ τε δικαιοσύνη καὶ ἡ ἀδικία (cf. 372 E: τήν τε δικαιοσύνην καὶ ἀδικίαν). 410 A: τοὺς . . . εὐφυεῖς τὰ σώματα καὶ τὰς ψυχάς. Theaet. 186 A (603).

Xen. An. 1, 4, 4: τῆς Κιλικίας καὶ τῆς Συρίας. 3, 5, 14 (603). Hell. 1, 1, 31: τὰς ναῦς καὶ τὸ στράτευμα.

Thuc. 3, 3, 1: οὐκ ἔπειθον τοὺς Μυτιληναίους τήν τε ξυνοίκισιν καὶ τὴν παρασκευὴν διαλύειν. 15, 1: οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι. 18, 2: πληγέντες ὑπό τε τῶν Ἀντισσαίων καὶ τῶν ἐπικούρων.

Hdt. 1, 17: τά τε δένδρεα καὶ τὸν καρπόν. 52: τήν τε ἀρετὴν καὶ τὴν πάθην.

Ar. Ach. 130–2: ἐμοὶ . . . καὶ τοῖσι παιδίοισι καὶ τῇ πλάτιδι. 575: ὦ Λάμαχ' ἥρως, τῶν λόφων καὶ τῶν λόχων. 816–7. 888. 1074. 1086. Eq. 165: καὶ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν λιμένων καὶ τῆς πυκνός. 208. 528.

Eur. Alc. 290: ὁ φύσας χἠ τεκοῦσα.

Aeschyl. P. V. 39: τὸ συγγενές τοι δεινὸν ἥ θ' ὁμιλία. 98–9: τὸ παρὸν τό τ' ἐπερχόμενον | πῆμα στενάχω. 927: τό τ' ἄρχειν καὶ τὸ δουλεύειν.

605. *Common Article:*

Lycurg. 30: ἐν τοῖς Λεωκράτους οἰκέταις καὶ θεραπαίναις βασανισθεῖσι.

Dem. 18, 1: τῆς ὑμετέρας εὐσεβείας τε καὶ δόξης. 5: τῆς παρ' ὑμῶν εὐνοίας καὶ φιλανθρωπίας. 19, 309: διὰ τοὺς τῶν Ὀλυνθίων παῖδας καὶ γύναια.

Antiphon, 1, 30: τὴν ἀθλίαν καὶ τελευταίαν νόσον νοσῶν.

Plato, Rpb. 328 D: αἱ περὶ τοὺς λόγους ἐπιθυμίαι τε καὶ ἡδοναί. 364 A: καλὸν μὲν ἡ σωφροσύνη τε καὶ δικαιοσύνη. 459 A: τοῖς τούτων γάμοις τε καὶ παιδοποιίαις. *Ibid.* D. Theaet. 144 B: ἐπὶ τὰς μαθήσεις τε καὶ ζητήσεις. 186 A (603).

Xen. An. 1, 7, 2: τοὺς στρατηγοὺς καὶ λοχαγούς. Hell. 1, 1, 30: τήν τε ἐπιμέλειαν καὶ προθυμίαν καὶ κοινότητα. 1, 2, 7.

Thuc. 1, 102, 4 (603). 143, 5: χρὴ . . . τὴν μὲν γῆν καὶ οἰκίας ἀφεῖναι, τῆς δὲ θαλάσσης καὶ πόλεως φυλακὴν ἔχειν. 2, 13, 1. 3, 9, 2 (*bis*). 4, 29, 3.

Com. Philem. 4, 24: ἕτερον τό τ' ἀλγεῖν καὶ θεωρεῖν ἐστ' ἴσως.

Ar. Ach. 1076: ὑπὸ τοὺς Χόας γὰρ καὶ Χύτρους. Eq. 320: τοῖς δημόταισι καὶ φίλοις.

Eur. Andr. 569–70: ἀλλὰ τὴν ἐμὴν ἐρημίαν | γνόντες τέκνου τε τοῦδ(ε).

Soph. El. 990–1: ἐν τοῖς τοιούτοις ἐστὶν ἡ προμηθία | καὶ τῷ λέγοντι καὶ κλύοντι σύμμαχος. Cf. 1498: τά τ' ὄντα καὶ μέλλοντα Πελοπιδῶν κακά. O. C. 606: τἀμὰ κἀκείνων.

Aeschyl. Ag. 324: καὶ τῶν ἁλόντων καὶ κρατησάντων. P. V. 79–80: τὴν δ' ἐμὴν αὐθαδίαν | ὀργῆς τε τραχύτητα μὴ 'πίπλησσέ μοι.

606. ARTICLE WITH APPOSITIONS OF PERSONAL PRONOUNS.— Appositions with the personal pronoun take the article, even when the pronoun is involved in the verb. Omission occurs in poetry, rarely in prose. Compare also **13**.

ἡμεῖς οἱ πρέσβεις, AND. 3, 41; *We ambassadors.* **ἐμοὶ τῷ ἀπολογουμένῳ**, *Ibid.* 1, 6; *To me the defendant.*

DEM. 18, 49: ὑμῖν . . . τοῖς προδιδοῦσι καὶ μισθαρνοῦσιν. 89: ὑμεῖς οἱ τὰ βέλτιστα βουλόμενοι. 94.

ANDOC. 1, 6 (see above). 29: ὑμεῖς οἱ μεμνημένοι. 49: ἡμῶν τῶν συγγενῶν. 139: ὑμῶν τῶν καθημένων. 3, 41 (see above).

PLATO, Ion, 532 D: χαίρω γὰρ ἀκούων ὑμῶν τῶν σοφῶν. Legg. 680 C: οὐ . . . σφόδρα χρώμεθα οἱ Κρῆτες τοῖς ξενικοῖς ποιήμασιν. 707 B: ἡμεῖς γε οἱ Κρῆτες. Phaedr. 234 D: συνεβάκχευσα μετὰ σοῦ τῆς θείας κεφαλῆς.

XEN. An. 1, 7, 7: ὑμῶν δὲ τῶν Ἑλλήνων. 5, 7, 20: ἡμεῖς οἱ στρατηγοί. 6, 6, 14: ἡμᾶς τοὺς ἄλλους. Cyr. 4, 5, 22 (**13**).

THUC. 1, 34, 3: πρὸς ἡμᾶς τοὺς ξυγγενεῖς. 3, 57, 1: ἀπὸ ἡμῶν τῶν εὐεργετῶν τῆς Ἑλλάδος. 7, 14, 2: ἐμοὶ . . . τῷ στρατηγῷ.

HDT. 1, 11: ἀλλ' ἤτοι κεἰνόν γε τὸν ταῦτα βουλεύσαντα δεῖ ἀπόλλυσθαι, ἢ σὲ τὸν ἐμὲ γυμνὴν θεησάμενον.

AR. Eq. 458: ἡμῖν τε τοῖς πολίταις. 1359: ὑμῖν τοῖς δικασταῖς.

EUR. Andr. 391–2: κἄτ' ἔμ', οὐ κεῖνον κτενεῖς | τὸν αἴτιον τῶνδ(ε); 413–4: ὦ τέκνον, ἡ τεκοῦσά σ', ὡς σὺ μὴ θάνῃς, | στείχω πρὸς Ἅιδην. 1071: οἵας ὁ τλήμων ἀγγελῶν ἥκω τύχας.

SOPH. Ant. 922–3: τί χρή με τὴν δύστηνον ἐς θεοὺς ἔτι | βλέπειν; El. 282: ἐγὼ δ' . . . ἡ δύσμορος. 303–4: ἐγὼ δ' . . . ἡ τάλαιν(α). Ph. 951: οὐδ' ἐγὼ εἰμ' ὁ δύσμορος.

HOM. Od. 2, 351: κεῖνον . . . τὸν κάμμορον. 7, 223 (= 248): ἐμὲ τὸν δύστηνον. 9, 61: οἱ δ' ἄλλοι φύγομεν.

Il. 3, 94: οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ τάμωμεν. 8, 211: ἡμέας τοὺς ἄλλους. 14, 368–9: εἴ κεν οἱ ἄλλοι | ἡμεῖς ὀτρυνώμεθ(α). 22, 59: ἐμὲ τὸν δύστηνον.

607. *Omission of the Article:*

PLATO, Euthyd. 278 E: ἆρά γε πάντες ἄνθρωποι βουλόμεθα εὖ πράττειν; Tim. 22 B: Ἕλληνες ἀεὶ παῖδές ἐστε.

COM. Philem. 4, 36: ἡμεῖς δ' ἀβίωτον ζῶμεν ἄνθρωποι βίον.

AR. Pl. 603: τί πάθω τλήμων;

EUR. Andr. 107: τὸν ἐμὸν μελέας πόσιν Ἕκτορα. Med. 231: γυναῖκές ἐσμεν ἀθλιώτατον φυτόν. 569–70: ὀρθουμένης | εὐνῆς γυναῖκες πάντ' ἔχειν νομίζετε.

SOPH. Ant. 977–8: μέλεοι μελέαν πάθαν | κλαῖον. O. C. 347: μεθ' ἡμῶν δύσμορος πλανωμένη. 1583: ὄλωλε γὰρ δύστηνος; Ph. 311: ἀπόλλυμαι τάλας. 923: ἀπόλωλα τλήμων. 1126: τὰν ἐμὰν μελέου τροφάν. Tr. 705: οὐκ ἔχω τάλαινα ποῖ γνώμης πέσω.

Hom. Od. 4, 145: ἐμεῖο κυνώπιδος. 14, 240: πολεμίζομεν υἷες Ἀχαιῶν. 19, 354: κεῖνον δύστηνον. 20, 115: ἐμοὶ δειλῇ.

Il. 1, 127–8: Ἀχαιοὶ . . . ἀποτίσομεν. 3, 180: δαὴρ . . . ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος. 6, 344: ἐμεῖο κυνός. 356.

For the article in the complexes consisting of a proper name and the words χώρα, ποταμός, ὄρος, νῆσος, θάλασσα, and similar words, see under the article with proper names §§ 536 ff.

The Article in the Combination of Article, Adjective, and Substantive

608. In the combination of article, adjective, and substantive five positions are to be noticed. Three of these are attributive and two predicative.

609. Attributive Positions. — There are three attributive positions. The first, ὁ ἀγαθὸς ἀνήρ, is the most simple, natural, and straightforward, and is briefer (σύντομος) than the second, ὁ ἀνὴρ ὁ ἀγαθός, which is more deliberate, and somewhat more rhetorical, pompous (ὀγκώδης), passionate.[1] The third position, ἀνὴρ ὁ ἀγαθός, is the epanorthotic, self-corrective, or slipshod position. In prose, it produces an effect of familiar ease. In poetry, as the substantive is more frequently anarthrous, the difference between ἀνὴρ ὁ ἀγαθός and ὁ ἀνὴρ ὁ ἀγαθός cannot be insisted on.[2]

οἱ ἄγριοι οἷες καὶ οἱ ὄνοι οἱ ἄγριοι ἀσινεῖς εἰσιν, Xen. Cyr. 1, 4, 7; *The wild sheep and the wild asses are harmless.* οἰκήσετε δὲ τὰς αὐτὰς οἰκίας καὶ χώραν τὴν αὐτὴν ἐργάσεσθε καὶ γυναιξὶ ταῖς αὐταῖς συνοικήσετε, Xen. Cyr. 4, 4, 10; *You will inhabit the same houses and till the same land and live with the same wives* (*as for land, you will till the same, as for wives, you will live with the same*).

Oratores Attici. In the case of the adjective possessive pronoun, according to statistics furnished by Dr. Alfred W. Milden, the first attributive position occurs 1102 times, the second 543 times, and the third only 10 times. It will thus be seen that the second position, on an average, occurs only half as often as the first, and that the third position is very rare. In Andocides the second position preponderates, and in Ps.-Dem. 49 it is used to the exclusion of the other two. The third position is limited to Antiphon (thrice), Lysias (4 times), Hyperides (once), Aeschines (once), and Demosthenes

[1] Aristot. Rhet. 3, 6 (1407 b, 26–37). The examples given are τῆς ἡμετέρας γυναικός for συντομία and τῆς γυναικὸς τῆς ἡμετέρας for ὄγκος. Cf. A. J. P. xx (1899), 459.

[2] A. J. P. xxiii (1902), 8.

(once). The percentages for the three positions are as follows: DIN. (only 28 instances) 82, 18, 0; LYCURG. (only 12 instances) 92, 8, 0; HYP. 53, 42, 5; DEM. 77, 23, 0;[1] PS.-DEM. 55, 45, 0; AESCHIN. 68, 31, 1; ISAE. 72, 28, 0; ISOC. 63, 37, 0; LYS. 71, 27, 1; ANDOC. 41, 59, 0; ANTIPHON, 55, 41, 5. The two extremes, not counting DINARCHUS and LYCURGUS, are ANDOCIDES with only 41% of the first position and DEMOSTHENES with 77%.

XEN. An. With adjectives, the first position occurs 113 times, the second position 13 times (Joost, p. 68), the third position 6 times (*ibid.* p. 72). With possessives, the first position occurs 31 times, the second position 4 times (*l.c.* p. 69), the third position once (*l.c.* p. 72).

THUCYDIDES. With possessives, according to Dr. A. W. Milden, the first position occurs 102 times in the speeches, the second position 3 times, and the third position 11 times.

HERODOTUS. According to Heikel,[2] the first position occurs 98 times in the first book of HERODOTUS, the second position 15 times, the third position 12 times.

ARISTOPHANES. The first position is more common than the second, the third is comparatively rare.

EURIPIDES. In the Alcestis the first position predominates, the third is not uncommon, the second very rare.

SOPHOCLES. In the Oedipus Tyrannus the first position is by far the most common, the second is rare, the third is not uncommon.

AESCHYLUS. The second position is very rare, the first and third positions correspond with the use of EURIPIDES and SOPHOCLES.

HOMER. The first position is common enough. The second position, according to Krüger, is wanting. The third position, though not uncommon with other adjectives, is rare with the possessive pronoun.

610. *Examples of First Position:*

DEM. 1, 1: τῆς ὑμετέρας τύχης. 16: τὴν ἰδίαν ἀσφάλειαν. 2, 7: τὸν Φωκικὸν πόλεμον. 13: τῆς οἰκείας ἀρχῆς.

ANTIPHON, 1, 3: τοῦ ἡμετέρου πατρός. 15: τὸν ἐμὸν πατέρα. 5, 37: οἱ ὕστεροι λόγοι . . . τῶν ὑστέρων λόγων. 40: μέχρι τῆς ἐσχάτης ἀνάγκης.

PLATO, Euthyd. 271 B: τοῦ ἡμετέρου . . . Κριτοβούλου. 272 D: τοὺς σοὺς υἱεῖς. Protag. 326 E: τῶν ἀγαθῶν πατέρων. Rpb. 420 C: τὰ κάλλιστα φάρμακα.

XEN. An. 1, 5, 7: τοῦ βαρβαρικοῦ στρατοῦ. 8: τοὺς πορφυροῦς κάνδυς . . . τὰς ποικίλας ἀναξυρίδας. 1, 6, 6: ὁ ἐμὸς πατήρ . . . ὑπὸ τοῦ ἐμοῦ ἀδελφοῦ. 7: τὴν ἐμὴν χώραν. Cyr. 1, 4, 7: οἱ ἄγριοι οἶες.

THUC. 1, 33, 1: τῆς ἡμετέρας χρείας. 35, 3: τῶν ὑμετέρων ὑπηκόων. 42, 3: ἡ . . . τελευταία χάρις. 49, 1: τῷ παλαιῷ τρόπῳ.

[1] As a matter of fact, there is one occurrence of the third position out of a total of 373 occurrences for the three positions.

[2] I. A. Heikel, De participiorum apud Herodotum usu, Helsingforsiae, 1884, p. 49.

Hdt. 1, 87: τῇ σῇ . . . εὐδαιμονίῃ. 114: ὑπὸ τοῦ σοῦ δούλου. 7, 41: ὁ λοιπὸς ὅμιλος. 47: τὴν ἀρχαίην γνώμην. 48: τὰ ἡμέτερα πρήγματα.

Ar. Ach. 33: τὸν δ' ἐμὸν δῆμον. 227: τῶν ἐμῶν χωρίων. Nub. 1225: τὸν ψαρὸν ἵππον. Vesp. 442: τὸν παλαιὸν δεσπότην.

Eur. Alc. 61: τοὺς ἐμοὺς τρόπους. 314: τῷ σῷ πατρί. 780: τὰ θνητὰ πράγματ(α). 1136: τοῦ μεγίστου Ζηνός.

Soph. Ai. 37: τῇ σῇ . . . κυναγίᾳ. 104: τὸν σὸν ἐνστάτην. O. T. 27: ὁ πυρφόρος θεός. 130: ἡ ποικιλῳδὸς Σφίγξ.

Aeschyl. P. V. 7: τὸ σὸν . . . ἄνθος. 38: τὸ σὸν . . . γέρας. 79: τὴν δ' ἐμὴν αὐθαδίαν. 288: ταῖς σαῖς δὲ τύχαις.

Pind. O. 5, 4: τὰν σὰν πόλιν αὔξων. N. 7, 102: τὸ δ' ἐμὸν . . . κέαρ, *this heart of mine.*

Theogn. 439: τὸν ἐμὸν . . . νόον. 519: τὸν ἐμὸν βίον.

Hom. Od. 2, 97: τὸν ἐμὸν γάμον. 4, 694: ὁ . . . ὑμέτερος θυμός. 10, 449: τοὺς ἄλλους ἑτάρους. 14, 153: τὰ ἃ δώμαθ'.

Il. 1, 185: τὸ σὸν γέρας. 2, 136: αἱ δέ που ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι. 5, 321: τοὺς . . . ἑοὺς . . . ἵππους. 9, 654: ἀμφὶ . . . τῇ ἐμῇ κλισίῃ. 14, 373: τὰ μακρότατ' ἔγχε(α). 23, 336: τὸν δεξιὸν ἵππον.

611. *Second Position:*

Isoc. 5, 6: τὴν εὔνοιαν τὴν ἡμετέραν. 10: τῆς ἡλικίας τῆς ἐμῆς. 24: τοῖς ἐπιτηδείοις τοῖς ἐμοῖς.

And. 1, 1: τῶν ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν. 2: τοὺς νόμους τοὺς ἡμετέρους. 17: τὸν πατέρα . . . τὸν ἐμόν. 5, 34 (= 38): τῶν φίλων τῶν ἐμῶν. 47: τοῖς φίλοις τοῖς ἐμοῖς . . . τοῖς ἄρχουσι τοῖς ὑμετέροις.

Plato, Alc. I, 121 C: ὁ παῖς ὁ πρεσβύτατος. 124 C: ὁ ἐπίτροπος ὁ ἐμός. Protag. 324 D: τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀγαθῶν . . . οἱ ἄνδρες οἱ ἀγαθοί.

Xen. An. 3, 2, 11: τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων. Cyr. 1, 4, 7: οἱ ὄνοι οἱ ἄγριοι. 5, 5, 26: τήν τε γὰρ χώραν . . . τὴν σήν. 30: τὴν γυναῖκα τὴν σήν.

Thuc. 1, 50, 3: τοὺς νεκροὺς τοὺς σφετέρους. 86, 1: τοὺς . . . λόγους τοὺς πολλούς. 140, 1: τῆς . . . γνώμης . . . τῆς αὐτῆς. 2, 71, 4: τὴν γῆν τὴν Πλαταιίδα (but 74, 3: γῆν τὴν Πλαταιίδα). 3, 54, 2: πρὸς τὸ ἐρώτημα τὸ βραχύ. 6, 9, 3: τοὺς τρόπους τοὺς ὑμετέρους. 20, 2: τὴν ἀρχὴν τὴν ἡμετέραν. 7, 63, 3: τῆς ἀρχῆς τῆς ἡμετέρας.

Hdt. 1, 9: ἡ γυνὴ ἡ ἐμή. 116: τὸν παῖδα τὸν σόν. 7, 10 α): τὸν χρυσὸν τὸν ἀκήρατον. 40: τοὺς ὧν δὴ ἵππους τοὺς μεγάλους. 48: τὸ ναυτικὸν τὸ ἡμέτερον.

Ar. Ach. 644: τὸν ποιητὴν τὸν ἄριστον. 676: οἱ γέροντες οἱ παλαιοί. Av. 108: αἱ τριήρεις αἱ καλαί.

Eur. Alc. 723: κακὸν τὸ λῆμα κοὐκ ἐν ἀνδράσιν τὸ σόν. Andr. 237: ὁ νοῦς ὁ σός.

Soph. Ai. 442: τῶν ὅπλων τῶν ὧν. O.T. 1079: τὴν δυσγένειαν τὴν ἐμήν.

Aeschyl. Cho. 730: ἔοικεν ἀνὴρ ὁ ξένος τεύχειν κακόν (ἀνὴρ ex coniect.; ἀνὴρ M). P. V. 942: τοῦ τυράννου τοῦ νέου.

Homer. There are apparently no examples of the second position, but see 613.

612. *Third Position:*

AESCHIN. 2, 180: εἰς μνήμην . . . τὴν ἐμήν.

DEM. 27, 5: σκεύεσι χρῆσθαι τοῖς ἐμοῖς. [59], 1: καὶ εἰς κινδύνους τοὺς ἐσχάτους κατέστημεν ὑπ' αὐτοῦ.

HYPER. 5, 1: μετ' εὐνοίας τῆς ἐμῆς.

ISOC. 2, 44: κωμῳδίας τῆς φαυλοτάτης.

LYS. [6], 34: διὰ πρᾳότητα καὶ ἀσχολίαν τὴν ὑμετέραν. 13, 20: ἐπ' εὐνοίᾳ τῇ ὑμετέρᾳ. 21, 10: ἀπὸ παρασκευῆς τῆς ἐμῆς. 22, 13: ἐπ' εὐνοίᾳ . . . τῇ ὑμετέρᾳ.

ANTIPHON, 5, 11: ὅρκον τὸν μέγιστον καὶ ἰσχυρότατον . . . οἰκίᾳ τῇ σῇ. 41: χάριτι τῇ ἐμῇ.

PLATO, Alc. I, 106 E: κατὰ μνήμην τὴν ἐμήν. Gorg. 486 A: εὐνοίᾳ γὰρ ἐρῶ τῇ σῇ. Soph. 225 D: κατὰ γνώμην τὴν ἐμήν.

XEN. Cyr. 3, 1, 28: εὐνοίᾳ καὶ φιλίᾳ τῇ ἐμῇ. 3, 3, 44: ὑπὲρ ψυχῶν τῶν ὑμετέρων. 4, 4, 10: χώραν τὴν αὐτήν . . . γυναιξὶ ταῖς αὐταῖς . . . παίδων τῶν ὑμετέρων. 5, 2, 10: δύναμιν τὴν σήν. 5, 3, 6: δεσπότης ὁ σός.

THUC. 1, 1, 1: παρασκευῇ τῇ πάσῃ. 5, 1: κέρδους τοῦ σφετέρου. 15, 2: ὁμόρους τοὺς σφετέρους. 25, 4: ἐν πανηγύρεσι ταῖς κοιναῖς. 33, 3: φόβῳ τῷ ὑμετέρῳ. 41, 2: ἐχθροὺς τοὺς σφετέρους. 53, 2: πολεμίους τοὺς ἡμετέρους. 3, 56, 2: πόλιν . . . τὴν ἡμετέραν. 57, 1: ἱεροῖς τοῖς κοινοῖς. 58, 4. 5. 59, 2: θεοὺς τοὺς ὁμοβωμίους καὶ κοινούς.

HDT. 1, 9: γυναῖκα τὴν ἐμήν. 87: ἐπὶ γῆν τὴν ἐμήν. 3, 27: εἵματα ἐφόρεον τὰ κάλλιστα. 155: ἔργῳ τῷ αἰσχίστῳ οὔνομα τὸ κάλλιστον ἔθευ. 7, 2: μητρὸς οὐ τῆς αὐτῆς. 5: γῆν τὴν σήν. 8 α): πατὴρ . . . ὁ ἐμός. β): πατέρα τὸν ἐμόν. γ): γῆν τὴν Περσίδα. 9 γ): νέας τὰς ἁπάσας. 10 α): πατρὶ τῷ σῷ.

AR. Vesp. 580: ῥῆσιν τὴν καλλίστην. Pl. 1013: μυστηρίοις δὲ τοῖς μεγάλοισι.

EUR. Alc. 3: παῖδα τὸν ἐμόν. 158: ἡμέραν τὴν κυρίαν. 337: αἰὼν οὑμός. 348: δέμας τὸ σόν. Andr. 166: δῶμα τοὐμόν. 310: θυγατρὸς τῆς ἐμῆς. 416: πατρὶ τῷ σῷ.

SOPH. Ai. 493: εὐνῆς τε τῆς σῆς. 499: ξὺν παιδὶ τῷ σῷ. 506: πατέρα τὸν σόν. O. T. 16: βωμοῖσι τοῖς σοῖς. 49: ἀρχῆς δὲ τῆς σῆς. 420: βοῆς δὲ τῆς σῆς.

AESCHYL. Eum. 66: ἐχθροῖσι τοῖς σοῖς. 242: δῶμα καὶ βρέτας τὸ σόν. P. V. 231: βροτῶν δὲ τῶν ταλαιπώρων. 388: θρῆνος οὑμός. 439: θεοῖσι τοῖς νέοις.

PIND. O. 5, 10–11: ἄλσος ἁγνὸν | τὸ τεόν.

THEOGN. 635: ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖς.

HOM. Od. 7, 326: ἥματι τῷ αὐτῷ. 12, 252: ἰχθύσι τοῖς ὀλίγοισι. 14, 61: ἄνακτες οἱ νέοι. 23, 90: τοίχου τοῦ ἑτέρου.

Il. 6, 201: πεδίον τὸ Ἀλήιον. 8, 360: πατὴρ οὑμός. 9, 219: τοίχου τοῦ ἑτέροιο. 11, 288: ἀνὴρ ὥριστος. 13, 794: ἠοῖ τῇ προτέρῃ.

613. RARE ATTRIBUTIVE POSITION. — There are a very few examples

of the attributive use of the type ὁ ἀνὴρ ἀγαθός. Here the adjective is appositive rather than predicative. In the Homeric examples, some consider the article as still a demonstrative.

EUR. Hipp. 683-4: Ζεύς σ' ὁ (so the MSS.; Wolff σε) γεννήτωρ ἐμὸς[1] | πρόρριζον ἐκτρίψειεν.

SOPH. Ai. 571–2: καὶ τἀμὰ τεύχη μήτ' ἀγωνάρχαι τινὲς | θήσουσ' Ἀχαιοῖς μήθ' ὁ (so MSS.; Schaefer μήτε) λυμεὼν ἐμός.[1]

HOM. Od. 9, 378: ὁ μοχλὸς ἐλάϊνος (cf. 375: τὸν μοχλόν), *of olive* (*and green olive to boot* 379). 464: τὰ μῆλα, ταναύποδα, πίονα δημῷ. 11. 492: τοῦ (*my*) παιδός, ἀγανοῦ. 17, 10: τὸν ξεῖνον, δύστηνον, *the stranger, ill bestead that he is.*

Il. 1, 340: πρὸς τοῦ βασιλῆος, ἀπηνέος. 2, 275: τὸν λωβητῆρα, ἐπεσβόλον. 21, 317: τὰ τεύχεα, καλά, *fine though they be.*

614. ATTRIBUTIVE ADVERB. — The attributive position is the only one of which the adverb is capable when combined directly with an articular substantive.

ταῖς . . . ὄντως μαίαις, PLATO, Theaet. 150 A; *Real midwives.* **τῆς ἀμελείας ταύτης τῆς ἄγαν**, DEM. 4, 17; *This carelessness, this over* (*carelessness*). **δέους καὶ ταραχῆς τῆς τότε**, LYS. [6], 35; *The terror and unrest then prevailing.*

LYCURG. 134: τῶν πώποτε προδοτῶν.

DEM. 4, 17 (see above). 23, 196: τοῖς ὡς ἀληθῶς εὐεργέταις.

ISOC. 6, 28: τοὺς ὡς ἀληθῶς Μεσσηνίους. 62: περὶ τῶν ἔξωθεν βοηθειῶν.

LYS. [2], 6: διὰ τὴν ἐνθάδε συμφοράν. 26: τήν τ' ἐνθάδε ἄφιξιν τῶν βαρβάρων. [6], 35 (see above).

PLATO, Apol. 40 C: τοῦ τόπου τοῦ ἐνθένδε. Legg. 727 D: τοὺς θεοὺς τοὺς ἐκεῖ. Phaedo, 61 E: περὶ τῆς ἀποδημίας τῆς ἐκεῖ. 117 C: τὴν μετοίκησιν τὴν ἐνθένδε ἐκεῖσε. Polit. 270 E: ἐν τῷ τότε χρόνῳ. Protag. 343 C: ἐν τοῖς τότε ἀνθρώποις. Theaet. 150 A (see above).

XEN. An. 2, 2, 11: ἑπτακαίδεκα γὰρ σταθμῶν τῶν ἐγγυτάτω. 3, 2, 30: δεῖ . . . τοὺς ἄρχοντας ἐπιμελεστέρους γενέσθαι τοὺς νῦν τῶν πρόσθεν. Hell. 2, 1, 9: τὴν λίαν ὕβριν τούτου.

THUC. 3, 9, 1: ξυμμαχίαν τὴν πρίν. 4, 77, 2: τὸ ξυμμαχικὸν τὸ ἐκείνῃ.

HDT. 1, 95: Ἀσσυρίων ἀρχόντων τῆς ἄνω Ἀσίης. 142: τὰ ἄνω . . . χωρία. 8, 8: τῶν τότε ἀνθρώπων.

AR. Nub. 869: καὶ τῶν κρεμαστρῶν οὐ τρίβων τῶν ἐνθάδε. Pax, 607: τὸν αὐτοδαξ τρόπον (43). Av. 1533: παρὰ τοῦ Διὸς καὶ τῶν Τριβαλλῶν τῶν ἄνω.

EUR. Alc. 13: ᾄδην τὸν παραυτίκ(α). 243: τὸν ἔπειτα χρόνον. 309–10: τέκνοις | τοῖς πρόσθ(ε). Andr. 979: τύχαις ταῖς οἴκοθεν.

SOPH. O. T. 271–2: τῷ πότμῳ | τῷ νῦν. 515–6: ἐν ταῖς ξυμφοραῖς | ταῖς νῦν. 667–8: κακοῖς . . . τοῖς πάλαι.

[1] Both seem to be afterthoughts, both represent the objective genitive. There is a proud appropriation of γεννήτωρ, an agonized appropriation of λυμεών, as if *mine, yes, mine.*

Aeschyl. P. V. 404: θεοῖς τοῖς πάρος.

Pind. O. 5, 1–2: στεφάνων . . . τῶν Ὀλυμπίᾳ. N. 9, 15: κρέσσων δὲ καππαύει δίκαν τὰν πρόσθεν ἀνήρ. I. 2, 1: οἱ μὲν πάλαι . . . φῶτες. fr. 129, 1: τὰν ἐνθάδε νύκτα. 133, 2: ἐς τὸν ὕπερθεν ἅλιον.

Hom. Il. 9, 558–9: κάρτιστος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν | τῶν τότε.

For other examples of the first position see 491.

615. Difference between Attributive Adverb and Adjective. — The difference between the attributive adverb and the attributive adjective is the difference between the participial element that the adverb requires, and the adjective.

ἡ πρότερον ὀλιγαρχία = ἡ πρότερον οὖσα ὀλιγαρχία, *the oligarchy which formerly existed.* **ἡ προτέρα ὀλιγαρχία**, cf. Lys. 12, 65, *the former of the two oligarchies.* **ἡ πρότερον γυνή**, *the one who was formerly wife* (now dead, divorced, or what not). **ἡ προτέρα γυνή**, *first wife, former wife of two.*

Din. 1, 69: τοὺς πρότερον πολέμους (now at peace) καλῶς διώκησας . . . κατὰ τὴν προτέραν εἰσφοράν (another pending).

Dem. 2, 7: τοὺς μὲν πρότερον συμμάχους. 18, 108: κατὰ τοὺς προτέρους νόμους. 19, 84: ἡ πρότερον βοήθει(α). 163: τὴν προτέραν . . . πρεσβείαν. 333: ἐπὶ τῆς ὑστέρας πρεσβείας. 24, 122: κατὰ τοὺς νόμους τοὺς προτέρους.

Lys. 12, 65: τῆς προτέρας ὀλιγαρχίας αἰτιώτατος ἐγένετο. 25, 9: τὴν προτέραν ὀλιγαρχίαν. 19: ἐν τῇ προτέρᾳ δημοκρατίᾳ.

Antiphon, 5, 37: οἱ ὕστεροι λόγοι . . . τῶν ὑστέρων λόγων . . . τοὺς δὲ προτέρους λόγους. 42: τοῖς μὲν πρώτοις καὶ τοῖς ὕστερον λόγοις.

Plato, Charm. 165 A: τὰ ὕστερον γράμματα. Menex. 240 E: τὰς ὑστέρας μάχας. Rpb. 547 D: τὴν προτέραν πολιτείαν. 620 A: κατὰ συνήθειαν γὰρ τοῦ προτέρου βίου τὰ πολλὰ αἱρεῖσθαι.

Xen. An. 7, 8, 22: καὶ οὕτω τὰ πρότερα ἱερὰ ἀπέβη. Hell. 1, 2, 8: ἀπὸ τῶν προτέρων εἴκοσι νεῶν καὶ ἀπὸ ἑτέρων πέντε.

Thuc. 1, 32, 5: τῇ πρότερον ἀπραγμοσύνῃ ἐναντία τολμῶμεν. 3, 41: ἐν τῇ προτέρᾳ ἐκκλησίᾳ. 6, 6, 2: τοῦ προτέρου πολέμου. 7, 43, 3: ἡ προτέρα στρατιά, *the first of the two armies.*

Hdt. 1, 84: ὁ πρότερον βασιλεύς. 6, 87: τῶν πρότερον ἀδικημάτων. 7, 2: ἐκ τῆς προτέρης γυναικός.

Ar. Eq. 43: τῇ προτέρᾳ νουμηνίᾳ. 535: διὰ τὰς προτέρας νίκας. 1355: ταῖς πρότερον ἁμαρτίαις. Vesp. 558: διὰ τὴν προτέραν ἀπόφυξιν. Ran. 691: τὰς πρότερον ἁμαρτίας. Eccl. 609: τοῖσι νόμοις διεχρώμεθα τοῖς προτέροισιν. 985: ἐπὶ τῆς προτέρας ἀρχῆς.

Hom. Il. 13, 794: ἠοῖ τῇ προτέρῃ (612).

616. Attributive Prepositional Phrases. — Like the adverb, prepositional phrases are found in the three attributive positions.

ὁ πρὸς τὸν βάρβαρον πόλεμος, Dem. 14, 32; *The war with the barbarian*

(*the barbarian war*). τὸν μὲν πόλεμον τὸν πρὸς βασιλέα, 14, 9; *The war, the* (*war in question*) *with the king.* γραφὰς τὰς ἐξ ἀνθρώπων ἐγράφετο, Lys. 13, 73; *He had a way of framing indictments* (*that were*) *of every earthly description.*

617. *First Attributive Position:*

Dem. 14, 32 (see 616). 33: ὁ περὶ τούτων λόγος. 37: διὰ τὴν πρὸς ὑμᾶς ἔχθραν.

Plato, Crito, 51 D: τὰ ἐν τῇ πόλει πράγματα. Phaedo, 83 A: ἡ διὰ τῶν ὀμμάτων σκέψις.

Xen. An. 2, 6, 4: ὑπὸ τῶν ἐν τῇ Σπάρτῃ τελῶν. 4, 1, 4: τὴν δ' εἰς τοὺς Καρδούχους ἐμβολήν.

Thuc. 7, 26, 3: τὸν ἐς τὴν Σικελίαν πλοῦν. 27, 2: πρὸς τὸν ἐκ τῆς Δεκελείας πόλεμον.

Hdt. 1, 59: τῶν ἐκ τοῦ πεδίου Ἀθηναίων.

Ar. Ach. 202: τὰ κατ' ἀγροὺς . . . Διονύσια. 510: οὐπὶ Ταινάρῳ θεός. Eq. 355: τοὺς ἐν Πύλῳ στρατηγούς. Elsew.

Eur. Alc. 807: τἀν δόμοις κακά. 980–1: καὶ τὸν ἐν Χαλύβοις δαμά- | ζεις σὺ βίᾳ σίδαρον. Elsew.

Soph. O. R. 595: τὰ σὺν κέρδει καλά. 612: τὸν παρ' αὐτῷ βίοτον. Elsew.

Aeschyl. P. V. 442: τἀν βροτοῖς δὲ πήματα.

Pind. O. 7, 83–4: ὅτ' ἐν Ἄργει χαλκὸς . . . τά τ' ἐν Ἀρκαδίᾳ | ἔργα. P. 1, 18: ταί θ' ὑπὲρ Κύμας ἁλιερκέες ὄχθαι. 4, 92: τᾶν ἐν δυνατῷ φιλοτάτων. I. 6, 47–8: τὸ δὲ πὰρ δίκαν | γλυκύ. 7, 13–4: τὸ δὲ πρὸ ποδὸς . . . χρῆμα πᾶν.

618. *Second Attributive Position:*

Dem. 14, 9: τὸν μὲν πόλεμον τὸν πρὸς βασιλέα (616) . . . τὸν δ' ἀγῶνα τὸν ἐκ τοῦ πολέμου. 18, 11: πρὸς τὰς λοιδορίας τὰς παρὰ σοῦ.

Isoc. 5, 148: τὴν ἧτταν τὴν ἐν Θερμοπύλαις. 6, 18: διὰ τὴν συγγένειαν τὴν πρὸς τοὺς παῖδας.

Lys. 16, 12: τοὺς κινδύνους τοὺς πρὸς τοὺς πολεμίους.

Plato, Phaedo, 86 C: αἱ ἄλλαι ἁρμονίαι αἵ τ' ἐν τοῖς φθόγγοις καὶ αἱ ἐν τοῖς τῶν δημιουργῶν ἔργοις πᾶσι.

Xen. An. 3, 5, 16: πρὸς τὸν σατράπην τὸν ἐν τῷ πεδίῳ. 4, 1, 7: εἰς τὰς κώμας τὰς ἐν τοῖς ἄγκεσί τε καὶ μυχοῖς τῶν ὀρέων. 4, 6, 26: οἱ δὲ πολέμιοι οἱ ἐπὶ τῇ ὁδῷ.

Thuc. 7, 23, 4: τροπαῖον ἐν τῷ νησιδίῳ στήσαντες τῷ πρὸ τοῦ Πλημμυρίου. 25, 3: μία τῶν ὁλκάδων τῶν ἀπὸ Πελοποννήσου.

Hdt. 2, 182: τὸ ἱρὸν τὸ ἐν Λίνδῳ τὸ τῆς Ἀθηναίης.

Ar. Ach. 61: οἱ πρέσβεις οἱ παρὰ βασιλέως. 1103: τὼ πτερὼ τὼ 'κ τοῦ κράνους. Eq. 668: ὁ κῆρυξ οὐκ Λακεδαίμονος. Pax, 680: τοῦ λίθου τοῦ 'ν τῇ πυκνί. Pl. 435: ἡ καπηλὶς ἡκ τῶν γειτόνων. Elsew.

SOPH. O. C. 292–3: τἀνθυμήματα | . . . τἀπὸ σοῦ. Tr. 631: τὸν πόθον τὸν ἐξ ἐμοῦ.

619. *Third Attributive Position:*

LYS. 13, 73: ἐδίκαζε καὶ ἠκκλησίαζε καὶ γραφὰς τὰς ἐξ ἀνθρώπων ἐγράφετο (616).

PLATO, Phaedo, 89 E: ἄνευ τέχνης τῆς περὶ τἀνθρώπεια.

THUC. 3, 11, 6: παραδείγμασι χρώμενοι τοῖς ἐς τοὺς ἄλλους.

COM. Cratin. 2, 69: ἐπέδωκε βαλάνων ἄβακα τῶν ἐκ Φιττέως.

EUR. Alc. 895–6: ὦ μακρὰ πένθη λῦπαί τε φίλων | τῶν ὑπὸ γαῖαν. Andr. 563: ἔριν δὲ τὴν κατ' οἶκον οἶσθά που. 1275: τεκνων τῶν ἐκ σίθεν.

SOPH. Ant. 193: παίδων τῶν ἀπ' Οἰδίπου. Ph. 639: πνεῦμα τοὐκ πρῴρας. 1089: λύπας τὰς ἀπ' ἐμοῦ. Tr. 585: θελκτροισι τοῖς ἐφ' Ἡρακλεῖ.

AESCH. Ag. 1554: ὑπὸ κλαυθμῶν τῶν ἐξ οἴκων. Ch. 475: θεῶν τῶν κατὰ γᾶς. Eum. 310: λάχη τὰ κατ' ἀνθρώπους. Suppl. 396: σέβας τὸ πρὸς θεῶν.

PIND. P. 1, 72: ναυσίστονον ὕβριν ἰδὼν τὰν πρὸ Κύμας. 10, 62: τυχών κεν ἁρπαλέαν σχέθοι φροντίδα τὰν πὰρ ποδός.

620. ATTRIBUTIVE PARTICIPLE. — The nearer the participle is to an adjective, the more readily does it take the normal attributive position of the adjective.

ὁ . . . παρὼν καιρός, DEM. 1, 2; *The present opportunity.* **αἱ . . . πόλεις αἱ δημοκρατούμεναι**, AESCHIN. 3, 6; *The cities that have a democratic form of government.* **τρόπῳ τῷ εἰρημένῳ**, HDT. 1, 61; *In the manner specified.*

621. *First Position:*

LYCURG. 110: τὴν ἐξ ἅπαντος τοῦ αἰῶνος συνηθροισμένην τῇ πόλει δόξαν κατῄσχυνεν.

DEM. 1, 2 (see 620). 2, 1: ἐν τοῖς παροῦσι πράγμασι. 3, 3: ὁ μὲν . . . παρὼν καιρός. 8: τῆς περιστάσης ἂν ἡμᾶς αἰσχύνης. 19, 199: τὸν βεβιωμένον αὐτῷ βίον. 20, 17: ὁ τοίνυν τὴν πίστιν ἀφαιρῶν τῶν δωρειῶν νόμος οὗτος.

ISAE. 3, 49: ἔπειτ' οὐδ' ἐκ τῆς ἐπιδοθείσης αὐτῇ προικὸς ἤσθου;

ISOC. 6, 24: τὴν ὁμολογουμένην ἡμετέραν εἶναι χώραν οὐδὲν διαφερόντως κεκτημένοι τυγχάνομεν ἢ τὴν ἀμφισβητουμένην.

LYS. 1, 48: τοὺς . . . κειμένους λόγους. [2], 32: τοῖς περιεστηκόσι πράγμασιν. 35: τοῦ προσιόντος κινδύνου. 36: τῶν παρόντων κακῶν. 3, 20: τοὺς παραγενομένους μάρτυρας. 13, 62: τοῖς διαδεχομένοις στρατηγοῖς.

PLATO, Crito, 43 B: ἐν τῇ νῦν παρεστώσῃ ξυμφορᾷ. Legg. 962 D: ὁ νῦν παρεστηκὼς ἡμῖν λόγος. Phaedo, 84 D: διὰ τὴν παροῦσαν ξυμφοράν. *Ibid.* E: τὴν παροῦσαν τύχην. 86 A: ἐν τῇ ἡρμοσμένῃ λύρᾳ.

92 D: ἐγὼ δὲ τοῖς διὰ τῶν εἰκότων τὰς ἀποδείξεις ποιουμένοις λόγοις ξύνοιδα οὖσιν ἀλαζόσι. Rpb. 460 B: τὰ ἀεὶ γιγνόμενα ἔκγονα . . . αἱ ἐπὶ τούτων ἐφεστηκυῖαι ἀρχαί. 489 A: ἐν ταῖς οὕτω κατεσκευασμέναις ναυσί.

XEN. An. 1, 1, 8: τοὺς γιγνομένους δισμούς. 4, 7, 22: ἐκ τῆς καομένης χώρας. According to Joost,[1] the first position occurs 46 times in the Anabasis, the second position 14 times, the third position 4 times. Hell. 3, 3, 2: ἡ πολὺ κάλλιον ἐκείνου εἰδυῖα μήτηρ.

THUC. 1, 32, 5: τὴν μὲν οὖν γενομένην ναυμαχίαν. 35, 3: ἀπὸ τῆς προκειμένης . . . ξυμμαχίας. 36, 1: ἐς τὸν μέλλοντα καὶ ὅσον οὐ παρόντα πόλεμον. 40, 5: τοὺς προσήκοντας ξυμμάχους. 5, 34, 1: τῶν ἀπὸ Θρᾴκης μετὰ Βρασίδου ἐξελθόντων στρατιωτῶν. 7, 47, 1: πρός τε τὴν γεγενημένην ξυμφορὰν καὶ πρὸς τὴν παροῦσαν ἐν τῷ στρατοπέδῳ κατὰ πάντα ἀρρωστίαν.

HDT. 1, 9: τῆς ἀνοιγομένης θύρης. 33: τὰ παρεόντα ἀγαθά. 59: ἐν τῇ πρὸς Μεγαρέας γενομένῃ στρατηγίῃ. 7, 213: τῷ παρεόντι πρήγματι.

AR. Nub. 1400: τῶν καθεστώτων νόμων. Pax, 838: οἱ διατρέχοντες ἀστέρες. Av. 642: τὰ παρόντα φρύγανα. 901: παρόντα. Lys. 318: τοῦ νῦν παρεστῶτος θράσους. 650: παρόντων. Eccl. 13: τὴν ἐπανθοῦσαν τρίχα. 105: τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν.

EUR. Alc. 153–4: τὴν ὑπερβεβλημένην | γυναῖκα. 173–4: τοὐπιὸν | κακόν. 251: λίσσου δὲ τοὺς κρατοῦντας οἰκτῖραι θεούς. 309: ἡ ᾽πιοῦσα μητρυιά. 561: τὸν παρόντα δαίμονα. 673: ἡ παροῦσα συμφορά. 695: τὴν πεπρωμένην τύχην. 700–1: εἰ τὴν παροῦσαν κατθανεῖν πείσεις ἀεὶ | γυναῖχ᾽ ὑπὲρ σοῦ. 754: τὰ προστυχόντα ξένια. 840–1: τὴν θανοῦσαν ἀρτίως | γυναῖκα. 1137: ὁ φιτύσας πατήρ. 1149: τὸν προκείμενον πόνον.

SOPH. O. T. 75: τοῦ καθήκοντος χρόνου. 397: ὁ μηδὲν εἰδὼς Οἰδίπους. 633: τὸ νῦν παρεστὸς νεῖκος. 781: τὴν μὲν οὖσαν ἡμέραν. 793 (= 1514): τοῦ φυτεύσαντος πατρός. 971: τὰ δ᾽ οὖν παρόντα συλλαβὼν θεσπίσματα. 1213: ὁ πάνθ᾽ ὁρῶν χρόνος. 1386–7: εἰ τῆς ἀκουούσης ἔτ᾽ ἦν | πηγῆς δι᾽ ὤτων φραγμός. 1425: τὴν γοῦν πάντα βόσκουσαν φλόγα. 1477: τὴν παροῦσαν τέρψιν.

AESCHYL. P. V. 26: τοῦ παρόντος ἀχθηδὼν κακοῦ. 98–9: τὸ παρὸν τό τ᾽ ἐπερχόμενον | πῆμα. 103–4: τὴν πεπρωμένην δὲ χρὴ | αἶσαν φέρειν. 138–40: τοῦ περὶ πᾶσάν θ᾽ εἱλισσομένου | χθόν᾽ ἀκοιμήτῳ ῥεύματι παῖδες | πατρὸς Ὠκεανοῦ. 272: τὰς προσερπούσας τύχας. 375: τὴν παροῦσαν ἀντλήσω τύχην. 392: τὸν παρόντα νοῦν. 397: τὰς οὐλομένας τύχας. 471: τῆς νῦν παρούσης πημονῆς. 526–7: ὁ πάντα νέμων . . . Ζεύς. 891–3: μήτε τῶν πλούτῳ διαθρυπτομένων | μήτε τῶν γέννᾳ μεγαλυνομένων | . . . ἐραστεῦσαι γάμων. 971: τοῖς παροῦσι πράγμασι. 981: ὁ γηράσκων χρόνος. 1000: πρὸς τὰς παρούσας πημονάς.

PIND. O. 2, 17–9: τῶν δὲ πεπραγμένων . . . ἔργων. 4, 25: παρὰ τὸν

[1] *L.c.*, p. 69 and p. 72.

ἁλικίας ἐοικότα χρόνον. 8, 28: ὁ δ' ἐπαντέλλων χρόνος. 10, 7: ὁ μέλλων χρόνος. P. 1, 57: τὸν προσέρποντα χρόνον. 3, 108–9: τὸν ἀμφέποντ' αἰεὶ φρασὶν | δαίμον' ἀσκήσω. 8, 22–4: ἁ δικαιόπολις ἀρεταῖς | κλεινα῀ισιν Αἰακιδᾶν | θιγοῖσα νᾶσος. 12, 20–1: τὸν Εὐρυάλας ἐκ καρπαλιμᾶν γενύων | χριμφθέντα . . . ἐρικλάγκταν γόον. I. 3, 45: τῶν τότ' ἐόντων . . . ἀοιδῶν. fr. 33: τὸν πάντων ὑπερβάλλοντα Χρόνον μακάρων. 180, 2: ὁ κρατιστεύων λόγος.

HOM. Od. 5, 185: καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ.
Il. 15, 37: καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ.

622. PARTICIPLE OR MODIFIER OUTSIDE OF ATTRIBUTIVE COMPLEX. — When one or more modifiers are employed, the participle or the modifier may be put outside of the complex.

ἡ . . . ἐν τῷ ἰσθμῷ ἐπιμονὴ γενομένη, THUC. 2, 18, 3; *The delay on the Isthmus.* (Cf. *ibid.* **ἡ ἐν τῇ Οἰνόῃ ἐπίσχεσις.**) **τὸν κατειληφότα κίνδυνον τὴν πόλιν**, DEM. 18, 220; *The danger which had come upon the city.* **τοῖς εἰρημένοις τρόποις ὑπ' ἐμοῦ**, LYS. 12, 77; *After the manner mentioned by me.* **τίνες οὖν ἦσαν οἱ παρὰ τούτου λόγοι τότε ῥηθέντες**; DEM. 18, 35; *What were the statements that were made by him on that occasion?*

623. *Attributive Participle following its Substantive:*

DIN. 1, 30: βουλεύσας μετ' ἐκείνου τὸν Νικοδήμῳ θάνατον κατασκευασθέντα.

DEM. 18, 35 (see **622**). 98. 126. 201. 19, 49. 20, 31. 55: τὰς τότε δωρειὰς δοθείσας. 84: λαβὲ δὴ καὶ τὸ τῷ Χαβρίᾳ ψήφισμα ψηφισθέν. 130: πᾶς ὁ πρὸ τοῦ χρόνος γεγονώς. 24, 72: τὰς κατὰ τοὺς πρότερον κυρίους νόμους κρίσεις γεγενημένας. [50], 65: τὸν μὲν ὑπὸ τῶν νόμων χρόνον ὡρισμένον. 51, 13: διὰ τὰς ὑπὸ τούτων ἀνδροληψίας καὶ σύλας κατεσκευασμένας.

AESCHIN. 2, 115: τὴν πρώτην σύνοδον γενομένην τῶν Ἀμφικτυόνων.

ISAE. 3, 50: τοῖς γε ἐκ τῆς γνησίας θυγατρὸς παισὶ γεγονόσιν.

ISOC. 4, 179: οἶμαι . . . δηλώσειν τήν τε περὶ ἡμᾶς ἀτιμίαν γεγενημένην καὶ τὴν τοῦ βασιλέως πλεονεξίαν.

LYS. [2], 15: τὴν ἐξ ἁπάσης Πελοποννήσου στρατιὰν ἐλθοῦσαν.

ANTIPHON, 5, 81: τοῖς ἀπὸ τῶν θεῶν σημείοις γενομένοις.

PLATO, Phileb. 21 C: ἀνάγκη . . . τῆς . . . ἐν τῷ παραχρῆμα ἡδονῆς προσπιπτούσης μηδ' ἠντινοῦν μνήμην ὑπομένειν. Rpb. 377 B: ἆρ' οὖν ῥᾳδίως οὕτω παρήσομεν τοὺς ἐπιτυχόντας ὑπὸ τῶν ἐπιτυχόντων μύθους πλασθέντας ἀκούειν τοὺς παῖδας;

XEN. An. 2, 1, 12: τὰ μόνα ἀγαθὰ ἡμῖν ὄντα. 7, 7, 32: οἱ νῦν ὑπὸ σοὶ Θρᾷκες γενόμενοι. Cyr. 6, 1, 18: τῶν ἐγγὺς ἑαυτῶν κακῶν ὄντων ἀμελοῦντες. Hell. 2, 1, 1: οἱ δὲ ἐν τῇ Χίῳ μετὰ τοῦ Ἐτεονίκου στρατιῶται ὄντες. *Ibid.* 4, 10: ἔπειτα ἐχώρουν κατὰ τὴν εἰς τὸν Πειραιᾶ ἀμαξιτὸν ἀναφέρουσαν.

THUC. 1, 90, 1: τὴν ἐς τὸν Μηδικὸν πόλεμον τόλμαν γενομένην. 2, 18, 3 (see **622**). 3, 67, 3: τὴν ὑπὸ τούτων ἡλικίαν ἡμῶν διεφθαρμένην. 5, 5,

1: τοῖς ἐκ Μεσσήνης ἐποίκοις ἐκπεπτωκόσιν. 34, 1: τοὺς μὲν μετὰ Βρασίδου Εἵλωτας μαχεσαμένους. 7, 23, 3. 7, 50, 1: τοὺς ἐκ τῆς Πελοποννήσου τοῦ ἤρος ἐν ταῖς ὁλκάσιν ὁπλίτας ἀποσταλέντας. 52, 2: τὰς μετ' αὐτοῦ ναῦς ἐπισπομένας. 55, 1: τὰς μετὰ τοῦ Δημοσθένους ναῦς ἐπελθούσας. 8, 36, 1: τὰ ἐκ τῆς Ἰάσου μεγάλα χρήματα διαρπασθέντα. 92, 4: οἱ γὰρ ἐν τῷ Πειραιεῖ τὸ τῆς Ἑτιωνείας τεῖχος ὁπλῖται οἰκοδομοῦντες.

Hdt. 6, 132: μετὰ δὲ τὸ ἐν Μαραθῶνι τρῶμα γενόμενον.

Ar. Pl. 996–7: καὶ τἄλλα τἀπὶ τοῦ πίνακος τραγήματα | ἐπόντα.

Eur. I. T. 570–1: οὐδ' οἱ σοφοί γε δαίμονες κεκλημένοι | πτηνῶν ὀνείρων εἰσὶν ἀψευδέστεροι.

Soph. Ph. 1316–7: ἀνθρώποισι τὰς μὲν ἐκ θεῶν | τύχας δοθείσας ἔστ' ἀναγκαῖον φέρειν. Tr. 436–7: τοῦ κατ' ἄκρον Οἰταῖον νάπος | Διὸς καταστράπτοντος.

Aeschyl. P. V. 313–4: ὥστε σοι τὸν νῦν ὄχλον | παρόντα μόχθων παιδιὰν εἶναι δοκεῖν.

Pind. O. 13, 53: τὰν πατρὸς ἀντία Μήδειαν θεμέναν γάμον αὐτᾷ. fr. 123, 2: τὰς δὲ Θεοξένου ἀκτῖνας προσώπου μαρμαριζοίσας.

624. *Modifier of Participle outside of Complex:*

Dem. (7), 19: τὴν καταψευδομένην γνώμην τῶν πρέσβεων. 18, 176: τὸν ἐφεστηκότα κίνδυνον τῇ πόλει. 220 (see **622**). 24, 26: τῶν τεταγμένων χρόνων ἐν τοῖς νόμοις.

Aeschin. 3, 126: "ἐν τοῖς τεταγμένοις χρόνοις ὑπὸ τῶν προγόνων" (part of a *psephisma*).

Lys. 12, 77 (see **622**).

Plato, Rpb. 486 E: τῇ μελλούσῃ τοῦ ὄντος ἱκανῶς τε καὶ τελέως ψυχῇ μεταλήψεσθαι.

Xen. An. 4, 2, 14: τῆς ἐπὶ τῷ πυρὶ καταληφθείσης φυλακῆς τῆς νυκτὸς ὑπὸ τῶν ἐθελοντῶν. 3, 24: κατὰ τὰς προσηκούσας ὄχθας ἐπὶ τὸν ποταμόν. Hell. 3, 4, 1: ἐπιβὰς ἐπὶ τὸ πρῶτον ἀναγόμενον πλοῖον εἰς τὴν Ἑλλάδα. 11: ἐπὶ τῷ καταβάντι στρατεύματι παρὰ βασιλέως. 5, 2, 4: τὸν ῥέοντα ποταμὸν διὰ τῆς πόλεως.

Thuc. 1, 32, 4: ἐς τὸν παρόντα πόλεμον Κορινθίων. 4, 107, 2: τὴν προύχουσαν ἄκραν ἀπὸ τοῦ τείχους. 5, 112, 2: τῇ . . . μέχρι τοῦδε σῳζούσῃ τύχῃ ἐκ τοῦ θείου αὐτήν. 7, 70, 2: τῶν τεταγμένων νεῶν πρὸς αὐτῷ.

Eur. I. A. 903–4: ἀλλ' ἄμυνον, ὦ θεᾶς παῖ, . . . | τῇ τε λεχθείσῃ δάμαρτι σῇ.

Pind. Cf. fr. 33: τὸν πάντων ὑπερβάλλοντα Χρόνον μακάρων (**621**).

625. *Second Attributive Position of Participle:*

Dem. (7), 18: οἱ πρέσβεις οἱ παρ' ἐκείνου πεμφθέντες. 24, 205: τῆς πόλεως ὄνειδός ἐστι τῆς θεμένης.

Aeschin. 3, 6: αἱ δὲ πόλεις αἱ δημοκρατούμεναι τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις (sc. διοικοῦνται).

Isae. 3, 50: τῶν νόμων τῶν κειμένων.

Isoc. 4, 6: τῆς ταραχῆς τῆς παρούσης. 9: αἱ . . . πράξεις αἱ προγεγενημέναι. 43: τὰς ἔχθρας τὰς ἐνεστηκυίας.

Lys. 3, 35: ἐκ τῆς μάχης τῆς γενομένης. [6], 5: τοὺς μύστας τοὺς ἀφικνουμένους. 14, 40: τῶν νόμων τῶν κειμένων.

Plato, Legg. 799 E: τοῖς νόμοις τοῖς νῦν ἡμῖν παροῦσι. Phaedr. 231 E: τὸν νόμον τὸν καθεστηκότα. Rpb. 454 C–D: ἐκεῖνο τὸ εἶδος . . . ἐφυλάττομεν τὸ πρὸς αὐτὰ τεῖνον τὰ ἐπιτηδεύματα. 485 B: ἐκείνης τῆς οὐσίας τῆς ἀεὶ οὔσης καὶ μὴ πλανωμένης ὑπὸ γενέσεως καὶ φθορᾶς.

Xen. An. 1, 4, 7: τοὺς στρατιώτας αὐτῶν τοὺς παρὰ Κλέαρχον ἀπελθόντας. 3, 5, 2. 4, 6, 1: τοῦ ὑοῦ τοῦ ἄρτι ἡβάσκοντος. 5, 2, 23: τὰς πύλας τὰς εἰς τὴν ἄκραν φερούσας. Elsew. (See Joost, *l.c.* p. 69.)

Thuc. 2, 5, 2: τὸ ὕδωρ τὸ γενόμενον τῆς νυκτός. 5: τῇ κρήνῃ τῇ νῦν μὲν . . . Ἐννεακρούνῳ καλουμένῃ τὸ δὲ πάλαι . . . Καλλιρρόῃ ὠνομασμένῃ.

Hdt. 4, 72: τῶν . . . νεηνίσκων τῶν ἀποπεπνιγμένων. 7, 213: τὴν ἀτραπὸν τὴν διὰ τοῦ ὄρεος φέρουσαν. 222: οἱ μέν νυν σύμμαχοι οἱ ἀποπεμπόμενοι. For other examples see Heikel, de participiorum apud Herodotum usu, Helsingforsiae, 1884, p. 53.

Ar. Ach. 22: τὸ σχοινίον . . . τὸ μεμιλτωμένον. 367: ὁ δ' ἀνὴρ ὁ λέξων. 1008–10: ζηλῶ σε . . . τῆς εὐωχίας, | ἄνθρωπε, τῆς παρούσης. Eq. 399: τοῦ χρώματος τοῦ παρεστηκότος. Thesm. 358–9: τοὺς | ὅρκους τοὺς νενομισμένους. 896: ἡ γραῦς ἡ κακορροθοῦσά σε. Pl. 782–3: οἱ φίλοι | οἱ φαινόμενοι. 914: τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις.

Soph. O. T. 245: τῷ τ' ἀνδρὶ τῷ θανόντι. 1080–1: ἐμαυτὸν παῖδα τῆς Τύχης νέμων | τῆς εὖ διδούσης.

Pind. The second attributive position of the participle is wanting.

626. *Third Position:*

Plato, Crito, 51 B: καὶ παρὰ θεοῖς καὶ παρ' ἀνθρώποις τοῖς νοῦν ἔχουσι. Soph. 235 E: χρώματα ἀποδιδοὺς τὰ προσήκοντα ἑκάστοις.

Xen. An. 1, 2, 13: ἐνταῦθα ἦν . . . κρήνη ἡ Μίδου καλουμένη. 8, 10: ἅρματα διαλείποντα συχνὸν ἀπ' ἀλλήλων τὰ δὴ δρεπανηφόρα καλούμενα. 6, 5, 20: οὔτε πλοῖα ἔστι τὰ ἀπάξοντα οὔτε σῖτος ᾧ θρεψόμεθα.

Hdt. 1, 59: οὔτε τιμὰς τὰς ἐούσας συνταράξας οὔτε θέσμια μεταλλάξας. 61 (620). 97: τρόπῳ τῷ παρεόντι. 205: ἐπὶ πλοίων τῶν διαπορθμευόντων τὸν ποταμόν. 3, 71: τρόπῳ τῷ εἰρημένῳ. 99: ἄνδρες οἱ μάλιστά οἱ ὁμιλέοντες.

Com. Men. 4, 341, 45: ἀνὴρ ὁ φεύγων καὶ πάλιν μαχήσεται.

Ar. Eccl. 6: ὅρμα φλογὸς σημεῖα τὰ ξυγκείμενα.

Eur. Alc. 701–2: φίλοις | τοῖς μὴ θέλουσι δρᾶν τάδ(ε).

Soph. O. T. 735: καὶ τίς χρόνος τοῖσδ' ἐστὶν οὐξεληλυθώς;

Aeschyl. P. V. 46–7: πόνων γὰρ . . . | τῶν νῦν παρόντων. 839: χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα. fr. 157: τέκνοις ἐπῷζε τοῖς τεθνηκόσιν.

Pind. O. 10, 88–9: πλοῦτος ὁ λαχὼν ποιμένα | ἐπακτὸν ἀλλότριον. I. 4, 24: κόμπον τὸν ἐοικότ(α).

Hom. Il. 24, 687: παῖδες τοὶ μετόπισθε λελειμμένοι.

627. Predicative Position of Article, Substantive, and Adjective. — When adjective and substantive are associated without the article, it is a mere matter of inference whether the adjective is attributive or predicative. *ναῦς ἔρημος* may be 'an empty ship' or 'a ship when empty.' In Il. 4, 124: *κυκλοτερὲς μέγα τόξον ἔτεινεν*, *He bent the great bow into a round*, *κυκλοτερές* is predicate, *μέγα* is attribute. At this stage, then, the Greek language presents the same state of things that is familiar to us in Latin.

But when the substantive was used with the article and the adjective without it, inasmuch as the articular substantive represented the old notion and the adjective the new, a predicative relation was set up.[1] As this position is used only in a few combinations in English, it is often necessary to translate by a relative clause or an abstract noun and often the translation costs more than it comes to.

οὗτοι τὰ χρήματ' ἴδια κέκτηνται βροτοί, Eur. Phoen. 555; *The property that mortals hold is not their own.* ὅσα συμβεβούλευκα . . . ἀπ' . . . ἀδιαφθόρου τῆς ψυχῆς (sc. συμβεβούλευκα), Dem. 18, 298; *All that I have counselled, I have counselled in the innocency of my heart.* τοὺς δὲ ταχεῖαν τὴν ἀποχώρησιν ποιησαμένους, Lycurg. 96; *Those that took their departure quickly, made quick work of their departure.* λαμπρᾷ τῇ φωνῇ, Dem. 19, 199; *With his voice ringing clear, with ringing voice.* μεγάλῃ τῇ φωνῇ, Dem. 57, 11; *At the top of his voice, with loud voice.*

628. Limitations of the Predicative Position. — The popular use of the predicative position seems never to have gone far beyond the more simple combinations, and outside of these it is found most frequently in authors who are given to making points and so becomes a gnomon of artificial style.[2]

τηλικαύτην ἀποχρῆν οἶμαι τὴν δύναμιν, Dem. 4, 22; *I think that the force (proposed) is sufficient (though) so small.* καὶ γὰρ τῇ λέξει ποιητικωτέρᾳ καὶ ποικιλωτέρᾳ τὰς πράξεις δηλοῦσι, Isoc. 15, 47; *For the language in which they set forth their themes has a leaning toward the poetical and ornate.* ἀναπεπταμέναις αὐτὸν ἐδέχοντο ταῖς πύλαις, *Ibid.* 126; *They received him with gates wide open.*

[1] Cf. Theon, Progymn. in Rhet. Gr., II, 83 (Sp.): προσθέσει ἄρθρων οὐκέτι ἀμφίβολος γίνεται ἡ λέξις· εἰσὶ δὲ Αἰγύπτιοι οἱ Κολχοί· δῆλον γὰρ γέγονεν ὅτι περὶ Κολχῶν λέγει ὥς εἰσιν Αἰγύπτιοι.

[2] A. J. P. xvii (1896), 518. See also Milden, *The Limitations of the Predicative Position in Greek*, Baltimore, 1900, especially p. 43.

LYCURG. 67: μόνος τῶν ἄλλων πολιτῶν οὐ κοινὴν ἀλλ' ἰδίαν τὴν σωτηρίαν ἐζήτησεν. 96: λέγεται . . . τοὺς . . . ταχεῖαν τὴν ἀποχώρησιν ποιησαμένους . . . ἀπολέσθαι. 145: φανερᾷ τῇ ψήφῳ καταψηφισάμενος.

DEM. 2, 13: πολλὴν δὴ τὴν μετάστασιν καὶ μεγάλην δεικτέον. 4, 22: ἐπειδάν, διότι τηλικαύτην ἀποχρῆν οἶμαι τὴν δύναμιν . . ., διδάξω. 19, 19: εἶπε δὲ τοιούτους λόγους καὶ τηλικαῦτα καὶ τοσαῦτ' ἔχοντας τἀγαθά. 37, 41: ἀλλ' ἐγὼ πολλῷ τῷ δικαίῳ περιεῖναι βουλόμενος συνεχώρουν. [49], 8: τὸ μὲν τοίνυν πρῶτον χρέως, ὃ ἐκπλέων ἔλαβε στρατηγῶν τὸ ὕστερον, τοσοῦτον ὀφείλει.

AESCHIN. 2, 176: καὶ τοσαῦτ' ἔχοντες τἀγαθά. 3, 146: προσέμειξε . . . τὸν κίνδυνον ἀπαρασκεύῳ τῇ πόλει.

ISOC. 2, 7: μεγάλας τὰς προσδοκίας παρέσχεν . . . πολὺ καταδεεστέραν τὴν δόξαν τῆς ἐλπίδος ἔλαβεν. 6, 1: τοσαύτην πεποίημαι τὴν μεταβολήν. 20: τὴν δὲ βασιλείαν ἐξαίρετον αὐτοῖς παρ' ἐκείνων ἔλαβον. 45: πολὺ δὲ μείζω τὴν δύναμιν τὴν αὐτοῦ τῆς πρότερον ὑπαρχούσης ἐκτήσατο. 8, 47: ἡμεῖς δ' . . . ὥσπερ βασιλεὺς ὁ μέγις μισθωτοῖς χρώμεθα τοῖς στρατοπέδοις. 104: καὶ τοῖς ἁμαρτήμασι παραπλησίοις ἐχρήσαντο καὶ τὸ τελευταῖον ὁμοίαις ταῖς συμφοραῖς περιέπεσον. 9, 54: ταχὺν τὸν καιρὸν Λακεδαιμόνιοι παρεσκεύασαν. 15, 47: καὶ γὰρ τῇ λέξει ποιητικωτέρᾳ καὶ ποικιλωτέρᾳ τὰς πράξεις δηλοῦσι, καὶ τοῖς ἐνθυμήμασιν ὀγκωδεστέροις καὶ καινοτέροις χρῆσθαι ζητοῦσιν, ἔτι δὲ ταῖς ἄλλαις ἰδέαις ἐπιφανεστέραις καὶ πλείοσιν ὅλον τὸν λόγον διοικοῦσιν. 15, 126 (see above).

ANTIPHON, 3 γ 6: πολεμίῳ τῷ τούτου βέλει περιπεσών. 5, 12: ἀνόμοτος μὲν αὐτὸς ἐμοῦ κατηγορεῖς, ἀνώμοτοι δὲ οἱ μάρτυρες καταμαρτυροῦσι . . . ἀνωμότοις πιστεύσαντας τοῖς μαρτυροῦσι. 38: οὐκ ἀληθῆ τὴν αἰτίαν ἐπέφερον ἣν ᾐτιῶντο.

PLATO, Apol. 31 C: ἱκανὸν γὰρ . . . ἐγὼ παρέχομαι τὸν μάρτυρα . . . τὴν πενίαν. Rpb. 406 B: καλὸν ἄρα τὸ γέρας, ἔφη, τῆς τέχνης ἠνέγκατο.

XEN. An. 1, 7, 14: συντεταγμένῳ τῷ στρατεύματι παντί. 8, 1: ἱδροῦντι τῷ ἵππῳ. 4, 2, 11: ὀρθίοις τοῖς λόχοις. Cyr. 3, 3, 18: πολὺ μέντοι ἡμεῖς μὲν βελτίοσι καὶ ἐρρωμενεστέραις ταῖς ψυχαῖς τῶν στρατιωτῶν χρησόμεθα ἢν ἴωμεν κτέ. Hell. 1, 5, 14: διεσπαρμέναις ταῖς ναυσί. 3, 2, 23: ἐπιλῃδας γὰρ ἔχοιεν τὰς πόλεις. 4, 21: πολλὰ τὰ ἐπιτήδεια τῇ στρατιᾷ εἶχε (*provisions galore*).

THUC. 1, 117, 1: ἀφάρκτῳ τῷ στρατοπέδῳ. 2, 4, 2: ἐμπείρους δὲ ἔχοντες τοὺς διώκοντας. 38, 2: οἰκειοτέρᾳ τῇ ἀπολαύσει τὰ αὐτοῦ ἀγαθὰ γιγνόμενα καρποῦσθαι. 39, 3: ἀθρόᾳ δὲ τῇ δυνάμει ἡμῶν οὐδείς πω πολέμιος ἐνέτυχε. 49, 5: τῇ δίψῃ ἀπαύστῳ ξυνεχόμενοι. 76, 4: ἀφίεσαν τὴν δοκὸν χαλαραῖς ταῖς ἁλύσεσι. 100, 2: καὶ τῇ ἄλλῃ παρασκευῇ κρείσσονι ἢ ξύμπαντες οἱ ἄλλοι βασιλῆς ὀκτὼ οἱ πρὸ αὐτοῦ γενόμενοι. 6: αὐτοὺς πολλοσπλασίῳ τῷ ὁμίλῳ ἐς κίνδυνον καθίστασαν. 3, 21, 1: εἶχε (sc. τὸ τεῖχος) μὲν δύο τοὺς περιβόλους. 4, 55, 1: ἀθρόᾳ μὲν οὐδιμοῦ τῇ δυνάμει ἀντετάξαντο. 6, 34, 5: εἰ δ' αὖ τῷ ταχυναυτοῦντι ἀθροωτέρῳ κουφίσαντες προσβάλοιεν. 37, 1: μέγα γὰρ τὸ καὶ αὐταῖς ταῖς νυυτὶ κούφαις τοσοῦτον πλοῦν δεῦρο κομισθῆναι. 46, 5: πολλὴν τὴν αἰτίαν εἶχον ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν. 55, 3: πολλῷ τῷ περι-

ὁντι τοῦ ἀσφαλοῦς κατεκράτησε. 7, 36, 3: στερίφοις καὶ παχέσι πρὸς κοῖλα καὶ ἀσθενῆ παίοντες τοῖς ἐμβόλοις. 39, 2: ὅπως . . . ἀπροσδοκήτοις τοῖς Ἀθηναίοις ἐπιχειρῶσιν. 8, 27, 6: ἀτελεῖ τῇ νίκῃ ἀπὸ τῆς Μιλήτου ἀνέστησαν. 80, 1: ἀθρόαις ταῖς ναυσὶν οὐκ ἀξιόμαχοι νομίσαντες εἶναι. 104, 5: ἀσθενέσι καὶ διεσπασμέναις ταῖς ναυσὶ καθίσταντο . . . τοῦ χωρίου τοῦ περὶ τὸ Κυνὸς σῆμα ὀξεῖαν καὶ γωνιώδη τὴν περιβολὴν ἔχοντος.

Hdt. 6, 8: πεπληρωμένῃσι τῇσι νηυσὶ παρῆσαν οἱ Ἴωνες. 7, 46: ὁ δὲ θεὸς γλυκὺν γεύσας τὸν αἰῶνα φθονερὸς ἐν αὐτῷ εὑρίσκεται ἐών. 8, 51: αἱρέουσι ἔρημον τὸ ἄστυ.

Ar. Ach. 150: ὅσον τὸ χρῆμα παρνόπων προσέρχεται. 686: παίει ξυνάπτων στρογγύλοις τοῖς ῥήμασι. 1105–6: καλόν γε (sc. ἔνεγκε δεῦρο) καὶ λευκὸν τὸ τῆς στρουθοῦ πτερόν. | καλόν γε καὶ ξανθὸν τὸ τῆς φάττης κρέας. Eq. 124: πολλῷ γ' ὁ Βάκις ἐχρῆτο τῷ ποτηρίῳ. 528: ἐφόρει τὰς δρῦς καὶ τὰς πλατάνους καὶ τοὺς ἐχθροὺς προθελύμνους. 1367: τὸν μισθὸν ἀποδώσω 'ντελῆ. Nub. 1330: πάττε πολλοῖς τοῖς ῥόδοις. Vesp. 457: τῦφε πολλῷ τῷ καπνῷ. Av. 503: κἆτα κενὸν τὸν θύλακον ὄκαδ' ἀφεῖλκον. Ran. 903–4: τὸν δ' (= *the other one*) ἀνασπῶντ' αὐτοπρέμνοις τοῖς λόγοισιν | ἐμπεσόντα. Cf. Pl. 879: τοὺς συκοφάντας ἐξολεῖ κακοὺς κακῶς (κακούς is appositive rather than an ordinary predicative adjective).

Com. Theop. 2, 818, 7: δὶς παῖδες οἱ γέροντες ὀρθῷ τῷ λόγῳ.

Eur. Cycl. 419: καλὸν τὸ πῶμα δαιτὶ πρὸς καλῇ δίδως. 551: καλόν γε τὸ γέρας τῷ ξένῳ δίδως, Κύκλωψ. 680–1: τὴν πέτραν ἐπήλυγα | λαβόντες ἑστήκασι. Phoen. 555: οὗτοι τὰ χρήματ' ἴδια κέκτηνται βροτοί (627).

Soph. Ai. 1121: οὐ γὰρ βάναυσον τὴν τέχνην ἐκτησάμην. El. 1500: ἀλλ' οὐ πατρῴαν τὴν τέχνην ἐκόμπασας. O. C. 753–4: ἆρ' ἄθλιον τοὔνειδος, ὦ τάλας ἐγώ, | ὠνείδισ' ἐς σὲ κἀμὲ καὶ τὸ πᾶν γένος; O. T. 525–6: τοῦ πρὸς δ' ἐφάνθη . . . ὅτι | . . . ὁ μάντις τοὺς λόγους ψευδεῖς λέγοι;

Hipponax, 26: ἀκήρατον δὲ τὴν ἀπαρτίην ἔχει.

Hom. Il. 5, 715: ἦ ῥ' ἄλιον τὸν μῦθον ὑπέστημεν Μενελάῳ. Cf. 6, 185: καρτίστην δὴ τήν γε μάχην φάτο δύμεναι ἀνδρῶν.

629. Predicative Position in Phrases that have to do with the Person. — In determining the stylistic effect of any given instance of the predicative adjective with an articular noun, it must be borne in mind that the predicative use was fostered by the employment of the article as a possessive, and many of the most familiar turns consist of phrases that have to do with the person, such as μεγάλῃ τῇ φωνῇ.

λαμπρᾷ τῇ φωνῇ, Dem. 19, 199; *With his voice ringing clear, with ringing voice* (627). μεγάλῃ τῇ φωνῇ, Dem. 57, 11; *At the top of his voice, with loud voice* (627).

Din. 1, 67: τίνας τὰς ἐλπίδας ἕξομεν;

Lycurg. 40: διπλᾶ θαλμάτ' ἐμπεπορπημένους.

DEM. 1, 7: *βεβαίαν εἰκὸς τὴν ἔχθραν αὐτοὺς ἔχειν.* 11: *μεγάλην ἔχει τῇ τύχῃ τὴν χάριν.* 2, 1: *τὴν ὑπὲρ τοῦ πολέμου γνώμην τοιαύτην ἔχοντας.* 18, 298: *ἀπ᾽ ὀρθῆς καὶ δικαίας καὶ διαφθόρου τῆς ψυχῆς* (627). 19, 199 (see above). 57, 11 (see above).

AESCHIN. 2, 7: *ἴσῃ τῇ εὐνοίᾳ ἀκούοντας.*

ISAE. 6, 59: *ἐὰν . . . ἡμῖν δὲ λοιδορήσηται μεγάλῃ τῇ φωνῇ.*

ISOC. 8, 103: *τὴν φύσιν ὁμοίαν ἔχει ταῖς ἑταίραις.* 10, 23: *οὐ γὰρ μόνον τοῖς ὅπλοις ἐκοσμήσαντο παραπλησίοις ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ἐχρήσαντο τοῖς αὐτοῖς.*

LYS. [2], 18: *ἐλευθέραις ταῖς ψυχαῖς ἐπολιτεύοντο.*

ANTIPHON, 5, 33: *μετὰ χρηστῆς τῆς ἐλπίδος.*

PLATO, Conv. 190 B: *τὰ φρονήματα μεγάλα εἶχον.* Legg. 880 A: *ἀμυνέσθω κατὰ φύσιν ἄνευ βέλους ψιλαῖς ταῖς χερσίν.* Theaet. 144 D: *ἵνα κἀγὼ ἐμαυτὸν ἀνασκέψωμαι, ποῖόν τι ἔχω τὸ πρόσωπον.* 168 B: *ἴλεῳ τῇ διανοίᾳ.*

XEN. Cyr. 3, 3, 31: *αὔριον ἐξίασι πολὺ ἐρρωμενεστέραις ταῖς γνώμαις.* 58: *οἱ δὲ θεοσεβῶς πάντες συνεπήχησαν μεγάλῃ τῇ φωνῇ.* Hell. 3, 4, 11: *μάλα φαιδρῷ τῷ προσώπῳ*, but SOPH. El. 1297: *φαιδρῷ προσώπῳ.*

THUC. 1, 6, 1: *ξυνήθη τὴν δίαιταν.* 3: *ἀνειμένῃ τῇ διαίτῃ.* 70, 6: *τοῖς μὲν σώμασιν ἀλλοτριωτάτοις . . . χρῶνται, τῇ δὲ γνώμῃ οἰκειοτάτῃ.* 120, 5: *ὁμοίᾳ τῇ πίστει.* 3, 38, 1: *ἀμβλυτέρᾳ τῇ ὀργῇ.* 82, 2: *ἀμείνους τὰς γνώμας ἔχουσι.* 6, 68, 2: *μεγάλην τὴν ἐλπίδα τῆς νίκης ἔχειν.* 8, 45, 2: *ἵνα αὐτῶν μὴ οἱ ναῦται . . . τὰ σώματα χείρω ἔχωσι.*

HDT. 2, 48. 51.

COM. Men. 4, 341, 56: *ἄλυπον ἄξεις τὸν βίον χωρὶς γάμου.* Philetaer. 3, 293: *ὡς τακερόν, ὦ Ζεῦ, καὶ μαλακὸν τὸ βλέμμ᾽ ἔχει.* Pherecr. 2, 281, 3: *ξηρὰν ἔχουσα τὴν φάρυγα.*

AR. Ach. 120: *τοιόνδε δ᾽, ὦ πίθηκε, τὸν πώγων᾽ ἔχων.* Eq. 205: *ἀγκύλαις ταῖς χερσὶν ἁρπάζων φέρει.* 280–1: *κενῇ τῇ κοιλίᾳ | ἐσδραμὼν ἐς τὸ πρυτανεῖον, εἶτα πάλιν ἐκθεῖ πλέᾳ.* 1170: *ὡς μέγαν ἄρ᾽ εἶχες, ὦ πότνια, τὸν δάκτυλον.* Nub. 229–30: *τὴν φροντίδα | λεπτὴν καταμείξας εἰς τὸν ὅμοιον ἀέρα.* Vesp. 554: *ἐμβάλλει μοι τὴν χεῖρ᾽ ἁπαλήν.* Lys. 88: *καλόν γ᾽ ἔχουσα τὸ πεδίον.* 1116: *καὶ μὴ χαλεπῇ τῇ χειρὶ μηδ᾽ αὐθαδικῇ.* Thesm. 583: *ἕως ἂν οὕτως τὰς γνάθους ψιλὰς ἔχῃς.* Pl. 1018: *καὶ τάς γε χεῖρας παγκάλας ἔχειν μ᾽ ἔφη.* 1022: *τὸ βλέμμα θ᾽ ὡς ἔχοιμι μαλακὸν καὶ καλόν.*

EUR. Cycl. 126: *γλυκύτατά φασι τὰ κρέα τοὺς ξένους φορεῖν.* fr. 271: *πτηνὰς διώκεις, ὦ τέκνον, τὰς ἐλπίδας.*

SOPH. O. T. 1512–4: *νῦν δὲ τοῦτ᾽ εὔχεσθέ μοι, | . . . τοῦ βίου δὲ λῴονος | ὑμᾶς κυρῆσαι τοῦ φυτεύσαντος πατρός.* Tr. 1252–3: *κἀπὶ τοῖσδε τὴν χάριν | ταχεῖαν, ὦ παῖ, πρόσθες.*

SAPPHO, 72: *ἀβάκην τὰν φρέν᾽ ἔχω.*

ARCHIL. 91: *τοιήνδε δ᾽, ὦ πίθηκε, τὴν πυγὴν ἔχων.*

630. PREDICATIVE POSITION IN PREPOSITIONAL PHRASES. — Especially worthy of note is the use of the predicative position

in combination with prepositions, a construction which adds to the advantages of the genitive absolute that of greater exactness.

εἰς ἔρημον τὴν χώραν, Lys. [2], 49; *Into the country, stripped of its defenders.* **ἀπ' . . . ἀδιαφθόρου τῆς ψυχῆς**, Dem. 18, 298; *In the innocency of my heart.* **μετὰ ἀκραιφνοῦς τῆς ξυμμαχίας**, Thuc. 1, 19; *With the alliance in its integrity.*

Din 1, 37: παρ' ἑκόντων καὶ βουλομένων τῶν Ἑλλήνων.

Dem. Cf. 4, 51: ἐπ' ἀδήλοις οὖσι τοῖς . . . γενησομένοις. 18, 205: ἐν δουλευούσῃ τῇ πόλει. 258: μετὰ πολλῆς τῆς ἐνδείας according to L and some editors; μετὰ πολλῆς ἐνδείας Blass. 298: ἀπ' ὀρθῆς καὶ δικαίας καὶ διαφθόρου τῆς ψυχῆς (627 and above). 19, 120: πρὸς [δια]μεμετρημένην τὴν ἡμέραν. 21, 30: ἐπ' ἀδήλοις μὲν τοῖς ἀδικήσουσιν, ἀδήλοις δὲ τοῖς ἀδικησομένοις. 24, 76: ἐν δημοκρατουμένῃ τῇ πόλει. 25, 99: ὡς ἐπὶ κυρίους τοὺς νόμους. [35], 22: ὡς ἐπ' ἐλευθέροις τοῖς χρήμασι. 36, 8: ἀπὸ κοινῶν τῶν χρημάτων . . . ἐκ κοινῶν τῶν χρημάτων. 39: ἐκ κοινῶν . . . τῶν χρημάτων. 38, 28: παρ' ἑκόντων ἔλαβον τῶν ἐπιτρόπων.

Aeschin. 2, 126: ἐν διαμεμετρημένῃ τῇ ἡμέρᾳ. 3, 58: παρ' ἑκόντων τῶν Ἑλλήνων. 255: μὴ οὖν ὡς ὑπὲρ ἀλλοτρίας, ἀλλ' ὡς ὑπὲρ οἰκείας τῆς πόλεως βουλεύεσθε.

Isoc. [1], 34: ὡς περὶ ἀλλοτρίου τοῦ πράγματος. 7, 17: παρ' ἑκόντων τῶν Ἑλλήνων. 8, 12: ὥσπερ ἐν ἀλλοτρίᾳ τῇ πόλει. 14, 40: ἐξ ἀτειχίστου μὲν τῆς πόλεως. Ep. 6, 9: ποτέρας (sc. χρὴ) τῶν τιμῶν ἀγαπῆσαι, τὰς παρ' ἑκόντων γιγνομένας ἢ τὰς παρ' ἀκόντων τῶν πολιτῶν.

Lys. [2], 49 (see above). 12, 97: οἱ μὲν ἐν πολεμίᾳ τῇ πατρίδι τοὺς παῖδας καταλιπόντες, οἱ δ' ἐν ξένῃ γῇ.

Andoc. 1, 88: ὁπόσαι ἐν δημοκρατουμένῃ τῇ πόλει ἐγένοντο.

Antiphon, 5, 33: μετὰ χρηστῆς τῆς ἐλπίδος (629).

Plato, Apol. 20 E: εἰς ἀξιόχρεων ὑμῖν τὸν λέγοντα ἀνοίσω. Protag. 357 A: ἐν ὀρθῇ τῇ αἱρέσει. Rpb. 515 E: εἰ δὲ . . . ἐντεῦθεν ἕλκοι τις αὐτὸν βίᾳ διὰ τραχείας τῆς ἀναβάσεως καὶ ἀνάντους.

Xen. An. 1, 3, 14: ἡγεμόνα αἰτεῖν Κῦρον ὅστις διὰ φιλίας τῆς χώρας ἀπάξει. 5, 4, 2: ἐρωτῶντες πότερον ὡς διὰ φιλίας ἢ διὰ πολεμίας πορεύσονται τῆς χώρας. Hell. 3, 2, 9: διὰ φιλίας τῆς Θρᾴκης πορευθεὶς . . . ἀφικνεῖται εἰς Χερρόνησον.

Thuc. 1, 19 (see above). 36, 1: πρὸς ἰσχύοντας τοὺς ἐχθρούς. 74, 3: ἀπό τε οἰκουμένων τῶν πόλεων. 84, 4: ἀεὶ δὲ ὡς πρὸς εὖ βουλευομένους τοὺς ἐναντίους ἔργῳ παρασκευαζώμεθα. 3, 43, 4: ὑπεύθυνον τὴν παραίνεσιν ἔχοντας πρὸς ἀνεύθυνον τὴν ὑμετέραν ἀκρόασιν. 6, 77, 1: ἀπ' αὐτονόμου τῆς Πελοποννήσου. 92, 5: περὶ μεγίστων δὴ τῶν διαφερόντων βουλεύεσθαι. 7, 66, 1: ὅτι μὲν καλὰ τὰ προειργασμένα καὶ ὑπὲρ καλῶν τῶν μελλόντων ὁ ἀγὼν ἔσται . . . δοκεῖτε ἡμῖν εἰδέναι. Cf. 84, 4: ἐν κοίλῳ ὄντι τῷ ποταμῷ. 8, 38, 3: ἐν πολλαῖς ταῖς πρὶν μάχαις.

Hdt. 5, 29: ὅκως τινὰ ἴδοιεν ἐν ἀνεστηκυίῃ τῇ χώρῃ ἀγρὸν εὖ ἐξεργασμένον. 92, 7: ἐπὶ ψυχρὸν τὸν ἵππον Περίανδρος τοὺς ἄρτους ἐπέβαλε.

Ar. Thesm. 455–6: ἄγρια γὰρ ἡμᾶς, ὦ γυναῖκες, δρᾷ κακά, | ἅτ' ἐν ἀγρίοισι τοῖς λαχάνοις αὐτὸς τραφείς.

Eur. Phoen. 526: οὐκ εὖ λέγειν χρὴ μὴ 'πὶ τοῖς ἔργοις καλοῖς.

Soph. Ant. 556: ἐπ' ἀρρήτοις γε τοῖς ἐμοῖς λόγοις.

631. Predicative Positions. — The first position in which the predicative adjective precedes the articular noun is more common than the second position in which the adjective follows.

632. *First Position:*

Din. 1, 67.[1] Lycurg. 40.[1] 67. 96. 145.

Dem. 1, 7.[1] 11.[1] 2, 13. 4, 22. 19, 19. 199.[1] 37, 41. 57, 11.[1]

Aeschin. 2, 7.[1] 176. 3, 146.

Isae. 6, 59.[1]

Isoc. 2, 7 (*bis*). 6, 1. 45. 8, 47. 104. 9, 54. 15, 126.

Lys. [2], 18.[1]

Antiphon, 3 γ 6. 5, 12 (*bis*). 38.

Plato, Apol. 31 C. Legg. 880 A.[1] Rpb. 406 B. Theaet. 144 D.[1] 168 B.[1]

Xen. An. 1, 7, 14. 8, 1. 4, 2, 11. Cyr. 3, 3, 18. 31.[1] 58.[1] Hell. 1, 5, 14. 3, 2, 23. 4, 11.[1] 21.

Thuc. 1, 6, 1.[1] 3[1] 117, 1. 120, 5.[1] 2, 4, 2. 38, 2. 39, 3. 76, 4. 100, 6. 3, 21, 1. 38, 1.[1] 82, 2.[1] 4, 55, 1. 6, 46, 5. 55, 3. 68, 2.[1] 7, 36, 3. 39, 2. 8, 27, 6. 80, 1. 104, 5 (*bis*).

Hdt. 2, 48.[1] 51.[1] 6, 8. 7, 46. 8, 51.

Com. Men. 4, 341, 56.[1] Philetaer. 3, 293.[1] Theop. 2, 818, 7. Pherecr. 2, 281, 3.[1]

Ar. Ach. 120.[1] 150. 686. 1105–6 (*bis*). Eq. 124. 205.[1] 280–1.[1] 1170.[1] Nub. 1330. Vesp. 457. Av. 503. Lys. 88.[1] 1116.[1] Ran. 903.

Eur. Cycl. 126.[1] 419. 551. fr. 271.[1]

Soph. Ai. 1121. El. 1500. O. C. 753.

Hipponax, 26.

Sappho, 72.[1]

Archil. 91.[1]

Hom. Il. 5, 715. Cf. 6, 185.

In addition to the above references must be added the examples of the prepositional type cited under **630**, which, with a single exception (Eur. Phoen. 526), are of the first position.

633. *Second Position:*

Dem. 2, 1.[1] [49], 8.

Isoc. 6, 20. 8, 103.[1] 104. 10, 23.[1] 15, 47 (*ter*).

[1] The passages to which these references apply are cited in **629**, the others in **628**.

PLATO, Conv. 190 B.[1]
THUC. 1, 70, 6 (*bis*).[1] 2, 49, 5. 100, 2. 6, 34, 5. 37, 1. 8, 45, 2.[1]
AR. Eq. 528. 1367. Nub. 229-30.[1] Vesp. 554.[1] Thesm. 583.[1] Cf. Pl. 879. 1018.[1] 1022.[1]
EUR. Cycl. 680. Phoen. 555.
SOPH. O. T. 526. 1513.[1] Tr. 1252–3.[1]

634. PARTICIPLE IN PREDICATIVE POSITION. — The predicative position is the most common position of the participle. Instances of this position in which the participle is the equivalent of an adjective, have been cited under the preceding sections. Other examples will be given later under the head of *Predicative Attribution*, the *Participle*, the *Compound Sentence*, and the *Abridged Sentence*. For the predicative position of the attributive participle, see **622** and **623**.

635. SEEMING ATTRIBUTIVE OR PREDICATIVE POSITION OF **καλούμενος, ὀνομαζόμενος, ὤν**, AND THE LIKE. — The articular copulative participle is regularly attracted into the gender and number of the predicate (cf. **124**, **127** f., **492**), and the resulting positions merely simulate attribution or predication.

ἡ ὀνομαζομένη ἀνδρεία, PLATO, Phaedo, 68 C; *What is called bravery.* **ἐπὶ τὴν γαστέρα νῦν καλουμένην**, PLATO, Conv. 190 E; *To what is now called the belly.* **περὶ τὰς ἡδονὰς καλουμένας**, PLATO, Phaedo, 64 D; *About what are called (so-called) pleasures.*

DEM. [26], 27: ἐπεὶ καὶ . . . τὰς καλουμένας ὥρας νόμος καὶ τάξις . . . διοικεῖν φαίνεται.

AESCHIN. 2, 31: τῶν καλουμένων Ἐννέα ὁδῶν. 40: τὸ καλούμενον παιπάλημα. 3, 122: ἦκειν . . . πρὸς τὸ Θυτεῖον ἐκεῖ καλούμενον.

ISOC. 8, 7: οὕτω γὰρ . . . πρὸς τὰς δοκούσας εἶναι πλεονεξίας ἁπλήστως ἔχομεν, ὥστ(ε) κτέ. 94: ῥᾴδιόν ἐστι καταμαθεῖν . . . τὴν καλουμένην μὲν ἀρχήν, οὖσαν δὲ συμφοράν, ὅτι πέφυκε χείρους ἅπαντας ποιεῖν τοὺς χρωμένους αὐτῇ.

PLATO, Conv. 190 E (see above). Legg. 720 B: θείης ἂν ταῦτα δύο γένη τῶν καλουμένων ἰατρῶν; PHAEDO, 64 D (see above). 68 C (see above). 86 D: ἐν τῷ καλουμένῳ θανάτῳ. Phaedr. 243 B: καὶ ποιήσας δὴ πᾶσαν τὴν καλουμένην παλινῳδίαν παραχρῆμα ἀνέβλεψεν. Rpb. 404 D: οὐκοῦν καὶ Ἀττικῶν πεμμάτων (sc. ψέγεις) τὰς δοκούσας εἶναι εὐπαθείας; 473 C–D: ἐὰν μὴ . . . ἢ οἱ φιλόσοφοι βασιλεύσωσιν ἐν ταῖς πόλεσιν ἢ οἱ βασιλῆς τε νῦν λεγόμενοι καὶ δυνάσται φιλοσοφήσωσι . . . οὐκ ἔστι κακῶν παῦλα.

XEN. An. 6, 1, 7: ὠρχοῦντο τὴν καρπαίαν καλουμένην ἐν τοῖς ὅπλοις.

[1] The passages to which these references apply are cited in **629**, the others in **628**.

7, 1, 33: ἔλεγεν ὅτι ἕτοιμος εἴη ἡγεῖσθαι αὐτοῖς εἰς τὸ Δέλτα καλούμενον τῆς Θρᾴκης. 5, 1: εἰς τὸ Δέλτα καλούμενον. Mem. 1, 1, 11: σκοπῶν ὅπως ὁ καλούμενος ὑπὸ τῶν σοφιστῶν κόσμος ἔφυ.

THUC. 1, 2, 1: ἡ νῦν Ἑλλὰς καλουμένη. 3: ἥ τε νῦν Θεσσαλία καλουμένη καὶ Βοιωτία. 32, 4: καὶ περιέστηκεν ἡ δοκοῦσα ἡμῶν πρότερον σωφροσύνη . . . νῦν ἀβουλία καὶ ἀσθένεια φαινομένη. 2, 19, 2: περὶ τοὺς Ῥείτους καλουμένους. . . . ἐς Ἀχαρνάς, χῶρον μέγιστον τῆς Ἀττικῆς τῶν δήμων καλουμένων. 8, 48, 6: τούς τε καλοὺς κἀγαθοὺς ὀνομαζομένους.

HDT. 6, 61: τὸ δ' ἐστὶ ἐν τῇ Θεράπνῃ καλεομένῃ.

COM. Men. 4, 249: ἥ νῦν ὑπό τινων χρηστότης καλουμένη.

EUR. Andr. 75–6: ὁ δὲ κεκλημένος | πατὴρ ἔτ' ἐν Δελφοῖσι τυγχάνει μένων.

636. **μέσος, ἄκρος,** AND THE LIKE IN PREDICATIVE POSITION. — Adjectives of position when used partitively regularly precede the articular substantive. For the anarthrous use, see **507**.

(ἡ στήλη) **κατὰ μέσην τὴν νῆσον ἔκειτο,** PLATO, Criti. 119 C; *The pillar was situated in the middle of the island.* **ὄνυχας . . . ἐπ' ἄκροις τοῖς κώλοις ἔφυσαν,** Tim. 76 E; *They formed, at the extremities of the limbs, nails.* **στήσας τὸ ἅρμα πρὸ τῆς φάλαγγος μέσης,** XEN. An. 1, 2, 17; *Halting his chariot before the phalanx, the middle of it.* But **τὸ μέσον στῖφος,** XEN. An. 1, 8, 13; *The central mass of men,* not *the centre of the mass of men.* **ὁ μέσος (δάκτυλος),** PLATO, Rpb. 523 C; *The middle finger,* not *the middle of the finger.*

DIN. 1, 24: πόλις ἀστυγείτων . . . ἐκ μέσης τῆς Ἑλλάδος ἀνήρπασται.

LYCURG. 17: κατὰ μέσην τὴν ἀκτὴν διὰ τῆς πυλίδος ἐξελθών.

HYPER. c. Athen. col. 6, 20: ἐν μέσῃ τῇ ἀγορᾷ.

DEM. 19, 127: εἰς μέσας τὰς Θήβας καὶ τὸ τῶν Θηβαίων στρατόπεδον. 29, 12: ἐν τῇ ἀγορᾷ μέσῃ πολλῶν παρόντων.

ISOC. 5, 90: ἐν μέσοις γενόμενον τοῖς πολεμίοις ἀποθανεῖν (sc. ὁμολογεῖται).

PLATO, Conv. 190 E: κατὰ μέσην τὴν γαστέρα. Critias, 119 C (see above). Lach. 183 E: ἄκρου τοῦ στύρακος. Phaedo, 108 E: ἐν μέσῳ τῷ οὐρανῷ. 109 C: ἐν μέσῳ τῷ πυθμένι τοῦ πελάγους. E: διεξελθεῖν ἐπ' ἔσχατον τὸν ἀέρα. Protag. 352 A: ἰδὼν τὸ πρόσωπον καὶ τὰς χεῖρας ἄκρας. Tim. 75 C–D: τὰ δὲ νεῦρα . . . ὁ θεὸς ἐπ' ἐσχάτην τὴν κεφαλὴν . . . ἐκόλλησεν . . . καὶ τὰς σιαγόνας ἄκρας αὐτοῖς ξυνέδησεν. Tim. 76 E (see above).

XEN. Ag. 9, 4: ἐν μέσαις ταῖς εὐφροσύναις. An. 1, 2, 7: διὰ μέσου δὲ τοῦ παραδείσου. 17 (see above). 2, 1, 11: ἔχων ἐν μέσῃ τῇ ἑαυτοῦ χώρᾳ. Cyn. 3, 4: ἄκρᾳ δὲ τῇ οὐρᾷ σείουσιν. 4, 8: ἐπὶ δὲ ταῖς μηριαίαις ἄκραις. 5, 10: ἐπ' ἄκρους δὲ τοὺς πόδας. 6, 7: εἰς μέσον τὸν κεκρύφαλον. Cyr. 7, 1, 34: ἐν ἄκραις ταῖς χερσί. 8, 8, 17: περὶ ἄκραις ταῖς χερσί. R. Eq. 6, 9: εἰς ἄκρον τὸ στόμα.

THUC. 2, 83, 3: κατὰ μέσον τὸν πορθμόν. 91, 3: τῇ Λευκαδίᾳ (sc. νηΐ) διωκούσῃ ἐμβάλλει μέσῃ. 3, 107, 4: οὗτοι δὲ ἐν τῷ εὐωνύμῳ μᾶλλον καὶ οὐ τὸ κέρας ἄκρον ἔχοντες ἀθρόοι ἦσαν, ἀλλ' Εὐρύλοχος ἔσχατον εἶχε τὸ εὐώνυμον καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ. 4, 96, 1: μέχρι . . . μέσου τοῦ στρατοπέδου. 5, 9, 6: κατὰ μέσον τὸ στράτευμα. 6, 97, 5: ἐπ' ἄκροις τοῖς κρημνοῖς τῶν Ἐπιπολῶν. 101, 2: διὰ μέσου τοῦ ἕλους.

HDT. 2, 40: σκέλεα δὲ ἀποτάμνουσι καὶ τὴν ὀσφὺν ἄκρην. 4, 49: Κίος ποταμὸς μέσον σχίζων τὸν Αἶμον ἐκδιδοῖ ἐς αὐτόν (sc. τὸν Ἴστρον). 181: ἐκ μέσου τοῦ ἁλός. 5, 101: διὰ μέσης τῆς ἀγορῆς ῥέει.

AR. Ach. 638: ἐπ' ἄκρων τῶν πυγιδίων ἐκάθησθε. 1216. Lys. 443–4: εἰ . . . τὴν χεῖρ' ἄκραν | ταύτῃ προσοίσεις. Thesm. 239: τὴν κέρκον φυλάττου νυν ἄκραν.

EUR. Cycl. 159: εἰς ἄκρους γε τοὺς ὄνυχας ἀφίκετο. 184: περὶ μέσον τὸν αὐχένα. 220: ἐν μέσῃ τῇ γαστέρι. 671: μεθύων κατέπεσες εἰς μέσους τοὺς ἄνθρακας.

SOPH. fr. 689: μέσον εἰς τὸν αὐχέν' εἰσαλοίμην.

637. ὅλος IN PREDICATIVE POSITION. — ὅλος prefers the first predicative position with its decided emphasis. The second position is a manner of afterthought.

ὅλη . . . ἡ πόλις, DEM. 21, 80; (*The*) WHOLE (*of*) *the city*. **οἱ ἀλλότριοι καὶ ἡ πόλις ὅλη**, AESCHIN. 1, 28; *The strangers and the* CITY, *the whole of it*. **ταύτην μὲν τὴν ἡμέραν ὅλην εἰργάζοντο· τῇ δ' ὑστεραίᾳ κτέ.**, THUC. 4, 69, 3; *This day they worked the whole day long; but on the following day etc.*

INSCRIPTIONES ATTICAE. The predicative position alone is found according to Msth.[3] § 86, 45. II, 465, 10: ἐν ὅλῳ τῷ ἐνιαυτῷ (ante 100 a. Chr.). 467, 39: δι' ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ (circ. 100 a. Chr.). 240, b, 9: ὅλην τὴν πόλιν (307/6 a. Chr.). IV, 2, 1054 b, 16: παρ' ὅλον τὸν τοῖχον (a. 350 a. Chr.).

DIN. 1 ex. of 1st pred. pos., 1 ex. of 2d pred. pos. 1, 22: ὅλῃ τῇ Ἑλλάδι. 44: τῆς δ' Εὐβοίας ὅλης.

LYCURG. 3 exx. of 1st pred. pos. 7: ὑπὲρ ὅλης τῆς πατρίδος. 40: καθ' ὅλην τὴν πόλιν (τὴν add. Suid. ⟨Sch.⟩). 59: ἡγοῦμαι . . . τουτονὶ . . . ὅλην ἔκδοτον ποιῆσαι τὴν πόλιν.

HYPERIDES. No example.

DEMOSTHENES. In the Demosthenean corpus are found 50 exx. of the 1st pred. pos. and 9 exx. of the 2d pred. pos. 18, 118: λαβὼν ἀνάγνωθι τὸ ψήφισμ' ὅλον τὸ γραφέν μοι. 21, 80: ὅλη γὰρ ἡ πόλις . . . τὴν ἐπιβουλὴν τότε ταύτην . . . ᾔσθετο.

AESCHIN. 4 exx. of 1st pred. pos., 2 exx. of 2d pred. pos. 1, 28 (see above). 52 (= 3, 48 = 3, 206): ὅλην τὴν ἡμέραν.

ISAE. 2 exx. of 1st pred. pos. 7, 2: ὅλον τὸ πρᾶγμα. 23: ὅλου τοῦ κλήρου.

ISOC. 29 exx. of 1st pred. pos., 6 exx. (omitting 9, 67) of 2d pred. pos. 8, 51: περὶ τὴν σωτηρίαν ὅλης τῆς πόλεως. 9, 46: τῇ τῆς πόλεως ὅλης διοικήσει.

Lys. 5 exx. of 1st pred. pos., 1 ex. of 2d pred. pos. 28, 10: οὐκ Ἐργοκλῆς μόνος κρίνεται, ἀλλὰ καὶ ἡ πόλις ὅλη. 31, 26: προδοὺς ὅλην τὴν πόλιν.

Andoc. 2 exx. of 2d pred. pos. 1, 68: τὴν πόλιν ὅλην συνταράξας. [4]. 29: τὴν πόλιν ὅλην ὑβρίζων.

Antiphon. 3 exx. of 2d pred. pos. 5, 76: ἡ πόλις ὅλη . . . μετὰ τῆς πόλεως ὅλης. 79: μετὰ τῆς πόλεως ὅλης.

Plato, Conv. 219 C: κατεκείμην τὴν νύκτα ὅλην. Crat. 393 E: ὅλῳ τῷ ὀνόματι. Criti. 118 A: ὅλης τῆς νήσου. Legg. 808 A: ὅλην καὶ πᾶσαν τὴν οἰκίαν. Rpb. 411 A: τὸν βίον ὅλον. 442 C: ὅλῳ τῷ κοινῷ. 518 C: ξὺν ὅλῳ τῷ σώματι . . . ξὺν ὅλῃ τῇ ψυχῇ. 519 E: ἐν ὅλῃ τῇ πόλει.

Xen. An. 5 exx. of 1st pred. pos., 2 exx. of 2d pred. pos. (see Joost, Sprachgebr. Xen. In 2, 3, 16: ὁ δὲ φοῖνιξ ὅθεν ἐξαιρεθείη ὁ ἐγκέφαλος ὅλος αὐαίνετο, ὅλος is adverbial, belonging to αὐαίνετο). 1, 2, 17: ὅλην τὴν φάλαγγα. 3, 3, 11: τῆς ἡμέρας ὅλης. 4, 1, 10: ὅλην τὴν ἡμέραν. Cyr. 2, 1, 24: καὶ ὅλαις ταῖς τάξεσι καὶ ὅλοις τοῖς λόχοις. 30: ἔστι δ' ὅτε καὶ τὴν πεμπάδα ὅλην καὶ δεκάδα ὅλην καὶ λόχον ὅλον καὶ τάξιν ὅλην (sc. ἐκάλει). Hell. 3, 4, 17: ὅλην τὴν πόλιν.

Thuc. 3 exx. of 1st pred. pos., 1 ex. of 2d pred. pos. 1, 70, 8: δι' ὅλου τοῦ αἰῶνος. 4, 69, 3 (see above). 7, 38, 3: ὅλην τὴν ἡμέραν. 8, 50, 5: ὅλον τὸ στράτευμα τὸ τῶν Ἀθηναίων.

Herodotus. No example.[1]

Com. Fr. About 9 exx. of the 1st pos. and 9 exx. of the 2d pos. 11 of these exx. are either ὅλην τὴν ἡμέραν (τὴν ἡμέραν ὅλην) or ὅλην τὴν νύκτα (τὴν νύχθ' ὅλην).

Aristophanes. 7 exx. of the 1st pred. pos., 12 exx. of the 2d pred. pos. The preponderance of the 2d pos. is undoubtedly due to metrical convenience, 10 of the 12 exx. occurring at the end of the verse. Ach. 138: τὴν Θρᾴκην ὅλην. Eq. 1191: ὅλον γε τὸν πλακοῦντα τουτονί. Nub. 36 (= Eccl. 39. 55. 1123. Pl. 743): τὴν νύχθ' ὅλην. Nub. 75: ὅλην τὴν νύκτα. Lys. 29: ὅλης τῆς Ἑλλάδος. Pl. 1015: ὅλην τὴν ἡμέραν. fr. 2, 1092: τὸν χειμῶν' ὅλον.

Tragici. No example.

Lyrici. No ex. except Carm. Pop. 35: ὅλον τὸ σῶμα and 46, 23: ὅλης τῆς Ἑλλάδος.

Hesiod. Does not use ὅλος (οὖλος).

Homer. No example.

638. ὅλος in Attributive Position. — The attributive position of ὅλος is much less common than the predicative.

τὴν ὅλην ἐπιβουλὴν καὶ πονηρίαν . . . ὄψεσθε, Dem. 32, 2; *You will see the whole extent of the chicanery and rascality.* τὴν ὅλην τῶν πραγμάτων διοίκησιν, Isoc. 9, 69; *The whole management of the state.*

Din, Lycurg. No example.

[1] ὅλος, which is said not to occur in Herodotus, is found 7, 167 and 8, 113.

HYPER. 1, 12, 17: σὲ δὲ τὸν τῶν ὅλων πραγμάτων ἐπιστάτην παρεῖδεν; (the only ex. in HYPER.).

DEM. 11 exx. in the entire corpus. 1, 3 (= 2, 31): τῶν ὅλων πραγμάτων. 32, 2 (see above). 36, 37: τὸ ἥμισυ τῆς ὅλης μισθώσεως.

AESCHIN. 9 exx. 1, 24: τῆς ὅλης ἡλικίας. 1, 46 (= 1, 61. 73): τὸ ὅλον πρᾶγμα. 3, 25: τὴν ὅλην διοίκησιν.

ISAEUS. No example.

ISOC. Only two exx. 9, 69: ἢ τὴν κατάληψιν τῆς βασιλείας, ἢ τὴν ὅλην τῶν πραγμάτων διοίκησιν. Ep. 2, 3: κατέγνω . . . μᾶλλόν σοι μέλειν τῶν περὶ τὴν ἀνδρίαν ἐπαίνων ἢ τῶν ὅλων πραγμάτων.

LYS., ANDOC., ANTIPHON. No example.

PLATO, Conv. 191 B: τὸ λειφθὲν ἄλλο ἐζήτει καὶ συνεπλέκετο, εἴτε γυναικὸς τῆς ὅλης ἐντύχοι ἡμίσει, . . . εἴτ' ἀνδρός. Crat. 392 C: πότερον οὖν αἱ γυναῖκες . . . φρονιμώτεραί σοι δοκοῦσιν εἶναι ἢ οἱ ἄνδρες, ὡς τὸ ὅλον εἰπεῖν γένος; Protag. 329 D: ὥσπερ τὰ τοῦ προσώπου μόρια ἔχει πρὸς τὸ ὅλον πρόσωπον. Rpb. 344 C: ὅσοι ἂν πύθωνται αὐτὸν τὴν ὅλην ἀδικίαν (*the whole gamut of injustice*) ἠδικηκότα.

XEN. An. 4, 8, 11: εἰ δέ πῃ τοῦτο ἔσται, τῇ ὅλῃ φάλαγγι κακὸν ἔσται (the only ex. in the Anab., according to Joost).

THUC., HDT. No example.

COM. Nicol. 4, 580, 30: τῆς ὅλης τέχνης. Sosip. 4, 483, 31: τῆς ὅλης συντάξεως. Men. 4, 249: μεθῆκε τὸν ὅλον εἰς πονηρίαν βίον. 353, 466: τὸν ὅλον ἀνατρέπει βίον.

ARISTOPHANES. No example.

TRAG. Chaerem. 36, p. 790: τὰς ὅλας τιμάς (*verba corrupta*, Nauck).

EUR., SOPH., AESCHYL. No example.

ANACREONTEA, 13, 3–4: εἰ κύματ' οἶδας εὑρεῖν | τὰ τῆς ὅλης θαλάσσης.

PIND. O. 2, 33: τὸν ὅλον ἀμφὶ χρόνον.

HES., HYMN. HOM., HOM. No example.

639. ὅλος WITH ANARTHROUS SUBSTANTIVE. — ὅλος with an anarthrous substantive is generally indefinite as in English *a whole;* occasionally, definite.

640. ὅλος *with anarthrous substantive indefinite:*

ἂν δέ τις ἀνθρώπων ἢ καὶ ὅλη πόλις . . . βοηθήσῃ, DEM. 23, 81; *If any individual or even a* WHOLE *city comes to the rescue.* πόλεις ὅλαι καὶ ἔθνη, DEM. 18, 271; CITIES, *in their entirety, and nations.*

HYPER. 3, 13: ὃς οὐ μόνον ὑπὲρ σεαυτοῦ δύνασαι εἰπεῖν, ἀλλὰ καὶ ὅλῃ πόλει πράγματα παρέχειν ἱκανὸς εἶ (Cobet would read ὅλῃ τῇ πόλει).

DEM. 18, 30: τρεῖς ὅλους μῆνας. 271 (see above). 19, 57 (= 158): τρεῖς μῆνας ὅλους. 78: τέτταρας μῆνας ὅλους. 230: ὅλον τόπον. 20, 51: πόλεις ὅλας. 21, 131: φυλὴν ὅλην. 23, 81 (see above). 24, 9: μίαν ἡμέραν ὅλην. 197: ἐνιαυτὸν ὅλον. 31, 14: ὅλοις ἔτεσιν πρότερον δέκα.

36, 33: πλάσμα . . . ὅλον. 45, 29: πλάσμ᾽ ὅλον. (4 exx. of 1st pos., 10 exx. of 2d pos.)

Isoc. 14, 52: ὅλην . . . πόλιν. 15, 74: ὅλοις εἴδεσι.

Plato, Gorg. 512 B: πόλεις γὰρ ἔστιν ὅτε ὅλας σῴζει. Legg. 811 A: ὅλους ποιητὰς ἐκμανθάνοντας . . , καί τινας ὅλας ῥήσεις . . . ξυναγαγόντες. Rpb. 373 E: μείζονος τῆς πόλεως δεῖ οὔτι σμικρῷ, ἀλλ᾽ ὅλῳ στρατοπέδῳ. Theaet. 201 A: τέχνη γάρ σοι ὅλη σημαίνει μὴ εἶναι ἐπιστήμην αὐτό. ΘΕΑΙ. πῶς δή; καὶ τίς αὕτη;

Xen. Cyr. 2, 3, 17: ἐκάλεσε δ᾽ ἐπὶ δεῖπνον καὶ ὅλην τάξιν σὺν τῷ ταξιάρχῳ.

Thuc. 3, 36, 4: ἀναλογισμὸς (sc. ἦν αὐτοῖς) ὡμὸν τὸ βούλευμα καὶ μέγα ἐγνῶσθαι, πόλιν ὅλην διαφθεῖραι μᾶλλον ἢ οὗ τοὺς αἰτίους.

Hdt. 7, 167: σώματα ὅλα. 8, 113: ταῦτα μὲν ἔθνεα ὅλα εἵλετο, ἐκ δὲ τῶν ἄλλων συμμάχων ἐξελέγετο κατ᾽ ὀλίγους.

Ar. Ach. 85–6: παρετίθει θ᾽ ἡμῖν ὅλους | ἐκ κριβάνου βοῦς. Av. 431: σόφισμα, . . . παιπάλημ᾽ ὅλον. Ran. 506: βοῦν ἀπηνθράκιζ᾽ ὅλον.

Com. Damox. 4, 530: ἐν δὺ᾽ ἔτεσιν καὶ μησὶν οὐχ ὅλοις δέκα. Euphron, 4, 486: ἐν οὐχ ὅλοις δέκα μησί. Men. 4, 358, 626: πόλεις ὅλας. Alex. 3, 497: δι᾽ ὅλης ἡμέρας. Amph. 3, 307: γλαῦκοι δ᾽ ὅλοι. Eubul. 3, 237: δι᾽ ἡμέρας | ὅλης. Antiph. 3, 94: ὅλους | βοῦς . . . ὅλον τέρας. 125: ἡμέραν καὶ νύχθ᾽ ὅλην. Alcae. 2, 827: μῆνας ἐγγὺς τρεῖς ὅλους.

Eur. Cycl. 217: ὅλον πίθον. Phoen. 1131–2: γίγας ἐπ᾽ ὤμοις γηγενὴς ὅλην πόλιν | φέρων. (The only 2 exx. of ὅλος in Eur.)

Soph. O. T. 1136–7: τρεῖς ὅλους | . . . ἐκμήνους χρόνους. Ph. 480: ἡμέρας τοι μόχθος οὐχ ὅλης μιᾶς.

Philoxenus 2, 14–5 (Bgk.): θερμὸς μετὰ ταῦτα παρῆλθεν | ἰσοτράπεζος ὅλος νῆστις. 29: καὶ κεφάλαιον ὅλον.

Hom. Od. 17, 343: ἄρτον τ᾽ οὖλον ἑλὼν περικαλλέος ἐκ κανέοιο. 24, 118: μηνὶ δ᾽ ἄρ᾽ οὔλῳ πάντα περήσαμεν εὐρέα πόντον.

641. ὅλος *with anarthrous substantive definite:*

ὅλη μέν που χορεία ὅλη παίδευσις ἦν ἡμῖν, Plato, Legg. 672 E; *The whole choral art was, as we saw* (218), *the whole of education.*

Oratores Attici. No example.

Plato, Legg. 672 E (see above). 942 D: καὶ ὅλην εὐκολίαν τε καὶ εὐχέρειαν ἐπιτηδεύειν τῶν αὐτῶν εἵνεκα. Rpb. 577 D–E: καὶ ἡ τυραννευομένη ἄρα ψυχὴ ἥκιστα ποιήσει ἃ ἂν βουληθῇ, ὡς περὶ ὅλης εἰπεῖν ψυχῆς.

Thuc., Hdt. No example.

Ar. Pax, 26–8: καὶ φαγεῖν οὐκ ἀξιοῖ, | ἢν μὴ παραθῶ τρίψας δι᾽ ἡμέρας ὅλης | ὥσπερ γυναικὶ γογγύλην μεμαγμένην.

Soph. fr. [1026]: ὅλην δ᾽ ἐκείνην εὐφρόνην.

Pind. O. 3, 19–20: διχόμηνις ὅλον χρυσάρματος | . . . ὀφθαλμὸν ἀντέφλεξε Μήνα. 10 (11), 43: ὃ δ᾽ ἄρ᾽ ἐν Πίσᾳ ἕλσαις ὅλον τε στρατὸν | λαίαν τε πᾶσαν. N. 3, 49: ἐξέτης τὸ πρῶτον, ὅλον δ᾽ ἔπειτ᾽ ἂν χρόνον.

642. πᾶς, ἅπας, σύμπας (συνάπας). — The original difference between ἅπας and πᾶς gradually faded and the avoidance of hiatus in artistic prose tended to prevent the employment of ἅπας after a vowel. On the other hand, after a consonant a dislike to πᾶς began to manifest itself. καλῶ δ' ἐναντίον ὑμῶν ἄνδρες Ἀθηναῖοι τοὺς θεοὺς ἅπαντας (so all Mss.) καὶ πάσας, says Demosthenes, 18, 141, though in the prooemium he had said τοῖς θεοῖς εὔχομαι πᾶσι καὶ πάσαις. The extent of this discrimination according to position varies with various authors and various spheres. The extremes are found in the Pseudo-Xenophontean Ἀθηναίων πολιτεία, which uses πᾶς and ἅπας indifferently after vowels and consonants, and in Isocrates, who applies the rule with great rigor.

According to Diels, Gött. gel. Anz. 1894, 297 ff., Isocrates uses πᾶς 340 times, 287 times after a vowel, and 53 times after a consonant; ἅπας is used 528 times after a consonant and only 14 times after a vowel (12 times after περί and twice after πρό). The 53 exceptional cases of the use of πᾶς after a consonant are due to other euphonic considerations, to the fixity of stereotyped expressions, such as ἐκ παντὸς τρόπου, to faulty tradition, or to lack of revision. The Panegyricus presents no exception. For further details, see Diels, *l.c.*

Numerically πᾶς, as a rule, far outweighs ἅπας; ἅπας is much more frequent than σύμπας, and συνάπας is rare. In Plato, according to computations based upon the tables of Walbe, Syntaxis Platonicae specimen, Bonn, 1888, pp. 4 sq., πᾶς occurs 5714 times, ἅπας 834 times, ξύμπας 372 times, and ξυνάπας 13 times. In Isocrates, however, ἅπας is much more common than πᾶς (see above), and in Plato's Sophistes and Politicus ξύμπας occurs more than twice as often as ἅπας (20 : 8 and 45 : 18).

643. Position of πᾶς, ἅπας, σύμπας. — πᾶς, ἅπας, and σύμπας (συνάπας), like ὅλος, are used with articular and with anarthrous substantives, and in predicative and attributive position. The first predicative position is by far the most common. Next in the order of frequency is the second predicative position. This is the favorite position of ἅπας in some authors, and the regular position in οἱ ἄλλοι πάντες and kindred forms. The attributive position comes last.

644. Predicative Position of πᾶς, etc. — πᾶς, ἅπας, σύμπας (συνάπας) in predicative position are generally used like the English *all*.

πᾶσ' ἡ βουλή, Din. 1, 15; *All the senate.* πᾶσ' ἡ Ἑλλάς, *Ibid.* 31; *All Greece.* πάντες οἱ πολῖται, Aeschin. 3, 8; *All the citizens.* ἐκ τοῦ βίου παντὸς καὶ τῶν ἔργων τῶν τοῦ πατρός, Lys. 19, 13; *From my father's whole life and from his actions.* ἅπας ὁ δῆμος, Dem. 20, 106; *All the people.*

ὁ δῆμος ἅπας, 21, 2; *The people with one accord.* ξύμπαν δὲ τὸ ὁπλιτικὸν . . . τρισχίλιοι μάλιστα, THUC. 4, 124, 1; *The aggregate (number of) the hoplite contingent was approximately three thousand.* τὸ δ' ὁπλιτικὸν ξύμπαν ἠθροίσθη δισχίλιοι μάλιστα, THUC. 5, 6, 5; *The heavy-armed troops that were mustered amounted in the aggregate to about two thousand.*

645. *πᾶς in Predicative Position:*

DIN. 1, 15 (644). 31 (644). 50: τὰς ἀποφάσεις πάσας. 71: πάσας τὰς δικαίας πίστεις. 80: οἱ ἄλλοι πάντες. 2, 15: πᾶσι τοῖς πολίταις. 20: πᾶσι τοῖς ἄλλοις Ἀθηναίοις. 3, 7: πᾶσαν τὴν πόλιν. 3, 16: τῶν πονηρῶν πάντων (masc.). There are 21 exx. of the 1st pos., 5 of the 2d, including 2 instances of οἱ ἄλλοι πάντες and one of τἆλλα πάντα.

LYCURG. 5: πᾶσαν τὴν ὑμετέραν δύναμιν. 7: κατὰ παντὸς τοῦ αἰῶνος. 80: πάντες οἱ Ἕλληνες. 94: πάσας μὲν τὰς ἀνθρωπίνας πράξεις. There are 19 exx. of the 1st pos., none of the 2d.

HYPER. There are 7 exx. of the 1st pred. pos., 4 of the 2d, not counting 8 exx. of οἱ ἄλλοι πάντες and variations, and 6, 25: τοῖς λοιποῖς πᾶσιν.

DEM. In the singular alone there are 100 exx. of the 1st pos., and 19 exx. of the 2d pos.

AESCHIN. 22 exx. of the 1st pos., 8 exx. of the 2d pos., not including 3 exx. of τἆλλα (τὰ δ' ἄλλα) πάντα.

ISOC. In the corpus of Isocrates there are about 116 instances of the 1st pos. and only about 6 exx. (not counting 13, 19) of the 2d. 3, 12: πάντα τὸν χρόνον and so often. 4, 86: πάντων τῶν ἄλλων and so elsewhere, but 20, 1: τἆλλα πάντα τὰ περὶ τὸν βίον. 5, 70: τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν, but 7, 3 (= 16, 27): πᾶσαν . . . τὴν Ἑλλάδα. 18, 50: πᾶσαν τὴν πόλιν.

LYS. There are about 54 instances of the 1st pred. pos. Of the 2d pos. there are only 4 exx., and one of these is not cogent.

ANDOC. There are about 16 instances (including one doubtful one) of the 1st pred. pos., and about 4 of the second (excluding 2 that occur in documents).

ANTIPHON. 10 exx. of the 1st pred. pos. and 6 (including one τοῖς ἄλλοις πᾶσιν) of the 2d. Five of the latter are in the sixth speech.

PLATO. According to Walbe, *l.c.*, pp. 13 and 31, Plato uses πᾶς and forms 830 times in the 1st pos. (318 singulars), and 380 times (91 singulars) in the 2d pos. Specially to be noted is the expression πᾶς ὁ βίος, which in one form or another occurs about 27 times as compared with only three instances of the 2d pred. pos. πᾶν τοὐναντίον is the regular formula; variations are rare. In conjunction with ἄλλος, πᾶς regularly follows; with τοιοῦτος it regularly precedes. τἆλλα πάντα (72), οἱ ἄλλοι πάντες (16); but πάντα τἆλλα (8), πάντες οἱ ἄλλοι (2). πάντα τὰ τοιαῦτα (86), πάντες οἱ τοιοῦτοι (4); but τὰ τοιαῦτα πάντα (20), οἱ τοιοῦτοι πάντες (2). See Walbe, p. 32.

XEN. In the Anabasis πᾶς occurs 39 times in the 1st pos. (13 sing., 26 plur.), and 27 times in the 2d pos. (7 sing., 20 plur.), not including 5 instances of οἱ ἄλλοι πάντες. (Joost, *l.c.*, pp. 78 f.)

THUC. Of the nominative singular and plural of all genders, there are 13 instances of the 1st pred. pos. and 8 instances of the 2d (excluding one οἱ ἄλλοι πάντες).

HDT. 1, 24: περιδεῖν αὐτὸν ἐν τῇ σκευῇ πάσῃ στάντα . . . ἐνδύντα τε πᾶσαν τὴν σκευὴν . . . σὺν τῇ σκευῇ πάσῃ . . . πᾶν τὸ γεγονός. 28: πάντων τῶν ἐντὸς Ἅλυος ποταμοῦ οἰκημένων . . . τοὺς ἄλλους πάντας. 36: Λυδῶν μέντοι λογάδας καὶ τὸ κυνηγέσιον πᾶν συμπέμψω. 2, 25: διὰ παντὸς τοῦ χρόνου . . . οὐδὲ πᾶν τὸ ὕδωρ τὸ ἐπέτειον . . . τοῦ Νείλου . . . ἀπὸ πάντων ἕλκει τῶν ποταμῶν . . . μετὰ πάντων τῶν ὑδάτων. 2, 76: ψιλὴ τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν δειρὴν πᾶσαν. 3, 6: πάντα τὸν κέραμον. 3, 16: τἆλλα πάντα.

AR. Ach. 474: πάντα . . . τὰ πράγματα. 809: πάσας . . . τὰς ἰσχάδας. 1089: τὰ δ' ἄλλα πάντ(α). Nub. 888: πρὸς πάντα τὰ δίκαια. 1129: τὴν νύκτα πᾶσαν. Pax, 1318: τὰ σκεύη . . . πάντα. Av. 41: πάντα τὸν βίον. 105. 445–6: πᾶσι νικᾶν τοῖς κριταῖς | καὶ τοῖς θεαταῖς πᾶσιν. 551 (*bis*). 912. 1507. 1677. Lys. 1111. Thesm. 246 Ran. 621: πάντα τἆλλα. Eccl. 33 1115. Plut. 189. 547: πᾶσιν τοῖς ἀνθρώποις.

EUR. Andr. 173: τοιοῦτον πᾶν τὸ βάρβαρον γένος. Hec. 491: πάντα τἀν βροτοῖς. 814–5: τἆλλα μὲν μαθήματα | μοχθοῦμεν ὡς χρὴ πάντα καὶ μαστεύομεν.

SOPH. Ant. 748: ὁ γοῦν λόγος σοι πᾶς ὑπὲρ κείνης ὅδε. El. 423: πᾶσαν . . . τὴν Μυκηναίων χθόνα. 657: τὰ δ' ἄλλα πάντα (similarly Ai. 1398. O. C. 609. Ph. 610). 685: πᾶσι τοῖς ἐκεῖ. 692: πάντα τἀπινίκια. 741: τοὺς μὲν ἄλλους πάντας . . . δρόμους. 1345: τὰ κείνων πάντα. O. C. 437: ὅτ' ἤδη πᾶς ὁ μόχθος ἦν πέπων. 1613: ὤλωλε γὰρ δὴ πάντα τἀμά. Tr. 383: πάντες οἱ κακοί. fr. 528: φιλάργυρον μὲν πᾶν τὸ βάρβαρον γένος.

AESCHYL. Ag. 513–4: τούς τ' ἀγωνίους θεοὺς | πάντας προσαυδῶ. 1602: πᾶν τὸ Πλεισθένους γένος. Eum. 930: πάντα . . . τὰ κατ' ἀνθρώπους. 1015: πάντες οἱ κατὰ πτόλιν. Pers. 172: πάντα . . . τὰ κεδν(ὰ) . . . βουλεύματα. P. V. 101–2: πάντα . . . | . . . τὰ μέλλοντα. Sept. 691: πᾶν τὸ Λαΐου γένος. Suppl. 721: πᾶσά θ' ἡ 'πικουρία.

BACCHYL. No example.

PIND. O. 14, 5–6: σὺν γὰρ ὕμμιν τά τε τερπνὰ καὶ | τὰ γλυκέ' ἄνεται πάντα βροτοῖς. (Apparently the only example.)

HYMN. HOM. Ap. 108: πᾶν τὸ μεσηγύ.

HOM. Od. 13, 262: τῆς ληίδος . . . πάσης. 16, 404: τούς τ' ἄλλους πάντας. 17, 411: οἱ δ' ἄλλοι πάντες.

Il. 1, 597: αὐτὰρ ὃ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν. 11, 693: οἱ δ' ἄλλοι πάντες ὄλοντο. 15, 134: τοῖς ἄλλοισι . . . πᾶσι. 18, 485: τὰ τείρεα πάντα. 21, 371: οἱ ἄλλοι πάντες. 24, 260: τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα.

646. *ἅπας in Predicative Position:*

DIN. 13 exx. of 1st pos. and 15 exx. of 2d pos. (including 1, 106: τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀνθρώποις).

LYCURG. 17 exx. of 1st pos. and 5 exx. of 2d pos., not counting 2 instances in a document.

HYPER. 8 exx. of 1st pos., including one doubtful one, and 11 exx. of 2d pos., including 2 exx. of the gen. and one of the accusative of οἱ ἄλλοι ἅπαντες. Two of the 11 exx. depend on restorations.

DEM. Of the singular of ἅπας there are in the Demosthenean corpus 33 exx. of the 1st pos. and 23 exx. of the 2d. The latter exx. include articular proper names, 6 exx of the type τὸν ἄλλον ἅπαντα χρόνον (9, 22. [10], 51. 22, 3. [42], 2. 57, 47. 49), one τοῦτον ἅπαντα τὸν χρόνον (19, 57), and a group of three (38, 7. 41, 5. [49], 11), in which ἅπας, while agreeing with the substantive, is really a modifier of the predicate.

AESCHIN. 12 exx. of the first position, 15 of the second. These include συλλήβδην ἅπαντας (3, 18) and 3 exx. of τοὺς (δ') ἄλλους ἅπαντας.

ISOC. 230 exx. of first position excluding ἅπας with ἄλλος; 55 exx. of the second position, including 9 exx. like 2, 37: μὴ περιίδῃς τὴν σαυτοῦ φύσιν ἅπασαν ἅμα διαλυθεῖσαν, but excluding ἅπας with ἄλλος. In combination with ἄλλος, ἅπας is found 3 times in the type ἁπάντων τῶν ἄλλων, 35 times in the type τοῖς ἄλλοις ἅπασιν, 8 times as in τῶν ἄλλων ἔργων ἁπάντων and 3 times as in παρὰ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀνθρώποις.

LYS. 39 exx. of first position and 16 of second, not including ἅπας with ἄλλος and 3 doubtful exx. In combination with ἄλλος, ἅπας once precedes (31, 8: ἅπασι τοῖς ἄλλοις πολίταις) and 10 times follows, 7 times in the type τῶν ἄλλων ἁπάντων, 2 times as in 19, 64: τῶν ἄλλων . . . ἁπάντων τῶν εἰρημένων, and once as in 22, 16: ἐπὶ μὲν τοῖς ἄλλοις ὠνίοις ἅπασι.

ANDOC. 6 exx. of first position and 6 of second, besides 1, 56: τοὺς ἄλλους ἅπαντας and 1, 131: τὸν ἄλλον βίον ἅπαντα.

ANT. 6 exx. of first position and 12 (excluding 3 in which ἅπας is used in conjunction with ἄλλος) of second.

PLATO. According to Walbe, *l.c.*, pp. 13 and 31, Plato uses ἅπας and forms 101 times in the first position (33 singulars), and 139 times in the second position (48 singulars). Like πᾶς, ἅπας generally follows articular ἄλλος but precedes articular τοιοῦτος. τἆλλα ἅπαντα (17), οἱ ἄλλοι ἅπαντες (6), ἅπαντα τὰ ἄλλα (1); but ἅπαντα τὰ τοιαῦτα (6), ἅπαντες οἱ τοιοῦτοι (1), τὰ τοιαῦτα ἅπαντα (3). See Walbe, *l.c.*, p. 32.

XEN. According to Joost, *l.c.*, pp. 78 f. there are 5 exx. of the first position of ἅπας (one plural) and 1 ex. (pl.) of the second position. In addition οἱ ἄλλοι ἅπαντες occurs twice.

THUC. 16 exx. of the first position (not incl. 8, 43, 2: ἅπασαι δ' ἤδη οὖσαι ἅμα ἐν τῇ Κνίδῳ αἱ τῶν Πελοποννησίων νῆες), and 24 exx. of the second position, not including two instances of οἱ ἄλλοι ἅπαντες.

HDT. In the first two books there are about 4 exx. of the first position, and 6 of the second not including 2 exx. of the type οἱ ἄλλοι ἅπαντες ἄνθρωποι. 1, 86. 166. 171. 191. 192. 194. 2, 19. 42. 65. 82. 136. 151.

AR. In about 20 instances examined, the second position is a little more frequent than the first. Ach. 205: τῶν ὁδοιπόρων ἁπάντων. 577: ἅπασαν ἡμῶν τὴν πόλιν. 617: ἅπαντες . . . οἱ φίλοι. Eq. 170: τὰς νήσους ἁπάσας.

Eur. fr. 712: ἅπασαν ἡμῶν τὴν πόλιν κακορροθεῖ. 893: τὸ δ' ἄκαιρον ἅπαν.

Soph. Ai. 132: ἅπαντα τἀνθρώπεια. 284: ἅπαν . . . τοὔργον. Tr. 1136: ἅπαν τὸ χρῆμ(α). fr. 84: ἅπαν τὸ χρηστόν. 776: ἅπαντα τἀγέννητα (so Nauck; Valckenaer, τἀγέννητα). 1027: ἅπαντά τἀπίγεια καὶ μετάρσια.

Aeschyl. Ag. 553–4: τίς δὲ πλὴν θεῶν | ἅπαντ' ἀπήμων τὸν δι' αἰῶνος χρόνον; 902: τερπνὸν δὲ τἀναγκαῖον ἐκφυγεῖν ἅπαν.

Pind. O. 1, 31: ἅπαντα τεύχει τὰ μείλιχα. O. 9, 100: τὸ δὲ φυᾷ κράτιστον ἅπαν.

Hom. Od. 19, 372: αἱ κύνες αἵδε . . . ἅπασαι. 22, 446: αἱ δὲ γυναῖκες ἀολλέες ἦλθον ἅπασαι.

Il. 14, 273–4: ἅπαντες | . . . οἱ ἔνερθε θεοί.

647. σύμπας *in Predicative Position:*

Din., Lycurg., Hyper. No ex.

Dem. 5, 11: ἣν συμπάσης ἐγὼ τῆς ἐν ἀνθρώποις οὔσης δεινότητος καὶ σοφίας ὁρῶ κρατοῦσαν. [10], 41: συμπάσης τῆς πόλεως.

Aeschin. No ex.

Isoc. 9 times in first position as 9, 65: σύμπασαν τὴν ἀρετήν. Twice in second position, *e.g.* 4, 83: τὴν Ἑλλάδα σύμπασαν.

Lys., Andoc., Ant. No ex.

Plato. Plato uses ξύμπας and forms 71 times in the first position (42 singulars), and 35 times in the second position (14 singulars) (Walbe, *l.c.*, pp. 13 and 31). With substantive ἄλλος, ξύμπας is found in ξύμπαντες οἱ ἄλλοι (3), ξύμπαντα τὰ ἄλλα (1), and τἆλλα ξύμπαντα (3); with substantive τοιοῦτος, in ξύμπαντα τὰ τοιαῦτα (2), and τὰ τοιαῦτα ξύμπαντα (7) (Walbe, *l.c.*, p. 32).

Thuc. Of the 11 exx. recorded in Bétant, all but one are of the first position. 2, 65, 4: ξύμπασα ἡ πόλις. 100, 2: ξύμπαντες οἱ ἄλλοι βασιλῆς. 5, 6, 5 (644).

Hdt. 7, 99: συναπάσης τῆς στρατιῆς . . . νέας εὐδοξοτάτας παρείχετο. 9, 45: συναπάσης τῆς Ἑλλάδος.

Ar. No ex.

Soph., Aeschyl., Tr. Fr. No ex.

Pind. No ex.

Hes. No ex.

Hom. Il. 22, 380: ὃς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν, ὅσ' οὐ σύμπαντες οἱ ἄλλοι. (No other ex.)

648. Predicative πᾶς (ἅπας) meaning *Every.* — With a generic singular (almost invariably a participle or an adjective), πᾶς (ἅπας) regularly means *every.*

πᾶς . . . ὁ θέμενος τὴν ψῆφον, Dem. 23, 97; *Every one that casts his vote.* ἅπαντι τῷ βουλομένῳ, 21, 45; *To every one that desires.* πᾶς ὁ πονηρός,

25, 7: *Every one that is bad.* γραφικὴ . . . καὶ πᾶσα ἡ τοιαύτη δημιουργία, PLATO, Rpb. 401 A; *Painting and every (other) such craft.*

DEM. 21, 45: τῆς ὕβρεως αὐτῆς τὰς μὲν γραφὰς ἔδωκεν ἅπαντι τῷ βουλομένῳ, τὸ δὲ τίμημ' ἐποίησεν ὅλον δημόσιον. 23, 97: πᾶς γὰρ ὁ μήτε δι' ἔχθραν . . . μήτε δι' ἄλλην ἄδικον πρόφασιν μηδεμίαν . . . θέμενος τὴν ψῆφον εὐσεβεῖ. 25, 7: ἀσθενὴς μὲν γάρ ἐστι πᾶς ὁ πονηρὸς καθ' ἑαυτόν. 32: ὁ γὰρ ἀπονενοημένος πᾶς . . . ἐκ . . . τοῦ . . . παριλόγου, ἂν ἄρα σωθῇ, σῴζεται.

PLATO, Conv. 187 A. 208 A. Crat. 412 D. Gorg. 525 A. Legg. 730 C. 731 C: πᾶς ὁ ἄδικος οὐχ ἑκὼν ἄδικος. 755 A. 791 E. 808 E. 895 D. 917 B. 953 D. Parmen. 148 E. Phaedo, 76 D. 77 C. Phaedr. 238 E. 276 D. Rpb. 347 D. 401 A: ἔστι . . . πλήρης μὲν γραφικὴ αὐτῶν καὶ πᾶσα ἡ τοιαύτη δημιουργία (see above). 416 D. 489 C. Soph. 219 A: ὅση περὶ τὸ θνητὸν πᾶν σῶμα θεραπεία, "*The tending of mortal creatures.*" 252 E. Theaet. 154 B: Πρωταγόρας τε καὶ πᾶς ὁ τὰ αὐτὰ ἐκείνῳ ἐπιχειρῶν λέγειν. Elsew.

XEN. Mem. 2, 4, 6: ὁ γὰρ ἀγαθὸς φίλος ἑαυτὸν τάττει πρὸς πᾶν τὸ ἐλλεῖπον τῷ φίλῳ.

HDT. 2, 135: ἰδέσθαι ἔστι ἔτι καὶ ἐς τόδε παντὶ τῷ βουλομένῳ. 3, 14: ἦσαν δ' ἄρα αὐτοῦ φύλακοι οἳ τὸ ποιεύμενον πᾶν ἐξ ἐκείνου ἐπ' ἑκάστῃ ἐξόδῳ Καμβύσῃ ἐσήμαινον.

AR. Nub. 1020: τὸ μὲν αἰσχρὸν ἅπαν καλὸν ἡγεῖσθαι. Eccl. 638–9: οὐκοῦν ἄγξουσ' εὖ καὶ χρηστῶς ἐξῆς τὸν πάντα γέροντα | διὰ τὴν ἄγνοιαν (rare case of attributive πᾶς in this sense; some editors change text).

SOPH. Ai. 151–2: πᾶς ὁ κλύων | τοῦ λέξαντος χαίρει μᾶλλον. ("Solitarium exemplum est . . ., in quo opus articulo, quippe sic solvenda sententia πᾶς ὅστις ἂν κλύῃ." — Ellendt.)

AESCHYL. P. V. 127: πᾶν μοι φοβερὸν τὸ προσέρπον.

PIND. O. 9, 100: τὸ δὲ φυᾷ κράτιστον ἅπαν.

649. ATTRIBUTIVE πᾶς, ETC. — πᾶς in attributive position means *whole, whole number (amount) of.* It is often used in an absolute sense, *all that there is, are,* as, for example, ὁ πᾶς χρόνος, *eternity;* οἱ πάντες ἄνθρωποι, *the whole of mankind.*

οὔτε οἱ ἐχθροὶ οὔτε ἡ πᾶσα πόλις, THUC. 1, 132, 1; *Neither (his) enemies nor the whole city.* ἑξήκοντα μὲν σταδίων ὁ ἅπας περίβολος, τὸ δ' ἐν φυλακῇ ὂν ἥμισυ τούτου, 2, 13, 7; *The entire wall measured sixty stadia, the part under guard, half this amount.* εἷς τε ἕκαστος καὶ ἡ ξύμπασα πόλις, 6, 41, 2; *Each one individually and the city collectively.* καὶ γὰρ οὐδὲν πλείων ὁ πᾶς χρόνος φαίνεται οὕτω δὴ εἶναι ἢ μία νύξ, Plato, Ap. 40 E; *For in that case eternity appears to be no greater than a single night.* μόνος οὗτος τῶν πάντων ἀνθρώπων, LYCURG. 131; *He alone of all men.*

DIN. 1, 91: τὸν ἅπαντα χρόνον. (Apparently the only ex.)[1]

[1] Examples like τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀνθρώποις (DIN. 1, 106) are really predicative (see 674). For τὸ πᾶν (σύμπαν) and forms, see the lexica.

Lycurg. 131 (see above). (Apparently the only ex.)

Hyper. 2, 16: τὸν ἅπαντα χρόνον (*bis*). 6, 26: εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον.

Dem. 18, 231: τὸν ἅπαντα χρόνον (elsew.). 19, 76: ἡ πᾶσ' ἀπάτη καὶ τέχνη. 24, 205: ἡ πᾶσ' ἐξουσία καὶ ἄδεια. [34], 24: τὸ δὲ σύμπαν κεφάλαιον γίγνεται τόσον καὶ τόσον. [39], 18: τὸν ἅπαντα βίον. Elsew.

Aeschin. 2, 40: τῆς ἁπάσης (*v.l.* πάσης) κακοηθείας. 89: τὸν ἅπαντα χρόνον.

Isoc. [1], 1: ὁ πᾶς αἰών. 8 (=4, 178. 8, 142): τὸν ἅπαντα χρόνον. 11: ὁ πᾶς χρόνος. 4, 28 (=8, 34): τοῦ σύμπαντος αἰῶνος. 5, 86: τοῦ λόγου τοῦ σύμπαντος. 15, 300 (=17, 1): τὸν ἅπαντα βίον. 18, 58: περὶ τοῦ παντὸς πράγματος.

Lys. [2], 1: ὁ πᾶς χρόνος. 66 (=78. 7, 29. 26, 11. 22): τὸν ἅπαντα χρόνον. 13, 30: τοῦ παντὸς κακοῦ. 97: τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις. 21, 19: τὸν πάντα χρόνον. 24, 13: τῶν ἁπάντων ἀνθρώπων.

Andoc. 3, 29: εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον. (Apparently the only ex.)

Ant. 2, β, 1: τῶν πάντων ἀνθρώπων. 5, 43: ὁ πᾶς κίνδυνος. 79: ἡ πᾶσα παρασκευή. 6, 44: αἱ σύμπασαι ἡμέραι ἐγένοντο . . . πλέον ἢ πεντήκοντα.

Plato. About 125 exx. (Walbe, *l.c.*, pp. 24 ff. and 35 f.). This number includes exx. like Legg. 734 B: ὁ πᾶς ἀνθρώπινος ὄχλος, but exx. like Phaedr. 277 C: ὁ ἔμπροσθεν πᾶς . . . λόγος and Ap. 25 B: τῶν ἄλλων ἁπάντων ζῴων (see **674**), are excluded. ὁ πᾶς (ἅπας, ξύμπας) χρόνος occurs 16 times, *e.g.* Apol. 40 E (see above). ὁ πᾶς (ἅπας) βίος occurs Legg. 785 A, 864 A. 957 B.

Xen. An. 2, 3, 18: πρὸς τῆς πάσης Ἑλλάδος. 5, 6, 7: τούτων δὲ κατεχομένων οὐδ' ἂν οἱ πάντες ἄνθρωποι δύναιντ' ἂν διελθεῖν. 7, 8, 19: τὸν πάντα χρόνον. (Joost, *l.c.*, p. 79.)

Thuc. 1, 132, 1 (see above). 2, 2, 4: κατὰ τὰ πάτρια τῶν πάντων Βοιωτῶν. 2, 13, 7 (see above). 6, 6, 2: τὴν ἅπασαν δύναμιν τῆς Σικελίας. 41, 2 (see above). 100, 3: ἡ πᾶσα στρατιά. 102, 4: ἡ ξύμπασα στρατιά. 7, 68, 2: πόλει τῇ πάσῃ. 8, 26, 3: τὰ ξύμπαντα πράγματα. Elsew.

Hdt. 1, 7: ὁ δῆμος . . . ὁ πᾶς οὗτος. 32: τούτων τῶν ἁπασέων ἡμερέων. 80: τὴν πᾶσαν ἵππον. 85: τὸν πάντα χρόνον τῆς ζόης. 111 (=122. 126): τὸν πάντα λόγον. 132: τοῖσι πᾶσι Πέρσῃσι . . . ἐν . . . τοῖσι ἅπασι Πέρσῃσι. 2, 39: Αἰγύπτῳ τῇ συναπάσῃ. 60: ἐν τῷ ἅπαντι ἐνιαυτῷ τῷ ἐπιλοίπῳ. 112: ὁ χῶρος οὗτος ὁ συνάπας. Elsew.

Ar. Nub. 203–4: πότερα τὴν κληρουχικήν (sc. γῆν); | οὔκ, ἀλλὰ τὴν σύμπασαν. 462: τὸν πάντα χρόνον. Cf. Vesp. 518: ἄρχω τῶν ἁπάντων. 546–7: ἀλλ' ὃ περὶ τῆς πάσης μέλλων βασιλείας ἀντιλογήσειν | τῆς ἡμετέρας. Av. 1275: οἱ πάντες λεῴ. Cf. Thesm. 183–4: τίς οὖν παρ' ἡμῶν ἐστιν ὠφέλειά σοι; | ἡ πᾶσ(α).

Eur. Cycl. 580: τὸ πᾶν τε δαιμόνων ἀγνὸν σέβας. Hec. 285: τὸν πάντα δ' ὄλβον ἦμαρ ἓν μ' ἀφείλετο. 757: αἰῶνα τὸν ξύμπαντα. I. A. [1554]: τῆς ἁπάσης Ἑλλάδος. Med. 1100: τὸν ἅπαντα χρόνον. Tro. 909: ὁ πᾶς λόγος. fr. 269, 2: τῶν ἁπάντων δαιμόνων.

Soph. Ai. 1003: τὸ πᾶν κακόν. El. 1121 (= O. C. 773): γένος τὸ πᾶν. 1254–5: ὁ πᾶς . . . χρόνος. O. C. 754: τὸ πᾶν γένος. 1225: τὸν ἅπαντα . . . λόγον. Ph. 1226 (= 1257): τῷ . . . σύμπαντι στρατῷ. fr. 518, 3: τὸν ἅπαντα χρόνον. Elsew.

Aeschyl. P. V. 483: τὰς ἁπάσας . . . νόσους. 749: τῶν πάντων πόνων. 751: τὰς ἁπάσας ἡμέρας. 841: τοῖς πᾶσιν βροτοῖς. 975: τοὺς πάντας ἐχθαίρω θεούς. (Apparently no other exx.)

Pind. P. 1, 46: ὁ πᾶς χρόνος. N. 1, 69: τὸν ἅπαντα χρόνον. 4, 71–2: λόγον . . . τὸν ἅπαντα.

650. οἱ πάντες, etc., with Numbers. — To the attributive use of πᾶν, etc., belongs the use of οἱ πάντες, τὸ σύμπαν, etc., with numbers. "In all" is often a convenient translation. The article is regularly omitted in Homer.

διέβησαν ἐς τὴν νῆσον ἑξακόσιοι μάλιστα οἱ πάντες, Thuc. 3, 85, 3; *They went across to the island (numbering) about six hundred in all.* πέμπουσιν . . . ἑξακοσίους καὶ χιλίους τοὺς πάντας ὁπλίτας, Thuc. 1, 60, 1; *They sent sixteen hundred hoplites in all.* φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν εἴκοσι πᾶσαι ἐφύσων, Hom. Il. 18, 470; *In the melting pots bellows twenty in all were blowing.*

Dem. 29, 60: εὗρον τὸ σύμπαν πλέον ἢ τριάκοντα τάλαντ' αὐτοὺς ἀποστεροῦντας. 36, 15: λαβὼν τὸ σύμπαν πεντακισχιλίας.

Ant. Cf. 6, 44: αἱ σύμπασαι ἡμέραι ἐγένοντο αὐτοῖς πλέον ἢ πεντήκοντα.

Plato, Legg. 752 E: φημὶ . . . χρῆναι Κνωσίους . . . ἐξ αὐτῶν τε καὶ ἐκείνων αἱρεῖσθαι τριάκοντα μὲν καὶ ἑπτὰ τοὺς πάντας.

Xen. An. 1, 2, 9: ἐνταῦθα Κῦρος . . . ἀριθμὸν τῶν Ἑλλήνων ἐποίησεν . . . καὶ ἐγένοντο οἱ σύμπαντες ὁπλῖται μὲν μύριοι χίλιοι, πελτασταὶ δὲ ἀμφὶ τοὺς δισχιλίους. Hell. 5, 4, 66: γενομένων αὐτῷ τῶν πασῶν πλέον ἑβδομήκοντα. 6, 2, 14: καὶ ἐγένοντο αὐτῷ αἱ ἅπασαι περὶ ἑβδομήκοντα.

Thuc. 1, 60, 1 (see above). 100, 1. 3, 85, 3 (see above). 4, 38, 5: εἴκοσι μὲν ὁπλῖται διέβησαν καὶ τετρακόσιοι οἱ πάντες. 6, 43: τριήρεσι μὲν ταῖς πάσαις τέσσαρσι καὶ τριάκοντα καὶ ἑκατόν . . . ὁπλίταις δὲ τοῖς ξύμπασιν ἑκατὸν καὶ πεντακισχιλίοις . . . τοξόταις δὲ τοῖς πᾶσιν ὀγδοήκοντα καὶ τετρακοσίοις. Cf. 7, 24, 2: καὶ χρήματα πολλὰ τὰ ξύμπαντα ἑάλω. 87, 4: ἐλήφθησαν δὲ οἱ ξύμπαντες . . . οὐκ ἐλάσσους ἑπτακισχιλίων.

Hdt. 1, 98: κύκλων δὲ ἐόντων τῶν συναπάντων ἑπτά. 163: ἐτυράννευσε δὲ Ταρτησσοῦ ὀγδώκοντα ἔτεα, ἐβίωσε δὲ (τὰ) (so Kallenberg; Stein with Mss. omits) πάντα εἴκοσι καὶ ἑκατόν. 214: βασιλεύσας τὰ πάντα ἑνὸς δέοντα τριήκοντα ἔτεα. 2, 159: ἑκκαίδεκα ἔτεα τὰ πάντα ἄρξας. 177: λέγεται . . . καὶ πόλις ἐν αὐτῇ γενέσθαι τὰς ἁπάσας τότε δισμυρίας τὰς οἰκεομένας. 3, 66: βασιλεύσαντα μὲν τὰ πάντα ἑπτὰ ἔτεα καὶ πέντε μῆνας. 7, 4: βασιλεύσαντα τὰ πάντα ἓξ τε καὶ τριήκοντα ἔτεα.

Soph. O. R. 752: πέντ' ἦσαν οἱ ξύμπαντες.

Hes. Th. 802–3: οὐδέ ποτ' ἐς βουλὴν ἐπιμίσγεται . . . | ἐννέα πάντ' ἔτεα.

Hom. Od. 9, 204: ἐν ἀμφιφορεῦσι δυώδεκα πᾶσιν. 19, 573–4: τοὺς πελέκεας, τοὺς . . . | ἵστασχ' . . ., δώδεκα πάντας. Elsew.

Il. 7, 161: ὣς νείκεσσ' ὁ γέρων, οἳ δ' ἐννέα πάντες ἀνέσταν. 18, 373: τρίποδας γὰρ ἐείκοσι πάντας ἔτευχεν. 470 (see above). Elsew.

651. πᾶς WITH ANARTHROUS SUBSTANTIVES. — With anarthrous singulars πᾶς means *every, every kind of;* with abstracts, it is often translated by *perfect, complete;* with anarthrous plurals, it means *all, all kinds of;* but the translations given do not exhaust the list of possible renderings.

Though the Greek differs from the English in the frequent use of the article with the generic plural, and though this difference is not effaced by the presence of πάντες, *e.g.* Dem. (7), 3: ἅπαντες . . . οἱ λῃσταί, *all pirates;* 14, 9: τοὺς . . . πολέμους ἅπαντας, *all wars*, yet the almost invariable formula is πάντες (ἅπαντες) ἄνθρωποι, *all that are men, all men, mankind,* unless the whole of mankind is to be forcibly contrasted with a portion of itself, in which case the attributive form is used, οἱ πάντες ἄνθρωποι (649).

The partitive genitive plural accompanied by πᾶς regularly omits the article, except, of course, when it is modified by another adjective or a participle, or is itself an adjective or a participle, or designates not the whole genus but a definite group thereof.

πᾶς is rarely used, except in the neuter plural, to modify an anarthrous adjective or participle used substantively.

πᾶς . . . ἀνήρ, Plato, Legg. 856 C; *Every man, everybody.* στέφανος μὲν ἅπας, κἂν μικρὸς ᾖ, Dem. 22, 75; *A wreath of any kind, even if it be small.* ἅπας . . . λόγος, Dem. 2, 12; *Every assertion.*

πᾶσαν ἄδειαν, Dem. 19, 149; *Complete immunity.* ἅπασα . . . ἀσφάλει(α), *Ibid.* 164; *Perfect (absolute) safety.* πάσῃ πονηρίᾳ, Dem. 25, 80; *With every kind of villainy.*

πάντες ἄνθρωποι, Dem. 23, 123; *All men, everybody.* ἄδηλον τὸ μέλλον ἅπασιν ἀνθρώποις, Dem. 15, 21; *All men are in the dark as to the future.* πᾶσίν εἰσι πράγμασι καὶ λόγοις δύο προσθῆκαι, Dem. 23, 75; *Everything that is done or said admits of two predications.* ᾗ (sc. Εὐνομία) πάσας καὶ πόλεις καὶ χώρας σῴζει, Dem. 25, 11; *Eunomia is the saviour of all cities and countries.*

πασῶν ἂν εἴη δυστυχεστάτη γυναικῶν, Isoc. 19, 47; *She would be the most unfortunate of all women.* βάσανον ἀκριβεστάτην πασῶν πίστεων νομίζετε, Dem. 30, 37; *Torture is considered by you the most perfect of all means of persuasion.* ὁ δὲ παῖς πάντων θηρίων ἐστὶ δυσμεταχειριστότατον, Plato, Legg. 808 D (135). (But μοῦνος . . . πάντων δὴ τῶν γενομένων βασιλέων

ἐν Σπάρτῃ, HDT. 6, 70. τό γε μάλιστα ἐν τιμῇ ἄγονται πάντων τῶν (*their* = Egyptian) μαντηίων, Λητοῦς ἐν Βουτοῖ πόλι ἐστί, *Ibid.* 2, 83.)

πᾶς . . . νέος, μὴ ὅτι πρεσβύτης, PLATO, Legg. 799 C; *Every young man, not to say old man.*

DIN. πάντες ἄνθρωποι and forms 8 times: 1, 3. 22. 66. 84. 88. 107. 3, 19. 22.

LYCURG. 27: πάντων ἂρ' ἀνθρώπων ἔσεσθε ῥᾳθυμότατοι. 54: πάντων ἂρ' ἀνθρώπων ἔσεσθε ἀγνωμονέστατοι. 75: πᾶσιν ἀνθρώποις. 89: τὸν κάκιστον πάντων ἀνθρώπων.

HYPER. 1, 14 (= fr. 172): ἐκ παντὸς τρόπου. 2, 2: πάντας ἀνθρώπους. 5, 1: ἐπὶ πάσης ἀληθείας. fr. 70, 2: πάντας . . . ἀνθρώπους.

DEM. 2, 12 (see above). 3, 7 (= 25, 39. [26], 23. [43], 1): ἐκ παντὸς τρόπου. 5, 18 (= 18, 61. 19, 332. 21, 173. Elsew.): πάντα τρόπον. 6, 25: βασιλεὺς γὰρ καὶ τύραννος ἅπας. 8, 9 (= 20, 88): ἐπὶ πᾶσι δικαίοις. 15, 21 (see above). 18, 34: πάσαις δ' αἰτίαις καὶ βλασφημίαις ἅμα τούτου κεχρημένου. 195: πάσας ἀφῆκε φωνάς. 301: μετὰ πάσης προνοίας καὶ προθυμίας καὶ δικαιοσύνης. 303: πάσῃ δικαιοσύνῃ. 321: ἐν παντὶ δὲ καιρῷ καὶ πράξει. 19, 149 (= 22, 42) (see above). 164 (see above). 20, 26 (= 39, 11): πᾶσ' ἀνάγκη. 49: ἐν ἁπάσῃ . . . εὐδαιμονίᾳ. 21, 105: παντὶ τρόπῳ. 149: πλεῖστον ἁπάντων ἀνθρώπων εἶχε νοῦν . . . πασῶν ἦν ἀνοητοτάτη γυναικῶν. 22, 75 (see above). 23, 75 (see above). 123 (see above). 25, 11 (see above). 25, 80 (see above). 30, 37 (see above). [34], 8: ἐν πάσῃ ἀπορίᾳ ἦν. 36, 16 (= [58], 22): πάσας αἰτίας. 57, 27: καίτοι πᾶσίν ἐστιν ἀνθρώποις τέλος τοῦ βίου θάνατος. [So πάντες (ἅπαντες) ἄνθρωποι and forms occur at least fourscore times, *e.g.* 1, 22. 7, 8. 18. 29. 8, 5. 35. 42. 9, 6. 14. 22. 18, 72. 87. 93. 97. 200. 215. 271. 275. 297.] Ep. [4], 3: τὴν πόλιν τὴν ὑμετέραν εὐτυχεστάτην πασῶν πόλεων ὑπολαμβάνω.

AESCHIN. 1, 4: παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις (so 2, 152. 3, 6. 132. 152). 67: ὀλιγώρως δὲ ἔχοντας πρὸς ἅπασαν αἰσχύνην. 76: πᾶσα ἀνάγκη (sim. 87). 122: καταφρονοῦντος . . . ἁπάσης βλασφημίας. 178 (= 3, 170): ἐπὶ πᾶσι δικαίοις. 2, 181: μετὰ πάσης εὐνοίας. 3, 114: κατὰ πάντα τρόπον.

ISOC. 2, 6: τὴν βασιλείαν . . . παντὸς ἀνδρὸς εἶναι νομίζουσιν. 2, 26: πάντων ἀνθρώπων (and so about 40 exx. of πάντες (ἅπαντες) ἄνθρωποι and forms). 3, 31: ἐκ παντὸς τρόπου (10 other exx.). 4, 151 (= 12, 17): πάντα τρόπον. 8, 19: πάντας τρόπους. 12, 138: πᾶσα πολιτεία. 13, 20: εὐθὺς ἂν ἐν πᾶσιν εἴη κακοῖς. 18, 11: πάντων κακῶν. 19, 47 (see above).

LYS. 1, 2: ταύτην τὴν ὕβριν ἅπαντες ἄνθρωποι δεινοτάτην ἡγοῦνται. (Similarly πάντες (ἅπαντες) ἄνθρωποι and forms occur nearly 30 times.) [6], 3: πάντα ἄνθρωπον. [9], 19: ἐκ παντὸς τρόπου (= 13, 28. [91]. 16, 1). 12, 57: πάντα κακά (*bis*). 13, 25: παντὶ τρόπῳ. 14, 38: πάσης πόλεως. 15, 1: πᾶσαν προθυμίαν. 18, 17: πάντων κακῶν. 19, 11 (= 53): πάσῃ τέχνῃ καὶ μηχανῇ. 31, 6: πᾶσα (*every*) γῆ. 34: πάσης δημοκρατίας ἀλλότρια.

ANDOC. 1, 1 (= 3, 16): ἐκ παντὸς τρόπου. 1, 116: πάντων ἀνθρώ-

πων (sim. 7 other exx.). 2, 1: δεινότατον ἁπάντων χρημάτων ἡγοῦμαι. 21: ἀντὶ πάντων χρημάτων.

ANTIPHON, 1, 23: παντὶ τρόπῳ. 2, α, 2: πάσης ὑποψίας φυλακήν. β, 11 (= δ, 3. 4, γ, 6. δ, 10): ἐκ παντὸς τρόπου. 3, γ, 5: ἁπάσης μὲν γῆς ἁμαρτόντα, πάντων δὲ σωμάτων. 5, 14: κάλλιστα νόμων ἁπάντων. 17: παρανομώτατα ἁπάντων ἀνθρώπων. 6, 48: ἀνοσιωτάτους πάντων ἀνθρώπων.

PLATO. There are nearly 1000 instances of anarthrous πᾶς, etc., and less than one fifth of these follow the substantive. With but very few exceptions the reason for the postposition is evident at first sight, the prominence of the substantive causing πᾶς to take second place. Anarthrous participles or adjectives other than ἄλλος are rarely used with πᾶς, and substantives modified by πᾶς do not often have another attribute. πᾶσα is frequently used in the sense of *all, perfect, complete*, with such abstracts as ἀκρίβεια, ἀμαθία, ἀνάγκη, ἀπορία, εὐδαιμονία, εὔνοια, ἡδονή, παρανομία, παρρησία, προθυμία, σπουδή, etc. Especially noteworthy are the expressions πᾶς ἀνήρ, which occurs 57 times, but never ἀνὴρ πᾶς; πᾶς ἄνθρωπος, 14 times, with ἄνθρωπος πᾶς, 3 times; παντὶ τρόπῳ, 32 times; πάντες (ἅπαντες) ἄνθρωποι and forms, 52 times (4 exx. of second position). Cf. Walbe, *l.c.*, pp. 19 f., 27, 30 f.

Conv. 197 B: ἐκ τοῦ ἐρᾶν τῶν καλῶν πάντ' ἀγαθὰ γέγονε καὶ θεοῖς καὶ ἀνθρώποις. Euthyph. 9 A: τί σοι τεκμήριόν ἐστιν ὡς πάντες θεοὶ ἡγοῦνται ἐκεῖνον ἀδίκως τεθνάναι . . . παντὸς μᾶλλον πάντες θεοὶ ἡγοῦνται κτέ. but B and C: οἱ θεοὶ ἅπαντες, D and E: πάντες οἱ θεοί (*ter*). 13 B: οὐκοῦν θεραπεία γε πᾶσα (*of every kind*) ταὐτὸν διαπράττεται; Legg. 799 C (see above). 808 D (see above). 856 C (see above). 879 C: ἔοικε δὲ νέῳ παντὶ ὑπὸ γέροντος πληγέντι ῥᾳθύμως ὀργὴν ὑποφέρειν. 961 E: καὶ ἰατρικὴ ὑπηρεσία πᾶσα. Phaedo, 94 A: ἐκ τούτου ἄρα τοῦ λόγου ἡμῖν πᾶσαι ψυχαὶ πάντων ζῴων ὁμοίως ἀγαθαὶ ἔσονται, εἴπερ ὁμοίως ψυχαὶ πεφύκασιν αὐτὸ τοῦτο ψυχαὶ εἶναι. Phaedr. 249 E: πᾶσα μὲν ἀνθρώπου ψυχή. Rpb. 557 D: πάντα γένη πολιτειῶν.

XEN. An. 3, 1, 43 (= 7, 7, 41): ἐκ παντὸς τρόπου. 2, 8: εἰ . . . διανοούμεθα . . . τὸ λοιπὸν διὰ παντὸς πολέμου αὐτοῖς ἰέναι. 22: πάντες γὰρ ποταμοὶ . . . προσιοῦσι πρὸς τὰς πηγὰς διαβατοὶ γίγνονται ("πάντες γὰρ ποταμοὶ pr, s. v. C, add. μὲν et οἱ."—Gemoll). 5, 11: πᾶς (*every*) . . . ἀσκός. 4, 5, 16 (= 7, 2, 8): πάσῃ τέχνῃ καὶ μηχανῇ. 29: ἐν πᾶσιν ἀφθόνοις. 6, 1, 31 (cf. 7, 6, 18): ὀμνύω ὑμῖν θεοὺς πάντας καὶ πάσας. 4, 6: φέρει γὰρ ἡ γῆ . . . ὅσπρια πάντα. 6, 30: κατὰ πάντα τρόπον. 7, 7, 46: πάντας ἀνθρώπους.

THUC. 1, 20, 1: παντὶ ἐξῆς τεκμηρίῳ πιστεῦσαι. 34, 1: πᾶσα ἀποικία. 118, 2 (= 6, 88, 8): πάσῃ προθυμίᾳ. 144, 4: παντὶ τρόπῳ (13 exx.). 2, 19, 1: πᾶσαν ἰδέαν [similarly 77, 2. 3, 81, 5. 83, 1. 98, 3. 112, 7. 7, 29, 5 (see below)]. 38, 2: ἐκ πάσης γῆς. 41, 4: πᾶσαν μὲν θάλασσαν καὶ γῆν. 43, 3: πᾶσα γῆ. 51, 3: πάσῃ διαίτῃ. 64, 3: ἐν πᾶσιν ἀνθρώποις. 3, 63, 1: πάσης ζημίας. 4, 11, 3: προθυμίᾳ τε πάσῃ χρώμενοι καὶ παρακαλευσμῷ. 6, 22: οὐ πάσης ἔσται πόλεως. 6, 87, 4: ἐν παντὶ . . . χωρίῳ. 92, 4: ἐκ

παντὸς τρόπου. 5: ἐς κίνδυνον καὶ ἐς ταλαιπωρίαν πᾶσαν. 7, 29, 5: ἄλλη τε ταραχὴ οὐκ ὀλίγη καὶ ἰδέα πᾶσα καθειστήκει ὀλέθρου.

HDT. 1, 8: ἐγὼ δὲ πείθομαι ἐκείνην εἶναι πασέων γυναικῶν καλλίστην (similarly with the genitives νήσων 1, 170; χωρέων 193; ποταμῶν 2, 19; προβάτων 41; πολίων 157; etc.). 1, 21 (=2, 113. 115. 9, 9): πάντα λόγον, *every bit of information* (but 1, 122 elsew.: τὸν πάντα λόγον, *the whole story*). 1, 25: μοῦνος δὴ πάντων ἀνθρώπων ("always πάντες ἄνθρωποι or ἄνθρωποι πάντες without the article; once (3, 38) there is found in Rsv οἱ πάντες ἄνθρωποι." — Kallenberg, *l.c.*, 205 f.). 1, 32: σκοπέειν δὲ χρὴ παντὸς χρήματος τὴν τελευτήν. 34: ἀνθρώπων ἁπάντων ὀλβιώτατον. 86: πᾶσι τυράννοισι. 87: πάντα . . . ἄνδρα. 111: ἐπίτεξ ἐοῦσα πᾶσαν ἡμέρην. 126: τὴν μὲν γὰρ προτέρην ἡμέρην πάντα σφι κακὰ ἔχειν, τὴν δὲ τότε παρεοῦσαν πάντα ἀγαθά. 136 (=2, 4. 99): ἀνὰ πᾶν ἔτος. 189: πάντα τρόπον. 199: πᾶσαν γυναῖκα ἐπιχωρίην. 2, 11 (=37. 130): ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην. 22 (=35. 90): πᾶσα ἀνάγκη. 124: πᾶσαν εὐνομίην . . . ἐς πᾶσαν κακότητα. 132 (=8, 65): ἀνὰ πάντα ἔτεα. 3, 89: ἀγαθά σφι πάντα ἐμηχανήσατο. 152: πάντα σοφίσματα καὶ πάσας μηχανάς. 4, 85 (134). 139: προμηθίην πᾶσαν. 5, 24 (135). 6, 37 (134). 139: τράπεζαν ἐπιπλέην ἀγαθῶν πάντων (=παντοίων).

AR. Ach. 1025–6: ὥπερ μ' ἐτρεφέτην | ἐν πᾶσι βολίτοις. Eq. 522: πάσας . . . φωνάς. 1006 (=1010): περὶ ἁπάντων πραγμάτων. 1112–3: πάντες ἄνθρωποι. Nub. 1132: μάλιστα πασῶν ἡμερῶν. Vesp. 547: πᾶσαν γλῶτταν βασάνιζε. 562: πάσας φωνάς. 709: ἔζων ἐν πᾶσι λαγῴοις. 923: κυνῶν ἁπάντων ἄνδρα μονοφαγίστατον. Pax, 373: ἅπασ' ἀνάγκη. Av. 1059: θνατοὶ πάντες. 1281: ἅπαντες ἄνθρωποι. Lys. 484: πρόσφερε πάντας ἐλέγχους. 726: πάσας τε προφάσεις. Thesm. 271: πάσαις τέχναις. Ran. 618: πάντα τρόπον. Eccl. 826 (=829): πᾶς ἀνήρ. Pl. 430: ἐκ πάσης με χώρας ἐκβαλεῖν. 493: εἰς ἅπαν ἔργον. 812: ὀξὶς δὲ πᾶσα καὶ λοπάδιον καὶ χύτρα.

652. πᾶς WITH SUBSTANTIVES WHOSE ARTICLE IS IMPLICIT. — The use of πᾶς with a substantive whose article is implicit is chiefly poetical except in phrases and formulae, in enumerations, and with proper names. Comp. **536**, **538**, and **568**.

παντὶ σθένει, DEM. 3, 6; *With all your might.* νὴ τὸν Δία καὶ πάντας θεούς, *Ibid.* 8, 49; *By Zeus and all the gods.* καὶ χειρὶ καὶ ποδὶ καὶ φωνῇ καὶ πάσῃ δυνάμει, AESCHIN. 2, 115; *With hand, and foot, and voice, and utmost strength.* ἐψευσμένος ἁπάντων Ἀθηναίων ἐναντίον, DIN. 3, 1; *Having lied in the presence of all the Athenians.* μέλει μὲν οὐδὲν εἴ με πᾶσ' εἶδεν πόλις, EUR. H. F. 595; *It matters naught if all the city sighted me.*

DEM. 3, 6: εἰ γὰρ μὴ βοηθήσετε παντὶ σθένει (see above). 8, 49: νὴ τὸν Δία καὶ πάντας θεούς (similarly elsew.) (see above). 19, 227: παντὶ θυμῷ . . . φιλεῖ τοὺς εὖ ποιοῦντας. 271: ἀκούετ(ε) . . . τῶν γραμμάτων λεγόντων Ἄρθμιον . . . ἐχθρὸν εἶναι καὶ πολέμιον . . . αὐτὸν καὶ γένος πᾶν (words

of a decree, but 25, 79: τὴν μιαρὰν Θεωρίδα . . . καὶ αὐτὴν καὶ τὸ γένος πᾶν ἀπεκτείνατε).

AESCHIN. 2, 115 (= 3, 109) (see above).

PLATO, Criti. 109 A: θεοὶ γὰρ ἅπασαν γῆν ποτε κατὰ τοὺς τόπους διελάγχανον. Legg. 664 A (= 741 B. 746 A. 799 B): διὰ βίου παντός. Phaedr. 246 B: πάντα δὲ οὐρανὸν περιπολεῖ.

THUC. 1, 86, 3 (= 5, 23, 3): παντὶ σθένει. 8, 43, 3: ἐνεῖναι γὰρ καὶ νήσους ἁπάσας πάλιν δουλεύειν (treaty, and Lichas, a Spartan, speaks).

HDT. 1, 111: οἶκος μὲν πᾶς Ἁρπάγου κλαυθμῷ κατείχετο. 164: τέκνα καὶ γυναῖκας καὶ ἔπιπλα πάντα (but 7, 119: τὰ ἔπιπλα πάντα). 192: γῇ πᾶσα ὅσης ἄρχει. 2, 16: οἳ φασι τρία μόρια εἶναι γῆν πᾶσαν. 21: τὸν δὲ Ὠκεανὸν γῆν πέρι πᾶσαν ῥέειν. 5, 46: ἐπείτε ἀπίκοντο παντὶ στόλῳ.

AR. Eq. 965–6: ἀλλ' οἵ γ' ἐμοὶ λέγουσιν ὡς ἄρξει σε δεῖ | χώρας ἁπάσης (oracle). 1087: πάσης γῆς (oracle). Nub. 206: αὕτη δέ σοι γῆς περίοδος πάσης. Plut. 771–3: καὶ προσκυνῶ γε . . . | . . . | χώραν τε πᾶσαν Κέκροπος (religious sphere).

EUR. H. F. 595: μέλει μὲν οὐδὲν εἴ με πᾶσ' εἶδεν πόλις (see above. Sim. 1333. Ion, 1225. Or. 1623. Elsew.). Suppl. 1190: πάσης ὑπὲρ γῆς Δαναΐδῶν ὁρκωμοτεῖν. Elsew.

SOPH. Ai. 1178: γένους ἅπαντος. El. 713: πᾶς ἐμεστώθη δρόμος. O. C. 741: πᾶς σε Καδμείων λεὼς καλεῖ δικαίως. Often.

AESCHYL. P. V. 668: ὃς πᾶν ἐξαϊστώσοι γένος. Sept. 254: καὶ σὲ καὶ πᾶσαν πόλιν. Elsew.

PIND. O. 10, 76: ἀείδετο δὲ πᾶν τέμενος τερπναῖσι θαλίαις. P. 9, 96: παντὶ θυμῷ. Elsew.

HOM. Od. 22, 94 (= 296): χθόνα δ' ἤλασε παντὶ μετώπῳ. Elsew.

Il. 1, 592: πᾶν δ' ἦμαρ φερόμην. 20, 476: πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι. Elsew.

653. PREDICATIVE POSITION OF PRONOMINAL ADJECTIVES. — αὐτός, ἄμφω and ἀμφότεροι, ἕκαστος, ἑκάτερος, πότερος, ὁπότερος, οὐδέτερος, and the three great demonstratives ὅδε, οὗτος, and ἐκεῖνος, assume the predicative position. In all these, the first position is the normal one, the second position is the afterthought position.

654. *αὐτός in Predicative Position:*

αὐτὴ . . . ἡ παρασκευή, THUC. 6, 68, 1; *The armament itself, of itself, the very armament, the mere armament.* **αἴτιος μὲν ἔγωγε οὐκ εἰμὶ τούτου, οἱ δὲ στρατιῶται αὐτοὶ** (*the soldiers themselves*) **. . . ἀθυμοῦσι πρὸς τὴν ἔξοδον**, XEN. An. 7, 1, 9.

LYCURG. 117: καὶ αὐτὸς ὁ Ἵππαρχος ἐν ταύτῃ τῇ στήλῃ ἀναγέγραπται. 121: ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ. 123: τί ὑμᾶς προσήκει τὸν αὐτοῦ τοῦ δήμου τὴν σωτηρίαν προδόντα ποιῆσαι;

ISAE. 11, 11: αὐτὸς ὁ νόμος δηλώσει.

ANTIPHON, 2 α 5: αὐτὸς ὁ θάνατος. 2 γ 8: περὶ . . . αὐτῆς τῆς εὐδαιμονίας. 3 β 1: αὐταὶ αἱ συμφοραὶ . . . ὑπ' αὐτῆς τῆς συμφορᾶς. 3 γ 1: αὐτὴ ἡ χρεία. 4 γ 3: αὐτὸ τὸ ἔργον σημαίνει. 4 δ 2: αὐτὴ . . . ἡ ἡλικία. 5, 28: ἐξ αὐτοῦ τοῦ λιμένος . . . αὐτὸ τὸ πλοῖον. 6, 5: αὐτῆς . . . τῆς ἐλπίδος.

PLATO, Criti. 112 B: ὑπ' αὐτὰ τὰ πλάγια αὐτῆς. Gorg. 519 C: ὑπ' αὐτῆς τῆς πόλεως ἧς προστατεῖ. Phaedo, 103 A: οὐκ ἐν τοῖς πρόσθεν ἡμῖν λόγοις αὐτὸ τὸ ἐναντίον τῶν νυνὶ λεγομένων ὡμολογεῖτο; Phaedr. 271 C: αὐτὰ μὲν τὰ ῥήματα εἰπεῖν οὐκ εὐπετές.

XEN. An. 37 times, 30 times in the first predicative position, 7 times in the second. See Joost, Sprachgebrauch, etc., p. 77.

THUC. 2, 41, 2: καὶ ὡς οὐ . . . κόμπος τάδε . . ., αὐτὴ ἡ δύναμις τῆς πόλεως . . . σημαίνει. 6, 68, 1: αὐτὴ . . . ἡ παρασκευή.

HDT. 2, 65: καὶ τὰ μὲν (sc. θηρία) σύντροφα αὐτοῖσι τοῖσι ἀνθρώποισι, τὰ δὲ οὔ. 7, 11: αὐτοί τε ὤνθρωποι καὶ ἡ γῆ αὐτῶν. 7, 23: αὐτὴν τὴν διώρυχα.

AR. Ach. 139–40: ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον | ὅτ' ἐνθαδὶ Θέογνις ἠγωνίζετο. Eq. 1090: ἡ θεὸς αὐτή. Nub. 836: αὐτὸς μαθήσεται παρ' αὐτοῖν τοῖν λόγοιν. Vesp. 681: ἀλλ' αὐτήν μοι τὴν δουλείαν οὐκ ἀποφαίνων ἀποκναίεις.

SOPH. O. C. 1285: αὐτὸν τὸν θεόν. O. R. 805: αὐτός θ' ὁ πρέσβυς. 1169: πρὸς αὐτῷ . . . τῷ δεινῷ. Ph. 572: αὐτὸς οὐδυσσεύς.

AESCHYL. Pers. 792: αὐτὴ γὰρ ἡ γῆ ξύμμαχος κείνοις πέλει.

HES. O. et D. 349–50: εὖ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος, εὖ δ' ἀποδοῦναι,| αὐτῷ τῷ μέτρῳ, καὶ λώιον, αἴ κε δύνηαι. (Usually, but not necessarily, translated by "with the *same* measure.")

655. αὐτός *with Anarthrous Substantive:*

ἀλλ' αὐτὸ δικαιοσύνην αὐτῇ ψυχῇ ἄριστον ηὕρομεν, PLATO, Rpb. 612 B; *But we have found that justice "in her own nature" is best for the soul "in her nature."*

PLATO, Parm. 133 D–E: εἴ τις ἡμῶν του δεσπότης ἢ δοῦλός ἐστιν, οὐκ αὐτοῦ δεσπότου δή που, ὃ ἔστι δεσπότης, ἐκείνου δοῦλός ἐστιν, οὐδὲ αὐτοῦ δούλου, ὃ ἔστι δοῦλος, δεσπότης ὁ δεσπότης, ἀλλ' ἄνθρωπος ὢν ἀνθρώπου ἀμφότερα ταῦτά ἐστιν· αὐτὴ δὲ δεσποτεία αὐτῆς δουλείας ἐστὶν ὅ ἐστι, καὶ δουλεία ὡσαύτως αὐτὴ δουλεία αὐτῆς δεσποτείας. *sim. saepe.* (But Waddell puts a comma after ὡσαύτως thus joining αὐτὴ with the following δουλεία.) Rpb. 438 C: ἐπιστήμη μὲν αὐτὴ μαθήματος αὐτοῦ ἐπιστήμη ἐστίν. 612 B (see above). C: ἵνα αὐτὴ δικαιοσύνη πρὸς ἀδικίαν αὐτὴν κριθείη.

SOPH. Ai. 1168: ἐς αὐτὸν καιρόν. Ant. 1217: πρὸς αὐτὸ στόμιον. El. 720: ὑπ' αὐτὴν ἐσχάτην στήλην. 1396: πρὸς αὐτὸ τέρμα. O. C. 1511: αὐτοὶ θεοί. 1650: ἄνακτα δ' αὐτόν.

AESCHYL. Ag. 37: οἶκος δ' αὐτός. 599: ἄνακτος αὐτοῦ πάντα πεύσομαι λόγον. Ch. 127: καὶ γαῖαν αὐτήν. Pers. 443: αὐτῷ τ' ἄνακτι. P. V.

721: κροτάφων ἀπ' αὐτῶν. 828: πρὸς αὐτὸ δ' εἶμι τέρμα. 847: Νείλου πρὸς αὐτῷ στόμιτι. Sept. 528: τύμβον κατ' αὐτόν.

PIND. O. 13, 76–8: αὐτὰ | Ζηνὸς . . . παῖς ἔπορεν | . . . χρυσόν. P. 11, 31: θάνεν μὲν αὐτὸς ἥρως Ἀτρείδας. N. 5, 1: ἐπ' αὐτᾶς βαθμίδος. 9, 8–9: ἐπ' αὐτὰν . . . | . . . κορυφάν.

HES. Theog. 640: νέκταρ τ' ἀμβροσίην τε, τά περ θεοὶ αὐτοὶ ἔδουσι.

HOM. Od. 10, 158–9: ἔλαφον μέγαν εἰς ὁδὸν αὐτὴν | ἦκεν. 416: πόλιν αὐτήν.

Il. 2, 309: αὐτὸς Ὀλύμπιος. 8, 442: αὐτὸς . . . Ζεύς. *sim. saepe.* 12, 429: διαμπερὲς ἀσπίδος αὐτῆς. 469–70: οἳ δὲ κατ' αὐτὰς | ποιητὰς ἐσέχυντο πύλας. 13, 615: ἄκρον ὑπὸ λόφον αὐτόν. 18, 481: αὐτοῦ . . . σάκεος.

For exx. like HOM. Il. 23, 8: αὐτοῖς ἵπποισι καὶ ἅρμασιν ἆσσον ἰόντες, see under αὐτός.

For αὐτός in attributive position, see under αὐτός.

656. ἄμφω *in Predicative Position:*

ἄμφω does not occur in Attic ISS (Meisterhans[3], p. 233, 40) and in prose literature it recedes before ἀμφότεροι.

ἀμφοῖν ἀπολύεται τοῖν ἐγκλημάτοιν, ANTIPHON, 3 β 9; *He is acquitted on both charges.*

ISAE. 5, 16: ἀμφοῖν δὲ ταῖν διαθήκαιν ἀκύροιν γιγνομέναιν. Cf. 6, 6: τὼ μὲν οὖν ἀδελφὼ αὐτῷ . . . ἄμφω ἄπαιδε ἐτελευτησάτην.

ISOC. 12, 97: πλεῖστοι μὲν οὖν κατηγοροῦσιν ἀμφοῖν τοῖν πολέοιν.

ANTIPHON, 3 β 9 (see above). 5, 51: ἔκ τε ἀμφοῖν τοῖν ἀνδροῖν.

PLATO, Legg. 757 E: οὕτω δὴ χρηστέον . . . τοῖν ἰσοτήτοιν ἀμφοῖν. Protag. 314 D: ἀμφοῖν τοῖν χεροῖν. 337 A: χρὴ γὰρ τοὺς . . . παραγιγνομένους κοινοὺς . . . εἶναι ἀμφοῖν τοῖν διαλεγομένοιν ἀκροατάς. Rpb. 455 D: ἐν ἀμφοῖν τοῖν ζῴοιν.

XEN. Cyr. 1, 2, 11: μίαν ἄμφω τούτω τὼ ἡμέρα λογίζονται. R. L. 13, 3: ἀμφοῖν τούτοιν τοῖν θεοῖν (sc. Διὶ καὶ Ἀθηνᾷ).

THUC. 5, 23, 1 (= 2): ἄμφω τὼ πόλεε. 29, 2: ἀμφοῖν τοῖν πολέοιν.

AR. Nub. 112: ἄμφω τὼ λόγω. Pax, 1309: σμώχετ' ἀμφοῖν ταῖν γνάθοιν. Av. 35: ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν.

657. *Anarthrous* ἄμφω:

ἄμφω χεῖρ' ἀπομόργνυ, HOM. Il. 18, 414; *He proceeded to wipe off both hands.*

SOPH. O. C. 483–4: τρὶς ἐννέ' αὐτῇ κλῶνας ἐξ ἀμφοῖν χεροῖν | τιθείς.

HES. Sc. 419–20: ἀπὸ δ' ἄμφω κρσε τένοντε | ἀνδροφόνος μελίη.

HOM. Od. 5, 453: ἄμφω γούνατ(α). 8, 135: ἄμφω χεῖρας. 16, 15 (= 17, 39 = 19, 417): ἄμφω φίλα. 17, 302: οὔατα . . . ἄμφω. 20, 365: εἰσί μοι ὀφθαλμοί τε καὶ οὔατα καὶ πόδες ἄμφω.

Il. 4, 523 (= 13, 549): ἄμφω χεῖρε. 5, 307 (= 10, 456 = 14, 466): ἄμφω . . . τένοντε. 14, 495–6: ὃ δ' ἕζετο χεῖρε πετάσσας | ἄμφω. 16, 348–9: ἐνέπλησθεν δέ οἱ ἄμφω | αἵματος ὀφθαλμοί. 18, 414 (see above).

658. ἀμφότερος *in Predicative Position:*

ἀμφότερα τὰ ὦτα, XEN. An. 3, 1, 31; *Both the ears, both ears.* **τὼ παῖδε ἀμφοτέρω**, *Ibid.* 1, 1, 1; *Both the sons, both sons.*

DEM. (7), 5: δι' ἀμφοτέρων τῶν ὀνομάτων. 24, 134: ἀμφοτέρας τὰς κρίσεις. [35], 27: τὰ δὲ παρ' ἀμφοτέρων ὁμολογηθέντα τῶν συντιθεμένων. 57, 41: παρόντων τῶν τε θείων ἀμφοτέρων τῶν ἑαυτοῦ καὶ ἄλλων μαρτύρων.

ISOC. 4, 139: εἰ . . . ἀπέφαινον αὐτὸν ἅμα τοῖν πολέοιν ἀμφοτέροιν . . . περιγεγενημένον.

LYS. [2], 33: πρὸς ἀμφοτέρας ἅμα τὰς δυνάμεις. 25, 9: ἀμφοτέρων ⟨τῶν⟩ πολιτειῶν ("τῶν add. Rs." — Thalheim). 25: ἀμφοτέραις ἀεὶ ταῖς πολιτείαις συμφέρει. fr. 88: ἀμφοτέρων τῶν ἀντιδίκων.

ANTIPHON, 2 γ 6: τὸ . . . ἀποφυγεῖν ἀμφοτέρας τὰς διώξεις.

PLATO, Rpb. 410 E: δεῖν δέ γέ φαμεν τοὺς φύλακας ἀμφοτέρα ἔχειν τούτω τὼ φύσει.

XEN. An. 1, 1, 1: ἐβούλετο τὼ παῖδε ἀμφοτέρω παρεῖναι (see above). 1, 4, 4: ἐπὶ δὲ τοῖς τείχεσιν ἀμφοτέροις ἐφειστήκεσαν πύλαι. 3, 1, 31 (see above).

THUC. 3, 6, 1: ἐπ' ἀμφοτέροις τοῖς λιμέσιν. 4, 123, 3: ἐπ' ἀμφοτέρας τὰς πόλεις. 5, 74, 3: ἀπέθανον . . . Ἀθηναίων ξὺν Αἰγινήταις διακόσιοι καὶ οἱ στρατηγοὶ ἀμφότεροι. 7, 41, 4: τροπαῖα . . . ἀμφοτέρων τῶν ναυμαχιῶν.

HDT. 2, 2: ἐσιόντι (sc. τῷ ποιμένι) τὰ παιδία ἀμφότερα προσπίπτοντα βεκὸς ἐφώνεον. 6, 52: τὴν δὲ Πυθίην κελεύειν σφέας ἀμφότερα τὰ παιδία ἡγήσασθαι βασιλέας.

659. ἀμφότερος *with Anarthrous Substantive:*

ἀμφοτέρῃσιν χερσί, HOM. Od. 4, 116; *With both hands.* **ποσὶ . . . ἀμφοτέροισιν**, 22, 87; *With both feet.*

HDT. 4, 72: σκέλεα δὲ ἀμφότερα κατακρέμαται μετέωρα.

AESCHYL. Pers. 130-1: τὸν ἀμφίζευκτον ἐξαμείψας ἀμφοτέρας ἅλιον | πρῶνα κοινὸν αἴας.

PIND. P. 2, 47-8: ἀμφοτέροις | ὁμοῖοι τοκεῦσι. 4, 124: κασίγνητοι . . . ἀμφότεροι. N. 7, 94: ἀμφοτέρας ἰὼν χειρός. I. 1, 6: ἀμφοτερᾶν . . . χαρίτων . . . ζεύξω τέλος.

HES. Th. 553: χερσὶ δ' ὅ γ' ἀμφοτέρῃσιν ἀνείλετο λευκὸν ἄλειφα. 771: σαίνει ὁμῶς οὐρῇ τε καὶ οὔασιν ἀμφοτέροισιν.

HOM. Od. 4, 116 (see above). 5, 413-4: πόδεσσιν | . . . ἀμφοτέροισι. 428 (= 24, 316): ἀμφοτέρῃσι . . . χερσίν (*sim.* 14, 351). 12, 409-10: προτόνους . . . | ἀμφοτέρους. 22, 87 (see above). 24, 397-8: χεῖρε . . . | ἀμφοτέρας.

Il. 4, 521: ἀμφοτέρω . . . τένοντε. 12, 459: ἀμφοτέρους θαιρούς. 13, 78-9: ποσσὶν | . . . ἀμφοτέροισι. 194: νεκρῶν ἀμφοτέρων. 281: ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας. 16, 740: ἀμφοτέρῃς . . . ὀφρῦς. 18, 23: ἀμφοτέρῃσι . . . χερσίν (*sim.* 123). 20, 280: ἀμφοτέρους . . . κύκλους. 21, 489: ἀμφοτέρας . . . χεῖρας.

660. ἕκαστος. — A substantive qualified by ἕκαστος regularly takes the article in prose, but in prepositional and genitive expressions of time it is freely omitted. Isocrates seems never to have omitted the article.

ἐπεὶ δὲ φῶς ἐγένετο, ἦγεν ἕκαστος ὁ στρατηγὸς τὸν αὑτοῦ λόχον ἐπὶ κώμην, XEN. An. 6, 3, 2; *When it got light, each of the generals led his own company to attack one of the villages.* ἐγένοντο μὲν λόχοι . . . ἀμφὶ τοὺς ὀγδοήκοντα, ὁ δὲ λόχος ἕκαστος σχεδὸν εἰς τοὺς ἑκατόν, *Ibid.* 4, 8, 15; *There were about eighty companies, each company averaging about a hundred men.* καθ' ἑκάστην τὴν ἡμέραν, ISOC. 4, 78. κατὰ τὴν ἡμέραν ἑκάστην, 2, 9. καθ' ἑκάστην ἡμέραν, XEN. Hell. 2, 1, 27. καθ' ἡμέραν ἑκάστην, THUC. 2, 85, 4.

661. ἕκαστος *in Predicative Position:*

HYPER. 2, 2: καὶ δίδωσι τούτῳ ὑπὲρ ἑκάστου τοῦ ἀνδραπόδου ὀβολὸν τῆς ἡμέρας. fr. 159: εἰσὶ γὰρ ἐν τῇ συμμορίᾳ ἑκάστῃ ιέ ἄνδρες.

DEM. 30 (34)[1] articular against 4 (13)[1] anarthrous exx. τοῦ μηνὸς ἑκάστου: 4, 28. 37, 5. [53], 13. κατὰ τὴν ἡμέραν ἑκάστην: 18, 68. 18, 249. καθ' ἑκάστην τὴν ἡμέραν: 25, 26. καθ' ἑκάστην τὴν ἐκκλησίαν: 19, 70. 21, 153. τοῦ ἐνιαυτοῦ ἑκάστου: 27, 9. 27, 10. 36, 37 (*bis*). 45, 32. [59], 76. ἑκάστου τοῦ ἐνιαυτοῦ: 27, 24. 27, 29. 28, 12. καθ' ἕκαστον τὸν ἐνιαυτόν: 27, 36. 14, 18: ἑκάστῳ τῷ μέρει (but previously in the same section: ἑκάστῳ μέρει). 14, 21: τὴν δὲ συμμορίαν ἑκάστην . . . ἐν ἑκάστῳ τῷ μέρει. 14, 23: τὸν δὲ ταξίαρχον ἕκαστον . . . τοῦ δὲ μέρους ἑκάστου . . . [ἡ τριττὺς ἑκάστη]. (The words ἡ τριττὺς ἑκάστη, although found in all Mss., are bracketed by Weil.) 19, 26: ἐφ' ἑκάστων . . . τῶν καιρῶν. 21, 30: ἕκαστος . . . ὁ παθών. 21, 220: ἕκαστος ὁ μισῶν. 22, 25: περὶ τῶν ἀδικημάτων ἑκάστων. 24, 38: ἐφ' ἑκάστην . . . τὴν ὁδόν. 24, 93: ἕκαστος οὐφλισκάνων. 24, 116: ἐφ' ἑκάστοις . . . τοῖς ἀδικήμασιν. 25, 11: ἕκαστος ὁ . . . λαχών. 25, 98: εἰς ἕκαστον τὸν παριόντα. [59], 101: ἀπὸ τῶν πόλεων ἑκάστων.

AESCHIN. 3, 114: διωμολογήθη δ' αὐτῷ . . . ἀποστέλλεσθαι Ἀθήναζε τοῦ ἐνιαυτοῦ ἑκάστου μνᾶς εἴκοσι. This is the only Ms. example, but in seven other instances Blass adds the article. Compare 662.

ISOC. Thirty-seven articular exx. but no anarthrous ex. καθ' ἑκάστην . . . τὴν ἡμέραν: 2, 2. 2, 11. 8, 20. καθ' ἑκάστην τὴν ἡμέραν: 4, 78. 4, 128. 6, 65. 79. 7, 40. 69. 10, 56. 12, 211. 14, 55. 19, 30. Ep. 5, 4. 6, 9. ἑκάστην τὴν ἡμέραν: 12, 267. κατὰ τὴν ἡμέραν ἑκάστην: 2, 9. 3, 22. 7, 28. 8, 129. 9, 43. 12, 30. καθ' ἕκαστον τὸν ἐνιαυτόν: 4, 29. 4, 31. 5, 51. 5. 104. 7, 18. 8, 87. 12, 122. 15, 21. 110. 213. 249. 2, 6: καθ' ἑκάστην μὲν οὖν τὴν πρᾶξιν. 9, 46: ἐξ ἑκάστης τῆς πολιτείας (*from every form of government*). 12, 54: ἑκάστης τῆς πόλεως. 12, 79: ἐξ ἑκάστης . . . τῆς πόλεως.

LYS. Three articular against eleven anarthrous exx. 19, 10: μὴ οὖν προ-

[1] The figures in parentheses are the figures for the entire corpus.

καταγιγνώσκετε ἀδικίαν τοῦ εἰς αὐτὸν μὲν μικρὰ διπανῶντος, ὑμῖν δὲ πολλὰ καθ' ἕκαστον τὸν ἐνιαυτόν. 23, 6: ταύτῃ γὰρ τῇ ἡμέρᾳ (sc. ἔφασαν) τοῦ μηνὸς ἑκάστου ἐκεῖσε συλλέγεσθαι τοὺς Πλαταιέας. 30, 21: ὃς ἐν δυοῖν μὲν ἐτοῖν πλείω ἤδη τοῦ δέοντος δώδεκα ταλάντοις ἀνήλωσε, παρ' ἕκαστον δὲ τὸν ἐνιαυτὸν ἐπεχείρησεν ἓξ ταλάντοις τὴν πόλιν ζημιῶσαι.

PLATO, Apol. 39 A: ἐν ἑκάστοις τοῖς κινδύνοις. Crat. 389 C: εἰς τὸ ἔργον ἕκαστον. 424 E: ὡς ἂν . . . δοκῇ ἑκάστη ἡ εἰκὼν δεῖσθαι ἑκάστου φαρμάκου (note omission of article with φαρμάκου). Euthyd. 307 B: πρὸς ἕκαστον τὸ ἔργον. Hipp. mai. 281 B: παρὰ τῶν πόλεων ἑκάστων. Meno, 98 B: τὸ ἔργον ἑκάστης τῆς πράξεως (generic, *of every action*). Parmen. 134 A: ἑκάστη ἡ παρ' ἡμῖν ἐπιστήμη. 143 C: ἐν ἑκάστῃ τῇ προαιρέσει. 144 A: οὐκοῦν εἰ πᾶς ἀριθμὸς οὐσίας μετέχει, καὶ τὸ μόριον ἕκαστον τοῦ ἀριθμοῦ μετέχοι ἂν αὐτῆς; 144 C: ἑκάστῳ τῷ τῆς οὐσίας μέρει. Phaedr. 248 E: ἡ ψυχὴ ἑκάστη. 274 E: περὶ ἑκάστης τῆς τέχνης. Phileb. 32 E: ἐν ἑκάστοις . . . τοῖς ζῴοις. Protag. 315 A: ἐξ ἑκάστων τῶν πόλεων. Rpb. 338 D: ἑκάστη ἡ ἀρχή. 339 C: οἱ ἄρχοντες ἐν ταῖς πόλεσιν ἑκάσταις. 346 C: ἑκάστης τῆς τέχνης. 461 A: ἐφ' ἑκάστοις τοῖς γάμοις. 480: ἕκαστον τὸ ὄν. 487 B: παρ' ἕκαστον τὸ ἐρώτημα. 487 C: καθ' ἕκαστον τὸ ἐρωτώμενον. 601 A: ἑκάστων τῶν τεχνῶν. Theaet. 157 C: ἑκάστων τῶν σοφῶν.

XEN. An. 4, 8, 15 (see 660). 6, 3, 2 (see 660). 7, 4, 14: ὁ δεσπότης ἑκάστης τῆς οἰκίας. 7, 4, 15: κατὰ τὰς θύρας ἑκάστου τοῦ οἰκήματος. Cyr. 6, 1, 53: ἀνεβίβαζε δ' ἐπὶ τὸν πύργον ἕκαστον ἄνδρας εἴκοσιν. 6, 1, 54: καὶ πολὺ ῥᾷον ἦγε τὰ ὀκτὼ ζεύγη τὸν πύργον . . . ἢ τὸ σκευοφορικὸν βάρος ἕκαστον τὸ ζεῦγος. R. L. 13, 9: οὐδ' ἀκούεται γὰρ εἰς ἑκάστην πᾶσαν τὴν ἐνωμοτίαν ἀφ' ἑκάστου ἐνωμοτάρχου ἔξω.

THUC. 1, 22, 3: οἱ παρόντες τοῖς ἔργοις ἑκάστοις. 2, 24, 2: κατὰ τὸν ἐνιαυτὸν ἕκαστον. 3, 50, 2: ταξάμενοι τοῦ κλήρου ἑκάστου τοῦ ἐνιαυτοῦ δύο μνᾶς φέρειν. 3, 82, 2: ὡς ἂν ἕκασται αἱ μεταβολαὶ τῶν ξυντυχιῶν ἐφιστῶνται. 4, 98, 2: ὧν ἂν ᾖ τὸ κράτος τῆς γῆς ἑκάστης. 5, 47, 6: ἡ πόλις . . . διδότω σῖτον τῷ μὲν ὁπλίτῃ . . . τρεῖς ὀβολοὺς Αἰγιναίους τῆς ἡμέρας ἑκάστης, τῷ δ' ἱππεῖ δραχμὴν Αἰγιναίαν. 5, 49, 1: ἡ δὲ καταδίκη δισχίλιαι μναῖ ἦσαν, κατὰ τὸν ὁπλίτην ἕκαστον δύο μναῖ. 6, 31, 3: τοῦ μὲν δημοσίου δραχμὴν τῆς ἡμέρας τῷ ναύτῃ ἑκάστῳ διδύντος. 6, 63, 2: κατά τε τὴν ἡμέραν ἑκάστην προϊοῦσαν.

HDT. 2, 37: λοῦνται δὲ δὶς τῆς ἡμέρης ἑκάστης ψυχρῷ καὶ δὶς ἑκάστης νυκτός (note the omission of the article in the same sentence). 3, 6: ἐς Αἴγυπτον . . . κέραμος ἐσάγεται πλήρης οἴνου δὶς τοῦ ἔτεος ἑκάστου . . . δεῖ τὸν μὲν δήμαρχον ἕκαστον . . . συλλέξαντα πάντα τὸν κέραμον ἄγειν ἐς Μέμφιν (τῶν μὲν δημάρχων Reiske without Ms. authority).

AR. Ach. 859: τοῦ μηνὸς ἑκάστου. Thesm. 803: παραβάλλουσαι τῆς τε γυναικὸς καὶ τἀνδρὸς τοὔνομ' ἑκάστου (Mss. ἕκαστον). Ran. 1198–9: καὶ μὴν μὰ τὸν Δί' οὐ κατ' ἔπος γέ σου κνίσω | τὸ ῥῆμ' ἕκαστον. Pl. 1031: οὔκουν καθ' ἑκάστην ἀπεδίδου τὴν νύκτα σοι; fr. 2, 1005: ἔν' ἀφ' ἑκάστης τῆς τέχνης | εἰλόμεθα κοινῇ γενομένης ἐκκλησίας (but Mss. read ἕνα δ' ἀφ' ἑκάστης τέχνης).

662. ἕκαστος with Anarthrous Substantive:

DIN. 1, 42 (= 47): καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν. 2, 16: καθ' ἑκάστην (ἐκκλησίαν) ["ἐκκλ. h. l. cum Dobr. add. Mr." — Blass].

LYCURG. 102: καθ' ἑκάστην πεντετηρίδα τῶν Παναθηναίων. 126: ὑπόμνημα τοῖς καθ' ἑκάστην ἡμέραν συνιοῦσι.

DEM. 9, 1 (= 23, 97): καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν. [10], 70 (= [11], 9): καθ' ἑκάστην ἡμέραν, but [50], 24 (= 25): καθ' ἡμέραν ἑκάστην, and [59], 114 (= ep. 2, 20): ἑκάστης ἡμέρας. 21, 54: ἐφ' ἑκάστης μαντείας. 27, 19: καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν. [42], 4: κιθ' ἕκαστον ἔτος. [59], 105: κατ' ἄνδρα ἕκαστον. [60], 16: καθ' ἡλικίαν . . . ἑκάστην.

AESCHIN. 1, 33: καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν (Blass adds τὴν). 119: καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν. 2, 71 (= 3, 38): καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν (Bl. in both cases adds τὸν). 2, 116: ἕκαστον ἔθνος (twice, but Bl. in the first instance inserts τε τὸ after ἕκαστον). 3, 25: καθ' ἑκάστην πρυτανείαν (Bl. adds τὴν). 3, 38: περὶ ἑκάστης πράξεως (Bl. adds τῆς). 3, 165: καθ' ἑκάστην ἡμέραν (Bl. adds τὴν).

ISAE. 2, 46: οὗτος δὲ . . . ἄπαιδα . . . τὸν τελευτήσαντα . . . βούλεται καταστῆσαι, ἵνα μήτε τὰ ἱερὰ τὰ πατρῷα ὑπὲρ ἐκείνου μηδεὶς τιμᾷ μήτ' ἐναγίζῃ αὐτῷ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν.

LYS. 7, 25: ἐπιμελουμένους μὲν ἑκάστου μηνός, ἐπιγνώμονας δὲ πέμποντας καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν. 13, 69: ἑκάστου ἁμαρτήματος. 22, 20 (= 28, 7. 30, 2. fr. 53, 4): καθ' ἑκάστην ἡμέραν. 26, 23: ἕκαστον ἔργον. 32, 15 (= fr. 53, 2): καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν. 28: ἑκάστου ἐνιαυτοῦ.

ANDOC. 1, 25: αἱ μὲν μηνύσεις ὧδε περὶ τῶν μυστηρίων αὗται ἐγένοντο τέτταρες· οἱ δὲ ἔφυγον καθ' ἑκάστην μήνυσιν, ἀνέγνων ὑμῖν τὰ ὀνόματα αὐτῶν.

PLATO, Crat. 424 E: ἑκάστου φαρμάκου (see **661**). Meno, 72 A: καθ' ἑκάστην γὰρ τῶν πράξεων . . . πρὸς ἕκαστον ἔργον ἑκάστῳ ἡμῶν ἡ ἀρετή ἐστιν. Rpb. 338 D: οὐκοῦν τοῦτο κρατεῖ ἐν ἑκάστῃ πόλει, τὸ ἄρχον; 342 A: καὶ δεῖ ἑκάστῃ τέχνῃ ἄλλης τέχνης. 344 B: ὧν ἐφ' ἑκάστῳ μέρει. 353 A: καί μοι δοκεῖ τοῦτο ἑκάστου πράγματος ἔργον εἶναι. Theaet. 157 B–C: ᾧ δὴ ἀθροίσματι ἄνθρωπόν τε τίθενται καὶ λίθον καὶ ἕκαστον ζῷόν τε καὶ εἶδος.

XEN. An. 1, 4, 13: ὑπέσχετο ἀνδρὶ ἑκάστῳ δώσειν πέντε ἀργυρίου μνᾶς. 4, 7, 10: ἐφ' ἑκάστης δὲ προδρομῆς (v. l. τῆς προδρομῆς) πλέον ἢ δέκα ἅμαξαι πετρῶν ἀνηλίσκοντο. 5, 3, 13: ἑκάστου ἔτους (inscription on a *stele*). Cyr. 6, 1, 54: τούτων ἐγίνετο ἔλαττον ἢ πεντεκαίδεκα τάλαντα ἑκάστῳ ζεύγει τὸ ἀγώγιον. 7, 5, 13: ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Κῦρος τὸ στράτευμα κατένειμε δώδεκα μέρη, ὡς μῆνα τοῦ ἐνιαυτοῦ ἕκαστον μέρος φυλάξον. Hell. 2, 1, 27 (**660**).

THUC. 1, 56, 2 (= 2, 31, 3. 3, 58, 4. 4, 66, 1): κατὰ ἔτος ἕκαστον. 1, 122, 2: κατὰ . . . ἕκαστον ἄστυ. 2, 10, 2: ἀπὸ πόλεως ἑκάστης. 2, 11, 3: πόλεως ἑκάστης (speech). 2, 34, 3: λάρνακας . . . ἄγουσιν ἅμαξαι φυλῆς ἑκάστης μίαν. 2, 75, 3: οἱ ξεναγοὶ ἑκάστης πόλεως. 2, 85, 4 (**660**).

3, 39, 8: πρὸς ἑκάστην πόλιν. 3, 70, 4: ζημία δὲ καθ' ἑκάστην χάρακα ἐπέκειτο στατήρ. 4, 56, 1: καθ' ἑκάστην φρουράν. 4, 73, 4: μέρος ἕκαστον. 5, 18, 9: ἑκάστης πόλεως (codd. ἐξ ἑκ. π.). 5, 68, 3: ἐν δὲ ἑκάστῳ λόχῳ πεντηκοστύες ἦσαν τέσσαρες, καὶ ἐν τῇ πεντηκοστύι ἐνωμοτίαι τέσσαρες. 6, 32, 1: οὐ κατὰ ναῦν ἑκάστην. 8, 29, 2: ὅμως δὲ . . . πλέον ἀνδρὶ ἑκάστῳ ἢ τρεῖς ὀβολοὶ ὡμολογήθησαν.

HDT. 2, 37 (661). 168: τούτοισι ὧν τάδε . . . ἄλλα ἐδίδοτο ἐπ' ἡμέρῃ ἑκάστῃ. (So 4, 112. 5, 53.) 5, 117: ἐπ' ἡμέρης ἑκάστης. 7, 120: ἔχειν . . . χάριν ὅτι βασιλεὺς Ξέρξης οὐ δὶς ἑκάστης ἡμέρης ἐνόμισε σῖτον αἱρέεσθαι.

AR. Eccl. 836–7: ὅπως ἂν ὑμῖν ἡ τύχη κληρουμένοις | φράσῃ καθ' ἕκαστον ἄνδρ' ὅπου δειπνήσετε.

AESCHYL. P. V. 862: γυνὴ γὰρ ἄνδρ' ἕκαστον αἰῶνος στερεῖ.

PIND. O. 6, 73–4: τεκμαίρει | χρῆμ' ἕκαστον. 9, 104: χρῆμ' ἕκαστον. N. 3, 73: μέρος ἕκαστον. 8, 4: πρὸς ἔργον ἕκαστον. I. 1, 26–7: ἐφ' ἑκάστῳ | ἔργματι. fr. 108 (75): ἕκαστον ἐν πρᾶγος.

HOM. Od. 2, 91 (= 13, 7. 380): ἀνδρὶ ἑκάστῳ. 2, 384 (= 8, 10): ἑκάστῳ φωτί. 9, 60: ἀφ' ἑκάστης νηός. 9, 431: ἕκαστον φῶτ(α). 10, 173 (= 547. 12, 207. 24, 441): ἄνδρα ἕκαστον. 11, 9 (= 12, 151): ὅπλα ἕκαστα. 12, 99: κρατὶ ἑκάστῳ. 14, 514: φωτὶ ἑκάστῳ. 17, 365: φῶτα ἕκαστον. 22, [31]: ἕκαστος ἀνήρ.

Il. 2, 164 (= 180. 17, 552): φῶτα ἕκαστον. 2, 610: ἐν νηὶ ἑκάστῃ. 2, 618: ἀνδρὶ ἑκάστῳ. 2, 805: ἕκαστος ἀνήρ. 7, 424 (= 9, 11. 12, 68. 22, 415): ἄνδρα ἕκαστον. 9, 66: φυλακτῆρες . . . ἕκαστοι. 13, 230 (= 20, 353): φωτὶ ἑκάστῳ. 18, 375: ἑκάστῳ πυθμένι.

663. **ἑκάτερος.** — The substantive modified by ἑκάτερος requires[1] the article.[2]

ἑκατέρᾳ τῇ χειρί, PLATO, Rpb. 617 C; *With either hand.* **τῷ ὠτὶ ἑκατέρῳ**, XEN. Cyn. 5, 32; *With either ear.*

ISOC. 4, 35 (= 5, 112. 12, 44. 166): ἐφ' ἑκατέρας τῆς ἠπείρου. 11, 19: τὸ διάφορον ἑκατέρας τῆς πολιτείας.

LYS. 26, 17: παρὰ δὲ τούτων ἑκατέρας τῆς πολιτείας ἱκανὴν βάσανον ἔχουσιν.

ANTIPHON, 5, 49: ἐκ τοῖν λόγοιν τοῖν ἀνδροῖν ἑκατέροιν τοῖν βασανισθέντοιν.

PLATO, Conv. 187 E: ἑκάτερον τὸν ἔρωτα. Euthyd. 299 E: ἐν ἑκατέρῳ τῷφθαλμῷ. Phaedr. 263 B: εἰληφέναι τινὰ χαρακτῆρα ἑκατέρου τοῦ εἴδους. Phileb. 32 B: ἐν τούτοις τοῖς πάθεσιν ἑκατέροις. Politic. 264 D: ἐφ' ἑκατέρῳ τούτων τὸ μέρος αὐτῆς ἐπινέμοντας ἑκάτερον. Rpb. 547 B:

[1] In Attic ISS there is one instance of an anarthrous substantive with *ἑκάτερος* according to Meisterh.[3] p. 233, 39.

[2] In some authors *ἑκάτερος* is used only substantively; in others it is entirely wanting, as in tragedy and in epic poetry.

ἑκατέρῳ τὼ γένει. 617 C (see above). Tim. 77 E: ἀφ' ἑκατέρων τῶν μερῶν.

Xen. An. 3, 2, 36: ἐπὶ τῶν πλευρῶν ἑκατέρων. 3, 2, 37: τῶν δὲ πλευρῶν ἑκατέρων δύο τὼ πρεσβυτάτω στρατηγὼ ἐπιμελοίσθην. 6, 1, 9: ἐν ἑκατέρᾳ τῇ χειρί. 7, 1, 23: οἱ πελτασταὶ ἐπὶ τὸ κέρας ἑκάτερον παρεδεδραμήκεσαν. Cyn. 5, 32 (see above). Hipparch. 3, 6: καλὸν ἑκατέρας τὰς πέντε φυλὰς ἐπὶ μετώπου ἐλαύνειν.

Thuc. 3, 23, 1: τοῦ πύργου ἑκατέρου τοὺς φύλακας. 4, 14, 1: καθ' ἑκάτερον τὸν ἔσπλουν. 4, 93, 4: ἐπὶ δὲ τῷ κέρᾳ ἑκατέρῳ. 4, 94, 1: ἐφ' ἑκατέρῳ τῷ κέρᾳ. 4, 96, 2: καὶ ἑκατέρων τῶν στρατοπέδων τὰ ἔσχατα. 5, 16, 1: ἑκατέρᾳ τῇ πόλει. 5, 67, 1: ἐφ' ἑκατέρῳ τῷ κέρᾳ.

664. **πότερος, ὁπότερος, οὐδέτερος.** — Adjectival πότερος, ὁπότερος, οὐδέτερος take the predicative position.

Dem. (7), 37: ἀλλὰ πᾶσι γνώριμα, πότερος (so Blass and Butcher w. Ms. warrant) πρότερος ὁ (so SL) μήν ἐστιν, ἐν ᾧ ἡ εἰρήνη ἐγένετο ἢ ἐν ᾧ τὰ χωρία ἑάλω. 16, 9: σποπεῖσθε δὴ . . . ποτέραν τὴν ἀρχὴν καλλίονα . . . ποιήσεσθε τοῦ μὴ 'πιτρέπειν ἀδικεῖν Λακεδαιμονίοις.

Aeschin. 3, 168: θεωρήσατ' αὐτόν, μὴ ὁποτέρου τοῦ λόγου, ἀλλ' ὁποτέρου τοῦ βίου ἐστίν.

Plato, Cratyl. 439 A: ποτέρα ἂν εἴη καλλίων καὶ σαφεστέρα ἡ μάθησις; Gorg. 521 A: ἐπὶ ποτέραν οὖν με παρακαλεῖς τὴν θεραπείαν τῆς πόλεως; Phaedo, 79 B: ποτέρῳ οὖν ὁμοιότερον τῷ εἴδει φαῖμεν ἂν εἶναι καὶ ξυγγενέστερον τὸ σῶμα; Phaedr. 263 C: αἰσθάνεσθαι περὶ οὗ ἂν μέλλῃ ἐρεῖν, ποτέρου ὂν τυγχάνει τοῦ γένους. Phileb. 21 E: οὐδέτερος ὁ βίος . . . ἔμοιγε τούτων αἱρετός.

Eur. Cycl. 680–1: οὗτοι σιωπῇ τὴν πέτραν ἐπήλυγα | λαβόντες ἑστήκασι. ΚΥ. ποτέρας τῆς χερός;

665. *ὅδε, οὗτος, ἐκεῖνος in Predicative Position:*

ἐν τῇδε τῇ πόλει, Plato, Gorg. 469 E; *In this city.* **ἐν τῇ πόλει τῇδε**, 513 B. **οὗτοι οἱ . . . σοφισταί**, Rpb. 492 D; *These professors.* **ἐκείνην τὴν ἡμέραν**, Xen. An. 2, 1, 6; *That day.*

For further examples of the predicative position and for the use of demonstratives with anarthrous substantives, see *Demonstratives.* Compare also A. J. P. xxiii. 8.

666. Use and Omission of the Article with the Predicate. — As the article serves to point out that which is supposed to be already present to the mind and the predicate generally introduces something new, the article is not much used with the predicate except in convertible propositions, that is, those statements in which predicate may be subject or subject predicate. Otherwise the article serves to quote or to refer.

τῶν γὰρ ὄμβρων καὶ τῶν αὐχμῶν . . . ὁ Ζεὺς ταμίας ἐστίν, Isoc. 11, 13; *Zeus is (the) lord of rains and droughts.* ὁ δὲ παῖς πάντων θηρίων ἐστὶ δυσμεταχειριστότατον, Plato, Legg. 808 D (135). σαὶ γὰρ αἱ ὑποθέσεις εἰσίν, Euthyph. 11 C; *The postulates are your own.* φημὶ γὰρ ἐγὼ εἶναι τὸ δίκαιον οὐκ ἄλλο τι ἢ τὸ τοῦ κρείττονος ξυμφέρον, Rpb. 338 C; *I maintain that justice is nothing but the stronger party's interest* (and *vice versa*). οἱ δὲ ἱπποβόται ἐκαλέοντο οἱ παχέες τῶν Χαλκιδέων, Hdt. 5, 77; *The substantial Chalcidians were called* the hippobotae ἔστι δ' ἡ μεγίστη (sc. δίκη) τὸ ὁμοιοῦσθαι τοῖς οὖσι κακοῖς ἀνδράσιν, Plato, Legg. 728 B.

667. *Predicate without the Article:*

Dem. [35], 2: καὶ εἰσὶ (sc. οἱ Φασηλῖται) πονηρότατοι ἀνθρώπων καὶ ἀδικώτατοι.

Isae. 3, 27: ὑμέτερον οὖν ἔργον σκέψασθαι νῦν, εἰ κτέ. 10, 21: δικαίως ἂν ἐμὸν αὐτὸν (sc. τὸν κλῆρον) εἶναι ψηφίσαισθε.

Isoc. 10, 42: τῶν δὲ δωρεῶν ἀναγκασθεὶς γενέσθαι κριτής (141). 11, 13 (666).

Lys. 1, 7: πασῶν ἦν βελτίστη (sc. ἡ ἐμὴ γυνή). 13, 69: θάνατος ἡ ζημία ἐστί (60). 16, 6: ἐκεῖνος δ' ἐστὶν ἔλεγχος μέγιστος (127). 25, 23: νομίζοντες καὶ τῆς πόλεως ταύτην ἱκανωτάτην εἶναι σωτηρίαν καὶ τῶν ἐχθρῶν μεγίστην τιμωρίαν (127).

Ant. 1, 4: οὗτοι τοῦ μὲν τεθνεῶτος φονῆς γεγένηνται (60).

Plato, Crat. 385 E: ὥσπερ Πρωταγόρας ἔλεγε, λέγων πάντων χρημάτων μέτρον εἶναι ἄνθρωπον. Criti. 111 C: τὰ φελλέας νῦν ὀνομασθέντα πεδία. Euthyph. 11 C (666). Gorg. 487 E: πάντων δὲ καλλίστη ἐστὶν ἡ σκέψις . . . περὶ τούτων ὧν κτέ. (134). Legg. 689 D: ἡ . . . μεγίστη τῶν ξυμφωνιῶν μεγίστη δικαιότατ' ἂν λέγοιτο σοφία. 808 D (666). Politic. 258 C: τοῦτ' ἤδη σόν, οἶμαι, τὸ ἔργον, ὦ ξένε, ἀλλ' οὐκ ἐμὸν γίγνεται. Soph. 230 D: μεγίστη καὶ κυριωτάτη τῶν καθάρσεών ἐστι. Tim. 29 A: ὃ μὲν γὰρ (sc. ὁ κόσμος) κάλλιστος τῶν γεγονότων, ὃ δ' (sc. ὁ δημιουργός) ἄριστος τῶν αἰτίων (134).

Xen. Conv. 6, 6: ἆρα σύ, ὦ Σώκρατες, ὁ φροντιστὴς ἐπικαλούμενος; οὐκοῦν κάλλιον, ἔφη, ἢ εἰ ἀφρόντιστος ἐκαλούμην. Cyr. 1, 4, 9: σὺ γὰρ νῦν γε ἡμῶν ἔοικας βασιλεὺς εἶναι (96). 2, 1, 3: οὗτοι οἱ ὁμότιμοι καλούμενοι. 8, 7, 24: εἰ δὲ μή, καὶ παρὰ τῶν προγεγενημένων μανθάνετε· αὕτη γὰρ ἀρίστη διδασκαλία (127). Mem. 1, 4, 2: πρὸς Ἀριστόδημον τὸν μικρὸν ἐπικαλούμενον. Mem. 4, 7, 7: ὁ δὲ ἥλιος τὸν πάντα χρόνον πάντων λαμπρότατος ὢν διαμένει (134). Oec. 5, 17: καλῶς δὲ κἀκεῖνος εἶπεν ὃς ἔφη τὴν γεωργίαν τῶν ἄλλων τεχνῶν μητέρα καὶ τροφὸν εἶναι.

Thuc. 1, 1, 2: κίνησις γὰρ αὕτη μεγίστη δὴ τοῖς Ἕλλησιν ἐγένετο. 1, 136, 3: ὃ δὲ τῆς γυναικὸς ἱκέτης γενόμενος. 1, 137, 1: καὶ μέγιστον ἦν ἱκέτευμα τοῦτο. 2, 31, 2: στρατόπεδόν τε μέγιστον δὴ τοῦτο ἀθρόον Ἀθηναίων ἐγένετο.

Hdt. 1, 7: Ἄγρων . . . βασιλεὺς ἐγένετο Σιρδίων (96). 1, 103: ὅτε νὺξ ἡ ἡμέρη ἐγένετό σφι μαχομένοισι. 1, 205: ἦν δὲ τοῦ ἀνδρὸς ἀποθανόντος

γυνὴ τῶν Μασσαγετέων βασίλεια. 2, 38: ἀσήμαντον (sc. βοῦν) δὲ θύσαντι θάνατος ἡ ζημίη ἐπικέεται. 2, 65: τὸ δ' ἄν τις τῶν θηρίων τούτων ἀποκτείνῃ, ἢν μὲν ἑκών, θάνατος ἡ ζημίη. 4, 85: πελαγέων γὰρ ἁπάντων πέφυκε θωυμασιώτατος (sc. ὁ Πόντος) (134). 5, 24: κτημάτων πάντων ἐστὶ τιμιώτατον ἀνὴρ φίλος (135). 7, 196: ἀποπειρώμενος καὶ τῆς Θεσσαλίης ἵππου, πυθόμενος ὡς ἀρίστη εἴη τῶν ἐν Ἕλλησι . . . τῶν δὲ ἐν Ἀχαιίῃ ποταμῶν ῥεόντων οὐδὲ ὅστις μέγιστος αὐτῶν ἐστι . . . οὐδὲ οὗτος ἀντέσχε.

AR. Eq. 764–5: εἰ μὲν περὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων γεγένημαι | βέλτιστος ἀνὴρ μετὰ Λυσικλέα. 837–8: εἰ γὰρ ὧδ' ἐποίσει, | μέγιστος Ἑλλήνων ἔσει.

668. *Predicate with the Article:*

In sentences of identification the articular adjective or participle is to be regarded as the subject. Hence examples like ἡδέως ἂν πυθοίμην ὅ τι ποτ' ἦν τὸ αἴτιον (ISAE. 3, 9), ἐκεῖνός ἐστιν ὁ διοικῶν τὰ τῶν Ἑλλήνων (ISOC. 4, 120), ἔστι δ', ἔφη, Ἐρατοσθένης . . . ὁ ταῦτα πράττων (LYS. 1, 16), have been excluded from the following list.

DEM. 16, 27: οἳ δέ φασιν . . . τὸ συμφέρον εἶναι τὸ ποιοῦν τὴν φιλίαν. 18, 59: ὁ γὰρ διώκων τοῦ ψηφίσματος τὸ λέγειν καὶ πράττειν τἄριστά με καὶ γεγραμμένος ταῦθ' ὡς οὐκ ἀληθῆ, οὗτός ἐστιν ὁ τοὺς περὶ πάντων τῶν ἐμοὶ πεπολιτευμένων λόγους οἰκείους καὶ ἀναγκαίους τῇ γραφῇ πεποιηκώς. (οὗτος resumes ὁ . . . διώκων . . . καὶ γεγραμμένος.)

AESCHIN. 2, 167: καὶ τὸν καλὸν στρατιώτην ἐμὲ ὠνόμασεν (so most Mss. and Fr., but ὠνόμαζεν i and Blass).

ANTIPHON, 4 δ 4: ἔστι δὲ οὐδὲ ὁ ἐπιβουλεύσας οὐδὲν μᾶλλον ὁ διωκόμενος τοῦ διώκοντος, *The defendant is not the plotter any more than the plaintiff.* 6, 26: οἱ δ' αἰτιώμενοι καὶ φάσκοντες ἀδικεῖσθαι αὐτοὶ ἦσαν οἱ οὐκ ἐθέλοντες ἐλέγχειν εἴ τι ἠδικοῦντο.

PLATO, Apol. 40 C: δυοῖν γὰρ θάτερόν ἐστι τὸ τεθνάναι. Crat. 406 C: ὅ τε γὰρ Διόνυσος εἴη ἂν ὁ διδοὺς τὸν οἶνον, *Dionysius would signify the giver of wine.* 415 C: δεσμὸς οὖν ὁ λίαν καὶ ὁ μέγιστος τῆς ψυχῆς ἡ δειλία ἂν εἴη (. . . "*and therefore* δειλία *expresses the greatest and strongest bond of the soul.*" — Jowett). *Ibid.:* εἰ δ' ἐπὶ τοιούτοις ἡ κακία ἐστὶν τοὔνομα, τοὐναντίον τούτου ἡ ἀρετὴ ἂν εἴη. Crito, 46 D: ἐπιθυμῶ δ' ἔγωγε ἐπισκέψασθαι, ὦ Κρίτων, . . . εἴ τί μοι ἀλλοιότερος φανεῖται (sc. ὁ λόγος) . . . ἢ ὁ αὐτός. 48 B: τὸ δὲ εὖ καὶ καλῶς καὶ δικαίως (sc. ζῆν) ὅτι ταὐτόν ἐστι, μένει ἢ οὐ μένει; Euthyd. 276 A: ἀπεκρίνατο ὅτι οἱ σοφοὶ εἶεν οἱ μανθάνοντες. 281 A: ἐν τῇ ἐργασίᾳ . . . τῇ περὶ τὰ ξύλα μῶν ἄλλο τί ἐστι τὸ ἀπεργαζόμενον ὀρθῶς χρῆσθαι ἢ ἐπιστήμη ἡ τεκτονική; 290 E: ὁ Κτήσιππος ἦν ὁ ταῦτ' εἰπών. 299 E: ὥσπερ σὺ νῦν δὴ ἔλεγες τὸν κύνα τὸν πατέρα (*in the same way that you just now called the* (generic) *dog father*). Euthyph. 7 A: οὐ ταὐτὸν δ' ἐστίν, ἀλλὰ τὸ ἐναντιώτατον, τὸ ὅσιον τῷ ἀνοσίῳ. Gorg. 456 A: οἱ ῥήτορές εἰσιν οἱ συμβουλεύοντες καὶ οἱ νικῶντες τὰς γνώμας περὶ τούτων. 489 E: τοὺς βελτίους καὶ κρείττους πότερον τοὺς φρονιμω-

τέρους λέγεις, ἢ ἄλλους τινάς; *Do you understand by the term* βελτίους . . . *the* φρονιμώτεροι *or some other class?* 493 B: τὸ δὲ κόσκινον ἄρα λέγει . . . τὴν ψυχὴν εἶναι. Hipp. min. 376 B: ὁ ἄρα ἑκὼν ἁμαρτάνων καὶ αἰσχρὰ καὶ ἄδικα ποιῶν, ὦ Ἱππία, εἴπερ τίς ἐστιν οὗτος, οὐκ ἂν ἄλλος εἴη ἢ ὁ ἀγαθός. 10, 534 D: οὐχ οὗτοί εἰσιν οἱ ταῦτα λέγοντες . . . ἀλλ' ὁ θεὸς αὐτός ἐστιν ὁ λέγων. Legg. 728 B (666). Phaedo, 74 C: οὐ ταὐτὸν ἄρα ἐστίν, ἢ δ' ὅς, ταῦτά τε τὰ ἴσα καὶ αὐτὸ τὸ ἴσον. 96 B: ὁ δ' ἐγκέφαλός ἐστιν ὁ τὰς αἰσθήσεις παρέχων. Protag. 332 A: τούτῳ τῷ πράγματι (sc. ἀφροσύνῃ) οὐ πᾶν τοὐναντίον ἐστὶν ἡ σοφία; Rpb. 338 C (666). 344 C: οὕτως . . . τὸ μὲν τοῦ κρείττονος συμφέρον τὸ δίκαιον τυγχάνει ὄν. 347 E: τὸ δίκαιόν ἐστι τὸ τοῦ κρείττονος συμφέρον (*sim. saepe*). Soph. 254 D: οὐκοῦν αὐτῶν (sc. τῶν τριῶν) ἕκαστον τοῖν μὲν δυοῖν ἕτερόν ἐστιν, αὐτὸ δ' ἑαυτῷ ταὐτόν. Theaet. 204 D: ὁ τοῦ πλέθρου ἀριθμὸς καὶ τὸ πλέθρον ταὐτόν. E: τὰ δέ γε πάντα μέρη τὸ πᾶν εἶναι ὡμολόγηται, εἴπερ καὶ ὁ πᾶς ἀριθμὸς τὸ πᾶν ἔσται. 205 A: εἴπερ ἡ συλλαβὴ μὴ τὰ στοιχεῖά ἐστιν.

Xen. An. 6, 6, 7: ἐπιχειροῦσι βάλλειν τὸν Δέξιππον, ἀνακαλοῦντες τὸν προδότην. Conv. 8, 9: καὶ γὰρ Ζεὺς ὁ αὐτὸς δοκῶν εἶναι πολλὰς ἐπωνυμίας ἔχει. 8, 7, 13: οὐ τόδε τὸ χρυσοῦν σκῆπτρον τὸ τὴν βασιλείαν διασῶζόν ἐστιν. Hell. 1, 7, 6: ἀλλὰ τὸ μέγεθος τοῦ χειμῶνος εἶναι τὸ κωλῦσαν τὴν ἀναίρεσιν (*oratio obliqua*). Mem. 4, 7, 7: λέγων μὲν τὸ αὐτὸ εἶναι πῦρ τε καὶ ἥλιον. Oec. 20, 2: οὐ γὰρ ἡ ἐπιστήμη οὐδ' ἡ ἀνεπιστημοσύνη τῶν γεωργῶν ἐστιν ἡ ποιοῦσα τοὺς μὲν εὐπορεῖν, τοὺς δὲ ἀπόρους εἶναι. [R. A.] 1, 2: ὁ δῆμός ἐστιν ὁ ἐλαύνων τὰς ναῦς καὶ ὁ τὴν δύναμιν περιτιθεὶς τῇ πόλει. 3, 13: ὁ δῆμός ἐστιν ὁ ἄρχων τὰς ἀρχάς.

Thuc. 2, 43, 4: οὓς νῦν ὑμεῖς ζηλώσαντες καὶ τὸ εὔδαιμον τὸ ἐλεύθερον, τὸ δ' ἐλεύθερον τὸ εὔψυχον κρίναντες μὴ περιορᾶσθε τοὺς πολεμικοὺς κινδύνους. 2, 61, 2: καὶ ἐγὼ μὲν ὁ αὐτός εἰμι καὶ οὐκ ἐξίσταμαι. 3, 38, 1: ἐγὼ μὲν οὖν ὁ αὐτός εἰμι τῇ γνώμῃ.

Hdt. 1, 68: ὃ δὲ . . . συνεβάλλετο τὸν Ὀρέστεα (the Orestes they were looking for) κατὰ τὸ θεοπρόπιον τοῦτον (the corpse before him) εἶναι, τῇδε συμβαλλόμενος· τοῦ χαλκέος δύο ὀρέων φύσας τοὺς ἀνέμους (of the oracle) εὗρισκε ἐόντας, τὸν δὲ ἄκμονα καὶ τὴν σφῦραν τόν τε τύπον καὶ τὸν ἀντίτυπον (of the oracle), τὸν δὲ ἐξελαυνόμενον σίδηρον τὸ "πῆμα ἐπὶ πήματι κείμενον." 2, 16: οὐ γὰρ δὴ ὁ Νεῖλός γέ ἐστι κατὰ τοῦτον τὸν λόγον ὁ τὴν Ἀσίην οὐρίζων τῇ Λιβύῃ. 2, 171: αἱ Δαναοῦ θυγατέρες ἦσαν αἱ τὴν τελετὴν τύτην ἐξ Αἰγύπτου ἐξαγαγοῦσαι. 3, 63: οἱ μάγοι εἰσί τοι οἱ ἐπανεστεῶτες. 3, 71: ἐγὼ ταῦτα ἐδόκεον μὲν αὐτὸς μοῦνος ἐπίστασθαι ὅτι τε ὁ μάγος εἴη ὁ βασιλεύων (. . . *that the man on the throne was the magos*). 5, 77 (666). 88: ἥ γε Ἑλληνικὴ ἐσθὴς πᾶσα ἡ ἀρχαίη τῶν γυναικῶν ἡ αὐτὴ ἦν. 7, 142: τοὺς ὦν δὴ τὰς νέας λέγοντας εἶναι τὸ ξύλινον τεῖχος . . . κατὰ ταῦτα τὰ ἔπεα συνεχώρεον αἱ γνῶμαι τῶν φαμένων τὰς νέας τὸ ξύλινον τεῖχος εἶναι. 8, 65: ἔφη . . . οἱ φαίνεσθαι τὴν φωνὴν εἶναι τὸν μυστικὸν ἴακχον.

Ar. fr. 2, 1144: τὴν πόρδαλιν καλοῦσι τὴν κασαλβάδα.

Aeschyl. P. V. 833–4: ὑφ' ὧν σὺ λαμπρῶς κοὐδὲν αἰνικτηρίως | προσηγορεύθης ἡ Διὸς κλεινὴ δάμαρ.

Eur. Cycl. 355: ἄλλως νομίζῃ Ζεύς, τὸ μηδὲν ὤν, θεός.

669. Article with Several Attributes. — When there are several attributes, the article may or may not be repeated. If the article is not repeated, the second modifier may follow the substantive, chiefly in poetry, and thus suggests a predicative translation.

παρὰ τὴν χαλκῆν τὴν μεγάλην Ἀθηνᾶν ἐκ δεξιᾶς ἕστηκεν, Dem. 19, 272; *By the side of the tall bronze Athena and to her right is standing (this inscription).* τὸ τεῖχος τὸ μακρὸν τὸ νότιον, Andoc. 3, 7; *The long wall on the South.* τὴν ἰδίαν τύχην τὴν ἐμήν, Dem. 18, 255; *My own personal fortunes.* τῶν . . . ἐπὶ τοῦ βήματος παρ' ὑμῖν λόγων ὑμεῖς ἀκηκόατε, Aeschin. 2, 44; *The speeches on the bema delivered before you, you have (already) heard.* τὸν τοῦ ἐπιεικοῦς μιμητὴν ἄκρατον, Plato, Rpb. 397 D; *The uncompromising imitator of that which is fair and reasonable.*

670. *Repetition of Article, Both Modifiers either Preceding or Following their Substantive:*

Dem. (7), 7: ἡ μὲν δύναμις ἡ ὑμετέρα ἡ ἐλευθερώσασα τοὺς Ἕλληνας. 14, 19: ἑκάστῃ τῶν μεγάλων τῶν εἴκοσι συμμοριῶν. 19, 26: μεμνημένοι . . . τὴν ἐπαγγελίαν τὴν τούτου ταύτην τὴν καλήν. 272 (669).

Isoc. 6, 63: τοὺς ἄλλους τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν δυνάστας. 73: ταῖς ἄλλαις ταῖς περὶ τὸν βίον εὐπορίαις.

Lys. 24, 5: καὶ τὸν ἄλλον τὸν ἐμὸν βίον . . . πάντας ὑμᾶς οἴομαι γιγνώσκειν.

Andoc. 1, 16: ἐν τῇ οἰκίᾳ τῇ Χαρμίδου τῇ παρὰ τὸ Ὀλυμπιεῖον. 3, 7: καὶ τὸ τεῖχος τὸ μακρὸν τὸ νότιον ἐτειχίσθη (669).

Plato, Cratyl. 398 B: ἐν . . . τῇ ἀρχαίᾳ τῇ ἡμετέρᾳ φωνῇ. D: κατὰ τὴν Ἀττικὴν τὴν παλαιὰν φωνήν. Gorg. 502 B: ἡ σεμνὴ αὕτη καὶ θαυμαστὴ ἡ τῆς τραγῳδίας ποίησις. Legg. 706 A: τὴν δὲ δὴ μίμησιν . . . τὴν τῶν πολεμίων τὴν κακήν. Phaedo, 64 D: τὰς ἄλλας τὰς περὶ τὸ σῶμα θεραπείας (cf. *ibid.* τοὺς ἄλλους καλλωπισμοὺς τοὺς περὶ τὸ σῶμα). Rpb. 453 A: φύσις ἡ ἀνθρωπίνη ἡ θήλεια. 565 D: τὸ ἐν Ἀρκαδίᾳ τὸ τοῦ Διὸς τοῦ Λυκαίου ἱερόν.

Xen. An. 1, 5, 16: Πρόξενε καὶ οἱ ἄλλοι οἱ παρόντες Ἕλληνες (13).

Thuc. 1, 23, 3: ἡ οὐχ ἥκιστα βλάψασα . . . ἡ λοιμώδης νόσος. 108, 3: τά τε τείχη τὰ ἑαυτῶν τὰ μακρὰ ἐπετέλεσαν (Hude with CGM omits τὰ before ἑαυτῶν). 126, 4: ἐν τῇ τοῦ Διὸς τῇ μεγίστῃ ἑορτῇ (so Stahl with BAEFM; but Hude with C and G omits the first τῇ). 4, 57, 4: παρὰ τοὺς ἄλλους τοὺς ἐν τῇ νήσῳ Λακεδαιμονίους. 7, 23, 3: αἱ γὰρ τῶν Συρακοσίων αἱ πρὸ τοῦ στόματος νῆες ναυμαχοῦσαι, βιασά-

μεναι τὰς τῶν Ἀθηναίων νεῶς οὐδενὶ κόσμῳ ἐσέπλεον (for the position of ναυμαχοῦσαι, see **622** sq.). 54: τροπαῖον ἔστησαν . . . τῆς ἄνω τῆς πρὸς τῷ τείχει ἀπολήψεως τῶν ὁπλιτῶν. Cf. 8, 23, 4: καὶ αὐτὸς ταῖς τε μεθ' ἑαυτοῦ ναυσὶ καὶ ταῖς τρισὶ ταῖς Χίαις παρέπλει. 8, 90, 4: ἐπ' αὐτὸν γὰρ τὸν ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ λιμένος στενοῦ ὄντος τὸν ἕτερον πύργον ἐτελεύτα τό τε παλαιὸν τὸ πρὸς ἤπειρον καὶ τὸ ἐντὸς τὸ καινὸν τεῖχος τειχιζόμενον πρὸς θάλασσαν.

Hdt. 2, 182: τὸ ἱρὸν τὸ ἐν Λίνδῳ τὸ τῆς Ἀθηναίης. 4, 72: τῶν δὲ δὴ νεηνίσκων τῶν ἀποπεπνιγμένων τῶν πεντήκοντα. 175: τῆς ἄλλης τῆς προκαταλεχθείσης Λιβύης. 6, 46: ἐκ . . . τῶν ἐκ Σκαπτῆς Ὕλης τῶν χρυσέων μετάλλων. 7, 196: ὁ . . . ναυτικὸς ὁ τῶν βαρβάρων στρατός. 8, 42: ὁ λοιπὸς . . . ὁ τῶν Ἑλλήνων ναυτικὸς στρατός. 108: τὸν . . . ναυτικὸν τὸν Ξέρξεω στρατόν . . . τὸν ἐπέτειον αἰεὶ τὸν τῶν Ἑλλήνων κηρύσσοντα ("τὸν Ἑλλήνων κηρὸν scripsi; τὸν τῶν Ἑ. κ. AB, Stein; τῶν Ἑ. κ. cet. libri et edd."—Kallenberg). 9, 3: ἐς τὴν ὑστέρην τὴν Μαρδονίου ἐπιστρατηίην.

Ar. Eq. 1323: ἐν ταῖσιν ἰοστεφάνοις οἰκεῖ ταῖς ἀρχαίαισιν Ἀθήναις. Nub. 766–7: ἤδη . . . τὴν λίθον | ταύτην ἑώρακας τὴν καλὴν τὴν διαφανῆ; Pl. 996–7: καὶ τἆλλα τἀπὶ τοῦ πίνακος τραγήματα | ἐπόντα (for position of participle, see **622** sq.).

Eur. Hel. 238: ἁ δὲ δόλιος ἁ πολυκτόνος Κύπρις.

671. *Repetition of Article, One of the Modifiers Following its Substantive:*

These examples present no peculiarity from the point of view of the article. They show only the ordinary complex of the second attributive position with an added modifier in the first half.

Dem. 18, 255: τὴν . . . ἰδίαν τύχην τὴν ἐμὴν . . . τὴν ἰδίαν τύχην τὴν ἐμήν (**669**).

Isoc. 6, 64: τὸν ἄλλον ὄχλον τὸν ἐν Πελοποννήσῳ.

Plato, Conv. 209 D: τοὺς ἄλλους ποιητὰς τοὺς ἀγαθούς. Euthyd. 272 E: ἀνισταμένου δέ μου ἐγένετο τὸ εἰωθὸς σημεῖον τὸ δαιμόνιον. Legg. 664 C: ὁ μουσῶν χορὸς ὁ παιδικὸς ὀρθότατ' ἂν εἰσίοι πρῶτος. Meno, 80 A: δοκεῖς μοι . . . ὁμοιότατος εἶναι ταύτῃ τῇ πλατείᾳ νάρκῃ τῇ θαλαττίᾳ. Phaedo, 64 D: τοὺς ἄλλους καλλωπισμοὺς τοὺς περὶ τὸ σῶμα (cf. *ibid.* τὰς ἄλλας τὰς περὶ τὸ σῶμα θεραπείας). Rpb. 415 D: οἱ . . . ἄλλοι ἄνθρωποι οἱ ὕστερον.

Xen. Cyr. 4, 6, 5: ἔθαψα . . . τὸν ἄριστον παῖδα τὸν ἀγαπητόν. Hell. 3, 4, 13: οἱ τοῦ Φαρναβάζου ἱππεῖς οἱ περὶ Ῥαθίνην καὶ Βαγαῖον. Oec. 8, 11: εἰς τὸ μέγα πλοῖον τὸ Φοινικικόν.

Thuc. 8, 13: αἱ ἀπὸ τῆς Σικελίας Πελοποννησίων ἑκκαίδεκα νῆες αἱ μετὰ Γυλίππου ξυνδιαπολέμησασαι.

672. *Article Not Repeated, All the Modifiers Being in the Attributive Position:*

AESCHIN. 2, 44 (669). 2, 74: τῆς ἐν Σαλαμῖνι πρὸς τὸν Πέρσην ναυμαχίας.

PLATO, Phaedr. 241 A: τὰ τῆς προτέρας ἀνοήτου ἀρχῆς ὁρκωμόσιά τε καὶ ὑποσχέσεις. 255 B: οὐδ' οἱ ξύμπαντες ἄλλοι φίλοι.

XEN. Hell. 3, 1, 5: συνήγαγε στρατιώτας καὶ ἐκ τῶν ἐν τῇ ἠπείρῳ Ἑλληνίδων πόλεων. 5, 1, 17: ἢ . . . ἐν πολέμῳ ἀπὸ τῶν πολεμίων ἀφθονία. 7, 4, 38: εἰς . . . τὰς ἄλλας Ἀρκαδικὰς πόλεις. Hiero, 8, 4: αἱ ἀπὸ τῶν δυνατωτάτων ἡμίσειαι χάριτες πλέον ἢ ὅλον τὸ παρὰ τοῦ ἰδιώτου δώρημα δύνανται. Mem. 2, 1, 34: τὴν ὑπ' Ἀρετῆς Ἡρακλέους παίδευσιν. 3, 12, 1: ὁ περὶ τῆς ψυχῆς πρὸς τοὺς πολεμίους ἀγών.

THUC. 2, 42, 3: καὶ γὰρ τοῖς τἆλλα χείροσι δίκαιον τὴν ἐς τοὺς πολέμους ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀνδραγαθίαν προτίθεσθαι. 80, 4: Κνῆμος δὲ καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ χίλιοι ὁπλῖται. 3, 76: μετὰ τὴν τῶν ἀνδρῶν ἐς τὴν νῆσον διακομιδὴν αἱ ἐκ τῆς Κυλλήνης Πελοποννησίων νῆες. 6, 91, 2: ἀδύνατοι ἔσονται τῇ νῦν Ἀθηναίων ἐκεῖ παρασκευῇ ἀντισχεῖν (so Stahl with Mss.; but Hude with Kr. ἀντίσχειν). 7, 39, 2: πείθει τοὺς σφετέρους τοῦ ναυτικοῦ ἄρχοντας. 56, 3: καὶ τῶν ἄλλων πολλῶν ξυμμάχων. 8, 2, 1: πρὸς τὴν ἐκ τῆς Σικελίας τῶν Ἀθηναίων μεγάλην κακοπραγίαν. 8, 13: αἱ ἀπὸ τῆς Σικελίας Πελοποννησίων ἑκκαίδεκα νῆες. 8, 23, 4: τῶν ἐκ τῆς Μηθύμνης μετ' Εὐβούλου Χίων νεῶν.

AR. Av. 1141: οἱ χαραδριοὶ καὶ τἆλλα ποτάμι' ὄρνεα.

EUR. I. T. 582–3: θέλοις ἄν . . . ἀγγεῖλαί τί μοι | . . . τοῖς ἐμοῖς ἐκεῖ φίλοις. Or. 1564–5: καὶ τὴν τάλαιναν ἀθλίαν δάμαρτ' ἐμὴν | λάβωμεν.

SOPH. Ai. 205–6: νῦν γὰρ ὁ δεινὸς μέγας ὠμοκρατὴς | Αἴας.

PIND. P. 1, 18: ταί θ' ὑπὲρ Κύμας ἁλιερκέες ὄχθαι (617).

HOM. Od. 3, 145: τὸν Ἀθηναίης δεινὸν χόλον. 5, 185: τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ. 8, 40–1: οἱ ἄλλοι | σκηπτοῦχοι βασιλῆες. 9, 100: τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρίηρας ἑταίρους.

Il. 15, 37: τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ. 19, 47: τὼ δὲ δύω σκάζοντε βάτην Ἄρεος θεράποντε. 23, 376: αἱ Φηρητιάδαο ποδώκεες ἔκφερον ἵπποι.

673. *Apparent Predicative Position of One of the Attributes:*

ISAE. 11, 41: τόν θ' αὑτοῦ ἔδωκεν ἀγρὸν Ἐλευσῖνι (so A; but the reading is not satisfactory and editors and critics emend).

PLATO, Rpb. 397 D (659). 532 C: πρὸς δὲ τὰ ἐν ὕδασι φαντάσματα θεῖα. Tim. 41 C: τρέπεσθε . . . ὑμεῖς ἐπὶ τὴν τῶν ζῴων δημιουργίαν, μιμούμενοι τὴν ἐμὴν δύναμιν περὶ τὴν ὑμετέραν γένεσιν.

XEN. Hell. 4, 3, 15: ἀπὸ τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ πόλεων Ἑλληνίδων. 8, 26: τὰς ὑπὸ τῇ Θρᾴκῃ οἰκούσας πόλεις Ἑλληνίδας (Ms. B has Ἑλληνίδας πόλεις, and that is the reading of Keller and Dindorf. Inferior Mss. read πόλεις Ἕ.). Hiero, 3, 3: λυμαντῆρας αὐτοὺς νομίζουσι τῆς τῶν γυναικῶν φιλίας πρὸς τοὺς ἄνδρας εἶναι.

THUC. 6, 31, 5: εἰ γάρ τις ἐλογίσατο τήν τε τῆς πόλεως ἀνάλωσιν δημοσίαν καὶ τῶν στρατευομένων τὴν ἰδίαν.

EUR. Alc. 1115: *τῇ σῇ πέποιθα χειρὶ δεξιᾷ μόνου.* Hel. 363–4: *τὰ δ' ἐμὰ δῶρα Κύπριδος ἔτεκε | πολὺ μὲν αἷμα, πολὺ δὲ δάκρυον.* 457: *πρὸς τὰς πάροιθεν συμφορὰς εὐδαίμονας.* 934: *τὴν δ' ἐνθάδ' ἐκλιποῦσ' ἀλητείαν πικράν.* 1239: *τὸν κατθανόντα πόσιν ἐμὸν θάψαι θέλω.* H. F. 1182: *ἔτεκε μέν νιν οὐμὸς ἶνις τάλας.* I. A. 233: *τὰν γυναικεῖον ὄψιν ὀμμάτων.* 1100: *ἡ τάλαινα παῖς ἐμή.* Or. 1564–5: *καὶ τὴν τάλαιναν ἀθλίαν δάμαρτ' ἐμὴν | λάβωμεν.* Tro. 588–9: *βοᾷς τὸν παρ' Ἅιδᾳ | παῖδ' ἐμόν.*

SOPH. Ai. 134–5: *τῆς ἀμφιρύτου | Σιλαμῖνος ἔχων βάθρον ἀγχιάλου.* Ant. 881–2: *τὸν δ' ἐμὸν πότμον ἀδάκρυτον | οὐδεὶς φίλων στενάζει.* El. 1143–4: *ὤμοι τάλαινα, τῆς ἐμῆς πάλαι τροφῆς | ἀνωφελήτου.* O. R. 671–2: *τὸ γὰρ σὸν . . . ἐποικτίρω στόμα | ἐλεινόν.* 1199–1200: *τὰν γαμψώνυχα παρθένον | χρησμῳδόν.* 1462: *ταῖν δ' ἀθλίαιν οἰκτραῖν τε παρθένοιν ἐμαῖν.* Ph. 392–3: *μᾶτερ αὐτοῦ Διός, | ἃ τὸν μέγαν Πακτωλὸν εὔχρυσον νέμεις.*

PIND. The examples commonly cited are not cogent.

HOM. Od. 3, 299–300: *ἀτὰρ τὰς πέντε νέας κυανοπρῳρείους | Αἰγύπτῳ ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ.*

674. PSEUDO-ATTRIBUTIVE POSITION OF PREDICATIVE ADJECTIVES. — Predicative adjectives limiting substantives that have one or more attributive modifiers, often assume a seemingly attributive position.

τὸν ἄλλον ἅπαντα χρόνον, DEM. 9, 22; *In all the past.* **τῆς αὐτῆς ταύτης νυκτός,** THUC. 8, 102, 1; *That very night.*

DIN. 1, 106: *τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀνθρώποις.*

HYPER. 3, 10: *οἱ μὲν ἄλλοι πάντες κατήγοροι.*

DEM. 4, 17: *ἐπὶ τὰς ἐξαίφνης ταύτας ἀπὸ τῆς οἰκείας χώρας αὐτοῦ στρατείας.* 6, 21: *αἱ πρὸς τοὺς τυράννους αὗται λίαν ὁμιλίαι.* 9, 22: *τὸν ἄλλον ἅπαντα χρόνον* (*sim.* [10], 51. 22, 3. [42], 2. 57, 47. 49). 19, 11: *τοὺς καλοὺς ἐκείνους καὶ μακροὺς λόγους.* 222: *ἐκ τῶν ἰδίων τοσούτων χρημάτων.* 20, 73: *ὁ τῶν καθ' ἑαυτὸν ἁπάντων ἀνδρῶν ἐνδοξότατος.* 129: *τῶν μὲν γὰρ εἰς τὸν πόλεμον πασῶν εἰσφορῶν.* 21, 43: *οἱ περὶ τῆς βλάβης οὗτοι νόμοι πάντες.*

ISOC. 12, 225: *ὁ δ' αὐτὸς οὗτος λόγος.* 14, 60: *καὶ τούτους καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας Ἕλληνας ἠλευθέρωσεν.* 18, 58: *τὰς . . . ἄλλας ἁπάσας παραλείψω λειτουργίας.*

PLATO, Apol. 25 B: *τῶν ἄλλων ἁπάντων ζῴων.* 39 E: *ὑπὲρ τοῦ γεγονότος τουτουὶ πράγματος.* Phaedr. 277 C: *ὁ ἔμπροσθεν πᾶς μεμήνυκεν ἡμῖν λόγος.* Phileb. 22 D: *τοῦ κοινοῦ τούτου βίου . . . ἐν τῷ μικτῷ τούτῳ βίῳ.* Protag. 317 B: *ἐγὼ οὖν τούτων τὴν ἐναντίαν ἅπασαν ὁδὸν ἐλήλυθα.* Rpb. 510 A: *πᾶν τὸ φυτευτὸν καὶ τὸ σκευαστὸν ὅλον γένος.*

XEN. An. 4, 2, 6: *ἡ στενὴ αὕτη ὁδός.* 5, 7, 29: *οἱ αὐθαίρετοι οὗτοι στρατηγοί.* 7, 3, 30: *τοὺς ἐμοὺς τούτους ἑταίρους.* Hell. 3, 4, 13: *ἐπὶ τὸν αὐτὸν τοῦτον λόφον.*

THUC. 3, 95, 3: οἱ δὲ Ὀζόλαι οὗτοι Λοκροὶ ξύμμαχοι ἦσαν. 8, 102, 1 (see above).

HDT. 1, 44: τὸν αὐτὸν τοῦτον ὀνομάζων θεόν, but 36: ἐν . . . τῷ αὐτῷ χρόνῳ τούτῳ.

AR. Lys. 137: θἠμέτερον ἅπαν γένος. Eccl. 174–5: φέρω | τὰ τῆς πόλεως ἅπαντα βαρέως πράγματα.

EUR. I. A. 520: τὸ μαντικὸν πᾶν σπέρμα φιλότιμον κακόν.

SOPH. El. 741: τοὺς μὲν ἄλλους πάντας . . . δρόμους. O. C. 87: τὰ πόλλ' ἐκεῖν' ὅτ' ἐξέχρη κακά.

SMYTH'S GREEK SERIES FOR COLLEGES AND SCHOOLS

BEGINNER'S GREEK BOOK. A. R. Benner, Phillips Academy, Andover; and H. W. Smyth, Harvard University. $1.25.

BRIEF GREEK SYNTAX. Louis Bevier, Jr., Rutgers College. $0.90.

GREEK PROSE COMPOSITION FOR SCHOOLS. C. W. Gleason, Volkmann School, Boston. $0.80.

GREEK PROSE COMPOSITION FOR COLLEGES. Edward H. Spieker, Johns Hopkins University. $1.30.

AESCHYLUS. PROMETHEUS. J. E. Harry, University of Cincinnati. $1.50.

ARISTOPHANES. CLOUDS. L. L. Forman, Cornell University.

DEMOSTHENES. ON THE CROWN. M. W. Humphreys, University of Virginia.

EURIPIDES. IPHIGENIA IN TAURIS. W. N. Bates, University of Pennsylvania. $1.25.

EURIPIDES. MEDEA. M. L. Earle, Columbia University. $1.25.

HERODOTUS. Books VII.–VIII. C. F. Smith and A. G. Laird, University of Wisconsin. $1.75.

HOMER. ILIAD. J. R. S. Sterrett, Cornell University.
Books I.–III. AND SELECTIONS. $1.60. Books I.–III. $1.20.

LYSIAS. C. D. Adams, Dartmouth College. $1.50.

PLATO. APOLOGY AND CRITO. Isaac Flagg, University of California. $1.40.

PLATO. EUTHYPHRO. W. A. Heidel, Wesleyan University. $1.00.

THEOCRITUS. H. R. Fairclough and A. T. Murray, Leland Stanford, Jr., University.

THUCYDIDES. Books II.–III. W. A. Lamberton, University of Pennsylvania. $1.75.

XENOPHON. ANABASIS. Books I.–IV. M. W. Mather, late Instructor in Harvard University, and J. W. Hewitt, Wesleyan University.

XENOPHON. HELLENICA (Selections). C. L. Brownson, College of the City of New York. $1.65.

GREEK ARCHAEOLOGY. H. N. Fowler, Western Reserve University, and J. R. Wheeler, Columbia University. $2.00.

GREEK LITERATURE. W. C. Wright, Bryn Mawr College. $1.50.

GREEK RELIGION. Arthur Fairbanks, Director of the Boston Museum of Fine Arts.

GREEK SCULPTURE. R. B. Richardson, late Director of the American School of Classical Studies, Athens.

Others in preparation.

AMERICAN BOOK COMPANY

GREEK DICTIONARIES

LIDDELL AND SCOTT'S GREEK-ENGLISH LEXICON

Compiled by HENRY GEORGE LIDDELL, D.D., and ROBERT SCOTT, D.D., assisted by HENRY DRISLER, LL.D.
Imperial Quarto, 1794 pages. Sheep $10.00

¶ The present edition of this great work has been thoroughly revised, and large additions made to it The editors have been favored with the coöperation of many scholars, and several important articles have been entirely rewritten.

LIDDELL AND SCOTT'S GREEK-ENGLISH LEXICON—Intermediate

Royal Octavo, 910 pages. Cloth, $3.50; Half Leather, $4.00

¶ This abridgment will not only meet every need encountered in preparatory schools, but will also satisfy the requirements of most college students.

LIDDELL AND SCOTT'S GREEK-ENGLISH LEXICON—Abridged

Crown Octavo, 832 pages. Half Leather . . . $1.25

¶ This abridgment is intended chiefly for use by students in secondary and college preparatory schools.

THAYER'S GREEK-ENGLISH LEXICON OF THE NEW TESTAMENT

Being Grimm's Wilke's Clavis Novi Testamenti. Translated, Revised, and Enlarged by JOSEPH HENRY THAYER, D.D., LL.D. Royal Octavo, 727 pages.
Cloth, $5.00; Half Leather $6.50

YONGE'S ENGLISH-GREEK LEXICON

By C. D. YONGE. Edited by HENRY DRISLER, LL.D.
Royal Octavo, 903 pages. Sheep $4.50

AUTENRIETH'S HOMERIC DICTIONARY

Translated and Edited by ROBERT P. KEEP, Ph.D. New Edition. Revised by ISAAC FLAGG, Ph.D. 12mo, 312 pages. Illustrated. Cloth $1.10

AMERICAN BOOK COMPANY

A HANDBOOK OF GREEK ARCHAEOLOGY

By HAROLD NORTH FOWLER, Professor of Greek, Western Reserve University, and JAMES RIGNALL WHEELER, Professor of Greek Archaeology and Art, Columbia University.

$2.00

THIS handbook is intended primarily as a text-book for students who are beginning the study of Greek archaeology. It will also be of service as a reference book to all students of Greek literature; to the general reader, who desires only a general knowledge of Greek art; and especially to persons interested in Greek art who visit museums in this country or in Europe. It gives a good conspectus of the whole field, with a short but authoritative treatment of each of the individual departments.

¶ The work aims to present briefly the essential facts, avoiding so far as possible things which are uncertain or which are matters of controversy. It traces in outline the progress which has been made in the knowledge of Greek archaeology through several centuries until the present day. In the discussions of prehistoric art, architecture, sculpture, terracottas, bronzes and work in gold and silver, coins, gems, vases, painting and mosaic, the progress of art is sketched with reference to its historical development, beginning in each case with its manifestation in archaic forms and following out the gradual advance of skill and the subsequent decline.

¶ The illustrations, 412 in all, have been carefully selected with the view of showing clearly the historical development. They have been taken from the most authoritative sources, and are in large part reproductions of the actual objects. The latest phases of archaeology are treated. A bibliography of the most helpful works for the study of each department, and an exhaustive index complete the volume.

AMERICAN BOOK COMPANY

XENOPHON'S HELLENICA

(Selections)

Edited by CARLETON L. BROWNSON, Ph.D., Associate Professor of Greek, College of the City of New York.

Edition with Notes . $1.65 Text Edition . . $0.40

THIS edition includes within one volume of reasonable size those portions of Xenophon's work which are most interesting and historically most important. In the first two books nothing has been omitted; in the following books enough has been retained to enable the reader to follow the main historical current and the fortunes of the most prominent characters. The result is a body of text about equivalent in amount to the first four books. Wherever chapters or parts of chapters are omitted, brief summaries of them are provided, in order to keep the connection unbroken and to make later allusions intelligible.

¶ The notes, which give generous attention to matters of history, and frequent references to other historians who deal with the period covered by the Hellenica, have been prepared particularly for the use of college freshmen; but those on the first two books are full enough to afford to teachers in secondary schools an opportunity of avoiding the monotony of overmuch Anabasis by spending an occasional half-year on the Hellenica.

¶ The introduction and appendices deal with all important questions touching the life and writings of Xenophon; the composition and essential characteristics of the Hellenica; the other authorities for the period which it covers; the syntax and style of Xenophon; the relation of the Hellenica to Thucydides; the divisions of the Hellenica; the interpolations in Part I; the manuscripts, editions, and auxiliaries; critical notes; and a list of proper names. The book offers opportunity for the study of Greek history from an able, straightforward record of an interesting period.

AMERICAN BOOK COMPANY

HERODOTUS. BOOKS VII AND VIII

Edited by CHARLES FORSTER SMITH, Professor of Greek and Classical Philology in the University of Wisconsin; and ARTHUR GORDON LAIRD, Associate Professor of Greek and Comparative Philology in the University of Wisconsin.

Edition with Notes . $1.75 Text Edition . . . $0.40

THIS edition is designed especially for the Freshman class, though suitable also for Sophomores. The events of this period of the Persian War are of the greatest historical importance, and the accounts of the crossing of the Hellespont, the sea-fight off Artemisium, the catastrophe at Thermopylae, the overthrow of the Persian fleet at Salamis, retain a perennial interest.

¶ It is advisable that the student at this stage of his course be allowed to read Greek rapidly, so that he may become conscious of his growing mastery of the language and feel that it is primarily literature he is dealing with and not so much forms and syntactical rules. With this idea in mind grammatical references have been reduced to a minimum and the notes—on the same page with the text—have been made as brief as seemed consistent with a clear understanding of the text.

¶ The volume contains pedagogical apparatus of the highest order,—an historical introduction, giving the life of Herodotus, an exhaustive syntactical introduction—with bibliography of authorities used—a special summary of the Herodotian dialect, a brief general bibliography, full indexes, and a critical appendix. There is also a general map covering the whole line of Xerxes's march; with small maps of the passage of the Hellespont and of Thermopylae and Salamis.

AMERICAN BOOK COMPANY

TWO GREEK TEXTS

Edited by MORTIMER LAMSON EARLE, late Professor of Classical Philology, Columbia University

Text Edition, each $0.30

MEDEA OF EURIPIDES $1.25

THIS volume presents a thoroughly revised text of the play, and explains it with a commentary that is at once reasonably brief, and yet neglects no real difficulty. Due regard is paid to the literary features of the play and its artistic composition, as well as to matters of form and syntax of words. Besides discussing with fullness the life and writings of Euripides, the introduction deals with the story of the Medea, its characters and plot, its influence on literature and art, etc. The various editions of the plays of Euripides and of the Medea, the critical constitution of the text of this edition, and the metres, are treated in the appendix. There is also an index.

OEDIPUS TYRANNUS OF SOPHOCLES . $1.25

TO set forth the text as nearly as possible in Sophocles's own words, and to explain that text adequately, have been Professor Earle's two chief aims in preparing this edition. The introduction includes a discussion of the play, its plot, characters, and date, the early phases of the legend of Oedipus, together with its principal extant later handlings in dramatic form. The notes are suited to the needs of the average student, and show the development of the plot, and the connection of thought in each scene and passage. The editor has given careful attention to the punctuation and spelling of the text, and, besides a brief, critical commentary, has added an appendix on the metres, and an index.

AMERICAN BOOK COMPANY

HOMER'S ILIAD

Edited by J. R. S. STERRETT, Professor of Greek, Cornell University

First Three Books and Selections $1.60
First Three Books 1.20

THE larger volume contains the first three Books entire, with the omission of the catalogue of ships in Book II; Book VI, the encounter of Diomedes and Glaucus, and the parting of Hector and Andromache; Book XV, 592-746 and Book XVI, the prowess and death of Patroclus; Book XVII, 424-761, the prowess of Automedon; Book XVIII, 1-33, 148-242, the rousing of Achilles; Book XXI, 526-611 and Book XXII, the slaying of Hector; and Book XXIV, the ransom and funeral of Hector.

¶ The edition is complete in itself. The chapter on the dialect of Homer is sufficiently full and exhaustive to make references to current grammars unnecessary. The notes are generous throughout, and help the student over all difficulties. Translations are employed sparingly in the commentary, but all the more stress is laid upon the elucidation of all questions of human interest, and the results of archaeological research have been utilized.

¶ In the text many unnecessary difficulties have been removed by the insertion of the initial digamma, by the restoration of the syllabic and temporal augment, and by the use of the sign of aphaeresis, where the syllabic augment can not be restored, by the elimination of assimilated or protracted forms, by restoring *κε, κεν,* by restoring infinitives in *-έμεν, -μεναι, -μεν'*, genitives in *-οιο, -οι', -αο, -α'*, datives in *-οισ', -ησ'*, and the syllabic augment and reduplication in digammated forms.

¶ The vocabulary was made directly from the poem for this edition, and is full and complete.

AMERICAN BOOK COMPANY

SYNTAX OF CLASSICAL GREEK

FROM HOMER TO DEMOSTHENES

PART I. THE SYNTAX OF THE SIMPLE SENTENCE $1.50

By BASIL LANNEAU GILDERSLEEVE, with the coöperation of CHARLES WILLIAM EMIL MILLER of the Johns Hopkins University

GILDERSLEEVE'S Syntax of Classical Greek is a Syntax of Style from one point of view, and from another an Historical Syntax of Greek Literature. This unique feature of the work is due to the fact that, in the first place, the collection of examples it contains is in the truest sense of the word representative of all the various departments of the literature, and in the second place, special attention has been given in the text itself to historical evolution.

¶ In the presentation, ease of consultation has everywhere been aimed at, hence only a single topic has been treated in each section, and examples illustrating different categories have not been mixed. The special point treated in each section is briefly indicated by small capitals. Then follows the author's statement in regard to the particular construction involved. The standard use under each head is in most cases illustrated by a translation. Thereupon follow the examples, which are added for purposes of minuter study.

¶ The utmost care has been exercised in the verification of the passages, and the exact text has been studiously maintained. An attempt has been made to preserve also the exact setting of the passage, as it were, by uniformly marking every omission, even the slightest; while everywhere the critical warrant for the readings given has been kept in view.

AMERICAN BOOK COMPANY

A SHORT HISTORY OF GREEK LITERATURE

By WILMER CAVE WRIGHT, Ph.D., Late of Girton College, Cambridge, Associate Professor of Greek in Bryn Mawr College.

$1.50

THIS work is by no means exhaustive. It is intended first of all for students of Greek, who in their second or third year of college will profit immensely by a general survey of the whole field of Greek literature. More advanced classical students will find here material that will supplement the larger works of such classical philologists as Croiset and Christ, who naturally did not have in mind the interests of English readers. The book will also be invaluable for all students of comparative literature, as the ability to read Greek is nowhere required.

¶ Furthermore, it is believed that general readers will be encouraged to gain some appreciation of Greek literature by the existence of a partly popular work that extends over so wide a field and is written from the literary rather than the philological standpoint. To general readers will appeal the numerous parallels quoted from English literature, the lists of standard translations, and the references to modern essays dealing with the Greek masterpieces.

¶ At the end of every chapter is a bibliography, as exhaustive as space would allow, of the more important manuscripts, editions, the literature of the subject in English, French, and German, and the standard translations. There is a chronological table and a full index. Footnotes have, as far as possible, been avoided.

¶ Although the history ends strictly with the fourth Christian century, the chief poets of the two following centuries have also been included.

AMERICAN BOOK COMPANY

(301)

CLASSICAL DICTIONARIES

HARPER'S DICTIONARY OF CLASSICAL LITERATURE AND ANTIQUITIES

Edited by H. T. Peck, Ph.D., Professor of the Latin Language and Literature in Columbia University
Royal Octavo, 1716 pages. Illustrated

Cloth . . . . . $6.00 In two vols. Cloth . . $ 7.00
Half Leather . . . . . 8.00 In two vols. Half Leather, 10.00

¶ An encyclopaedia, giving the student in a concise and intelligible form the essential facts of classical antiquity. It also indicates the sources whence a fuller and more critical knowledge of these subjects can best be obtained. The articles, which are arranged alphabetically, include subjects in biography, mythology, geography, history, literature, antiquities, language, and bibliography. The illustrations are, for the most part, reproductions of ancient objects. The editor in preparing the book has received the coöperation and active assistance of the most eminent American and foreign scholars.

SMITH'S DICTIONARY OF GREEK AND ROMAN ANTIQUITIES

Edited by William Smith, Ph.D. Revised by Charles Anthon, LL.D.
Royal Octavo, 1133 pages. Illustrated. Sheep . . . $4.25

¶ Gives the results of the latest researches in the history, philology, and antiquities of ancient peoples. In the work of revision, the American editor has had the assistance of the most distinguished scholars and scientists.

STUDENTS' CLASSICAL DICTIONARY

A Dictionary of Biography, Mythology, and Geography
Abridged. By William Smith, D.C.L., LL.D.
12mo, 438 pages. Cloth $1.25

¶ Designed for those schools and students who are excluded from the use of the larger Classical Dictionary by its size and price. Every name likely to be met with at the beginning of classical study will be found in this dictionary.

AMERICAN BOOK COMPANY

Date Due

APR 1 '84			

PA367
.G46
pt. 2
copy2

40300

ST. OLAF COLLEGE
3 0111 00050 3671

CO-BVN-820